

**УЧИТЕЛЯТ
БЕИНСА ДУНО**

НОВОТО НАЧАЛО

УТРИННИ СЛОВА

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО
НОВОТО НАЧАЛО

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

НОВОТО НАЧАЛО

УТРИННИ СЛОВА
ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА
(1943–1944)

София 2007

Ученикът трябва да *благодари* от сутрин до вечер за всичко, което вижда около себе си.

Тогава струите на любовта ще потекаат през неговата душа.

Учителят
(Свещени думи на Учителя,
стр. 68, София 1938 г.)

Ученикът трябва да бъде *благодарен* на това, което Учителят му дава, и да върви напред.

Учителят никога няма да остави ученика да се спре. Ученикът чувства подкрепата, която иде от Учителя, от цялото Небе. Това го изпълва всеки момент с благодарност и благоговение.

Учителят
(Свещени думи на Учителя,
стр. 100, София 1938 г.)

Учителю, благодарим Ти за Божественото Слово, с което ни дари. Израз на нашата благодарност ще е изучаването му от всеки ученик, на когото съзнанието се е отключило за него, за Словото

БЛАЖЕНСТВАТА*

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"Духът Божи"

Размишление

Ще прочета 5. глава от Евангелието на Матей.

"Махар Бену Аба"

Щеше да бъде още по-интересно, ако имахме цялата реч, не само тази глава. Христос е държал една реч тогава. Тази глава са малки извадки. Няма една тясна връзка. Няма една тясна връзка със социалния въпрос, който засяга. Казва, да живее човекът. По някой път ние разбираме само материалната страна. Човек мисли, че е добър, ако даде пари. Мисли, че доброто се прави с материално нещо. Доброто не е нещо материално. Ние имаме азбуката и можем да напишем много добро писмо. Доброто не е в буквите. То са външни средства. Доброто в писмото е в онова, което човек разбира вътрешно. Написаното с черното мастило, написаното с особени знаци, не е доброто. Доброто не е в тия знаци.

Казвам, сега имаме пет сетива. Имаме зрение, имаме слушане, имаме обоняние, имаме вкус, имаме осезание. Те са пет метода, чрез които ние се

запознаваме с всичките светове. Светлината ни познава с особен свят. Слухът ни познава с особен свят. Обонянето ни познава с особен свят. Вкусът - с особен свят, осезанието - с особен свят. Обаче човек, който няма органа за зрение, не знае какво е светлина. Той е слеп. У някои се развали обонянето, няма понятие за цветовете. Най-мъчното от всичките е, когато се развали вкусът. Не може да яде човек. Щом човек престане да яде, умира. Слепият, след като ослепее, дълго време живее. И глухият, като оглушее, дълго време живее. Но ако вкусът се развали, човек в скоро време трябва да напусне земята.

Сега седим на земята, разправяме се за работи, които не са съществени, какво ще ядем. Този въпрос животните отдавна са го разрешили. Тревопасните ядат трева, месоядците - месо, птиците зрънца ядат, някои мушици. Казвам, какво трябва да ядем? Ние сме разрешили сложния въпрос за яденето. За яденето, за много работи се тревожим. За хляб се тревожим, тревожим се, като няма захар, тревожим се, като няма масло, маслини, кашкавал. Тревожим се, като няма картофи, лук, за какво ли не се тревожим. Питам, като имаме всичко, което хората ядат, ако то беше на мястото, ще станат ли хората такива, каквито трябва да бъдат. Храната прави човека. Ако имаме истинската храна, ще бъдем добри хора. Запример имаш хляб, искаш да имаш масълце, искаш да ступиш едно яйце. Ако имаш брашно, искаш да си направиш водна манджа. Какво ще ти допринесе яйцето?

Писанието казва, че като извел Мойсей евреите в пустинята, Бог ги хранил с манна, с такива сладки зрънца, които падали. И трябвало евреите да ходят и събират тази храна. Те казвали, като излязохме из Египет, с тази калпавата ли храна ще ни храниш? Ние не искаме да ядем туй сладкото нещо. В Египет имавме краставици, пипер, после имавме месце. Тази сладката храна не искаме. Често вдигаха цял спор за яденето.

Трябваше Мойсей да ги наказва, да ги учи. Само в събота им се даваше двойна порция и трябваше в петък да я събират. По някой път евреите и през другите дни събираха двойна порция, но се разваляше храната. И сега става така. Човек като има двойна порция, мухлясва хлябът. Като седи няколко дни, ако мястото е влажно, ако не е много сухо мястото, мухлясва хлябът. Вие имате една опитност. Откакто започна войната, намали се дажбата, дойде до триста-двеста и петдесет грама. После не е чисто пшеничено брашно, а царевича, ръж, старо брашно, че на някои хора се развалиха стомасите.

Ако дойдем до духовния свят, какви ли не брашна сме турили в нашето верую. Сегашните учени са сполучили да разложат светлината. Туй разлагане растенията го знаят. Някои от тях си направиха червена дреха, някои синя, някои тъмносиня. Казвам, ако светът беше червен, ако преизобилстваше червената светлина, какви щяхме да бъдем? Всички щяхме да бъдем войнствени. Ако в света царуваше само портокаловата светлина, ние щяхме да бъдем крайни индивидуалисти - такива, че по никои начин не можем да се примирим. Ако имаше чрезмерно портокалена светлина, ще станем големи индивидуалисти, човек не може да се примири. Започва да мисли, че светът е създаден заради него и хората щяха да бъдат крайно горделиви. Когато изобилства жълтата светлина в човек, тя е необходима за човешкия ум. Но човек излишно страда. Ако би царувал само синият цвят, то хората щяха да станат религиозни. Ако изобилства синият цвят, човек става много голям догматик - каквото той вярва, то е право, мисли, че неговите схващания са верни.

Сега мнозина четат Библията, но не зная колко пъти сте я чели. Някои от вас може веднъж да са я чели, някои два пъти, до три пъти, мисля, че сте я чели. Повече от три пъти не зная дали сте я чели

систематично от единия край до другия. Библията е полезна книга, понеже показва опитностите на хората. Като започнете от първите хора, от Адам и Ева, до сегашните условия, са били различни. Сега ние, които живеем в съвременния век, интересува ни хлябът. Много ни интересува един апартамент, без апартамент не може. Интересува ни образованието. Без да си свършил висше училище, не може. Интересуват ни някои езици, ако не знаеш френски, немски или английски, не минаваш за интелигентен човек. Най-малко хората не искат Божествения език. Човешките езици изучават. Ако знаеш английски - учен си, ако знаеш немски - учен си, ако знаеш френски - учен си. Хубаво, като знаеш немски, ще научиш добродетелите на немците, но като знаеш немски, ще научиш и лошите работи на немците. Като знаеш френски, ще научиш хубавите работи на французите, но като знаеш френски, ще научиш и лошите думи. Те имат и лоши думи. Ако не знаеш френски, няма да ги знаеш.

Като отишъл един българин в Америка, един англичанин му казва: "Махни се оттука." Българинът казва: "Човекът ми говори нещо хубаво, не разбирам, нали не зная езика. Ако го зная, щях да разбера." Казал му после: "Махни се ти, българино." Българинът разбрал думата "българин" и казва: "Виж, малко и български изопачава, казва и на български човекът, но не разбирам." Всичките човешки езици не са много благородни. В порнографията източните народи са майстори. И западните народи, и те имат лоши думи, не е изчистен езикът.

Казвам, има нещо отвън, което спъва човека. В тълкуването на свещените книги, литературата, в езика, навсякъде има хора, които изопачават думите, дават им особен начин. Запример хората са създали, има някъде ад. Кой е ходил в ада и се е върнал, да каже, че има огън там? Какъв е този огън? Запример в този огън казват, че хората ще горят, без да изгарят. Ако

хвърлим един човек в огъня сега, няма ли да изгори? Ще изгори.

Ще ви приведа един пример. Един български свещеник имал един слуга. Пратил го при друг свещеник, понеже се обичали двамата, били приятели, праща по Стояна пет риби да ги занесе. Стоян, като вървял по пътя, оттук малко откъсвал, оттам малко откъсвал от рибите и докато отиде, изял рибите. Занесъл само писмото на свещеника. Той казва: "Бе, Стояне, пратил ми пет риби." "А, дяго попе, много се радвам, че ги намери, аз ги изгубих." Те не са в писмото. Стоян казва, достатъчно е, че си ги намерил, другото не е толкова важно. Един ден свещеникът чете Евангелието и казва: "Стояне, Стояне, как имаме да скърцаме със зъби на оня свят." "Ти поне, дяго попе, няма с какво да скърцаш, твоите зъби са опаднали."

Вземете закона за любовта, вярата и надеждата. Какви криви приложения има в човека. Та казвам, има една светлина. Има качество на светлината. Има един цвят, един основен червен цвят, който се различава от червения цвят на сегашната светлина. Този червен цвят сега е механичен. Ако човек възприеме този червен цвят, той става активен, но този червен цвят е носител на живота. Човек, когато приеме този червен цвят, да благодари за живота, който е в него. Когато този цвят се намали в човека, той започва да боледува. Болестите произтичат от намалението на този цвят. Трябва да проучваме цялата природа. Ако не я проучваме, ако не знаем защо Господ създаде тия работи, ще се блъскаме тук и там. Ако имаш жълт цвят, в тебе умът ще функционира правилно, ще разбираш. Ако имаш много малко от този жълт цвят, винаги ще се намираш в една вътрешна тъмнота, неразбиране, противоречия ще имаш. За да бъдеш духовен, ще имаш един основен син цвят, който образува най-нежните сенки, да знаеш какви ще бъдат отношенията към Бога. По някой път ние искаме да бъдем религиозни. Как ще бъдем

религиозни без синия цвят? Как ще бъдеш умен без жълтия цвят? Как ще придобиеш живота без червения цвят? Има думи в живота, които носят този цвят. Болен си, каже ти някой някоя дума - и ти оздравееш. Възприел си червения цвят от думата. Има думи, които носят жълтия цвят. Като кажеш една дума, която носи този цвят, просветне му умът. Има думи, които носят синия цвят, като кажеш такава дума на човека, той става религиозен. С всяка дума човек не става религиозен. Казва, вярвай в Бога, но ни най-малко тази дума не съдържа синия цвят. Казвате, да бъдеш умен, но ни най-малко няма да станеш умен. Те са неща много обикновени. Казвате, да живеем добре. Ни най-малко няма да живеем добре.

Та казвам, ако бихте разбрали петата глава, виещяхте да бъдете в състояние да възприемете Божествената светлина, която идва. Двете блаженства са начини, по които да се приеме Божествената светлина, да се повдигне човешкият живот, човешкият ум и човешката душа. Човек, нищ духом, превръща материалните работи. Той е като светлината. Човек, нищ духом, като му дадат непрана вълна, той я изпере, изтъче, направи плат, даде на хората да си направят грехи. Вземете блаженството. Кои ще наследят земята? Кротките ще наследят земята. Значи, за да може да наследи земята, човек трябва да бъде кротък. Какви са качества на кроткия човек? Кротък човек е, който никога не влиза в стълкновение със своите ближни. Той знае, той има най-хубавата обхода със своите ближни, със своите приятели, навсякъде, с всичките хора. Този човек е кротък. Обхода има. Не само да не прави зло, но обхода трябва да има. Въпросът не е да не прави зло. Чудни са хората, когато мислят да не правят зло. Въпросът е да правим добро. Ти като не правиш зло, а не правиш добро, то е нищо. Може да не правиш зло, но и добро ако не правиш, нищо не правиш.

Писанието казва, че Бог забрани на хората да ядат от гървото за познаване на доброто и злото. Бог не им заповяда да ядат от гървото на доброто и злото. Има едно гърво, по което се познава и злото като собственост. Да кажем, вземеш, откраднеш пари, туриш ги в своята каса, това е зло. Държиш ги тия пари, гържиш ги в касата. Или вземеш чужд хляб и не можеш да го ядеш и след време се развали, то е зло. Що е доброто? Ти си направил хляб, изпекъл си го и същия ден даваш да го изядат. То е доброто. Загържаш хляба, това е злото. Ще загържиш хляба, който можеш да го изядеш, а онова, което остава, ще го дадеш на ближните си. Думата "познание" то е вече отношение. Да познаваш какви са твоите права, то е закон на собственост. Да познаваш какви са твоите права към къщата. Тази къща може да я владееш или не. За да имате къща, трябва да имате крепостен акт. За да познаваш един език, трябва да го говориш. Ако разбираш френски език, ще го говориш, ако не вземеш да го говориш, не го познаваш. Трябва да го говориш, трябва да познаваш доброта и лошата страна на езика. Това се познава.

Сега и в духовния свят има две страни. Добра и лоша страна има. Едни от духовете са добри, а други лоши. Едни от духовете постоянно правят добро на хората, а другите правят постоянно пакости. Тия лошите духове създадоха комарите, гървеници, въшки, бълхи, тигри, за да измъчват човека. Добрите създадоха добрите растения, добрите животни, които служат на човека. Лошите духове създадоха лошите мисли. Добрите духове създадоха добрите мисли, добрите чувства, добрите постъпки. Ако не можеш да различиш коя мисъл е добра и коя е лоша, кое чувство, кое е добро и кое е лошо, не е знание. Туй, което осакатява човешкия ум, е злото. Туй, което осакатява човешкото сърце, е злото. Туй, което осакатява човешката воля, е злото. Туй, което възстановява здравословното състояние на ума, с

доброто. Туй, което възстановява здравословното състояние на сърцето, е доброто. Туй, което възстановява здравословното състояние на волята, е доброто. Та казвам, туй, което ни отдалечава от Бога, е злото. Зло значи - далеч сме от Бога. Туй, което ни приближава към Бога, е добро. Приближаването към Бога не е статично положение. Постепенно трябва да се приближаваш. Много не можеш да се приближиш.

Запример, ако вземат един човек, който живее към Северния полюс, към студенията места, ако веднага го преместите на горещия полюс, той не може да издържи на топлината на горещия полюс. Трябва постепенно да го привикнете в умеренията полюси, докато свикне. Един човек, който живее в топлията места, ако го пренесете на Северния полюс, и той ще умре от студ, не може да издържи.

Казвам, не е лесна работа да бъде човек духовен. Не е лесна работа човек да бъде умен. Не е лесна работа човек да бъде добър, понеже тя е известна деятелност. За да разбираш качествата на някои мисли, ти трябва да разбираш законията на мисълта.

Та казвам, в блаженствата Христос е дал най-елементарнията правила, с които можем да разсъждаваме, да мислим. Казва там: „Блажени нищията духом, защото е тяхно Царството небесно.“ Царството небесно значи да имате всички условия, каквото пожелаете, да направите. Царетията трябва да бъдат нищията духом. Тяхно е Царството небесно. То е сега, не е за бъдеще, засега е още. "Блажени нажаленията, защото те ще се утешат." Искаш да се утешияш. Тъжен си, скръбен си, трябва да бъдеш нажален. Туй е състоянието, в което можеш да приемеш утешата. Защото "Не безобратства, не дири своята си, не се раздражава, не мисли зло, на неправдата не се радва, а се радва на истината. Всичко претърпява, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. Любавта никога не отпада." Значи същественията качество е, че

промяна в любовта не става. Единствената сила в света, която всякога има едно равновесие и никога не губи равновесието си, е любовта. Или единствената сила, която съдържа вечна хармония. Извън любовта съществуват всички противоречия. В любовта престават противоречията. Любовта е единствената сила, която съдържа вечна хармония. Извън любовта съществуват всички противоречия. В любовта престават противоречията. Тия противоречия се обръщат в една симфония. Едно зло, което тебе ти причинява зло тук, на земята, в областта на любовта, ще ти причини най-голямото добро.

"Другите обаче, пророчества ли са, ще се прекратят. Езици ли са, ще престанат, знание ли е, ще изчезне. Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме." Не че ще изчезне пророчеството, но пророчество без любов, не е истинско. Говор без любов не е истински. И всяко нещо в света, което е направено без любов, не е истинско. Тези неща имат съдържание. И туй е идеята.

"Но когато гоїде съвършеното, тогава това, което е отчасти, ще се прекрати. Когато бях младенец, като младенец говорех, като младенец мъдрувах, като младенец размишлявах. Но откак станах мъж, напуснах, което е младенческото, защото сега виждам мракаво, като през огледало, а тогава ще гледам лице срещу лице. Сега познаваме отчасти, а тогава ще позная, както съм познат. А сега остават тези трите: вяра, надежда, любов, но най-голяма от тях е любовта."

Сега в онова, което апостол Павел е говорил, апостол Павел не беше човек на любовта. Той беше на човешката мисъл. Доста ограничен беше в своите възгледи като евреин. Много енергичен, поддържаше старото, даже християните го гонеха. Как тъй смеят да унижават Мойсеевия закон. Като разбра живата любов, казва: "Всичко считам за измет, за да придобия любовта." Аз поне едно сравнение имам. Вие по някой

път се възмущавате от половата дейтелност, от любовта. Казвате, нисша любов е половата любов. Но ако съберете всичките човешки чувства и неговите мисли и ги турите всичките сили, които имат, с половата дейтелност, се уравновесяват. Тя е една и толкова силна, както всичките други заедно. Тя по единично може да бие ума ти, тя по единично може да бие сърцето ти, може да бие и волята ти. Тя по единично всичките може да ги бие. Като се съберат всичките заедно, уравновесяват се.

Питам, туй, което е тъй силно, лошо ли е това нещо? Един голям водопад, който бучи, лош ли е? Не е лош, това е наше разбиране. Тази вода, която развива такава грамадна енергия, може да я използваш. Американците, които са толкова практични, ако могат да впрегнат Нуагарския водопад, биха имали енергия за цяла Америка и плюс още от нея да пратят в Европа. А досега те са използвали около 200 хиляди волта за осветление, за образуване на електричество от водопада. Казвам, в нашия живот имаме една Нуагара, в която често се давят хората. Отиват двама млади, напили се, малко да се разходят в горната част на Нуагара с лодка. По едно време ги подема течението и лодката се обръща. Единият успява да се качи на една скала всред водопада, а другият отива във водопада и загиба. Събират се американците и мислят как да му помогнат. Седи той на скалата отгоре, долу бучене, отвсякъде вода и всички тия хиляди хора, които се събрали любопитни, гледат и мислят какво да правят. На тях в началото е било като на шега, качили се и двамата на лодката, единият изгубил живота си, а другият остава жив. Всичките събрани хора искат да му помогнат и мислят какво да направят. Казвам, как са го спасили, кажете ми. Аз зная. Сега да го оставим, аз няма да обяснявам. Как ще го спасите вие? Тогава немаше аероплан, ако имаше, можеше да мине някой и да го вземе. Ще пусне едно въже, ще остави въжето, но

тогава нямаше аероплан. Да пратят лодка, не може, параход също не може да иде. Все таки са го спасили американците.

Кога се спасяват хората от греха? Казват, че Христос понесъл греховете на света. Знаеш ли какво нещо е хората да понесат греховете на света? Лесно говорим за неща, които не разбираме, неразбрани работи. То е най-тежката работа, която някой велик дух може да извърши. Няма по-тежка работа от тази. Трябва той да е Божествен, за да понесе греха. Аз ви навеждам на въпроса за онази любов, която спасява света. Има нещо в света, което е внесло греха, и то минава за любов. Любовта е внесла греха в света. Туй, което е внесло греха в света, то ще го изведе навън. Как е възможно, ще кажете вие. Не може да се каже другояче. Една майка ражда две деца, едното става благородно, другото става един крадец, разбойник, престъпник. Питам, не е ли майката същата, която внесла доброто. Онова доброто дете е родено от нея. Тия двесте деца на тази майка не са от един и същ баща, от двама бащи са, нищо повече. Доброто дете е от добър баща, лошото дете е от лош баща. Че вие не раждате ли в себе си едно хубаво чувство и друго едно лошо чувство. Доброто чувство у вас е родено от един добър баща, а лошото е родено от друг. Ти мислиш лошо, съвсем под друго влияние си. Ние мислим, че сме под едно и също влияние, когато човек е гневен, съвсем други същества имат влияние върху него. Когато имаш хубаво настроение, други същества ти влияят - обществото е друго.

Та казвам, най-първо вие трябва да развивате в себе си това чувство - да различавате кой ви влияе. Вие често лъжете, че Господ ви говори. Апостол Павел казва - Бог, като презираше времената на невежеството, остави хората да вървят по пътя и да правят каквото искат. Сега, когато дошло времето, тия хора може да възприемат нещо от Божественото. От небето ги изпъдиха. Те са сега между нас, хората,

и постоянно правят азотна киселина. Като дойдат, разлагат, боядисват, какво ли не правят вътре.

Та казвам, често проповядваме любовта. Любовта е цял против азотната киселина. Тя не може да се лекува освен с любов. Знанието възгордява, а любовта назидáva. Знанието без любов е опасно. Знанието с любов е едно Божие благословение. Живот с гордост е нещастие. Живот, дето любовта влиза, е щастие.

Вчера идва една сестра при мене и ми казва: "Направи ме щастлива." Как да те направя щастлива, когато всичките хора са нещастни. Тя е нещастна, защото се е влюбила в някого, иска да ѝ помогна да се ожени заради него. Тя иска този, когото обича, да направя да я обича. Как ще направя да я обича - няма нищо да даде, няма плод. Като череша, виждам, няма плод. Търся друг плод, няма. Ако направя този човек да я обича, той ще съжалява. Тя ще бъде щастлива, а друг ще бъде нещастен. Мисли ли, когато правя един човек щастлив, а друг нещастен, че това е щастие. Това е материално схващане. Ако в света не знаем как да възприемем Божията любов, ако не знаем как да предадем Божията любов, ние сме на кривия път. Подгумата "възприемане на Божията любов" разбирам, то е любов. Да възприемаме Божията любов и трябва да изучаваме да предадем Божията любов - това е обич. Да обичаш някого, то е Божествено. Да я предагеш чиста, така както си я приел.

Що е обич? Да предагеш Божията любов така чиста, както си я приел. Що е любов? Да възприемеш Божията любов в себе си тъй чиста, както е, без да я опетниш. Ние възприемаме Божията любов и я опетняваме, тогава правим пакост на себе си. Като не предаваме Божията любов на другите, опетняваме се - себе си опетняваме и другите опетняваме. Две неща ни трябва - да възприемем Божията любов чиста, както е, за да бъдем благословени. Да възприемем Божията любов тъй, както сме я приели.

Като обичаме, да приемем пак Божието благословение.

Нас ни трябва мир. Как ще дойде мирът? Размирието произтича от един материален обект. Хората се карат, бият се. Войни правят за материалните блага. Земята е причина. Два народа често се бият за блага. Българите, които бяха под турско робство, какво правеха турците? Държат българите тридесет и четири години, но свободно, те ще поспечелят нещо, ще забогатеят. Тогава турците ще пуснат башибозуци, ще почнат да гонят българите, да им вземат препечеленото. После пак ще ги оставят тридесет-четридесет години свободни, да работят, да печелят, и пак ще ги ограбят турците. Българите доста поумняха. Във време на еничарите ще дойде някой еничарин на българите, те ще го нахранят хубаво и еничаринът ще изведе българите вън от къщата, ще го възседне и ще го кара да го носи четири километра на гърба вън от селото. Питам, такъв гост като ти дойде, по четири пъти на ден да те кара четири километра да го носиш - всичко шестнадесет километра да го носиш, ще бъдеш ли доволен?

Та казвам, ние не искаме еничарски добрини, да го нахраниш и да те възсяда. Като дойде някой турчин на гости на българина, освен че ще го угости добре, но след това турчинът иска да му плати гишжака, като работи със зъбите си, да му плати това. Той има тридесет и два зъба и трябва да му плати по един грош за всеки зъб, че се е мъчил да яде. Един турски паша, който живял във Варна, освободил българите от това. Отишла една българска вдовица и се оплакала на пашата. Казва: "Нямам пари, ако имам, ще му дам." Пашата казва: "Кой е онзи, който иска това, донесете го при мене, съборете го на земята и - казва - я да му избием зъбите, че да няма за какво да иска." Вземат, че му избиват всичките зъби. Казва: "Сега гишжака няма да има." Който иска гишжака, пак ще му избиват зъбите, да няма защо да иска.

Не трябва да искаме да ни избиват зъбите, да престанем с този дишжака. Направиш добро някому - и ще започнеш да му казваш: "Добро ти направих." Според мен добър човек е този, който може да предаде вашата любов чиста, както вие сте му я дали. Имате един слуга, давате му на разположение десет хиляди лева и да раздаде на бедните. Той половината задържи за себе си, половината ги раздаде. Нито стотинка за себе си. Този е добър човек. Или дадеш му десет кила жито. Да не остави нито едно зрънце за себе си, всичкото да го раздаде. Да направи така, както господарят му иска.

Ние, съвременните хора, трябва да се научим на онова правило, което Христос дава: "Както ме е Отец научил, така и аз ви казвам."

Та казвам, изучавайте сега блаженствата като един процес, който е съзидателен. В блаженствата си ще научите доброто, което е вън от нас, и доброто, което е вътре в нас. С блаженствата ще научите злото, което е вътре в нас и вън от нас. Злото е покрито в една форма. С тия блаженства ние ще открием тайната да се пречистим. Иначе не можем да се пречистим. Даже като дойде любовта, трябва да имаме едно разбиране. Казвате: "Аз обичам този човек." Вие считате тия, които са в София, за блажени. Блажени са, ако вършат волята Божия. Считате, които са в провинцията, не са блажени. Блажени са, ако и те вършат волята Божия. Ако не вършат волята Божия, както в София, са нещастни.

Казвам, гето се върши волята Божия, там е София. Дето не се върши волята Божия, там е провинцията. Под думата "София" разбирам да вършим волята Божия. Ако само в провинцията вършим волята Божия, казвам, ние сме в София. София не е само туй място. Всички хора, които вършат волята Божия, то е София. Целият свят е все София. Дето хората не вършат волята Божия, е провинцията.

Сега казвам, искам да излезете от провинцията и да влезете в Божия град - София. Що е добрина? В 777 наши прераждания да няма нито едно престъпление. Сега минаваме за добри хора. Трябва да станем тъй добри, че като погледнем в нашия живот, да няма престъпление. Като поправяш живота, поправяш миналото. Дотогава, докато не поправим нашия живот, не можем да бъдем добри. Има много работи, които трябва да ги изправим. Сега, ако проповядвам любовта, какво е. Само ако Бог е с нас, той може да ни научи да изправим живота си. Без Бога в света ние нищо не можем да направим. Бог трябва да разбираме тъй, както беше в Христа.

Казва: „Бог беше в Христа и примиряваше света със себе си, като не им вменяваше греховете. Учеше ги как да се поправят хората. Този Господ, който ни учи как да поправяме нашия минал живот и да приемем бъдещето, в него трябва да вярваме.

"Отче наш"

*Утринно слово
5 септември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

ДВАТА ПЪТЯ

Ще прочета 5. глава от Евангелието на Матей. Много пъти сте чели тая глава и мислите, че я знаете. Човек знае нещата само когато може да ги прави. Докато не се е научил да ги прави, той нищо не знае. Колко неща сте чели върху музиката, колко пъти сте пели, но докато не се научите да взимате вярно тоновете, не знаете какво е музика, нито какво е пеене. Всичко в природата пее: и растенията, и дърветата, и птиците, и животните, но грамадна разлика има между пеенето на едните и на другите.

Прочетената глава представя една малка част от голямата беседа, която Христос държал навремето. Тя е част от едно цяло, което може някога да се възстанови.

Казва се: "Не тропай на едно място." Кога не се тропа на едно място? Когато изграт хоро. Ако младият момък и младата мома изграт на хорото и тропат само на едно място, това не е хоро. Който играе хоро, трябва да обикаля хорището. Друг е въпросът, ако се играе ръченица, но и при ръченицата има движение напред и назад, въртене, махане с кърпа.

Казва се за някого, че е религиозен. В какво се заключава религиозността? Кой човек е религиозен? Съществуват два вида религиозни хора: едни изграт хоро, а други ръченица. Така именно те се състезават. И едните, и другите искат да минат за праведни. Това е невъзможно. Не е лесно да станеш голям, не е лесно

да станеш дълбок. Кой може да придобие дълбочината на океана? Казват за някого, че е набожен. Кой човек е набожен? Който има благоговение. В Индия има милиони богове. Ако си набожен, можеш ли да служиш на толкова богове? Колко време ти е нужно, да служиш на всеки Бог по един ден? При това на всеки ще служиш по особен начин. Ти служиш на един Бог и не можеш да се справиш, а какво ще стане, ако трябва да служиш на много богове? Какво значи да служиш на много богове и какво - да служиш на един Бог? Много богове подражава много идеи. Един Бог - една идея. Как ще служиш на болния? Изкуство е да служиш на болен. Трябва да знаеш кога и как да го повдигнеш, да го обърнеш, да смениш грехите му, да го забиеш, да му донесеш навреме вода и храна. Деликатно трябва да го пипаш, да не му причиниш болка. Както и да го пипаш, той казва: "Внимавай, болен съм!"

Днес малко хора са деликатни и внимателни. Много от съвременните хора имат необуздан език, не говорят добре. Те говорят безсмислени и неверни работи. Изучават Библията невярно, тълкуват я невярно и я прилагат невярно.

Някой мисли, че няма друг като него. Прав е, няма друг човек като него. Той е особен екземпляр, няма подобен на него. Ако е праведник, няма друг да мисли по същия начин. Ако е грешник, няма като него грешник. Всеки човек е особен екземпляр. Понякога праведният е по-лош от грешника, а грешникът - по-добър от праведния. Какво ще кажете на това? Някой иска да стане виден, богат, всички да говорят за неговото богатство, за къщата, за нивите, за говедата му. Смешно е да уповаваш на богатството си. Къщата ти е хубава, говедата ти са здрави, угоени, но това се отнася до тях. И това не е лошо, но направи онова, което нивата прави. Бъди и ти добър като нивата си. В какво се заключава доброто на нивата? Тя се отличава с безкористие. Каквото изработи и каквото расте на нея,

нищо не задържа за себе си. Сееш жито, нивата го възраства. Ожънеш нивата, събереш житото, а за нея оставяш само стърнището. Загето се е мъчила, ти ѝ даваш стърнищата. След това казваш: "Аз съм по-добър от нивата." Така постъпваш и в живота. Ядеш от чуждото, от онова, което гругите са изработили, и минаваш за добър човек. За бедния, който работи цял ден, казваш, че умът му не достига, затова е беден. Питам, чий ум е по-добър - на оня, който забогатява, или на оня, който обеднява; на оня, който пълни хамбара си, или на оня, който го изпразва? Положението на оня, който пълни хамбара си, в едно отношение е добро, а в друго отношение - лошо. Като пълни хамбара си, той си създава неприятели. Оня, който изпразва хамбара си, минава за несретник или за будала, но с това той си създава приятели. Всички го обичат и познават. Ако си богат, ще те обичат за пълния хамбар, а не за тебе.

Мнозина се запитват как да обичат гаден човек. Много просто: ще го обичате за хамбара му. Срецаш млад момък, здрав, умен, красноречив. Младата мома се влюбва в него. Защо се влюбва? За пълния му хамбар. Той е богат, здрав, разумен, хубаво говори, обещава да ѝ купи нови обувки, копринена рокля, да я разхожда с автомобил, да я води в странство. Тя ще се разхожда, а служенията ще работи. След това казват, че тая жена обича мъжа си. Обича го, докато хамбарът му е пълен. Щом се изпразни хамбарът, тя го изпъжда от къщата и му казва: "Да си вървиш, не обичам празен хамбар." Той плаче, че възлюбената му го напуснала. Защо го напуснала? За да отиде на работа, да напълни хамбара си. Това е кривата философия на живота, която не трябва само да се констатира. Така постъпват хората и в религиозния си живот. Моли се човек на Бога и казва за себе си, че е религиозен. Защо се моли?

Един дървиш отишъл на баня и според тогавашното разбиране като Божи служител не трябвало да се занимава с пари, затова не носел нищо в джоба си.

Ожъпал се хубаво и излязъл от банята. На вратата го спрял баняджията и го запитал: "Къде отиваш?" "Отивам си вече, благодаря, окъпах се хубаво." "Тая работа не става с благодарност, ще платиш за банята." "Нямам пари." "Като нямаш пари, защо си дошъл да се къпеш?" "За Бога, пусни ме!" "Ти си дервиш, трябва да знаеш законите - ще платиш. Поне двадесет пари ще дадеш, не може без нищо." Дервишът започнал да се моли: "Господи, или ми дай двадесет пари да си платя, или събори банята." И наистина, случило се нещо особено: съборила се банята, вдигнал се голям шум. Баняджията се втурнал да види какво е станало, а в това време дервишът си отишъл. По пътя той видял, че един ходжа се моли и му казал: "Аз зная за какво се молиш." "За какво се моля?" "За пари, искаш от Господа да ти даде нещо. И аз се молих на Господа само за двадесет пари. Той предпочете да събори банята, отколкото да ми даде пари. Господ не се занимава с пари."

Сега и вие се молите. Някой ви донесе нещо, и вие казвате, че Господ послушал молитвата ви. Вие получавате отговор на молитвата, но не защото се молите. Въпросът е съвсем друг. Направили сте добро на някого. Тоя човек вижда, че се нуждаете от нещо и за благодарност ви отговаря пак с добро. Някои мислят, че Бог е горе някъде на небето. Те се молят, и той оттам отговаря на молитвата им. Това е заблуждение, невежество. Молиш се за пари - невежество е това; молиш се за грехи, за обувки - невежество е това. Набожният, като говори за любовта, знае, че тя разрешава всички противоречия. Това, което не разрешава противоречията в живота, не е любов. Може да е някакво състояние, което наричат любов, обич, но не е истинска любов. Да любиш, това значи, да живееш, да те грее слънцето през деня. Да обичаш, значи да се грееш вечер на месечината. Какво ще придобиеш, ако се грееш на месечината? Плодовете не зреят на месечината и благословения не идат от нея. Когато слънцето грее, бла-

гословенията идат на земята. Понякога и от месечината идат благословения, но те се различават от тия на слънцето. Който не разбира законите на живота, не прави разлика, отде идат благословенията. Ако искаш да работиш, ще отидеш на слънцето; ако искаш да почиваш, ще отидеш на месечината. Не можеш да се грееш на слънцето и да почиваш. Слънцето не обича да се грееят хората на неговите лъчи и да почиват. Който иска да почива, нека се грее на месечината. Тя обича всички да се грееят на нея и да почиват, а не да работят. Който отива на месечината, трябва да почива.

Хората се делят на светски и религиозни. Докато е светски, човек работи: прави къщи, прекарва пътища, строи фабрики, прокарва железници. Като стане религиозен, той престава да работи и мисли само за почивка. Той казва: "Аз работих много, сега трябва да почивам." Той посещава концерти и театри, разговаря се, почива. И вие, които ме слушате, сте религиозни хора. Едно ви е нужно - знание, да се научите да говорите истината. Никога не допускайте в ума си една неверна мисъл, в сърцето си едно невярно чувство и в душата си една невярна постъпка. Не давайте ухо на всичко, което се говори отвън. Някой слуша всичко, каквото се говори отвън, и го приема сто на сто вярно.

Преди няколко дена дойде един човек отвън и каза, че вечерта ще има бомбардировка. Богатите се уплашили много, задигнали част от богатството си и забягнали в близките села. Може да има бомбардировка, но може и да няма. Болният може ли да те бомбардира? Здравият може да те бомбардира, но болният - никога. Ако болният каже, че ще дойде да работи на нивата ти, не вярвай на думите му. Ако здравият ти каже това, можеш да разчиташ на него. Двама религиозни се разговарят: единият е без работа, а другият заема висока служба. Първият моли втория да го назначи на служба. "Бъди спокоен, на мене разчитай. Имам много познати, все видни хора, ще ти услужа." Първият

чакал няколко седмици, но не получил отговор на молбата си. Защо? Видните хора отсъствали. Докато разчиташ на видни хора от Англия, Америка, Русия да дойдат и да ти помогнат, много време ще чакаш. Не разчитай на видни хора. Който разчита първо на видни хора, а после на себе си, той служи на много богове.

Разчитай на себе си, на онова, което ти сам можеш да направиш. Ако съм цигулар и отида в някое село, няма да разчитам на бедните и на богатите хора, но ще започна да свиря и така ще се запозная с тях. В дадения случай цигулката ще ми помогне повече, отколкото да се хваля с богатството си или с високото положение, което заемам. Хората не се интересуват от богатството ми, нито от високото ми положение, но от свиренето ми. Не говори нищо за себе си. Иди при някой болен и му помогни да се излекува. Той веднага ще те пита: "Имаш ли някакъв цяр, да ми помогнеш? Аз не се нуждая от хора, които са обиколили света, но се нуждая от истински учени, които могат да ми помогнат. Ако си она, който носи цяра, ти си добре дошъл.

Често казвате, че имате любов. Ако вашата любов в даден случай не може да даде утеха на ума ви, каква любов е тя? Ако вашата любов не може да даде утеха на сърцето ви, каква любов е тя? Ако вашата любов не може да даде утеха на душата ви, каква любов е тя? Ще кажете, че се молите на Бога. Молитва, която не произлиза от любов, не е истинска. Молитва без любов е кална вода, образувана от пороя. От такава молитва нищо не остава. Ако глух човек свири на цигулка, той не може да се радва на свиренето. Който свири, трябва да свири за себе си, пръв той да се радва на свиренето си. Щом той се радва, и другите ще се радват. Ако сам не се радва, и другите не могат да се радват. И певецът трябва да пее за себе си. Каквото правите, правете го първо за себе си. Затова Христос казва: "Болен бях, не ме посетихте; гладен бях, не ме нахранихте." Запитаха Христа: "Кога, Господи, си бил

болен и гладен?" Христос отговаря: "Който направи това на един от малките, на мене го е направил, и той носи благословението. Който не го е направил на един от малките, и на мене не може да го направи. Той сам се излага на ограничения."

Мнозина искат да отидат на небето, без да знаят тамошния език. Ако кажат "добър ден", трябва да знаят езика на небето. Кажат ли на друг език "добър ден", ще ги върнат назад. Там не се говори нито на български, нито на френски, нито на английски. Там се говори езикът на любовта. При това как ще погледнете Господа? Ако го погледнете, както сега гледате, пак ще ви върнат назад. Това е по човешки казано. Не е лесно да отидеш на небето. Не е лесно да станеш цар. Някой иска да стане цар, всички хора да го почитат. Какво е направил за човечеството, за народа си, за да го почитат? Той не е създал света, не е създал народа си. Той разчита на онова, което миналото е изработило.

Всички хора разчитат на миналото. Те говорят за миналия си живот, но на миналото не трябва да се разчита. Трябва ли да се разчита само на онова, което Христос е говорил преди две хиляди години? Той е говорил на тогавашните хора, а сегашните трябва да посеят словото му, да опитат неговия плод. Ако не направят това, те са на крив път. Във времето на Христа любовта е била такава, каквата е и днес. Кажете ли някой, че не може да обича, това показва, че тръбичката му е тясна. Във времето на Христа тесните тръбички пуцаха малко вода, но и сегашните тръбички не пуцат повече. Обаче големите и широки тръби и днес пуцат толкова, колкото и във времето на Христа. Какво може да излезе от една градина, която се полива с тесни тръбички? Оня, която е поливал със Словото Божие, той носи Божествената светлина, топлина и сила в себе си. Той озарява човешките души. Той не знае какво нещо е болест, недоумък, лоша дума. Дето минава, всички му правят път. И кучетата отстъпват пред него.

Минавам през едно село. Отдалеч още виждам няколко кучета, които се готвят да ме лаят. Понеже не искам да ме лаят, турям ръката си в джоба, изваждам един геврек и като дойда до тях, начупвам геврека, давам на всички по едно парче. Те ме поглеждат недоверчиво, с което искат да кажат: "Вярно ли е това? Наистина ли ни даваш геврек, или ще последва друго нещо? Много пътници са минавали през селото ни, но са ни давали такива ритници, от които дълбокът ни още носи техните следи." Казвам им: "Опитайте ме, ще видите как ще постъпя с вас." Те вземат геврека и с погледа си ми говорят, че не вярват още. Много пъти трябва да мина през селото, за да разберат какъв човек съм. От един път те не правят заключение. Вярвам, че ще имат възможност да ме опитат. Колкото пъти мина през тяхното село, все ще им давам по нещо.

Помнете: докато е на земята, човек постоянно се изпитва. Някой прави добро и говори за това, което е направил. Той трябва да се запита за кого е направил доброто. Ако посееш нивата си, на кого правиш добро: на нивата или на себе си? Като ожънеш житото, ти се ползваш от него. Посадиш едно плодно дърво, което след няколко години даде плод. Кой се ползва от плода: дървото или ти? Като знаете това, не казвайте, че правите добро. Преди да казвате колко добрини сте направили, запитайте се дали ли е плод доброто, което сте направили, и ползват ли се близките ви от тия плодове. Докато доброто не дава плод, то не ползва нито нас, нито нашите близки.

Често седя в стаята си и се чувствам неразположен. Търся причината за неразположението и намирам, че някой паразит ме безпокои. Отде е дошъл той? Или някой гост ми го е пренесъл, или аз съм го донесъл отнякъде. Питам тоя паразит защо е влязъл в мене да ме безпокои. Той отговаря, че му е дотегнало между хората, дошъл да ме чуе как говоря. Слушал за мене, че съм говорил хубаво. Питате паразитите говорят ли.

Казвам, това е алегория, от която и вие ще научите нещо. Паразитите са плодове на човешката мисъл. По тях познавате какъв е човекът. Кога се почесва човек по главата? Когато мисли много. Искам от някого да ми направи една услуга. Без да мисли, той веднага ми услужва. Искам от другия услуга, но той започва да се почесва и мисли да направи ли услугата, или не. Щом видя това, отказвам се от молбата си. И банкерът мисли много да даде ли пари назаем, или да не дава. Ако искаш пари от някой банкер и видиш, че той се почесва отзад по врата, откажи се от неговата услуга. Тоя ден не е щастлив. Ако вземеш пари от банкера, работата ти ще пропадне. Излез от кантората и се пази тоя ден да не взимаш от никого пари назаем. Ако правиш заем в петък, парите ще се пръснат. Ако взимаш пари във вторник, ще се скараш със съседите си. Изобищо не взимай пари от човек, който се почесва отзад по главата. Ще кажете, че той може да е щедър. Рядко ще срещнете щедри хора. За непотребните неща те са щедри, но дойде ли до потребните, там няма никаква щедрост. Всички дават щедро гнилите плодове, но здравите задържат за себе си.

Къде се проявява щедростта на човека? В любовта. Като люби, човек дава от себе си най-ценното. Това, което е ценно за него, е ценно и за другите. Кое е ценното за човека? Здравето. Следователно ще поддържаш здравето си и ще го пазиш. Аз съветвам всеки здрав човек да отида поне един път в месеца при лекар да го преглежда. На болния казвам да отида при Господа, при него да се лекува. Единственият, който може да помогне на болния, е Бог - никой друг. Какво ще допринесат хората на болния? Нищо особено. Те ще му говорят небивали неща, които повече ще го разстроят, отколкото да му помогнат.

Време е вече да отворим нов лист в живота. Ако говоря за любовта, а краката ми не я разбират, тя не е дошла още. Когато любовта дойде в мене, и главата, и

ръцете, и краката, и сърцето, и душата ми - всяка клетка ни моето тяло знае, че любовта цари в мен. Цялото тяло трябва да се радва на любовта. Очите ми трябва да се радват на любовта; ушите ми трябва да се радват на любовта; устата ми трябва да се радва на любовта. Всички хора трябва да се радват на любовта. Каква любов е тая, на която никой не се радва? Това значи да проповядваш на хората онова, което не познаваш.

Казваш, да обичаме Бога. Как ще накараш човека да обича Бога, ако не си го научил да обича тялото си, което той му е дал? Как ще се молиш на Бога, ако сам измъчваш тялото си? Ти боледуваш, изнасилваш клетките си, ядеш, пиеш чрезмерно, а след това викаш към Бога за помощ. Какво ще му кажеш, като дойде той при тебе и види, че не си живял, както трябва? Ти не си дал нужната храна на тялото си, не си поел въздух, както трябва, не си поел светлината, както трябва. Ти не си постъпил честно със себе си - не си постъпил честно нито с ума, нито със сърцето, нито с душата си. Какъв човек си ти тогава? Вървиш намръщен, със свити вежди, недоволен си от всички. Може ли при това положение да не боледуваш и да не страдаш? За да се освободиш от болестта и страданието, потърси Бога. Само той може да ти помогне. Някой иска Христос да го посети. Христос ще те посети само тогава, когато си свършено сам и никой не може да ти помогне. Ако искаш да познаеш Христа, това може да стане само тогава, когато се намираш пред най-голямото изпитание, когато никой не може да ти помогне. Христос е последният, който ще те посети. Той е началото и краят на твоя живот. Бог посещава човека два пъти през живота му - когато се ражда и когато напуска земята. Онзи, който те праща на земята, и онзи, който те посреща в другия свят, е Бог. Хората са в междината, дето работят всичко, каквото им попадне.

Сегашните хора не разбират дълбоко нещата. Мнозина казват за себе си, че всеки ден се разговарят

с Господа. Преди известно време дойде при мене един млад, с бъдеще човек, който ми каза, че се разговарял с Господа. Зная как се разговарял. Той мисли върху някой въпрос, разговаря се със себе си и счита, че Бог говори с него. Той се самозаблуждава. Минал край една градина с хубави зрели плодове, пожелал да си откъсне един плод и твърди, че нещо му казвало отвътре да си хапне от тия плодове. Това, което му проговорило отвътре, е неговото желание, а не гласът на Бога. Когато Бог проговори на някого, всички се радват. Ако откъснеш един плод само за себе си и казваш, че е твой, Господ не ти е проговорил. Да задържиш нещата само за себе си, това е човешко желание. Срещнеш един болен, радваш се. Срещнеш един здрав, не се радваш. Какво разбиране е това? Трябва да се радваш и на болния, и на здравия еднакво. Радвай се и на невежия, и на учения. Радвай се и на тоя, който знае да свири, както и на оня, който не знае да свири. Който знае да свири, ще весели оня, който не може да свири. И двамата ще бъдат доволни. Ученият ще говори на простия; здравият ще помага на болния; музикантът ще свири на оня, който не знае да свири. Това е Божественото. Всичко, каквото можеш да направиш за другите от любов, е Божествено. Ако някой ти говори с любов и желание да ти помогне, Бог говори чрез него.

И тъй, ако искаш да учиш музика, ще търсиш човек, който познава музиката в нейната дълбочина. Ако си болен, ще търсиш здрав човек, който живее с Бога. Всеки здрав човек, който живее в съгласие с Божиите закони, може да лекува. Колко от сегашните лекари, като хванат само ръката на болния, могат да го излекуват? Това може да направи само оня лекар, който е абсолютно здрав и е свързан с Бога. От него изтича жизнена, магнетична сила. Ако болният се лекува при такъв лекар, той оздравява. Какво виждаме днес? Болни лекари лекуват болни; болни религиозни хора, които сами не са разрешили въпросите си, учат здрави хора.

След това и едните, и другите се чудят защо нямат успех. Невъзможно е болен да лекува болния, нито невежият да просвещава невежия. Невъзможно е човек, който сам не е разрешил важните въпроси в живота си, да просвещава другите.

Христос казва: "Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни." Някой казва, че иска да бъде съвършен, да прилага правдата. Няма по-страшно нещо от правдата. Защо? Защото правдата има две страни. От една страна, тя съди човека, защото не се учил да свири; от друга страна, тя го съди, защото не свири правилно. Разбере ли, че някой не иска да учи, тя заповядва да го затворят. Щом се яви в него желание да учи, тя го освобождава.

Сега аз ви говоря като на ученици и желая да ме разбирате. Приятно е да говориш на някого, който те разбира. Като говоря, някои се запитват какво искам да кажа. Значи те не разбират беседите. Защо не разбират? Защото беседите ми са обвити в няколко опаковки. Това правя съзнателно, за да не ги цапате. Ръцете, мислите ви не са чисти. Дојде някой да слуша беседа, но се съмнява в думите ми, подозира ме. Щом се съмнява и подозира, и аз му се отплащам по някакъв начин - опаковам беседата. Той се чуди защо нищо не разбира. Много естествено - болен е този човек. Как може да слуша и възприема правилно оня, който страда от коремоболие? Той се върти в леглото, не може да се успокои. Това е адът на земята. След това ще каже, че Господ го е забравил. Не го е забравил Господ, но той е забравил Господа. Болният се обръща към Господа с думите: "Господи, защо си се отдалечил от мене?" Как ще се отдалечи Бог, когато Писанието казва, че той изпълва цялата вселена? Следователно не Бог се отдалечава от нас, а ние от него. Стремете се към новото, за да изправите мисълта си.

В какво се заключава новото? Ти си недоволен, гневен, не знаеш какво да правиш. Запитай се защо си

недоволен, какво искаш. Ти си богат - недоволен си; имаш добър слуга - пак си недоволен. Докато не се научиш да служиш на другите и да ги обичаш, никога няма да бъдеш доволен. Ако не можеш да служиш на слугата си и не го обичаш, и той не може да ти служи и да те обича. Без любов служене не може да има. Бог създаде света с любов. Той посещава хората с любов и на всекиго дава по нещо. Ако си градинар и отглеждаш различни плодове, дето отиваш, носи по една кошница от своите плодове с любов. Ти сам ги носи, не оставяй на другите да ги носят, защото ще ги оцапат. Всички недоразумения между хората се дължат на безлюбието. Дето е безлюбието, там недъзите се отхранват, както селяните отхранват прасетата. Какво правят със своите угоени прасета? Продават ги - търговия въртят с тях. Някой мисли как да скрие своя недъг. Недъзите не се скриват, но се изправят. Отвори сърцето си за доброто, и недъзите ще те напуснат. Джобът ти е пълен с пари - давай и не желай да казват за тебе, че си добър. И това не е лошо, но по-добре е да даваш, без да очакваш похвала. Може и да не даваш, и това не е лошо, но даването и недаването произвеждат два различни резултата. Друг е въпросът, ако не даваш на пияницата пари.

Преди години бях в Америка, в Ню Йорк. Веднъж ме срещна един човек, започна да ми говори на английски, да описва положението си. Имал болна жена, деца, беден бил, не могъл да ги гледа. Дадох му нещо, и той се отби в една кръчма. След два часа го срещам пак. Спря ме и започна да се оплаква от положението си. Той не ме позна, но аз го познах и му казах, че не обичам хора, които лъжат. Щом искаш пари за пиене, кажи си истината, аз и така ще ти помогна. След това го заведох в една гостилница, дадох една сума на гостилничаря и казах: "Дайте на господина ядене срещу тия пари. Ако не иска да яде, оставете го свободен, да си върви, но вие задръжте парите за себе си."

Често хората се натъкват на желания, подобни на тия на пияницата. Роду се във вас едно желание и вие искате да му услужите. Това желание ви казва, че има жена и деца, иска да му помогнете. Обаче то не говори истината. Не задоволявайте това желание в себе си. То не иска да прави добро. Помагай на всеки човек, който е готов да прави добро. Отложи помощта си към оня, който не е готов за доброто. Закон е да се дава, но той е за разумните. На кого трябва да се дава? На оня, който ви обича. На оня, който не ви обича, нищо не давайте. Христос казва: "Ако имаш две ризи, дай едната на своя ближен." Това се отнася до оня, който люби. Само любещият дава така и само на любещия можеш да дадеш. Даването изключва насилието. Който изисква насилствено, той е крадец и разбойник. Даването става по закона на свободата. И доброто става по закона на свободата. С други думи казано, няма закон, който може да застави човека да дава и да прави добро. Хората на любовта са крайно внимателни, никога не искат повече, отколкото им трябва.

Един дервиш срещнал на пътя си един бей. Спрял го и помолил да му услужи с малко пари. Боят отворил кесията си, в която имало лири, сребърни и медни пари, и казал на дервиша: "Заповядай, вземи, колкото ти са нужни." Дервишът погледнал към кесията и взел само двадесет пари. "Вземи повече" - казал боят. "Благодаря, толкова ми трябва. Ако взема повече, това е лакомство."

Казвам, човек, който мисли да се осигурява за месеци и години, не прилича на дервиша. Днес ти се нуждаеш от светлина, въздух, вода и от хляб. От тебе се иска само едно: да живееш според закона на любовта. Тогава, както се е погрижила любовта за днешния ден, така ще се погрижи и за утрешния. Това че хората се оплакват и роптаят, се дължи на миналото. Сега хората воюват, бият се помежду си. Защо? Искат да турят нов ред в света. Те не знаят, че новият ред същес-

твува. Кой може да наложи моя рег? Слънцето. Кой може да накара земята да дава добри плодове? Слънцето. Може ли месечината да накара земята да дава добри плодове? Не може. На болния тя дава почивка, но не може да въздейства на земята, да я застави да дава плодове. Не разчитайте на малките лампички. На тяхната светлина не могат да зреят плодове и да оправят работата на хората. Само слънцето носи благословение на земята. Само слънцето на живота е в състояние да оплоди земята и възрасти семената на твоята душа, да развие твоята мисъл.

Често хората се питат къде отива човек, като напусне земята. При Бога ли отива? Де ще отиде и как ще го приемат, това се определя от земния му живот. Както е живял на земята, такъв ще бъде животът му и в другия свят. Ако някой е водил нечист живот на земята, като отиде в другия свят, няма да го приемат в чистите апартаменти, но ще го пратят на баня да се изчисти. Като излезе от банята, ще го подложат на огън от петдесет милиона градуса топлина, да изгорят в него и последните нечистотии и да светне. Ако главичката на една карфица се постави на този огън, всичко около него ще изгори. Този огън е нужен, за да унищожи всички вредни елементи, всички паразити, всичко нечисто и да остане само Божественото, на което може абсолютно да се разчита. В света няма по-голям огън от огъня на любовта. Който люби, той е минал през огъня на любовта, той знае какво значи огън от петдесет милиона градуса. Този огън съгражда, а не руши. Който не се ползва от богатата на любовта, прави и себе си, и окръжаващите нещастни. Без любов щастие не съществува. Всички неща, придобити без любов, носят нещастие и страдание. Значи страданието и скръбта идат по пътя на безлюбието, а радостта и богатата по пътя на любовта.

И тъй, съществуват два пътя: лъв път на безлюбието и десен път на любовта. Ако вървиш по пътя на

любовта, ще имаш един резултат. Ако вървиш по пътя на безлюбието, ще имаш друг резултат. Любовта произвежда един род явления, а безлюбието съвсем друг. Който не разбира любовта, казва: "И без любов може." Един ден ще се движии в пътя на любовта, а на другия ден в пътя на безлюбието. Значи един ден наляво, на другия ден - надясно. Влезеш ли веднъж в пътя на любовта, там ще останеш. Който не иска да върви заедно с тебе, покажи му левия път. Всяка мисъл, която не е съгласна с тебе, да върви в левия път. Всяко чувство, което не е съгласно с тебе, да върви в десния път. Всяка постъпка, която не е съгласна с тебе, да върви в левия път. Всички добри мисли, чувства и постъпки, които са съгласни с тебе, вървят в пътя на любовта. Това, което е в съгласие с човешката душа, иде от Бога. Това, което не е в съгласие с човешката душа, не е от Бога. Казано е в Писанието: "Блажени нициите духом. Блажени кротките. Блажени нажалените. Блажени милостивите. Блажени, които гладуват и жадуват за правдата. Блажени миротворците." Като четеш блаженствата, и ти трябва да бъдеш от тия блажени.

"Блажени нициите духом. Блажени миротворците." Можеш да бъдеш ниц духом, без да си миротворец. Само оня е миротворец, който носи мир между хората. Може ли да се нарече миротворец оня, който не внася мир между хората? Стремете се да бъдете блажени, да придобиете блаженствата като семена в живота. Сладки са плодовете на блаженствата. Помнете: както блаженствата имат плодове, така и духът има плодове. Например любовта е плод на духа. За коя любов се говори? За творческата, за любовта, която съгражда и която носи светлина. Изгряващото слънце подражава любовта. Често слънцето е скрито в облаци. И облациите, и дъждът са необходими. Какво прави земеделецът, ако няма влага и дъжд? Българинът знае, че ако една година няма дъжд, глад го очаква. Както житото

има отношение към влагата, така и сърцето има отношение към любовта. Любов, която не повдига сърцето, не е истинска. Ако сърцето не се храни с любов, не може да се прояви. Душа, която не се храни с любовта, не може да се прояви. Дух, който не се храни с любовта, не може да се прояви.

Днес всички говорят за любовта, въпреки това са недоволни, бедни, страдащи. И вие сте в същото положение. Очаквате да отидете на оня свят, там да се задоволите и разбогатеете. Чудно нещо, толкова години ви говоря за любовта, но и до днес не сте я приложили! Идете тогава на другия свят и вижте какво ще научите там за любовта. Ако на земята не възприемете и приложите любовта, на другия свят нищо няма да научите. Някои се страхуват от любовта, да не ги заблуди. Любовта е чиста, бистра вода. Чистата вода не причинява пакости. Колкото пъти и да минаваш през чиста вода, тя няма да ти причини никаква пакост. Обаче мътната, нечиста вода всякога оставя нещо лошо в човека. Добрият човек е чиста вода, която носи благословение за всички. Дружи с добър човек, и не се страхувай. Лошият човек със своите мисли и чувства все ще остави нещо лошо в тебе. Пази се от гружба с лош човек. Ако чрез Божественото в себе си не можем да внесем чистота в света, какво сме придобили? Любов, която не носи чистота, не е истинска. Любов, която не носи здраве и благословение, не е истинска. Любов, която носи чистота, здраве и блага на хората, е истинска, Божествена любов. Стремете се към тая любов, и то доброволно, без насилие. Ако ви насилят, това е безлюбие. Казвате, че се страхувате да проявите любовта си към някого, да не се качи на главата ви. Зависи кого сте обикнали. Ако обичате муха, тя ще се качи на главата ви. Ако обичате кон, вие ще се качите на него. Различавайте хората, за да знаете как да проявявате любовта и какво да давате на всеки човек. Колкото и да говориш за любов на мухата, все муха ще

остане. Тя постоянно ще те безпокои: ще каца на носа ти, на лицето ти, докато я изхвърлиш навън. Не можеш да направиш мухата любеща, добра и щедра.

Какво се иска от човека на любовта? Ако искаш да придобиеш любовта, ще пожелаеш светъл ум, добро сърце, широка гуша и силен дух. Само любовта внася светлина в ума. Само любовта внася мекота в сърцето. Само любовта внася широта в гушата и сила в духа. Желая ви да бъдете умни, добри, широки и силни, да не се оплаквате от живота. Ако заболее, хванете болестта и я изхвърлете навън. Ако ви заболи крак, намажете го с гървено масло, помилвайте го и кажете: "Толкова години си ми служил безкористно, сега и аз ще ти послужа." Дайте почивка на крака си, без да се страхувате от болката. Ако не постъпваш благородно със себе си, никога не можеш да проявиш благородство към окръжаващите. Ако не постъпваш благородно със своите ръце, крака, очи, уши, нос, как ще постъпваш с другите хора? Както се отнасяш със себе си, така ще се отнасяш и към другите хора. Едно е нужно на сегашните хора - добра обхода.

Съвременният свят е пълен с певци, музиканти и учени. Много певци и музиканти има, но всеки трябва да се запита, като пее и свири, раждат ли се повече плодове. Ако гърветата дават изобилно плодове, певците и музикантите са пели и свирили добре. Не раждат ли гърветата много плодове, музикантите не са свирили добре, и певците не са пели хубаво. Някой казва, че обърнал много хора към Бога. Как ги е обърнал и какво е обърнал в тях? Ако обърнал кесията им, а сърцата им не е обърнал, това не е никакво обръщане. Друг е въпросът, ако обръщате пълната кесия на човека, който се дави. Тежката кесия ще го отнесе на дъното на морето. Тежка е човешката кесия. Има звезди във вселената, на които материята е двадесет и две хиляди пъти по-тежка от материята на водорода. Какво ще стане с вас, ако вземете една малка част от

тази материя? Ще се намерите на дъното на океана. Ако кесията на човека е от такава материя, той веднага ще потъне във водите на океана. И след това трябва да дойде друг човек отвън, да го спаси от смърт. Следователно, за да не потъва, човек се нуждае от леки мисли, леки чувства и леки постъпки, да не се претоварва неговата кесия.

Стремете се към любов, която носи светлина за ума. Стремете се към любов, която носи мекота и топлина за сърцето. Стремете се към любов, която разширява душата и усилва духа. Тая любов прави човека щедър, готов на всякакви услуги и жертви. Това е истинската, правилна любов към Бога. Такива хора са нужни за България, за Франция, за Русия, за Англия, за Америка, за целия свят. Това са хората, които ще служат на новото, на бъдещия ред в света.

Радвайте се на слънцето. Радвайте се на месечината. Радвайте се на звездите. Радвайте се на всичко, което съществува в света. Радвайте се на малките работи, както се радвате и на големите.

*Утринно слово
10 октомври 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

СИНОВНО ОТНОШЕНИЕ

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"В начало бе Словото"

Ще прочета 5. глава от Евангелието на Лука.

"Духът Божи"

Интересен е този пасаж в главата. Като не намериха място през вратата да влязат, отвориха покрива и оттам пуснаха болния. Ако днес това би се случило - да отпорят покрива и да внесат болния, ще ги дадат под съд. Ние похвалваме смелостта да разкрият покрива, да развалят къщата. Аз предполагам, че къщата не е била модерна, съвсем еретия е била. Ако беше такава здрава, с такъв таван, както сега ние имаме, нямаше да могат да отворят тавана. В дадения случай похвална е смелостта. Смел трябва да бъде човек, макар да направи погрешка. За предпочитане е да бъде смел, отколкото да бъде страхлив. Страхът и той е намясто. Запример заекът ако иска да се бори, намясто ли е? Ако той се бори с някоя мечка, какво ще стане? Той трябва да плюе на краката си, да бяга. Да го няма. Не се изисква голяма смелост. Но един човек да бяга от една пчела, която го гони. Случва с човек да бяга от мухите. Маха с ръце, гони го пчелата и той бяга. Смешно е. Той

трябва да се изправи нагоре, да я духне. Пчеларите си турят було. Пчелите ги е страх от вятъра. Всичките бягат и влизат в кошера си. Смешно е, когато човек употребява задушливи газове срещу пчелите. "Ако не дадете мед, изтравяме ви всички."

Има нещо в живота, което е добро. Всеки ден трябва да прилагаме по нещо. Вземете един художник, който започва една картина и туря основните черти - най-първо челото, носа, брадата на човека, ще направи една скица. Оттам започва да рисува картината. Ден след ден прилага по нещо, ако рисува с креда или с черен молив или ако рисува с бои. Ако бърза, няма да направи картината. Има художници, които правят скици. Малко художници съм срещал, които турят на човека неговата доброта такава, каквато е. Някой път художникът направи човека по-добър, отколкото е. Някой път го направи по-лош, отколкото е. Някой път го направи по-смел, отколкото е. Някой път го направи по-страхлив, отколкото е. Някой път го направи по-красив, отколкото е. И в единия, и в другия случай нарисуваното не зависи от него. Може би, като го нарисува по-страхлив, художникът е страхлив. Като го нарисува по-смел, художникът е смел. Художникът рисува картината такава, каквато е той.

Та сега и вашето разбиране е такова. Щом ви говоря, вие ще разберете, както вие разбирате. Вие си имате една мярка. Тази мярка не е лоша. Само по някой път вие по един милиметър изяждате от мярката. Бързате. Кое е по-добро - човек да увеличава нещата или да ги намалява? В единия случай е добро, когато гощаваш един гост, който дошъл, - дай му изобилно да яде. Да има добро мнение заради тебе. Когато ти сам ядеш някое ядене, ти не преяждай. Гостенинът ти нека преяде, дай му хубаво да се наяде, да го заболи коремът, пък да си върви. Дай му изобилно, каквото човек и да е. Като му дадеш изобилно, той заслужава да го боли коремът. Ако не му дадеш изобилно, той ще намери погрешка, ще ка-

же: "Какъв скържав човек." Дай му изобилно, практично е това. Един гостенин колко ще изяде? Той не може да изяде един самун. Има такива малки самунчета - може да изяде, но не може да изяде от големите. Едно кило, две кила да изяде, трябва да е герой.

Аз съм чувал за един българин - разправяха един анекдот във Варненско - хванал се на бас да изяде едно агне. Този, който разправяше, казваше, че агнето било дванадесет килограма. Казвам - малко е преувеличено. Може би живо да е тежало дванадесет килограма. Като се одере кожата, като се изчисти, предполагам, осем кила да е било. Като ял агнето, изяли един голям хляб от два килограма, а отгоре изял една ока халва. Виждам, че е преувеличено. Българинът представя нещата преувеличени. Той много увеличава и много намалява. Казвам, българска черта. Но четох един американски писател, който изучавал хората, които обичат да ядат. Един такъв човек влязъл в едно заведение в едно сиропиталище, где то била приготвена закуска за седемдесет деца. Изял закуската на всичките деца. Един друг влязъл на едно място, где то било приготвено обяд за двадесет души и него изял. Този надминава българина. Като прочетох това, оттам насетне започнах да вярвам, че това, което казват за българина, е вярно.

Казвам, потребно ли е многото ядене? Не е потребно. Не е в реда на нещата. Нас природата ни опитва. На някои хора дава много, за да ги опита какви са. Един слон с едно кило ориз не се задоволява. И с десет кила не се задоволява, и с двадесет кила не се задоволява, и с тридесет кила не се задоволява. За една закуска му трябва още повече. Ако имаш един син, който изядва по двадесет-тридесет кила ориз на ден, ако имаш две дъщери, които изядат по тридесет кила ориз, двама сина и две дъщери по шестдесет - сто и двадесет кила ориз, не зная колко струва.

Ние за бъдеще не се нуждаем от многото ядене. Трябва да скъсяваме яденето. Сега много работим за

яденето. Вследствие на това повече от хората умират от ядене. Може би деветдесет и пет процента от хората умират от преяждане, а само четиридесет и пет процента от други работи. Много бързат хората, в яденето не подбират храните. Като седнат, лакомия има. Яденето е един велик процес на любовта. Човек, който не се храни с любов, всякога страда. Помнете едно нещо. Деветдесет и пет процента от хората страдат от преяждане. Като ядат, не благодарят, все са недоволни от нещо. Ще намерят, че яденето не е място, че хлябът е сух, много работи има, които препятстват.

Едно хигиенично правило е - човек трябва да благодари за хляба, който му е даден. Ако са ти дали лошо ядене и лош хляб, това показва, че ядеш без любов. Аз не съм видял човек, който благодари на Бога, да има лошо ядене. Всякога, който благодари на Бога, ще му донесат хубаво ядене. Няма изключение - подобното подобното привлича. Любовта всякога привлича хубавата храна, а безлюбието привлича лошата храна. Когато хората започнат да грешат, лошо ядене има.

Запример сегашните хора се бият, вършат нещо, което не е по волята Божия. Ние мислим, че е естествено милиони хора да се избиват. Това не е волята Божия. Това не е предсказано. Понеже хората се отклониха от Божия път на любовта, мъдростта и истината, войната е като резултат. Вследствие на това дойде дажба по сто и петдесет грама масълце, по петдесет грама месце. Захарта се съкрати, хлябът се съкрати, месцето се съкрати. Най-здравите хора отиват на бойното поле да копаят окопи, подземия, бункери, укрепления. Според мене, когато един човек е лош, той е военен, въоръжил се той вече на бойното поле. Въоръжен е от главата до петите. Не му върви. Защо? Светлината е сила. Умът, който трябваше да възприеме само хубавите работи, се ангажира в една много голяма работа. Човек трябва да воюва в света. Но за да во-

люва, той трябва да бъде най-умен, най-добър и най-силен. Не си ли най-умен, най-добър и най-силен, не воювай с никого. Като станеш, тогава воювай. Ще знаеш как да воюваш. Когато ти искаш да воюваш, с какво трябва да се въоръжиш?

В Писанието се казва да воюваш. Запример след тази война трябва най-малко тридесет години да работят милиони жени и мъже, за да поправят една погрешка. За всичките хора, които се избиват, за да се преродят, трябва майки. Трябва майката деветнадесет години да работи и милиони майки трябва да работят, за да се поправи погрешката. Най-малкото двадесет и пет-петдесет милиона майки трябва да работят, за да поправят тази погрешка.

Сега аз правя едно сравнение. По някой път казваме - хората са неразумни, бият се. Всяка лоша мисъл във вас, тя е впрегната с кръвопролитие. Има една голяма сръдня във вас. Или скарат се двама души, като се скарате и се разгневите, пет милиона клетки умират във вас. Двама души се карат - десет милиона клетки измират. Знаете ли какъв разход е това? След туй вие се усещате убити духом, нямате разположение. Казвате: "Така съм наследил чертите от баща си и майка си." Не е вярно това. Някой казва, че е роден от Бога - и се сърди. Питам, той тази сръдня откъде я взел? Някои казват, че по пътя на Христа вървят. Виждаме, че Христос веднъж взе бича, но втори път никога не употреби този бич. Видя, че много скъпо струва. Влезе вътре и казва: "Ревността на този дом ме изяде." Ние употребяваме в този смисъл. Христос искаше да покаже в духовно отношение - всичките лоши мисли и желания и постъпки, които са в човешката душа и човешкия дух, човек трябва да ги изхвърли навън. Ако така не разбираме ние тази постъпка и мислим да изгоним от църквата хората, светът никога няма да се поправи. Църквата сме ние. Ако ние не изпъждаме тия, които тързват в нас, не разбираме. Мо-

же да изпълдите поповете и владиците, но светът няма да се поправи. Онези, които искат да служат на Бога, неговият храм трябва да бъде чист. Като дойде Христос в неговия храм, да няма нужда той да образува бич и да ги изпължда навън.

Щом постъпваме грубо, не разбираме Божията любов. Докато любовта ни царува, има неща, които са допуснати. В тъмнината се допускат много работи. Светлината не допуска погрешките. Ние искаме човечеството да се поправи, не знаем, че тъй както светът е създаден, е много добър. Криво схващате. Хората са развалили света. Бъдещите поколения, които ще дойдат, не са развалени, но много поколения, които са заминали, са развалени. Съществата, които живеят на земята, не всички са лоши. В невидимия свят има същества, които са добри, има, които са лоши. Наполовина са добри и наполовина са лоши. И в рая този закон може да ви го приведа. Писанието казва, че Бог създаде човека първоначално по образ и подобие свое. Създаде един Адам, който сгреша. А онзи Адам, който беше направен по образ и подобие, той не сгреша. Вторият Адам, който беше направен от пръст и имаше дихание Божие, той сгреша. И Ева, която беше направена от него, и тя сгреша. Казано е първо - Бог направи човека по образ и подобие свое. После се каза, че направи Бог човека от пръст. Всеки човек, който е направен от пръст, и всяка жена, която е направена от пръст, те имат слабост, ядат повече. Някои казват, че човек е направен от кал. Не е направен човек от кал, но от най-хубавата пръст, която съществуваше на земята, от нея Бог направи човека. От най-хубавите здравословни клетки той създаде тялото на човека. Ако дойде сега един съвременен лекар - заболял някой от менингит или образувал е някой тумор в главата, отварят черепа и изваждат тумора от главата. Или се образувал някой тумор в стомаха. Сега всички страдат от тумор, от живеница.

Казвате, защо са тия болести? Болестите са резултат. Всякога, когато имате намаляване на любовта, намаляване на мъдростта, намаляване на истината или намаляването на живота, отслабването на живота, намаляването на знанието, намаляването на свободата, болестите идат. Когато човек се ограничи в свободата си, когато човек се ограничи в знанието си, когато човек се ограничи, болестите вече естествено идат. Тогава всеки човек, който иска да бъде здрав, той трябва да увеличи количеството на любовта, на енергията, която иде. Ако вие увеличите, отвсякъде ще вземете тази енергия. Ако увеличите тази енергия, която иде от слънцето, слънцето изгрява, вие не се радвате. Вие сте така заети с вашите работи, че десет пъти да изгрее слънцето, не го виждате. Ако ти се радваш, че слънцето изгряло, ти си внесъл в тебе един нов живот. Ти, като го гледаш, казваш - направил си Господ една играчка.

Сега обвиняват слънцето, че ни пече, че образува какви ли не болести. Ако го нямаше слънцето, щеше да има толкоз зверове, толкоз змии по земята, че хората нямаше да могат да живеят. Не че слънцето ги създава, хората ги създават. Слънцето ли създава едно оръжие, един параход? Човек го създава. И той злоупотребява със слънчевата енергия. Често злоупотребява с благата. Имаш изобилие, няколко хиляди килограма ябълки. Не ти дава сърцето да дадеш някъде повече. Те дълго време не може да траят и като започнат да гният, пуснеш ги евтино, развалят се ябълките. По някой път хората продават много евтино развалено сирене, развалено масло. Прясно масло ще го купиш като на черна борса - четиристотин-петстотин лева кило. Ако ти се развали, за петдесет лева може да ти го дадат. По някой път някои наши долнокачествени мисли много евтино ги продаваме. А за някои скъпо вземаме.

Имайте една права мисъл. Една добра мисъл по никакъв начин не може да я продадеш. Едно добро желан

ние по никој начин не може да го продадеш и една добра постъпка не може да я продадеш. Ако ти се опиташ да я продадеш, ти ще загубиш всичкото. Добрите мисли, добрите желання, добрите постъпки често те се отделят, те са живи. Щом намерят, че ние не сме готови, те се отделят, напушат ни.

Следователно за добрите мисли, за добрите желання и добрите постъпки Писанието казва, че Бог ще изпрати духа си. Защото Божественият дух е, който носи хубавите мисли, желання и постъпки. Защото, ако ние мислим, че сами ние по себе си, каквито сме, че можем без Божия дух, то е едно криво разбиране. Когато идат хубавите мисли, то е Божественият дух, това е Божествената енергия, която слиза, живата енергия, която слиза от Бога в нашите души. Дойде някой човек, който има свежа мисъл, някой казва: "Ти си загазил, от тебе човек няма да стане." Дойде друг и ти казва: "Ти ще оздравееш. В два дена ще оздравееш." Мислиш, че животът ти няма смисъл. Друг ти казва: "След няколко дена ще се подобри положението."

Мощна сила е мисълта. Само по никој път вие се обезсърчавате, по причина на окръжаващата среда, окръжаващите мисли на хората имат такова влияние. Ако двама силни хора те хванат за ръцете, ще те държат, не може да се отскубнеш от тях. Ако се намериш между двама души, които са силни, те те връзват, те ще наложат своята мисъл, те те водят, където искат. Не където ти искаш. Не мислете, че в умствения свят може да бъдем свободни. В умствения свят може да бъдем свободни, когато сме под покровителството на мъдростта, под покровителството на истината и на любовта. Вън от любовта никаква свобода няма.

Някои хора говорят за свобода. Бог, който ни дава живот, е ограничил изобило живота, защото единствените свободни неща в живота, това са любовта, мъдростта и истината. Животът е свободен, знанието е свободно. И свободата как може да я наречем?

Ние често казваме: свободен човек. В свободата има живот, в свободата има знание. Свобода, в която няма живот, не е свободна. Свобода, в която няма знание, не е свободно. Що е свобода? Аз - казва - съм свободен. Защо си свободен? Да правиш глупости? Това не е свобода. Ако можеш да подобриш живота си, това е свобода. Ако можеш да подобриш състоянието на ума си, ти си свободен. Щом не може да подобриш ума, не си свободен. Ако не може да се освободиш от всичките препятствия, които са в тебе, не си свободен. Животът е, който освобождава човека, а зад живота седи любовта. Зад любовта седи Божественият дух.

Всички искаме да бъдем свободни. Понеже, като станем напълно свободни, ще бъдем безсмъртни. В сегашния живот на земята свобода няма. Свободата в нас иде чрез светлината. Както светлината е свободна, така и ние трябва да бъдем свободни. И мисълта ни трябва да бъде свободна. Свободата иде чрез въздуха. Както въздухът иде, така и ние трябва да бъдем свободни. Ние трябва да бъдем свободни както водата, която тече вътре. Тази вода си върви свободно. И ние трябва да бъдем свободни, тъй както е хлябът. Този хляб, който иде от слънцето, той влиза в разните растения, влиза и в нас.

Христос казва: "Аз съм живият хляб, който слиза. Който ме яде, ще има живот в себе си." Значи всяка храна е жива. Някои искат да им говори Христос. Едно житно зърно е Христос. Една круша е Христос, който казва: "Ако ме ядеш, ще имаш живот." Една диня или гроздето, което ядеш, то е Христос, който казва: "Ако ме ядеш, ще имаш живот." Ние чакаме Христа отвън. Христос е в храната, той казва: "Аз съм живият хляб." Той е във всичките плодни растения и трябва човек да е проблеснал да види. Като погледнем, ще видим до каква степен на развитие сме достигнали. Аз, ако имам една градина, като мине някой, дам му един плод. Така му проповядвам? Аз ако искам да стана проповедник, за

бъдеще щях да стана един градинар, ще насадя 20-30 плодни дървета и кой как мине, ще давам от плодовете и ще проповядвам без пари. Вие искате по един начин да проповядвате на хората. Тогава ви препоръчвам, ако нямате градина, идете лятно време и насадете един бостан с дини и кой как мине, давайте му по една диня. Казвате: "Кой ще си губи времето?" Сега не си ли губи времето? Всички ние сме, които си губим времето. Седемдесет-осемдесет години като живеем, станем смешни. Считам човек, като остарее, стане хилав, е гнил плод. Семето, което е в него, трябва да го садите. За идущата година тази диня ще се развали, нищо няма да струва.

Ние в новото учение трябва да запазим своята свежест. Човек не трябва да живее вечно на земята. Защото земята не може да му даде условия. След като живееш сто и двадесет години, вече се наситиш, тогава свободно напуснеш тялото си. Тялото за тебе да бъде една греха, която може да събличаш и обличаш. Ще благодариш на тялото, че толкова милиони клетки работили за тебе. Като се върнеш, ще ги оставиш свободни да живеят. Те са милиарди души, които са дошли да работят за човека.

В сегашната война чудно е как човек се е организирал. Това са милиони хора, четири-пет милиона хора. Храна трябва навреме, оръжие трябва. Какви превозни средства трябва да имат, всичко да се предвиди. Позицията е някъде, имат болни, всичко е така чудно наредено. Казвам, тия хора четири години се бият, каква организация имат. Добра страна е това. Заг войната виждам друго. Тази война не е човешка. Ако конете отиват да се бият, не са конете, които доброволно отиват. Конете, като се бият, има хора наоколо. Онзи взел шашка, конят тича, гони противника. Този кон, който се е научил да гони, от само себе си ли гони? На всеки кон има войник. В тази война, гледам, в тази война на хората се качили духове, не са един, не са двама, качили

се и препускат. Казват: "Кога ще се свърши войната?" Когато всъдниците слязат от хората. Докато са на гърба, войната ще продължи. Войната всякога става в нощ, не става в ден. Нощно време се бият хората. Сега на земята имаме тъмна нощ. Вие мислите, че е ден. Нощ е. В съзнанието на хората има тъмнина. В обикновения живот, ако убиеш един човек, съдят те, ще те турят десет-двадесет години в затвора. Някой път може да ти турят смъртно наказание. Във време на война, ако убиеш десет-двадесет души, ще ти дадат кръст, не те турят в затвора, минаваш за герой. Личният морал е по-напред от обществения морал.

Та казвам, колективно народите са останали много назад и цялото човечество е много назад. Човечеството трябва да прогресира. Сега някои говорят за пророчества. Така не се пророчества кой ще победи. Иде едно ново слънце към земята, приближава се. Щом изгрее първият лъч, и войната ще престане. Хората ще разберат, че те като се бият, не е право. Двама братя се бият - и двамата са пияни. Изтрезнеят, ще си подадат ръка. Днес християнските народи какво печелят, кажете ми. Както евреите не разбраха Христа, така и християнските народи не приемат Христовото учение. Тия хора, които се бият, това е несъобразно с християнството. Войната е езическо учение. Да убиваш, това е езическо. Писанието казва: "Той отначало беше отцеубийца." Кой е той? Това са черните братя. Нищо повече.

Казвам, любовта изключва убийството. Човек няма право да убива. За Бога друг е въпросът. Един грънчар може да прави, каквото иска. Право е на Бога да убие, но ние, хората, нямаме това право. Ако войната е от Бога, намясто е. Ако войната е от нас, не е намясто. Един кон вкъщи, като ми счуни крака или като ме умъртви, мислите ли, че ще му простят? Веднага куршум го чака. Ако искате да имате един възглед.

В съзнанието на съвременното човечество има една тъмна нощ - Кали-юга. Човечеството отвън има

най-хубавите условия. Съвременното човечество се намира под Кали-юга. От съгрешаването на човечеството досега се намира там. Християнството дойде да каже, че това време се свършва. Кога? В сегашния век изтича Кали-юга. Като мине Кали-юга, черният век, ще настане светъл век. Светлите братя идат на земята. То е новото, което иде в света.

Казвам, когато те дойдат, хората ще ги видят. Някои от тях ще се въплътят, някои ще се вселят, но ще бъдат видими навсякъде. Те ще пишат така: не е позволено да се бият хората, не са свободни да се бият. По правилни начини ще разрешат въпросите, всичките спорни въпроси. В една война какво печелят хората? Хиляди и милиони хора измират. Какво са спечелили хората? Тия хора трябва да са работили върху това. Всинца, гледам, вие сте заинтересовани кой ще спечели войната - германци ли, руси ли, англичани, американци. Пророкуват, гледам, пророци има.

Казвам, горко на ония хора, на ония народи, които не вървят в Божия път. То е пророчество. Бог е против синовете на непослушанието, които не вършат волята му. Всичките хора са под един знаменател. Пред Бога и германци, и руси, и англичани са на една степен. Нито германците са такива, каквито Господ мисли, нито русите са такива, каквито Господ мисли, нито англичаните. Всичките не са такива. Пред Бога са съвсем друго-яче. Пред Бога всичките народи са непослушни. Всеки народ преследва своите интереси, не следва интересите на Божието Царство. Сега те имат свои лични интереси. За бъдеще ще дойде другото. Най-първо един народ, един човек да има интересите на Бога. Всичко, с което разполага, не е негово. Слънцето, с което разполагаме, не е наше. Звездите, растенията, земята не е наша. Ние сме дошли като наематели, Господ ни опитва. Според какъвто живот живеем, туй ще ни въздаде. По някой път добре желаете, туй, което помислите, е хубаво. Защо искат германците, русите или англичаните да по-

бедят? Аз бих желал мъдростта да победи. Аз бих желал любовта да победи. Аз бих желал истината да победи. Аз бих желал животът, знанието, свободата да победи. Аз бих желал движението, учението, работата да победи. Ето нещо, което да желаем: любовта да победи, то е победа. След като победи любовта, ще дойде животът. След като победи мъдростта, ще дойде знанието. След като победи истината, ще дойде свободата. Ние като победим, какво ще придобием? Едни ще бъдат потиснати, други - свободни.

Казвам, имайте една ясна представа. Светските хора може да мислят, каквото искат, но вие така да мислите, погрешно е. Не само погрешно, но и е грешно. Ние трябва да се молим да дойде светлината, да дойде този ден на светлината. Светлината да озари всичките народи, да видят, че този път, по който вървят, не е прав. Начините, които употребяват при воюването, не са прави, не са човечни. Разбирам, един човек да го набиете, ако се биете. Ако се бият в бъдеще, с ябълки ще се бият. Ще напълнят джобовите с ябълки. Този го блъсне - с една ябълка, онзи го блъсне - с друга. Казвате - смешна и глупава работа. Считате, че сегашната работа е много умна. Воюването с ябълки е по намясто, отколкото сегашното.

Някой път ние се възмущаваме. Някой не се е отнесъл с мене, както трябва. Казвате: "Кой съм аз, знаете ли? Откъде идва посланик, знаете ли? Как да ми не дадете почит!" Щом си посланик на някоя държава, трябва да зачиташ законите на държавата. Ако не зачиташ законите на държавата, ще те изпъдят. Като си посланик, не значи ти да разполагаш. Ще зачиташ законите на държавата и те трябва да зачитат твоите права.

Като идем на земята, трябва да зачитаме правата на земята и тя да зачита нашите права. Тогава се ражда един контакт. Срещате се двама, но един друг не се познавате и се критикувате. Не е лошо човек да

бъде критик. Вижте тази дума какво означава. Критика какво значи? Критика, аз я тълкувам така. Който крие и тика нещата. Що е критика? Моето тълкуване - който крие и тика нещата напред. Критика значи крие истината и ще извади логическото заключение, че едн-кой си е на правата страна, понеже бил обиден. Може една муха, която бръмчи, може да я убия. Като разумен, ще си туря едно було, тя ще обикаля около булото, ще побръмчи, ще я оставя да си бръмчи. Тя като дойде, ще я духна и тя ще си замине. Десет-двадесет пъти може да направя това. По някой път хората не знаят да духат. Да духаш, значи да мислиш. Ако ти в духането не туриш мисъл, чувство и постъпка, духането няма смисъл. Тогава ще мязате на онзи Симеон от Беброво. Той излязъл един ден и, гледа, на пътя една буга излязла с говедата и реве. "Какво реवेश - казва. - Аз ти заповядвам в името на Исуса Христа да мълчиш." Хваща бугата за рогата, но тя го поваля на земята. Ако го оставили на бугата, щяла да го убие, но благодарение на говедаря, който едва го спасява. Казва: "Бугата излезе по-силна." Казвам: "Що ходи да се бориш с бугата?" Симеонова работа.

Аз изваждам заключението: не разрешавайте въпроса на бугите, ако реват. Бугата при говедата оставете настрана. Не се занимавайте със злото, което е във вас. Някои се борите със злото, искате да го изпъгнете. Не се борете със злото. Оставете любовта да се бори със злото. Вън от любовта никой не може да се бори със злото. Ако любовта вас не може да ви спаси от злото, ако мъдростта вас не може да ви спаси от злото и ако истината вас не може да ви спаси от злото, нищо в света, никаква сила, никаква мисъл, никакво чувство не може да ви спаси. То е заблуждение. Казвам, считайте - това са сили, които излизат от Бога, които работят за нашата свобода. Да турим любовта като сила да освободи живота. Щом влезе любовта в живота, животът е свободен. Свободно да възприемем

знанието и свободно да възприемем свободата. Щом любовта не влиза в живота, тогава знанието е несъвместимо и свободата е несъвместима.

Казвам, трябва да се направи една школа. Като се срещате, по някой път скарвате се по простата причина, понеже не знаеш отляво ли да му бъдеш, или отдясно. Аз съм забелязал - приятели, с мене като ходят, някои имат навик от лявата ми страна да ходят. Аз го турям от дясната, той стои от лявата. Някого туря отляво, той стои отдясно. Някой човек, като го туриш отляво, ще се скараш. Тури го отдясно. Повикаш някого на гости, тури го отляво. Като го туриш отдясно, не му е приятно. Обръща внимание къде ще го туриш. Ако го туриш на опашката, ще се разсърди. Двама от учениците на Христа искаха единия да тури отляво, другия отдясно.

Казвам, знание трябва. Ако един човек е на сърцето, сърцето заповядва - тури го отляво. Ако в един човек умът работи, тури го отдясно. Те са правила. Ако не спазвате тия правила, често ще падате във вътрешни противоречия. Човек е свързан със светлината, дясната страна е свързана със светлината, лявата страна на човека е свързана с топлината. Някои хора не обичат топло, обичат хладно. Някои обичат топло. Този, който обича топлината, отдясно го тури, не го туряй отляво. Не му мисли какво трябва. Който има отлична мисъл, тури го отляво. Той ще оправя работата. Сърцето се нуждае от помощта на ума. Умът се нуждае от помощта на сърцето. Тия са правила, които трябва постоянно да ги държите. Божественият дух постоянно ви наблюдава. Като направиш погрешка, никой не знае, нещо ти казва: "Не направи хубаво." Ти чувстваш, оправдаваш се, че той те предизвика. Той ти казва: "Постъпката ти е погрешна, никакво извинение няма." Писано е на един предмет - струва един лев, ти го продадеш два. Погрешно е. Писано е един лев, продай го един лев. Една круша, претеглена, тежи сто или сто и петдесет

грама, ти ще кажеш, че тежи двеста грама. Не пиши така. Един орех колко е голям? Не като главата ти. Един орех не може да бъде толкова голям, колкото една круша или една голяма ябълка.

Казвам, никога в себе си нито намалявайте, нито увеличавайте нещата. По естество някой път се намалява, някой път се увеличава. Природата, и тя действа възпитателно. Ние обаче трябва да държим ясна представа за нещата в ума си, такива, каквито ги виждаме. Ти казваш: "Вземи десет лева назаем." Ти пък разсъждаваш, ако имаш сто, двеста или триста лева. Някой казва: "Вземи три круши." Или: "Половин килце прясно масло." Съобрази се с онова, което е вътре в тебе. Бог ни дал едно чувство, с което може да определим какво да ядем всеки ден. Ако се вслушваме, ще бъдем здрави. Има чувство, което определя как да мислиш. Сърцето си не слушаме, ума си не слушаме, душата си не слушаме и после очакваме от света да стане нещо. Този свят, за да стане такъв, какъвто е, с него Бог е работил милиарди векове. Има да работи още милиарди години, за да имаме друго състояние. Сега милиарди не са необходими, но търпение трябва да имаме и едно съотношение. Една работа, за да я свършим, потребен ти е един час. Не скъсявай часа за половин час да я свършиш, ще изгубиш. Нито увеличавай часа, пак ще изгубиш.

После, гледам, всички в света искате да се покажете. Аз разбирам, но да ви кажа нещо. Трябва да имаме любов. Тази мисъл, която ще ви кажа, трябва да изтича от самата любов. Аз ако помисля от себе си, то е човешко. Тази мисъл трябва да произтича от самата мъдрост и тази мисъл трябва да произтича от самата истина. Трябва най-първо да я приложиш. Туй, което може да приложим и имаме полза от него, него да го дам и хората ще се ползват. Туй, което мене ползва, ще ползва и другите. Ако пия хубава вода, тази вода както мене ползва, така ще ползва и другите. Ако употребявам въздуха, както мене ползва, така ще ползва и другите.

Посрещайте светлината с любов, за да се ползвате от нея. Казвате - много грее. Ако много грее, не гледай слънцето. Сутрин може да го гледаш. На обед малко може да го гледаш. В мозъка има един начин за приемане на светлината, не само чрез очите се приема светлината. Трябва да се учите по някой път да дишате с вашето астрално тяло или с вашия етерен двойник. Нищо не знаете. Как се диша? Онези, които не знаят как да дишат с астралното тяло или с етерния двойник, имат много големи противоречия. Там се изисква школа. Както ви говоря, работите са неразбрани. Аз съм забелязал, казвам някому да прави вдишки - шест вдишки, шест задръжки и шест издишки. Казва: "Не може ли по-малко?" Може. Някой казва: "Не може ли повече?" В дадения случай единият мисли, че няма време, иска да съкрати, пък другият иска да спечели повече, лакомия има. Туй не е прав начин за разсъждения. Турям шест, понеже то е число на Венера, да работи. То е един мек път, по който човек трябва да мине, с най-малките разноси.

Аз препоръчвам любовта, понеже всичките работи в любовта стават с най-малките разноси. Има и други начини, но милиони ще похарчиш. В любовта не може да очаквате тия резултати. Туй, което любовта прави, е като малко семенце, работи по закона на любовта - и цяло дърво ще стане, и плодове ще имате. Съградите една къща - то не е по закона на любовта. Друга сила вече работи.

Казвам, поставете да вярвате, че може да добиете безсмъртие. Човек трябва да бъде силен. Без любов човек нито живот, нито знание, нито свобода, нито движение, нито учение, нито работа, нищо не може да добие. Или казано другояче, любовта е единствената достъпна разумност.

Що е любовта? Единственото разумно отношение на Бога към нас. Що е любовта? Единственото в дадения случай разумно отношение на Бога спрямо нас,

да възприемем неговата мисъл, неговата любов, неговата сила, която ни дава в тази форма, която той е определил - то е любов. Що е любовта? То е едно право, което не се отказва. Аз наричам любовта истинската свобода. Щом вървиш по пътя на любовта, ти имаш всички права. Щом се откажеш от любовта, ти изгубваш всичките права. Щом имаш любовта, имаш синовно отношение. Щом се откажеш от синовното отношение, имаш отношение на един слуга. Тогава трябва да ти се плаща. На сина бащата не плаща, оставя го за наследник. Слугата е намясто и синът е намясто. Слугата ще работи и ще му платят, синът ще работи и ще остане наследник. Ако искате да останете наследници на любовта, работете, както искате. Ако искате да бъдете слуги, да ви плащат, така ще работите.

Та казвам, вашата къща, която е затворена вътре, отворете. Да се отвори покривът. Често има къщи, които не се осветяват, отварят се прозорците. Казвам, бих желал да си направите модерни къщи на вашата глава и да приемате светлината отгоре, не само чрез вашите очи. Човек като започне да приема светлината отгоре на главата, само той вече е на правия път. Направете опит, от вас само тия, които искате да работите. Мнозина са ме питали, искат да работят. Вземете за един месец, за два месеца, започнете да забелязвате колко мисли възприемате с любов, колко чувства възприемате с любов и колко постъпки приемате с любов. Колко пъти вие мислите по любов, колко пъти вие чувствате по любов и колко пъти вие постъпвате по любов. Да имате статистика. Не всичко, което вие мислите, е по любов. Казваш: "Колко лош човек е той." От това гледище, от което ви говоря, няма лошо в света Несъвместимо е. Ако съм сготвил една храна много гореща и вие се опарите, погрешката е ваша. Ако не ви предупредя, погрешката е моя. Трябва да почакате да стане храната удобна за ядене. Ако вие

бързате, ще изгорите устата си. Не е лоша храната, но е гореща. Трябва да поуистине малко. Туй, което ние считаме зло в света, то е горещата храна, горещото ядене. Почакай малко. Като се срещате, някой е по-студен, отколкото трябва. Някой път не се ръкувайте, ръката е студена. Кажете: "Чакай да се постопля." Като се постоплите, тогава се ръкувайте. Някой път ръката е много топла, пак не се ръкувайте. Някой път ръката е много влажна, пак не се ръкувайте. Това е, ако искате правила. Ако ръката ви е много суха, измийте ръката, да бъде топла, да не бъде ръката ви, както когато сте болни. На болните хора ръцете са много горещи или много студени. И едното, и другото не е здравословно състояние.

Казвам, когато умът е светъл, то е естествено положение. Когато сърцето е топло, това е естествено положение на сърцето. Когато сърцето изстине, това е неестествено положение. Когато умът потъмнее, това е неестествено положение.

Следователно, избягвайте тъмнината на ума. Избягвайте студа на сърцето. Не яжте много гореща храна и не яжте много студена храна. Правило е това.

"Отче наш"

*Утринно слово
17 октомври 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

ПЛОДОВЕТЕ НА ДУХА

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"Изгрява слънцето"

Ще прочета 13. глава от Първото послание към коринтяните.

Аз наричам - това е плодът на духа, когато говорите за радостта, търпението, любовта. В дадения случай любовта е плод на духа. Вие мислите, че любовта всичко върши. Бог е любов, любовта изтича, тя е плод на духа. Плодът сам по себе си, ако го изядеш, ползва, ако не го изядеш, не ползва. Някой път вие казвате: "Любете." Ако любовта ви не се яде, тя не принася нищо. Любовта трябва да я изядеш. Буквално яде не трябва да разбирате. Какво значи "бит"? Има две значения. Значи бит с тояга, бит значи положението на един народ, битът му. Вие се плашите от боя. Единственото благо в света е боят. От боя са излезли много блага. Трябва да знаеш как да биеш. Боят на светлината е милване, боят на въздуха е милване. По някой път, като се разгневя, разкъсва листа, някой ПЪТ удря те, не те гали. Казва: "Разбра ли кой те би?" Ако те бие слънцето, човек ще станеш.

Сега да гоидем до разбирането. Във всички религии има нещо неразбрано. Децата, които се раждат, говорят на незнаен език. Ти не разбираш, даваш

си ухото. На някое дете майката казва: "Гъш." Запалят свещта, току изведнъж иска да опита какво е с пръста. Тя казва: "Гъш." То, като се опари два-три пъти, като му каже майката гъш, то вече знае. Като каже гъш, знае, че е опарване. Като опитаме, знаем какво е гъш. Не трябва да тургаш пръста там, дето не трябва.

Сега тепърва има да учите за любовта. Тази любов, за която говорите, тя е с много дълги въли, много широко пространство взема. Обикновената любов не е много музикална, започва с много обещания, свършва с никакви. Най-първо ти обещават целия свят, после групи ти не дават. Най-първо казва, че те обича, всичко жертва. След като умреш, гледат по-скоро от къщи да те извадят и да те заровят. Казва: "Да си върви, откъдето е дошъл." Най-първо казва: "Ти си божество за мене." Умре това божество, казва: "По-скоро да си иде, отдето е дошъл. Искане по-скоро да те заровят. Значи не е божество. Този, който отива в земята, не е никакво божество. То отива за почистване. Да имаме ясни понятия.

Някой нещо проповядва - да бъдем добри. То не е проповед. Трябва да бъдеш добър. Любовта трябва да я слушате, както цигуларят, който свири на сцената. Не да ви разправят за любовта. Колкото и да ви разправят, тя остава непонятна. Както музиката можеш само да я слушаш. Ако човек ти разправя за музиката, какво ще разбереш? Ако гласът е музикален, докъде ще схванеш. Някой път музикално не говорим. Често, ако обърнете внимание, каквото и да е вашето състояние, изведнъж човек говори грубо, трябва вярно да вземеш тона. После не трябва да употребявате думите двусмислено. Като кажеш една дума, да има едно значение. Кажеш "глад, жажда". Или като кажеш "жаден съм", какво разбираш? Едно нещо разбираш. Гладен съм, едно нещо разбираш. Болен съм, здрав съм, умен съм, добър съм, силен съм, слаб съм - имат едно значение.

Сега мислите ли, силните хора както разбират, силата е право? Когато се говори за сила, ако човек не е най-умен, най-добър, той не може да бъде и най-силен. Силата е резултат на ума и на добротата. Говорите за истината. Истината вие не може да разберете, ако не разбирате любовта. Не можете да разберете мъдростта, ако не разбирате живота. Не можете да разберете светлината, ако не разбирате свободата. Свободата е резултат на живота. Ние разбираме, че животът не може без свобода да се прояви. И обратното е вярно - свободата не може да се прояви без живота. Свободата е едно условие за живота, животът е важен. Ако остане да живееш, когато си свободен, ти не си разбрал. Дали си свободен, или не си, ти ще живееш. Когато затворят един човек в затвора, свободен ли е? Не, но живее. Значи като няма свобода, ще умре ли? Този човек извоюва своята свобода в затвора. Един човек, като умре, е затворен. Смъртта е затвор. Най-лошият затвор, който съществува в битието, то е смъртта. Животът може да те избави от този затвор.

Та казвам, сега във вас трябва да се внесат тия добродетели. Ако нямаш Божия дух, любовта не може да се прояви. Любовта е плод.

"Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти, или кимвал, що дрънка." Ако съм най-доброто дърво в света, а плод не раждам, нищо не съм. Ако съм най-добрият пресен хляб, а никой не иска да ме яде, нищо не съм. Ако ме ядат, показва, че съм хубав хляб. Не важи външната хубост на хляба. Добротата на хляба е съдържанието. Ако имам пророчества и зная всичките тайни и всяко знание и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм. Любовта се отличава, понеже е първият плод на духа. Всичките други добродетели без любовта не може да се проявят. Най-първо трябва да се яви любовта. Лю-

бовта е търпелива, любовта е милостива. "И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не се ползвам. Любовта дълго търпи." Плод е търпението на любовта.

Благосклонна е - вторият плод. Любовта не завижда - третият плод. Любовта не се превъзнася - четвъртият плод. *(Учителят дочете до края главата.)* А любовта, вярата и надеждата, това са плодовете на духа. Що е любовта? Първият плод на духа, но мощното нещо в света, туй, което е храна, от което излиза животът.

"Запали се огънят"

"А плодът на духа е любов, радост, мир, дълготърпение, милосърдие, вяра, кротост, въздържание. По някой път човек се отегчава, когато му разправят едно и също нещо. Най-първо човек трябва да има една потреба. Ти може да ядеш само когато си гладен. Казвам, за да разбираме живота, любовта трябва да присъства. Без живота любовта е непонятна. Животът в своите проявления изявява любовта. Често ние се възмущаваме защо животът не протече, както ние мислим. Ние сме още деца в нашите разсъждения. Има един анекдот.

Събрали се градинарите, тези, които правят керемиди, тухли, жетвари. Отишли при Господа да искат Божиите блага. Керемидчиите искали сухо време, градинарите искали дъжд, да поливат градините, жетварите искали ясно и топло време, да узрее житото. Господ им казал: "Идете, съгласете се. Вие искате три неща различни едновременно. Кому да угодя. Ако дам дъжд, не съответства на желанията на другите хора.

Та по някой път ние искаме да живеем в мир и съгласие. Ти искаш дъжд. Не че е лошо да искаш дъжд,

нито е лошо да искаш сухо време. Не е лошо, добро е. Не всякога трябва дъжд, не всякога трябва сухо време, не всякога трябва топло време. Трябва една малка устойчивост в нас.

Наскоро дойде една млада сестра, доста напреднала, но боледува. Защо боледува? Рекох ѝ: ти боледуващ, да знаеш какво е болест, да участваш в болестта. Като дойдат при тебе другите хора, да знаеш какво е страдание. Другояче няма да знаеш. Трябва да погладуваш, да знаеш какво нещо е гладът. Да пожадуваш, да знаеш какво нещо е жаждата. Трябва да опиташ какво е безпаричието. Трябва да опиташ какво нещо е гол, бос. Не е лошо да бъдеш гол, трябва да знаеш. Всичките хора голи се раждат. В утробата на майка си всеки е облечен с царска мантия, много тънка мантия, було, царско було. След като се роди човек на земята, изпъждат го, вземат му мантията. То имало връзка с майката, само отрежат връзката, завържат пъпа. По-напред хич не режеха пъпа, като се роди, режат пъпа. Майката няма да го храни. Щом ви отрежат пъпа, вие започвате да кряскате. Ще ви отрежат пъпа, щом се родите. Щом си в утробата на майка ти и ти отрежат пъпа, лошо. Щом се родиш и не ти отрежат пъпа, лоша е работата.

Оставете се от тия възгледи. Като се родиш, тази връзка се отрязва. Връзката е чрез устата, чрез дишането. Ще пееш. Казвате: "Аз това го зная." В ранните години, когато се занимавах с музика, слушах видни музиканти, които свирят. Вътрешно тогава разбирах от музика, но технически не разбирах. Виждах някъде - цигуларят свири много хубаво, виждах, че някъде му липсва нещо. Къде е, не го зная. Искях да зная. Като започнах да свиря, разбрах къде е мъчнотията в свиренето. Някой път като взема инструмента да свиря, още като тегля лъка, нещо ме гразни. Къде е, не го зная. Някой път още като взема лъка, нещо хубаво има. Разбрах, че има музикално вре-

ме. Някой път е музикално времето. Сега всичкото е да знаеш кога е музикалното време, всичко може да направиш. Някой път свириш, когато не е музикално времето. Щом не е музикално, ще чакаш. Или другояче казано, немусикално е времето. Когато времето е немусикално, аз съм слушател, музикантите ще свирят. Когато времето за тях не е музикално, аз ще свиря, за мене е музикално. Когато времето за тях е музикално, аз ще слушам, те ще свирят. Когато съм публика, разбрах, че трябва да слушам, няма какво да свиря. Свири той, чака и аз да свиря. Той ще ми даде нещо да разбере от музика. После слушам, казват - тон има. Какво нещо е тон? Попитайте най-добрия цигулар какво нещо е тон. Трептения. Трептенията не е тон. Трептенията са форма, начин. Какво нещо е тонът? Тонът, това е разумното в света. В тона има три качества. Този тон, преди да се яви, е в статическо състояние, не се мърда. Значи най-първо трябва да има посока на движението - едно от качества. Правилното движение е към някакъв разумен център. Ако свириш на някоя канара, ще свириш на разумно същество, че отглас да има от туй разумното същество. Превозните средства на тона - второто качество е, че трябва да има условия. Средата трябва да бъде чиста. Една развълнувана среда никога не може да даде един чист тон. Запример през въздуха не може да се предават трептенията от тук в Лондон или Петербург, или Берлин или Америка, понеже въздушното пространство е развълнувано, тоновете се унищожават. Затуй един тон може да се предаде само чрез етера, едно вещество, което е много чисто. Предават се тоновете.

Тонът трябва да има посока. Едно разумно желание в тебе после трябва да има чистота, трябва да бъдеш силен, да приемаш всичките противоречия в даден случай и да ги преодолееш. Казваш: "Тон." За да гадеш музикален тон на нещата, трябва да имаш разу-

мен център, към който да отиваш. Трябва да имаш най-добрите условия, чиста среда и готовност на всичките разумни любовни жертви. То е основният тон. Три неща. Тия три неща в религиозно отношение - това е любовта. Ти без любов тон не може да произведеш. Без вяра тон не може да произведеш и без надежда тон не може да произведеш. Значи трептенията на любовта, на тона на любовта са най-дребните, отиват навсякъде по целия свят. Когато аз пея тук, до последната звезда там, във вселената, се чува този тон. Ще кажете: "Как?" Теория. Дали е така? Под думата "звезда" разбирам разумно същество. Туй, което пея, отива до всички разумни същества. Не до слънцето, но до ония разумни същества, които са музикални. Моментално слушат, където и да са. Дали са на месечината, дали са на слънцето, всички слушат. Някой път вие слушате нещо, много ви е приятно. Някой издал тон. Някое същество може да е на слънцето, пее. Ти приемаш неговите трептения, радостен си. Що е скръб? Някое същество сега се учи да пее. Като достигнат тия трептения до ухото, гразнят те. То е скръб. Нашата скръб са музикални дисонанси. Този дисонанс капелмайсторът ще каже да го поправиш и веднага скръбта ви ще се превърне в радост, дисонансите ще се превърнат в хармония.

Да любиш един човек, трябва да му пееш. Ти не може да обичаш човека, ако не пееш. Туй е вярно. Аз съм забелязал. Някои плачливи деца - момчета и момичета, аз съм изследвал работите, най-първо тия деца са своенравни, особени деца, не са лоши. Когато момчето дойде, че го засегне любовта, започне да тананика. Момата, като я засегне любовта, пее. След туй идат забравки, замазвания, веждите гласи, някой път някое перце ще тури, ще се огледа в огледалото. Що е огледалото? То не е лошо нещо, то е чиста етерна среда. Казва дали има условия за любовта. Първата клечка ще грасне, запалено е сърцето. Този огън вече не

се гаси. Всичките майки, които се опитали да изгасят любовта на своите синове и дъщери, цялото семейство е унищожавало. Оставете да горят. Не се опитвайте да гасите този Божествен огън, оставете го да гори. Не се старайте да угасите слънцето, не се старайте да угасите звездите, нека си горят. Има един огън, който е хубав да гори. Често вие, като дойдете, казвате: "Той не заслужава любовта." Не говорете така. Грешници. И грешниците заслужават да ги грее Божието слънце. В слънцето има една любов, която грее и не прави разлика. И на малките бръмбарчета, на тигри, на змии, достойни, недостойни - за всички грее, не прави никаква разлика.

Най-първо искам да се освободите от оня морал, който вие сте създали. "Той е лош човек." Оставете това. Що е лошевина? Така се вижда. Има една приказка в "Хиляда и една нощ." Една царска дъщеря мразела чесън, единственото нещо, което мразела. Иде един царски син, който искал да се ожени за нея. Случило се, че той обичал чесън. Жени се. За да има вдъхновение, изял половин скилидка чесън. Като дошъл и го помири-сала, тя заповядала да го набият. Де е слабостта? И в двамата има погрешка. Този, който обичал чесън, трябваше да знае дали и тя обича чесън. Ако тя не обича, да се откаже. Тя ако обичаше, той трябваше да се откаже. Понеже той служи на своето желание да яде чесън, тя казва: "Такъв младоженец, който яде чесън, не го искам."

Ние някой път се възмущаваме против нечистотата. Аз изхождам от туй положение. Ние, хората, като дойдем в съприкосновение с любовта, чесъна го мразим. Който опитва любовта, не иска да му замирише на чесън. Любовта не търпи нечистотия. Тебе са ти неприятни нечисти работи. Влюбените хора учат. Момата три-четири пъти измие лицето, ръцете, тялото ще измие, краката ще измие, обувката ги лъсне, кърпата на момата, кърпичката е турена чиста, хуба-

ва, десет пъти се оглежда в огледалото. Те са естетични работи. Ние казваме: "Глупавите млади." Не само това. Забелязал съм, пишат си писма. Аз ви говоря за неща реални. Казвате: "Глупави са писмата." Цяла философия. Аз съм чел любовни писма, цяла философия. Тепърва има да учите тия любовни писма. "Ти си - казва - едно божество заради мене." Какво е туй божество? Едно божество създало цяла една вселена. "Откак ви видях, аз съм щастлив. В този свят като живея, радвам се. Ти за мене си божество, ти създаде този свят." Един ден, като престане да го обича, това божество се оттегли, светът се разруши и тя стане нещастна.

Ако Господ се оттегли, оттегли се вселената, слънцето загасне, месечината загасне, дърветата - всичко изчезне, какво ще бъде нашето положение. Ние живеем, понеже Бог се проявява. Ако той се оттегли, веднага ще дойдат нещастията в света. Сега имаме обратно вярване. Въпреки нашето неразбиране що е грях. В света има едно неразбиране. Бог, който е всемоушен, не може да унищожи вселената, да ни накара ние да страдаме. В него има всичкото желание да ни покаже, че създал света за нас, ние трябва да се учим. Всичко, което е вложено, то е ценно. Всичко, каквото Бог е вложил, то е ценно. Никога не заставайте против Божествения порядък. Дойдете до човешкия порядък, то е друг въпрос. Дойдете до Божия рай, измийте ръцете, лицето, изуйте обувката си. В този Божествен свят ще влезете боси, не обути с обувка. Три пъти ще си измиете краката с вода. Ще измиеш ума си с най-хубавите мисли, чисти мисли, чисти желания.

Казвам, ако ние бихме изучили Божествения свят, този свят сега можехме да го пресъздадем. Ако вие всички бяхте запознати с него, може да се прекрати войната сега. Защо? Ако всички хора бяха готови да послушат и да служат на Бога, ще кажа една дума, ще се прекрати войната, ще престанат да вършат престъпления.

Кой ще победи? Майките и бащите ще победят. Тези милиони хора, които ги убиха, трябва да се преродят. Онези, които воюват, нищо не могат да направят. Казват - воюващите ще освободят света. Майките и бащите, братята и сестрите ще освободят света. Тези умрелите хора трябва да се родят, да им се дадат тела. Трябва да се създаде ново поколение. Казва: "Кой ще победи?" Сега нямате тази идея. Кой ще победи, германците ли? Германските майки и бащи, руските майки и бащи, английските майки и бащи, американските майки и баща, японските майки и бащи, навсякъде бащите и майките ще победят. Вие искате победа. Няма победа без майки и бащи. Бащата и майката ще победят. Ще любите. Бащата и майката ще победят, понеже те създават света. Туй, което създава света, то е Божественото. Туй, което го разрушава, то не е Божествено. Да имате представа за нещата.

Казвате: "Аз съм праведен човек." Ако сте праведен, и аз съм праведен. По-праведен човек от мене няма. Какво струва моята правда? Аз считам живота толкоз, колкото мога да дам от любовта си на хората. Или другояче казано, дотолкоз, доколкото може да служи на Бога, да го обичам и той да започне с любовта си към Бога, с ума си, със сърцето си, с душата си, с духа си, любов към Бога. Там е турена всичката сила. И това не е по принуждение.

Казваме - ти трябва да любиш. Какво разбирате под думата "трябва"? Под думата "трябва" има няколко елемента. Ти трябва да бъдеш здрав, силен човек. Най-първо ти трябва да имаш нещо придобито. После трябва да бъдеш силен, да носиш известен товар. После, каквото посадиш, трябва да израсте. Най-първо, трябва като кажа, то е до мене, аз човека може ли да го направя. Когато дойде някой при мене, иска да му проповядвам. Имам метод за проповядване. Казвам: "Ела да ти посвирия. И ти нямаш работа, и аз днес нямам работа." Щом имам работа, не свирия.

Под думата "любов" разбирайте проявление на съзнателния живот. Този живот, за да се прояви, тъй както ти искаш, нему му е потребна светлина, потребна му е свобода, или казано на Божествен език, родения живот. Любовта, която е разбрала живота като майка, мъдростта като негова възпитателка, и истината е възпитателка. Те се грижат за този живот. Това е живот вечен, да позная тебе, единаго и истиннаго Бога.

Казвам, дотолкова, доколкото жертваме от туй, което имаме, то е любов. Когато говорим за жертвата, казваме да дадем. Какво ще дадеш? Ако си невежа, нямаш никакво знание. Какво ще научиш хората? Може да вземеш цигулката да свириш. Нищо не знаеш да свириш. Какъв концерт ще дадеш? Или ще идеш да ореш на нивата, не знаеш, ще натракаш. Не е лесна работа да ореш. Аз съм се опитвал да ора. Ходил съм да видя какво нещо е орането. Орачът казва: "Много добре орах." Аз нищо не му казвам. На себе си казвам: "Много добре ора благодарение на воловете, които теглиха, благодарение на ралото, ти го държиш на опашката. Искаш да ореш нивата. Ние държим само опашката на ралото. Воловете теглят ралото, правят тия бразди. Да бъдем справедливи. В любовта голям дял вземат тия рогатите, желязото, дървото. Благодарение, че теглят, ние извършваме работа. По някой път казваме - той не знае да люби.

Какво значи да любиш. Да предадеш Божиите блага някому така чисто, че да не ги опетниш. Да не отвориш плика. Един плик любовен носиш от Господа. Ти любопитстваш, отлепяш плика, прочиташ писмото, и пак го залепяш. Такива работи не бива да стават. Щом идеш да предадеш любовното писмо на Бога, като види, че ти си го предал, ще каже: "Постой, аз ще ти го прочета." Той сам ще ти го прочете. Ти нямаш право да го четеш, той сам ще го прочете. Ти имаш една голяма радост. Когато вие се радвате, то е на който

вие сте предали този плик. Той се радва и ти чувстваш радостта. Не можеш да бъдеш радостен, ако слънцето не изгрява. Изгряващото слънце е отворено писмо. Слънцето всеки ден отваря плика си и чете на хората. Два-надесет часа чете писмото, вечерно време затвори писмото и иде на друго място да чете. Като се върти около земята, чете писмото, което Господ от хиляди и милиони години е вложил в него и се разправя на хората. Тия подаръци, цветя, плодове, гървета, реки, ветрове и т.н. - това са все работи, които дойдоха от слънцето. Вятърът дойде по причина на любовта на слънцето.

Сега онези, които не разбират, Писанието казва да се не преклониш. Поклонението е възлюбване. Да се не преклоним. Слънцето, като чете любовните писма, ще отговаря. Каквото Господ е вложил в него, то го чете за любовта. Казва: "Виж каква е Божията любов." Слънцето говори за Божията любов. Слънцето като грее, трябва да виждаме Божията любов, която се изявява. Ние като четем писмата, трябва да изявим Божията любов. Всеки един от нас трябва да изяви любовта, която Бог е вложил - любовта на своя ум, която Бог е вложил, любовта на своето сърце, което Бог е вложил, любовта на своята душа, която Бог е вложил. Трябва да изявим онова, което Бог е изявил. Не да се покажем какви сме ние, да искаме другите хора да кажат, че като нас няма други. Няма други като Бога, като нас има мнозина. Като мене мнозина има, като вас мнозина има, като Бога няма. Не е лошо, че като мене мнозина има. Защо да има мнозина? Имате простия пример. Вземете десет огледала, които се отразяват. Пуснете светлината, ще имате десет отражения. В тия огледала ще се видиш отвсякъде, ще видиш гърба си отзад, отпред. Като имаш само едно огледало, не може да видиш гърба. Ако искаш да видиш гърба си, трябва да имаш две огледала, ако искаш да се видиш по-добре, трябва да имаш

четири, пет, шест, седем огледала. Който не знае да разсъждава, казва - едно огледало е достатъчно. Само за лицето едно огледало, за гърба трябва друго огледало. Гледам тия, които се подстригват. Говоря ви нещо, което съм гледал, не ми влиза в работа. Стриже го някой, той казва: "Дай ми огледало." Оглежда се с две огледала. Казва: "Не се отразява хубаво." Гледа, вижда, че не е хубаво остриган с двете огледала. Ако има само едно огледало, каквото му каже онзи, който го стриже. Една от най-смешните картини, които съм виждал, беше във Варненско с един стар човек. Отива старият и казва на едно младо момче на петнадесет-шестнадесет-седемнадесет години: "Знаеш ли да стрижеш?" "Зная." Старият човек сяда да го стриже. Като му накълца косата, станал за смях. Като се огледал човекът на огледалото, казва: "То е модно така да се стриже." Накълцана косата, някъде по-дълга, някъде по-къса.

Аз да ви кажа. Гледам, любовта така сте накълцали. Като Учите някого на любов, така го накълцате ума и сърцето. Не знаете да стрижете, повикайте някого, който знае. Като се научите да стрижете, тогава стрижете. Като се научите да говорите по любов, тогава говорете. Като не сте се научили, учете се от другите. Този предмет трябва да се учи. Аз, който съм толкоз даровит, знаете, колко музиканти съм слушал. Всеки човек има особен начин. Музиката много добре разбирам, но съм слушал, интересувам се. Някоя мома пее, по гласа, гледам тембъра, лицето гледам, откъде излиза тази мекота. Някъде яснота има. Слушам други, няма яснота в гласа. Нечисти са тоновете без любов. Аз се домогнах до едно нещо. Всякога зная ще мога ли да свиря. Щом съм се опитал да свиря някой път, виждам ще мога ли да свиря. Ако се свържа с моя слънчев възел, чудесии може да направя.

В мисълта е същият закон. Ако ти не се свържеш с разумния свят, нищо не може да направиш. В музика-

та може да станеш певец, ако се свържеш с разумния свят. Музиката е разумен свят. Мисълта е разумен свят. Добрите чувства са разумен свят. Добрите постъпки са разумен свят. Щом се свържеш с разумния свят, всичките богатства, които съществуват, текаят по естествен път. Ако не се свържеш, да пренасяш, както пренасяте вода с тенекии. Ако става с тенекии да поливаш градината, то е мъчно. Водата сама трябва да иде.

Казва Писанието - плод на духа е любовта, любовта, която ражда радостта - втория плод. Трето иде мирът, четвърто - дълготърпението. Дълготърпението е слизване на физическия свят. Радостта е ангелският свят, мирът е човешкият свят, дълготърпението е животинският свят, благостта е за червеите. Всички се нуждаят от благост, милосърдие, кротост, въздържание. Ти вярваш в най-лошия човек, че от него може да стане нещо.

Пророците казват: "Червее, Якове, не бой се." Аз веднъж видях една змия, хванала една жаба, цяла я гълта. Казвам ѝ: "Ако мене не беше видяла, можеше да глътнеш жабата, но сега ще я пуснеш. Ще пуснеш жабата. - Казвам: - Ако не пуснеш жабата, тогава свободата, която ти имаш, и аз ще приложа свободата. Ако ме слушаш, ще я пуснеш, друг път може да я хванеш. Сега ще пуснеш тази жаба заради мене. Ако не ме обичаш, аз ще ти покажа какво нещо е обичането." Казва: "Колко време чаках, докато я хвана. Хайде, ще я пусна." Не че това е езикът на змията. Този дух, който е в змията, с него се разговарям. Змията е само една форма. Казвам: "Ще пуснеш тази жаба. Господ я създаде. Аз като те срещнах, ще пуснеш жабата да живее, както иска. Аз ще ти пратя друга жаба. Аз имам доста изпечени жаби."

Сега има една любов в живота, която е опаковка. Вие досега сте се занимавали с подвързията на любовта, с опаковката, не сте дошли до Божествената лю-

бов. Христос казва: "Както ме е Отец възлюбил, така и аз ви възлюбих." Докато ние не опитаме Божията любов, ние не познаваме любовта. Всички тия същества, на които Бог е дал толкова изобилно своите блага, те са недоволни, карат се. Той ги гледа и той трябва да търпи, да поправя всичко, да задоволи всичките тия хора. Знаеш колко голямо е търпението на Бога. Много голямо е. Казва: "Той е дълготърпелив. Ще се случат някои работи, които са неприятни. Много временни са страданията. Страданията, недоволствата са мимолетни в света. Туй, което сме опитали, любовта, благата, хубавите работи са вечни. Страданието е мимолетно.

Писанието казва: "Бог ще обърне всичките сълзи и ще отвори очите." Нов свят създава, старото всичко ще премине, понеже то е принесло своята полза. Каквото е станало в света, то е за добро. Посаждат ореха разцепи се черупката, разпадне се, израсне орехът. Този орех расте. Огъват го ветровете, снеговете, несподобите на живота. Този орех е родил плодове. Всеки, който ял от този орех, изпраща една хубава мисъл.

Казвам, докато нашата любов не даде плод, ние не може да разберем. Когато хората започнат да възприемат нашите мисли, да ги прилагат, тогава ние ще започнем да се радваме. Христос казва: "Който ме яде, той има живот." Христа не може да ядеш, формата не може да ядеш, плода. Той казва: "Думите, които аз ви говоря, учението, което проповядвам, то е Божествено учение, то дава плод."

От хиляди години вие имате изпитания, имате едно понятие за любовта. Аз, когато изучавах метафизиката, намерих погрешката на музикантите. Не свири някой, знай. Някой път ме питат: "Свириш ли Бах?" Не го свирия, голяма работа е Бах. "Свириш ли Бетовен?" Не го свирия, голяма работа е. Аз свирия Бетовен, но то ще бъде мой Бетовен. Казва: "Моцарт?" Рекох, и него не свирия. Класиците тепърва ги изуча-

вам. Аз разбирам тази, класическата музика оттам, отдето Бетовен е вземал. Не искам превода на Бетовен. Мене не ме интересуват преводите на Бетовен. Не че не ме интересуват, но не ме интересуват преводите на Бах, не ме интересуват преводите на Моцарт. Те са оригинали. Там, дето Бетовен е превел, е хубаво. Погрешката е погрешка. Някой път свиря мои работи. Казвам, не е според оригинала. Всичките хора любим. Оригиналът не е. Любиш. Какво е любовта? Това не е свирене. Да намеря едно правило, кога свиря правилно и кога не свиря правилно. Дойдох до едно заключение, кога съществува погрешка. Като изучавах музиката основно, намерих музикални времена. Кое е музикалното време? Как ще зная дали съм дошъл до него? Някой път свиря, облачно е времето. Като свиря пет-десет минути, уясни се времето. Хората нямат гъжд, пак засвиря, дойде гъждът. Някой път свиря, не иде. Когато свиря хубаво, гъждът иде. Когато свиря хубаво, гъждът не иде, времето се оправя. Някой път някои се скарали, не ходя да ги примирявам. Като засвиря, примиря ги. Скарат се, скубят си косите. Като свиря, примирят се. Щом свиря и хората се бият, казвам - не съм свирил хубаво. Когато хората престанат да се бият, тогава съм свирил хубаво. Хубаво си приказват, хубаво съм свирил. Щом свиря и те приказват зле, не съм свирил хубаво.

В любовта същият закон е. Казва: "Аз обичам." Щом обичаме, всичките противоречия временно трябва да престанат. Ако не престанат, има противоречия, които са полезни за нашия ум, полезни за нашето сърце, полезни за нашата душа. Има противоречия, които спъват мислите ни. Сега, както вие разбирате, вие разбирате човек да бъде кротичък, смирен. Аз нямам туй разбиране. Аз не искам едно халаше за образец за светия. Един кон халаше, четат му се ребрата, едва себе си носи. Като го впрегнеш в каруцата, какво ще носи? Един кон, който рита, но тегли, от него човек

може да стане, енергия има. Онзи светията, той е нежен, механическо състояние.

Някой път, хората като остаряват, стават по-добри. Аз не разбирам стари хора, които казват: "Не работим." На стари години трябва да работим. Тогава човек е за работа. Дядото на стари години казва - като дете си правил доста глупости, цапал си. Сега ще пишеш, ще работиш хубаво. Вземете и проучвайте поред. Аз не искам да се съдите. По някой път в музиката разбрах едно нещо. Там, дето свирях криво, дето вземах фалшив тон, някои други музиканти са свирели много добре. Намерих, когато аз свирях зле, другите свирят добре. Зарадвах се, че като направих погрешка, другите се възползваха, те изведнъж ме коригираха. Аз като направя погрешка, те свирят добре, поправят ме, коригират ме. Те свирят хубаво, казват: "Така се свири." Аз, като свирях, чувам те как свирят. Виждам, моят тон е хубав, виждам, че той мръднал пръста си малко микроскопически, ръката си, някакси трябва да го нагоди, за да излезе тонът. Дълго време трябваше да слушам, като направят погрешка, туря дясното ухо, лявото ухо. Някой път аз свирях хубаво, те свирят криво. Не се възмуцавам, казвам, погрешка. Като научих законите на музиката, аз засвирих, те засвириха, станахме оркестър. Най-първо гледах, в оркестъра имаше капелмайстор, удряше палката. Като се научиха да свирят, гледам, и без капелмайстор. Като има капелмайстор, позволяват се погрешки, понеже се поправят. Щом няма капелмайстор, не се позволяват погрешки. Докато е капелмайсторът, може да направиш погрешки. Щом няма капелмайстор, не може да направиш погрешка. Като има капелмайстор, той ще поправи погрешките. Като няма капелмайстор, няма кой да поправи погрешките.

Искате да идете в другия свят. Там свирят без капелмайстор. Никой няма да коригира мислите - защо мислиш, никой няма да коригира чувствата - защо чув-

стваш. Тия същества не искат да се петнят. Аз не искам да се занимавам с погрешките на хората, защото петня ума си, не искам да се занимавам с погрешките на хората, защото петня сърцето си. Не искам да се занимавам с онова лошото, защото петня себе си. То е кал. Тук, на земята, докато има капелмайстор, противоречия има, Бог ги е допуснал.

Когато Господ иска да изправи някой ангел, праща го на земята. Направи някоя погрешка, която никой не знае, прати го на земята. Като я поправи, връща се пак горе, пак е ангел. Доста ангели има, които правят погрешки. Вие сте от тези ангели, да си поправяте погрешките. Защо дойдохте? Да се научите да мислите хубаво. Да се научите да чувствате хубаво и да се научите да постъпвате хубаво. Да оценявате благата, които Бог е дал в света. Знаеш ли колко хубаво нещо, като видиш един човек, какво благо е за тебе? Срецаш един човек, какво благо е? Всеки човек е едно благо, той носи едно благо. Ако ти го обичаш, ако го любиш, неговото благо е твое благо и твоеото благо е негово благо.

Любовта е пробният ключ, с който се отварят всички затворени врати в света. Що е любовта? Пробният ключ, с който се отваря всичко. Казвам, приложете любовта като един подтик на вашия ум. Този плод на духа, като дойде, като дойдат неговите сокове до вашия ум, до вашата душа, вие ще се освободите от противоречията, които сега съществуват в живота.

Писанието казва: "Дето е духът, там е свободата." Казвате, истината. Истината е форма на духа. Истината е врата, през която духът минава и влиза в свободата. Та казва - ще изпрати Бог духа си, духа на любовта. Щом влезе Божественият дух в нас, първият плод, който ще роди, е любовта. Духът е дал един плод, от който ние може да се храним, и окръжаващите около нас, и те ще се хранят.

Прочетох сега 13. глава от Първото послание към коринтяните. Вие прочетете петата глава от Посланието към Галатяните, плодовите на духа. Освободете се, свободни да бъдете. Радвайте се на вашите погрешки. Радвайте се, като направите погрешка, два пъти се радвайте, като изправите погрешката. Никой да се не осъжда. Осъждането не е Божествено. Ако имаш един приятел и му говориш, дето има голям кръстък навън, няма да може да те чуе. Не е погрешката в тебе, във външната среда е. Ако беше тихо, спокойно, речта ти щеше да бъде предадена много добре. Понеже е голям шумът, не може да се предаде. Трябва да викаш, речта излиза дисхармонична. Някой път голям шум има, ние сме груби, за да ни чуят. Казва: "Ти не ме ли чу. Веднъж ти казах." Кипнеш. След туй ще се извиниш, че си нервен. Какво нещо е нервността? Когато си сиромаш, искаш да плащаш дългове, кипнеш. Когато си богат, бръкнеш в джоба. И двата начина не са верни. Когато има да даваш, какво трябва да правиш? Не чакай онзи, който има да взема от тебе пари, да дойде да ти иска. Ти иди три дена по-рано, върни му ги. "Имам всичкото добро желание, в утеснение съм." Ти чакаш той да дойде. Освен че този човек дал назаем, ти го караш от сто километра да дойде, да си губи времето и после да се връща назад. То е губене на време. Ти иди при него.

Направиш една погрешка, законът е същият, ти се извиниш. Казваш: "Нека дойде той, като дойде при мене, аз ще му се извиня." Там е нашата погрешка. Бог, като види, че хората не искат да се поправят, не може да идат в небето, да искат извинение, изпрати своя син на земята да им покаже пътя. Може да се примирят. Примирение само с любовта става. Без любов ни примирение, ни спасение става в света. Човек без плода на духа, любовта, нищо не може да постигне. Казва: "Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямаме живот вечен." От плода на

любовта всеки трябва да се храни. По този начин ще се създаде нова вселена.

"Това е живот вечен, да позная тебе, единного, истинного Бога, и Христа, когото си проводил"

*Утринно слово
24 октомври 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

НОВОТО НАЧАЛО

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"Аин фаси"

Ще прочета 91 псалом. Всяка седмица го четете. Четете го общо, не го слушайте. Сега ще ви го прочета, да го слушате. Като го четете, не може да го слушате.

"Духът Божи"

Ще ви прочета още един псалом - 23.

"Сила, здраве е богатство"

Апостол Павел казва, че като бил дете, мислел като дете и като станал мъж, напуснал детските мисли. Вярно е. Човек трябва да напусне детинските работи. Кои детински работи? Има детински работи, които трябва да ги напусне, има детински работи, които трябва да запази със себе си. Христос казва: "На децата е Царството Божие." Възможностите за растене-то са в децата.

Разликата между едно дете и един стар човек в какво седи? Едно дете е семе непосято, едно семе, което не е започнало да расте, едно семе, което не се е

разлистило, не е дало своите листа, своите клончета, не е завързало, не е дало плод. Старият човек е узрял плод. След като узрял старият човек, какво го очаква? Ако неговите плодове не се оберат, няма кой да ги обере, изгниват. На земята, както е в невидимия свят, има неща в нашия живот, които са постоянни. Туй, което се губи, е нереално. Вие сте здрави, един ден чувствате, че не сте здрави. По какво познавате, че не сте здрави или че сте здрави? Има едно състояние. Когато си здрав, всичко ти е приятно, яденето ти е приятно, гледането ти е приятно, когото срещаш, ти е приятно, весел си. Щом дойде болестта, всички тия неща изчезват, станеш недоволен. Хората, които гледаш, другояче ги гледаш. Водата, хляба ядеш, и той ти е неприятен. Въздухът, който дишаш, не ти е приятен. Като се молиш, стане ти противно и спането ти е неприятно, и то ти е неприятно. Лезнеш, не може да спиш. Като речеш да станеш, по-напред ти е приятно, сега и то ти е неприятно. Намериш се в небрано лозе. Тази поговорка ще я поправите. Ще кажете: "Ще се намериш в обрано лозе." Като идеш в небрано лозе, ще има какво да ядеш. В едно обрано лозе и да искаш да ядеш, няма какво да ядеш, обрано е лозето. Сега ние мислим, детински работи са.

Трябва да има някои работи, които да ни радват в нашите младини. Че хубави работи са детинският живот. Разбира се, една добра майка, която родила едно дете, което мяза на нея, хубаво е да имаш такова дете, ако имаш едно дете, родено от здрава майка. Болното дете мяза на майка си, постоянно плаче, не иска да яде, не спи вечерно време, десет пъти ще се буди, ще кряска, генерал става туй дете цялата нощ.

Разправяше ми един доктор Дървов. Оставила го една вечер жена му да гледа детето. Тя отишла на забавление. Казва: "За една вечер ме остави, тя отиде да се развлече. Онова дете, като започна да плаче, взех го, носих го на ръце, плаче. Един-два часа плака, упот-

ребих всичките методи и правила като доктор, които знаех, не млъква това дете. Виках всичките светии да дойдат на помощ, и то не помага. Виках духовете - понеже се занимавах със спиритизъм. Хеле по едно време ми дойде наум да чета "Отче наш", не бях го чел. Като прочетох "Отче наш", млъкна. Никога не съм чел "Отче наш", както тази вечер го четох. Като го четох, като мехлем падна, детето ме погледна и заспа."

Ние се молим, но нещо в нас кряска. Молитвата не е намясто. Мисълта не върви. Като прочетем "Отче наш", както трябва, детето се утешава. Казва ми: "Тая вечер, като ме остави жена ми, купнах, как да ми остави тази беля на главата, с туй дете да се занимавам. Хората като лекар ще ме викат, с деца ли ще се занимавам. Идеше ми да кряскам, да ѝ казвам да ме не оставя с детето. Като четох "Отче наш", то млъкна и заспа. Дойде ми нещо много приятно. Казвах си: много добре стана, че имах като лекар такава опитност, бил съм суров. Разбрах, че и аз като това дете някои неща не ги виждам."

Казвам, всички не разбираме, страдаме от еднообразие. Искаме да бъдем щастливи. Ние търсим щастие. На земята не може да се намери щастие. Щастие е много материално. Щастие седи да ядеш, да пиеш водица сладко, да възприемаш светлината сладко, да слушаш сладко, да спиш сладко - навсякъде това е щастие. Да се обличаш, да имаш хубави обувци, да не ти стискат краката, да имаш хубава шапчица. Като се качиш на автомобил, на файтон, да е мекичък, да не те стръсва. Вкъщи като влезеш, да е почистено, да е чисто, яденето да е хубаво, да имаш слуги. Като те посрещнат, да ти вземат палтото, да го закачат, един да ти даде стол. Щастие е това. Искаш да идеш на забавление, дойде автомобил, качиш се. Идеш на театър, слушаш, идеш на концерт, пак се качиш, слушаш. Купуваш дрехи, посрещат те, върнеш се. Туй е щастие. Какво друго щастие? Като погледнеш, лицето

не е набръчкано, хубаво е, светлина има, нямаш никаква болест, то е щастие.

Питам, кой от тия хора при сегашните условия може да има. И да го имаш, ще започнат да ти завиждат. Като видят, че къщата е хубаво направена, казват: "Откъде взе тия пари?" Крал ги е. Ако минат някои говеда и овци и те погледнат, и питат откъде. Някоя овца казва: "От оградите наши кожи, от вълната, кожата, вълната, продадоха ги." Дърветата ще кажат, като минат: "Отсякоха ни." Всички ще започнат да ни съдят. Може ли ние при тия условия да бъдем щастливи?

Човек на земята може да бъде щастлив по три начина. Когато е носител на любовта, знае как да носи любовта. Когато знае как да носи мъдростта. Когато знае как да носи истината. Три неща има, ако той знае как да ги носи, ще бъде щастлив. Или казано: да знае как да постъпва с ума си, да знае как да постъпва със сърцето си, да знае как да постъпва с душата си. Да постъпва добре с ума си, значи умът му ще му даде светлина. Да знае добре да постъпва със сърцето си, значи ще му даде топлина. Да знае да постъпва добре с душата си, ще му даде сила. Душата дава сила на човека. Ние употребяваме душа и не знаем какво дава. Важно е това, което ни дава и което опитваме. Какво нещо е душата? Душата е много духовна и много материална. Тя свързва света. Цялата вселена живее в една грамадна душа, всичките наши души и ние живеем в тази голяма душа. Както и да я описваме, остава неразбрана.

Казвам, когато ние сме здрави, ние имаме силата на душата, душата дава сила. Без сила нещата в света не може да се приложат. Допуснете, че живеете в един свят красив, с градини и хубави плодове. Всичко ви е забранено да вкусите. Минавате през извори, които текат, но ви е забранено да пиете вода. Минавате в един свят, дето има хубави грехи, но ви е забранено да ги

облечете. Всичко е красиво. Концерт има, забавление, не ви позволяват да идете, само ви показват мястото. Знание има, но ви е забранено да слушате това знание. Питам, какво ви ползва вас, че всичко туй ви показват. То ще ви бъде цяло нещастие.

В 91 псалом има две положения. Едното - в което се пази здравословното състояние на човека. Човек трябва да пази своето здравословно състояние. Никога не допускайте в ума си една отрицателна мисъл. Отвън тя ще дойде. Една отрицателна мисъл може да хлопа по десет пъти на вратата ти. Мълчи, не питай кой е. Ще похлопа веднъж-дваж. Аз съм превеждал примера, имахме един дядо Георги, наш приятел, мене често ме търсеше. Като дойде, първо мене ще намери. Винаги дядо Георги носеше яйца, пази такива неща за продан. Никому не ги даваше, само на мене. Защо на мене ги продаваше? Защото тогава яйцата струваха по един лев, аз му ги плащах по шест-седем лева и по десет лева. Оценявах малките работи. Дойде, казва: "Не, не, никому не ги давам." Някой път занят съм с работа, той хлопа на вратата. Аз си мълча вътре. Похлопа тихо, аз мълча, слушам, но си гледам работата. Още по-силно тропна, после още по-силно. Вие ще кажете: "Защо го оставят така силно да тропна?" За да има какво да ви разпавям. Аз, като седя в стаята, казвам: дядо Георги, който хлопа отвън, това съм аз. Дядо Георги отвън, това съм аз, който чета. Мене ми е приятно да видя себе си какъв съм, когато продавам, приятно ми е да видя себе си, когато чета книга. Така аз гледам, това е, което аз зная. Аз знаех, че дядо Георги отвън, това съм аз и аз съм дядо Георги вътре. Дядо Георги мислеше, че отвън е друг и отвътре аз съм друг. По това се различавахме.

Казвам, добрите и лошите страни на хората, то сме ние в дадения случай. Представете си, че вие запевате една песен, има ехо. След като сте пели песента, след пет минути иде ехото. Каквото сте пели, това

ще дойде. Ти слушаш себе си, ти си пял невярно и отзвукът на пеенето е неверен. Не се пее, какво е туй. Следователно онова, което се отразява от нас, ние не познаваме. Отражението не е правилно. Изпей по-хубаво. После пак слушай. Още по-хубаво пей, изпей три-четири пъти, дотогава, докато ехото ти е приятно. Сега някой път аз знаех, че дядо Георги силно ще хлопа. Знаех, понеже песента, която съм пял, не беше хубава, проверявам, чакам ехото. Някой път, когато съм пял хубаво, хич не го чаках да хлопа. Като иде, аз отварям вратата, без да хлопа. Някой път го карам да хлопа.

Най-трудното нещо е да се отучим да се гневим на хората. Кипнеш. Гледам, много хора, удари си крака о камък, разсърди се, още веднъж го ритне. Като ритне, оттегли си крака. Камъкът не е виновен. Казва: "Знаеш кой минава?" Трябваше още преди да си удари крака, да вземе този камък да го тури настрана.

Казвам, в света има много неща, които трябва да ги турим намясто. Да ги турим намясто, но трябва да има една побудителна причина. В света хората работят много по-добре. Защо? Побудителната причина е силна. Един човек не иска да работи, даваш му пет лева, казва: "Не искам да работя." Даваш му десет лева, казва: "Не искам да работя." Даваш му петдесет. "Не работя." Дадеш сто, колебае се, но като му дадеш двеста или триста, готов е. Намериш едно правило, че парите са побудителна причина - колкото по-добре плащаш, толкова по-добре свършва работата. Колкото по-малко плащаш, работата ще се свърши по-зле. В духовния свят нищо не ти плащат. Как? Казва: "Обичай." "Че какво ще ми платиш?" Направиш му едно добро, второ добро, той вече мисли, че ти си всякога длъжен да му помагаш. Той, като че е генерал, няма никакво отношение към тебе. Дадеш му пет лева, той свие вежди, недоволен е. Казва: "Не знаеш ли кой съм?" Който просиш. Пет лева не се дават. Никаква работа не е свършена. Иска сто лева. Утре дойде, хлопа, пак иска пари.

Пак му дадеш десет лева, пак свие вежди, недоволен е. Казва: "Не знаеш ли, мене ми трябват двеста лева." Третия ден иска триста лева, казва: "Не знаеш ли кой съм?" Аз вече се научих кой съм, ти не си се научил аз кой съм.

Та казвам, ето от какво зависи. Ние не съзнаваме една зависимост, която е скрита. Една бедна мома, много красива или даровита с много хубав глас, но със слаба воля, запознала се с един професор по музика, един много добър човек. Той има много добро понятие, нито глас има, нито може да пее. Като видял това момиче като даровито, прекарва своята мисъл, своите чувства и своята воля и тя става голяма певица. Тя в присъствието на професора пее много хубаво. Като го няма, не може да пее. Така давали концерти из цяла Америка, Англия, Германия. Един се влюбил в тази мома, считал, че професорът е едно препятствие заради него. Един ден, когато тя пее на сцената, той тегли куршум на професора, да се освободи от него, да я вземе. Като го ранява, пада професорът, но и певицата веднага престава да пее.

Ние, съвременните хора, като пеем, мислим, че това сме ние. Но има други, от които зависи нашето пеене. като престане тази връзка, ти се видиш, че си престанал да пееш, нищо няма. Някой път този го наричам идеал, някой път го наричам някой светъл дух. Ние това го наричаме присъствие на Бога. Когато той присъства, ние трябва да съзнаваме. Той е, който дава това, и ние сме в най-високото положение. Щом изгубим тази връзка с Бога, веднага изгубваме смисъла на живота.

Когато говоря за любовта, имам предвид онова, в което Бог може да се прояви. То е любов заради мен. Любовта е това, в което Бог може да се прояви. Божи-ята любов в мене е в която. Той може да се прояви в мене. Любов към Бога аз разбирам моята любов към Бога, в това, в което аз може да се проявя. Моята

любов към Бога е любовта, в която аз може да се проявя. Божията любов в мене е любовта, в която Бог се проявява в мене. Когато Бог се проявява във вас, радвайте се. Бог винаги се радва, когато ние се проявяваме.

Да живееш добре, значи да обичаш Бога. Не може да се проявиш съзнателно, ако не обичаш Бога. Трябва да има някой да те слуша. Добрият живот има някой, който одобрява. Като правим добро, Господ казва: "Много добре." Като престане в нас да казва много добре, няма резонанс. В света всеки не живее за себе си. Всеки търси да обича или да го обичат. Две положения има. Някой казва: "Кое е по-добро: да обичаш или да те обичат?" Да те обичат, е добро и да обичаш, е добро. Разбира се, първият, който ни обича, е Бог. Ние, които обичаме Бога, е едно последствие. Казва: "Аз съм начало." Началото е Божията любов, крайт - това сме ние. "Аз съм началото и крайт на всички неща. След всеки край иде ново начало. Крайт, то сме ние. Какво ние очакваме? Началото. Всякога Божията любов дава началото на нещата, възможностите да се проявим. Когато ние се проявяваме, в Бога се заражда ново начало. следователно всякога нашият край е едно ново начало на Божието проявление.

Казвам, когато някой път вие мислите, че няма какво да правите, иде новото начало. Вие трябва да бъдете умни, докато сте на сцената, пратени сте артисти, представяте Божията страна. Щом ликвидирате ролята, ще слезете от сцената, ще бъдете публика, че други да играят. Ние някой път искаме да видим каква е тяхната любов в света. Аз не зная как познавате, че ви обича някой. Какво веществено доказателство имате, че ви обича?

Има веществено доказателство. Този, когото вие обичате, се досеща за най-малките неща, от които вие имате нужда, и така ги прави, че ти е приятно. Няма нещо по-хубаво да дава някой, който добре обича. Помислиш за някоя хубава книга, прати ти книгата. По-

мислиш за някое цвете, туй цвете дойде. Помислиш да идеш на разходка, дойде. Помислиш за някой автомобил, ще дойде. Помислиш за някоя къща, ще дойде. Този, който мисли така, то е само Бог. Каквото сме помислили, той ще го направи. Създадено е небето, то са наши желания. Тия звезди са желания на всичките хора. Бог ги е направил. Пожелали сме слънцето, направил го. Пожелали сме луната, направил я. Пожелали сме звездите, направил ги. Пожелали сме растенията, направил ги. Всичко, каквото сме пожелали, го е направил. Сега от наша страна какво се изисква? От плодовете, които дърветата дават, да му принесем. Ние ще откъснем от тия плодове, да занесем, да му покажем, че сме много доволни. Казваме, че сме много давали от плодовете. Че какво ще занесем при Бога? Една хубава наша мисъл, която е насадена, да му кажем, че тази мисъл е много хубава - ето плода.

Бог казва, че се ражда на истината, която е в нас. Истина значи всички възможности, които Бог е създал в света, да му покажем, че ние сме доволни от този живот. Сега има много работи. Ние като деца казваме: да възрастнем. Най-първо сме недоволни от детинството. Ставаме възрастни, казваме: "Много работа имаме. Да се оженим. Деца имаме. Чакай само децата да станат възрастни, да ги оженим, ще живеем добре." Оженят се, народят деца, викат те туй дете да гледаш, онова дете да гледаш, това дете заболяло, онова дете заболяло, къщата изгоряла, тебе те викат. Не им върви.

Какво щастие може да има при такива едни условия? Даде ти Господ едно дете, не си доволен. Даде ти момиченце, не си доволен. Даде ти второ момче, трето, четвърто, десето, както Яков дванадесетина, да оставим дъщерите. Защо на евреите не им върви? Те имат четири основи, на които почива еврейският живот. Яков отиде при Лавана, влюби се в Рахил и заради нея работи на баща ѝ седем години. Дядо му го изигра,

не му даде Рахил, даде му Лия, която не вижда. Човек с развалени очи не обича истината, не е човек, който разбира истината. Трябваше да работи още седем години за Рахил. Казват му: "Всеки лош-добър, у нас така е обичаят, по-напред даваме старата. Младата не може да се даде."

Кое е старото? Кое то нищо не струва, с развалени очи. После се дава хубавата. Яков трябваше да работи четиринадесет години. Яков излъга брата си, взе благословението за една паница леца. Сега Лаван излъга Якова за седем години. Лия е паницата, казва: "Направи, каквото трябва, после другата." Като се ожени за двете дъщери, работи му четиринадесет години и дядото се показва какъв е търговец, продаде дъщерите си. Дъщерите му взеха боговете, които имаше, златните богове му взеха. Най-после Яков реши да излезе от при дядо си. Но се заражда между двете сестри спор. Едната роди две деца. В началото, като нямаха деца, едната даде слугинята си да роди, да има син. Втората и тя даде слугинята си. Четири жени имаше. И тия дванадесетиях сина, родени от четирите майки от един баща, какъв беше характерът? Както на тази с развалени очи.

Ние сега имаме един ум и едно сърце - човек е женен за две жени. Някой път умът е мъжки, сърцето мъжко. У мъжа сърцето е женско и умът е женски. У всички жени умът е мъжки и сърцето е мъжко. У мъжа, когато сърцето и умът са мъжки, той е мъж. Изменен е порядъкът на нещата. Каква трябва да бъде жената? Светлината каква е? Човешкият ум има тази слабост, че той не се занимава с реалните работи, той изучава само отраженията на нещата. Умът не знае какво е в действителност реалността, а нейната сянка. Ти не познаваш човека вътре. Туй, което изучавам, е човешката душа. Човешкото сърце е, което опитва нещата, то изучава по-съществено. Умът изучава външните условия на живота.

Казвам, ако ние се водим по ума, ще имаме хубави неща, автомобили, всичко ще имаме, но ще ни липсва нещо. Мислите ли, ако един здрав човек ви сготви едно ядене и ако един болен ви сготви, ще бъде едно и също нещо? Може и здравият, и болният да турят същото масло, но яденето, сготвено от здравия, има един вкус, а това от болния - друг вкус. Мислите ли - един грехар, който има проказа, ви ушие една греха, че той не е турил проказата в грехата? Може да е най-хубавият плат, но няма да мине много време, и проказата от грехата ще мине във вас. Мислите ли, че един човек, който ви дава пари, може да ви даде двадесет-тридесет хиляди лева, но тия пари са крадени, те са с кръвта на убити хора, мислите ли, че то е благо заради вас? Вие се радвате, но проказата е минала.

Храната, която иде от невидимия свят, трябва да мине през чисти ръце. Всичко трябва да бъде чисто. Хлябът, който вземаме, трябва да бъде чист. Ако онези, които правят хляба, бяха чисти, ако ония, които шият грехите, бяха чисти и всички наоколо ако бяхме чисти, друг порядък щеше да има. Сега навсякъде се забелязва нечистотата. Онзи, който продава грехите, е нечист, онзи, който прави хляба, е нечист и ти не си чист. Какво ще излезе от един нечист свят. Противоречие. Турците казват: "Всичко туй, като е туй, какъв ще бъде изходният път?" Представете си, че един знаменит певец пее. Дойдат няколко деца със своите тенекии и дрънкат, той пее. Те дрънкат наоколо, какво ще чуете? Питам, може ли да ви бъде приятно пеенето на този певец? Те ще развалят всичко.

Често ние допускаме при най-хубавите Божествени работи тия деца да развалят хубавото, Божественото с дрънкане на тенекии. Дойдоха да ми се оплакват, че една сестра говори много лоши работи. Който иде, този пъди, онзи пъди, позволява си да говори разни неща. Как си го обясняваш това? Много естествено. Понеже тя заминава за оня свят, вече всичките нейни

роднини от кол и въже се събрали и се карат. Тези, които злословят, те са нейни роднини, които искат да вземат. Вие като идете, казват да се махате. Само ние, които сме тук, ще вземем, вие нямате нищо. Тогава ще ви псуват. Вземат ли те да псуват, да се карат, казвате, че сестрата псувала. Казвам, един ден като идете за другия свят, ще се съберат вашите роднини, ще се псуват, защото ще искат да вземат нещо. Все ще има някоя греха, два-три плата, рокли ще има. Често идват други и вие казвате - той хърка. Туй хъркане не е, те влизат през гърлото и спират дишането. Те се карат. Хъркането го образуват роднините. Казвам, когато някой умира, че хърка, то са роднините, няма го него. Когато говори лошо, то са роднините. Някой път някои говорят много хубаво, някои се псуват на общо основание. Казвам, понеже искат да опитат кое е тяхно, турят всичките плочи, каквито има. Цял един калейдоскоп, те къде отишли? Че къде отишла - плоча има. Плоча има за дрехите, десет рокли, плочата пее песента. Снемат тази плоча, турят друга. Дванадесет чифта обуца, плочата пее дванадесет чифта обуца, онези пишат дванадесет чифта обуца. Третата плоча колко пари имала? Сто и двадесет хиляди лева. И онези плащат сто и двадесет хиляди лева. Преди да идете в другия свят, ще ги повикаш, ще им кажеш: "Не искам да се карате, като замина за другия свят."

Христос дава една притча, какво трябва да бъде. Един господар повикал слугите си и на всеки дал от имането си. Той си заминал. След време той решил да дойде, слугите започнали да се смущават. Като дойде господарят, трябва да дават толкоз. Казвам, и вие, преди да заминете, ще видите вашите и ще им кажете: "Не искам да се карате, след като си замина. Като си замина, да няма караница." Не оставяйте гъщерите да бъдат ваши наследници. Всеки един от нас има преизобилно дадено от Бога. Трябва да разчитаме на онова,

което Бог ни е дал. Да не разчитаме на неща, отвън които може да гойдат. Те са второстепенни. Аз считам, че някоя вечер звездите може да правят светлина или месечината да прати светлина, то не може да крепи човека. Ако остане звездите или месечината да ни пращат светлина, не зная какво би станало. Хубаво е да гледаш звездите. Светлината, която дават всичките звезди, не може с милиардна част да се сравни със светлината на слънцето. Слънцето, което за една секунда ни дава, всичките звезди, които има, които ние ги виждаме, една милиардна част не могат да дадат от това, което слънцето дава.

Казвам, единственото нещо, на което може да разчитаме, то са богатата, които идат от Бога. Кое е Божественото благо? Когато една част ти направи една услуга, ти се радвай на услугата, тя е от Бога. Вестниците не са писали, ти се радвай, то е Божественото. И ти чувстваш неговата радост. Всякога радостите в нашата душа се дължат на онези, които са ни направили благо. Те се радват, и ти се радваш на онова, което получаваш. Онзи, който го е направил, го е направил по Бога. В света всичките неща, които правим, трябва да ги правим по Бога. Не трябва да направим едно дело без Бога. Сега да бъда по-ясен. Какво значи едно дело? Представете си, по човешки направените дела са празни шишета. То е човешки порядък. Много хубави шишета. Ще идеш по човешкия порядък, ще ти дадат едно шише. В Божествения порядък ще ти дадат едно шише, пълно със съдържание. В Божествения порядък формата винаги съответства на съдържанието. Лошата форма съдържа лошо съдържание. В човешкия порядък не е така.

Казвам сега, щом сте недоволни, вие сте в човешкия порядък. Щом сте доволни, вие сте в Божествения порядък. Един светски човек, който е доволен, е поблизо до Бога, отколкото един религиозен, който постоянно е недоволен. Исква да стане праведен, да стане

по-добър. Заблуждение е. Доброто, което Бог е поставил в мене, аз трябва да го проявявам. Дотолкоз, дотолкоз проявявам в мене, дотолкова аз съм добър. Колкото използват доброто, по-добър съм. Колкото по-малко използват доброто, по-малко добър съм. Искате да говоря истината. Истината, която е в нас, да я проявим. Божията любов, която е в нас, да я проявим. То е една от великите задачи в живота на всеки един човек. Земята може да ти даде един пример.

Често аз гледам котката, която е с козина. Като гойде вкъщи, ще се погладу в краката ми, приятно ми е. Мърка нещо. Има нещо, което мърка. По такъв начин го направи, погладу се, приятно ми е. Дойде някой човек, не ти е приятен. Как тази котка знае как да се погали, човек да не знае. Казва: "Аз не може да го гледам." Хубаво, защо не може да го гледаш? Представете си, че вие сте на един изпит.

Един приятел дошъл веднъж при тебе, който те изпитва. Нека да вземем запример парите. Най-първо поиска сто лева, ти му дадеш. Казал, след пет дена ще ги върне. Не ги връща. Освен че не ги връща, но казва: "Дайте ми двеста лева. Ще ги върна след десет дена." След десет дена пак не ги връща, поиска триста. След петнадесет дена пак не ги връща, насъберат се. Като го гледаш, казваш: "Този пак дошъл." Ти си поставен на изпит, той те изпитва. Най-първо иде приятелят и взема хиляда лева. Внася петстотин лева, ти не знаеш какъв ще бъде краят на нещата. Кой разрешава въпроса. Всякога ние сме много бързи. Искаме буквално, трябва да спазим. Но в Божествения порядък не върви по нашите часовници. Пет наши часа не съответстват на пет часа в Божествения порядък. Десет дена от нашия свят не съответстват на десет дни от Божествения свят. Един Божествен ден е равен на хиляда години. Когато Господ каже един ден, хиляда години трябва да чакаш. За един Божи ден, което Бог обещава, ще стане. Като го направиш по човешки, ис-

каш в този ден да стане, то не става. Казваш: "Излъгаха ме."

Сега всички сте остарели, не сте така красиви както едно време. Защо? Вие, когато бяхте млади, обичахте да послъгвате хората. Има една бяла лъжа. Младата мома се карала с майка си, но щом види своя възлюблен, засмива се, любезна е. Таман господарят или някой началник хукал някой по-малък или своя служащ, иде по-големият началник и онзи, като че нищо няма, изведнъж се измени.

То е един неестествен живот. Казва: "Аз трябва да се проявя, както съм." Как трябва да се проявиш? Според мене естествено е да се проявиш според законите на любовта, естествено е да се проявиш според законите на Божията мъдрост и естествено е да се проявиш според законите на Божията истина. Според мене естествено е да се прояви според законите на Божествения живот, живота, който излиза от любовта. Според мене естествено е да се прояви според законите на Божественото знание, после според законите на Божествената свобода, която има. Ако се проявиш тъй, както не е, то не е Божественият порядък на нещата.

Сега иде другото възражение - лесно се говори. Прави сте. Лесно се говори. Казва какво било, че дал пет лева. Разправяше ми един мой познат. "Един ден - казва - бях закъсал, останал ми е само един лев в джоба, мислех да взема неща да ям. Три дена не бях ял, намислил бях да си купя едно симидче. Какво ще се прави, като изям и този лев, какво ще стане? Таман мислех, седях, гледам, към мене иде един просяк. Около мене богати хора, но той иде право към мене и нещо ми казва: "Дај лева." Изваждам и давам лева. Едно време имах един лев, симидче мислех да си купя. Започнах да мисля за лева и тръгнах. Вървя по пътя и си казвам: "Хак ти на тебе. Твоята глава е дебела. Ти за себе си имаш големи работи. Малко си мързелив, не работиш,

чакаш оттук-оттам да ти дойде, искаш да се покажеш пред хората." Мърморя. Казвам, дадох лева, що бях толкова глупав, да му дам лева. Казвам на себе си: "Мълчи сега. Как ти е сега." По едно време гледам един мой приятел, от десет години не бях го виждал. Той се засмял, казва: "Иванчо, ела ми на гости днес." Иванчо е гладен, ще дойде. "Готов ли си?" "Готов съм." Той не знае, трябваше да му разправам. След като ме прие, след като се нахраних, хубаво ме угости, баница ме нагости, казвам му: "Много ти благодаря, че ме срещна. Не знаех какво щеше да стане с мене." Този приятел казва: "Не бой се, ще се намери работа."

Това е един пример. Аз го давам един от действителните примери. Станало в България. Някой българин свършил във Франция, с висше образование, иде във Варна. Варненските богаташи го хващат да учи децата им да свирят на цигулка, на танци. Скарал се с един, уволняват го. Среща го един негов приятел и го нагостява. Този Иванчо след време станал секретар на тогавашния валия турчин. Неговия приятел набедяват, че е бил комуна, имал писма. Събират всичките негови книги и писма. Този Иванчо го спасява от въжето. Като среща приятеля си, казва: "Ако не беше ме нахранил тогава, сега щеше да пострадаш." Всичките писма, които били подозрителни, взел ги и ги унищожил. Казва му: "Този обяд те спаси."

Правете добро и никога няма да направите погрешка в живота си. Няма по-хубаво нещо - да спазвате Божествения порядък. Тъй както днес живеят, всичките хора живеят в Божествения порядък, животът, днес както се изявява, навсякъде, където и да погледнете, има Божествено, само на повърхността има кал. Щом се измие тази кал, съдържанието остава Божествено. Всички имаме Божествено съдържание. Няма някой, който да не иска да живее добре. Като дойдем до самия живот, е мъчно. Да пееш, не е мъчно. Когато времето е студено, пил си студена вода, пил си коняк, това-

онова, гърлото ти е простудено, не може да пееш. Зависи от много малка причина. Не си спазил правилата, които ципицата иска. Искаш ти, тя не се подчинява, не иска да пее.

Казвам, човек е добър, когато неговият ум знае как да се проявява. Човек може да живее добре, когато сърцето му е добро. Щом сърцето е неразположено, и умът е неразположен, и волята не може да се прояви. С волята всичко може да направим, когато умът е в своята чистота. С волята всичко може да направим, когато сърцето е чисто. Без чист ум и без чисто сърце волята е слаба. Та първо умът трябва да приеме Божествената светлина и сърцето трябва да приеме Божествената топлина. Тогава иде човешката воля, тогава иде душата, която проявява своята сила, използва Божествената светлина и Божествената топлина. В Божествения пламък човек добива най-хубавото, пречиства се неговата кръв. Когато възприема светлината, тъй както трябва, той ще се освободи от съвременната нервност. Светлината, която не се приема добре в мозъка, тъй както трябва, човек става нервен.

Та казвам, ние ходим по старите разбирания. Ние искаме от хората туй, което те никога не може да направят. Един човек, да бъде певец, той трябва да е създаден. Може би хиляди поколения са работили. Една много даровита майка и един много даровит баща, те са предали тия дарби на сина или на дъщерята. Ако не беше майката или дъщерята, никога нямаше да бъде. Трябва най-първо да благодарим на баща си, трябва да благодарим на майка си, трябва да благодарим на окръжаващата среда, на ония, които имат разположение да го слушат. И те придават. Публиката предразполага човека да пее. Ако публиката не го обича, какъв певец ще стане? Но ако и певецът няма разположение, пак не може да пее.

Казвам, три неща трябва. Бащата и майката трябва да имат предразположение, певецът трябва да

има предразположение и публиката да има разположение, тогава нещата стават. Това значи предразположение на ума, предразположение на сърцето и предразположение на човешката душа създават всичките добри условия за развитие.

Тук сега трябва да се прилага. Трябва някой път да се съберем. Ние се събираме и даваме наставления: трябва да се живее добре. Казват, как да се живее добре? Как трябва щедро да даваш? Казвам, кое е щедростта? Имам един лев в джоба, давам го. Да намериш някой да даде, то не е щедро даване. Да ходя да вземам пари назаем да правя добро, то е престъпление. Човек трябва да дава туй, което има в джоба си. Нямах в джоба си, кажи: "Нямам." Срам те е да кажеш "нямам". Каквото имам, давам, и на мене отнякъде да дадат - това не е Божествен порядък. Аз нямам нито стотинка, има едно житено зърно, давам му го, казвам: "Вземи туй житено зърно, след три-четири години ще бъдеш богат. Първата година посеи туй житено зърно, ще имаш четиридесет стръка, четиридесет класа, всеки клас ще ти даде по шестдесет зърна. Втората година ще ги посееш, по четиридесет стръка, и така три-четири години. Ще имаш достатъчно. Казваш: "С едно зърно ще ме залъгва." Не, туй зърно струва повече от десет, от сто лева, които може да ти дам.

Сега ние сме, които не обръщаме внимание на Божествените неща, които съдържат тайната на живота. Имах едно житено зърно, то може да ти бъде полезно. Ти носиш един диамант на пръста. Той е повече, отколкото десет хиляди лева, които имаш в банката. Този диамант на пръста ти донася нещо, онези пари в банката нищо не донасят на здравето ти. Богатството, което има отношение към нас, богатство, което не приляга на силата ни, не е богатство. Богатство, което не приляга на ума ни, не е богатство. Богатство, което не приляга на сърцето ни, не е богатство. Всички неща трябва да имат отношение към

нашия ум, трябва да имат отношение към нашето сърце, трябва да имат отношение към нашата душа. Всяка мисъл, всяко чувство, всяка постъпка, която не допринася нещо на човешката душа, на човешкия ум и на човешкото сърце, те са безполезна.

Казвам, ние сега трябва да бъдем благодарни на Бога. Да благодарите, че сте остарели, не такива стари. Само старите хора в небето светят. Всичките хора в небето, които светят, са стари, отпреди милиони години са. Слънцето, което е светило, е старо. Слънцата са проявени деца. Има други тъмни слънца, те са деца, които са не проявени. Тия тъмните деца произвеждат много неприятности. Този закон не е ли верен? Я ми кажете в първите години какво са ви допринесли вашите деца. Една майка носи девет месеца в употребата си едно дете. След туй с колко мъчноши излиза навън, докато излезе, докато го убеди, че трябва да излезе навън. То иска да седи, тя го убеждава, че трябва да излезе навън. Не, казва, искам в тебе да седя. Тогава не иска да излезе онова дете, казва: "Тук ще седя." Какво става? Тогава детето може да умре. Някой път детето се разгневи, че иска да излезе по-рано. Тя ще го убеждава, но то излезе на четири месеца и тя го пометне. След туй, като излезе навън, какво прави? То ще опитва любовта на майка си. Ще се намаца с парфюм. Тя с вода ще го мие неведнъж. Тя ще го мие по четири пъти от тия парфюми, ще го чисти една-две години, тя го увива, развива - гений ще стане. Похвално е поведението на майката.

И ние трябва да имаме туй търпение с нашите мисли и желания. По някой път те се парфюмират, деца са. Като станат възрастни деца, престават да се парфюмират. Когато децата се обидят, често се парфюмират. Често идват да ми казват: "Тази сестра се парфюмирала. Кажете ѝ." Няма защо, нека се намаже. "Кажете ѝ." Не може да ѝ кажа. Тъй се вчесала, накъдрила си косата. Оставете я. Ама ноктите си боядисала. Някой път гледам, като ми целунат ръката, черве-

но. Ако някой път не погледна, като ме целуне, напарфюмиран съм, начервен съм.

Бъдете весели във всички противоречия на живота. В големите противоречия на живота, тогава се проявява Божията любов, тогава се проявява Божията мъдрост и Божията истина. Който вижда тия противоречия, той е далече. Този обикновеният живот не е Божествен, той е Божествен порядък на нещата. Когато сте при големите противоречия, тогава Божественото действа. Господ иска да създаде нещо велико. Колкото повече страдате, толкова по-голямо бъдеще имате. Колкото по-усилено работи умът ви, толкова по-голямо бъдеще имате. Колкото по-малко работи, и бъдещето ви е такова. Не се отказвайте от онова, което иде. Благодарете на Бога не само за доброто, но за всичко онова, което ви изпраща, благодарете. Няма нещо, което Бог да не превърне в добро. То е само привидно. И безлюбие, и страдания, и противоречия в ума и сърцето, всичко това Бог един ден ще го превърне, ще го измени. Не се сърдете. Знаете, като дойдат изпитанията, благодарете. Добър пример имате в живота на Йова. Жена му казва: "Кажу една дума." Той казва: "Само за добрите ли неща трябва да благодаря на Бога?"

Когато дойдат изпитанията, когато дойдат болестите, благодарете и на туй. Когато си болен, ако не може да се молиш, здрав как ще се молиш? Здрав не се молиш, болен не се молиш, тогава какъв човек си? При богатството не си радостен и при скръбта не си скръбен, какъв си? Да скърбиш, какво значи? Да скърбиш, значи да поправяш работата. Какво прави майката, като се парфюмира детето? Вземи вода, измие го, преоблече го. След няколко часа пак се напарфюмирало, тя пак го измие, пак чиста греха тури. След като го измие, вземе че го целуне. Казва: "Колко си хубаво."

И ви казвам, след като измиете вашите мисли и желания, целунете ги. Всичките желания и мисли, кои-

то имаме, отлични деца са. Трябва да благодарим, те ни учат на най-хубавите уроци.

Това значат тия двата псалма - да живеем. Тогава злото в нас няма да гоиде. В каквото положение да се намерим, всичко туй ще се превърне на добро.

"Мога да кажа"

Има неща определени, които трябва да имате предвид. Цигулар, който има мъчнотии, не е знаел да свири. В най-мъчните работи да бъде майстор. Да няма мъчно, което да не може да изсвири. Всичко, каквото е писано, да може да го свири. Един художник, като рисува, да няма мъчна работа за него. Не че да няма мъчна работа, но да знае как да ги направи. Онези, които говорят, трябва да бъдат богати в речта, да знаят всяка дума къде да я турят.

Всички търсим лесния път. Дойде някой, развълнуван е. Нека е развълнуван, нека кряска. Що е сръдната? Ако вие бяхте глух, щяхте ли да чуете. Някой си свил веждите. Ако си спял, щеше ли да видиш, понеже си видял. Когато човек няма мъчнотии, няма свити вежди. Представете си, срещате един човек с гладко лице и друг с набръчкано лице. Кое лице има по-голямо съдържание - гладкото или набръчканото? В гладкото лице капиталът не е турен в обращение, няма приход. В туй набръчканото лице има вече един капитал, който е в обращение. Не трябва да имаме много бръчки. Да имаме бръчки, но разумни бръчки. Ако са начупени, няма капитал, има вземане-даване. Голям търговец, тридесет-четиридесет милиона обращения, но като направят преглед в края на годината, няма приход. Каква полза, като има тридесет-четиридесет милиона обращение, а хиляда лева не е спечелил? Един човек има двадесет хиляди лева операции, пък има две хиляди лева печалба. Ние сме големи фирми. Казва: "Той е отличен богослов или отличен философ." Всинца сме отлични

хора. Няма някой, който да не е отличен. Ева беше отлична, направи голяма погрешка. Ева направи погрешка, но направи и едно голямо добро. Адам послуша жена си, но Адам го виждам, направи една от епохалните добрини, които вие не знаете. Вие говорите за едно първо презрешение, но за доброто, което Ева направи, нищо не знаете. За Адама първата погрешка, която направи, знаете, за доброто не знаете. Адам направи едно добро, което е похвално. Цялото небе знае - Ева направи една погрешка, но направи и едно добро, сега цялото небе похвалява Ева за доброто, което направи. Не трябва да се спираме само върху погрешките. Само една погрешка има, която направихме.

Да се спрем върху едното добро, което направихме. Не за онази любов, която сме изгубили, но за онази любов, която сме спечелили. Не за онази мъдрост, която сме изгуби, но да се спрем за мъдростта, която сме спечелили. Не за истината, която сме загубили, но за истината, която сме спечелили. Казвам, спечелената любов на Адама, спечелената мъдрост на Адама, спечелената истина на Адама са много по-велики, отколкото изгубените.

Сега ще попитате какво трябва да правите с тях. Ще ви кажа ясно какво трябва да правите. Христос, който беше Син Божи, като дойде на земята, имаше ли автомобили, файтони, модни обувци носеше ли? Какво трябва да правим? Тъй както трябва да живеете, живеете сега. Ако като Син Божи трябва да живеете скромно, защо вие да не живеете. Вие искате този, който нищо нямаше, да вървите по неговия път. Ядеше и пиеше с митарите и грешниците. Никого не осъждаше. Само веднъж се разгневи, взе камшик и изпъди търговците от храма. Хубаво е по някой път, като се разгневи, да превърне масите. Казва, всички тия не в храма, навън.

Не се карайте на баща си и майка си, не се гразнете с вашите братя и сестри. Когато искате да се

карате, ще ви дам един пример. Във Варна един българин имал голям крак, отишъл да си купува чехли. Обиколил всичките чехлари, да си купи, но никъде не можал да си намери. Отива при един турчин чехлар. Като мерил-мерил, турчинът му казва: "Калапсъз, да се махаш. Никакви чехли не ти стават." Българинът излязъл из града по една местност, близо четири километра от града, обръща се и казва: "Сен калапсъз."

Та и вие, като идете четири-пет километра, кажете: "Сен калапсъз."

"Отче наш"

*Утринно слово
31 октомври 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

БЪДЕТЕ СЪВЪРШЕНИ

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"Красив е животът"

Ще прочета 5. глава от Евангелието на Матей.

"Духът Божи"

(Учителят даде да се прочете от "Слава Божия" беседата "Бъдете съвършени")

"Бог е любов"

Беседата е държана в 26-а година. Седем години от приключването на миналата война. Европейските народи, които Бог ги изпрати да бъдат съвършени, казват: "Не сме съвършени." Бъдете съвършени. Бог е съвършен. Той ни подбужда да се стремим към съвършенство. Ние искаме да станем съвършени. Като Бога няма да бъдем. Бъдете съвършени, като ви подтиква Бог да проявите неговото съвършенство, не нашето съвършенство. Ако ние искаме да проявим нашето съвършенство, никога няма да бъде.

Един фотограф фотографира един образ, но ако иска да създаде нов образ, не може. Нов образ не се създава лесно. Ние казваме - искаме да бъдем съвърше-

ни. Вие не сте доволни, че не сте съвършени. Защо сте недоволни? Бог, който е във вас, е съвършен. Вие сте семена. Аз не съм съвършен, ще се посея, ще израсна и туй съвършенство започва да се проявява. Ние сме семка. Като възраства, ще се проявява Божието съвършенство. Ние искаме да покажем на хората ние какво сме. Казва: "Той е съвършен човек." То са залъгалки.

Един нервен човек аз го уважавам, понеже е искрен. Нервният, като се приближи, е горещ. Вземам предпазителни мерки. Някой се е прикрил, опасен е. Някой път ловците, като ловят лисици или вълци, изкопават ями, отгоре слагат слама или храсти, прикриват я - и животното падне. Някой път казваме: "Да бъдем съвършени." Искामе едно съвършенство, като дойде някой в трапа, падне. То е човешко съвършенство. Децата турят жито под коритото и казват на птичките, че без пари го дават. Но щом влезе птиченцето, коритото го захлупи.

Разправяха ми един анекдот от Варненско. Една лисица идела често, почти всяка вечер и задигала по една кокошка. Стопанката била доста умна, направила хубав курник и оставила една дупка отгоре на курника. Лисицата, като дошла, хитра, но влиза вътре. Издавила всичките кокошки, които били хубава порода. Нарежда ги, но не може да излезе навън и седнала до тях. Курникът висок горе. Сутринта иде стопанката, гледа лисицата, казва: "Вампиро, аз те хванах."

Казвам, съвършеният човек влиза през вратата на курника с позволение. Несъвършеният влиза през дупката отгоре, издавя кокошките и го намират там. Ние, когато правим погрешки, мязаме на тази лисица. Ще мине тъй. Не, не. Ще се плати за кокошките. Сега да оставим.

Каквото и да говоря за яденето, има само една идея в яденето. Може да ви разправам откъде е взето житото, кой орал нивата, как е станало. Всички неща, които влизат в яденето, най-важното е хубаво ли е сгот-

вено яденето, здравословно ли е. Че като ядеш, с години да помниш сладкото ядене при сладкия хляб. Не разправяй в какво седи философията. От философията важна е онази сладчина, която добиваме. Сладчината е, която дава живот. Философията носи живот. Музиката носи живот. Поезията носи живот, всичките хубави неща в света носят живот. Нека разбираме, което носи живот в себе си. Туй, което не носи живот, не е наука.

Следователно нашите души опитват всичките работи. Що е химия? Наука за любовта. Човек, който се занимава с любовта, трябва химик да бъде. Обичат се хората, съединяват се. Не се обичат, карат се, разединяват се. Химикът знае коя любов е силна, коя е устойчива любов, кое съединение е устойчиво и кое съединение е неустойчиво. Химиците са хора на любовта. Те знаят само любовта на елементите. Доста големи химици сте вие, знаете неорганическа химия. За разединение майстори сте. И за съединение сте майстори, неорганически съединения, на такива взривни вещества. Правите бомби, после експлодират. Всички вещества, които нямат любов, са експлозивни. Всички същества, които нямат светлина, са експлозивни. Всички елементи, които нямат свобода, са експлозивни. Тия взривните вещества не може да се държат затворени повече от петнадесет години. Като се въоръжават народите, трябва да направят една война, да ги изхарчат. Иначе ще започнат да се пукат. Някой път вие се разгневите, вашите взривни вещества са повече от петнадесет години. Като се разгневиш на един човек, не може да се не разгневиш, ще се пукне бомбата, ще се свърши. До петнадесет години може да издържи. Някой казва: "Двадесет години." Не може. Десет години може да се гневиш. Петнадесет като дойде, то е крайният предел. Аз го наричам въжето, с което дяволът те е вързал, до петнадесет години седи. След петнадесет години ще се скъса това въже. Като експлодираш, дяволът е далече, той знае.

Казвам, вие като опитни химици трябва вашите бомби да ги разбутате, да извадите запалките. Като паднали бомбите в Скопие, паднали в едно място, не се пукат и хората избягали. Падна друга бомба, повдига я, изхвърля я навън, пак не експлодира. Като пращат българските механици, развъртат тази бомба, по нея учава как е направена.

Сега животът, който ни гразни, трябва да се бари много внимателно. Казвам, в този живот тия бомби, ако си само въоръжен с любов, мъдрост и истина, ти можеш от тия бомби да се избавиш. Като ги намериш, те ще експлодират. Като казва Христос "любете враговете ваши", този твой враг носи бомба. Тия бомби ти не можеш да ги разбутиш, ако не го обичаш.

В живота навсякъде ние искаме да прогресираме без любов. То е най-мъчният живот. Казва: "Аз не съм съвършен." Какво че не е съвършен? Може да бъде съвършен. Празното шише може да бъде пълно и пълното шише може да бъде празно. Ако се изпразни, несъвършено ли е? Като се изпразва шишето, проявява ли съвършенство? Човек се стреми към съвършенство. Казва: "Бъдете съвършени." Само съвършеният човек може да използва Божиите блага. Без съвършенство ще имаме страдания, мъчения, всички противоречия ще дойдат. Защо? Защото не използваме Божиите блага чрез Божията любов, мъдрост и истина.

Казвам, съвършенството е един метод, чрез който използваме Божиите блага. Той е единственият метод. Другояче всички блага, които Бог е дал, ще останат неизползвани. Какво ще използваш яденето, когато стомахът не е здрав, развален е. Няма любов в стомаха. Не може да говориш. Защо? Дробовете са развалени, гърлото е развалено, защото нямаш любов. Мозъкът е развален, защото нямаш любов, нямаш светлина.

Казвам, в човешкото тяло, дето липсва вътрешна топлина, там, дето липсва в човешкото тяло вът-

решна светлина, в човешкото тяло в най-малките частици, дето липсва свобода на действие, там се зараждат всичките болести. Не само ние, но всичките части на нашето тяло трябва да живеят в любов. Малките клетки се размножават по закона на любовта. Малките клетки се развиват по закона на Божията истина и свобода. Става едно трансформиране. Клетките в краката след години ще дойдат да се качат в мозъка. Клетките от мозъка ще слязат в краката. Може сто години да минат, може хиляда, десет хиляди, двадесет и пет хиляди или сто хиляди години, но ще стане тази смяна. Казва: "Крака ли ще бъда?" Ти имаш шанс от краката да идеш в главата. Казваш: "Аз съм глава." Един ден крака ще станеш. Нашите крака са глава на животните. Краката на ангелите са наша глава. Краката Божи са глава на ангелите. Тъй седи. Какво разбираш под крака? Краката имат условие да станат глава. Един процес на съвършенство.

Всичко в Бога е съвършено. Когато човек слиза в гъстата материя, ще работи върху страданията. Ти като страдаш, имаш бъдеще, ако не страдаш, нямаш бъдеще. Помнете едно нещо. Ако не страдаш, ти нямаш бъдеще. И ако не се радваш, пак нямаш бъдеще. Ако не страдаш, радостта не може да добиеш. Отношенията не разбирате вие. Ако не се радваш, пак нямаш бъдеще. Понеже от радостта ти имаш възможност да слезеш в скръбта. Що е скръб? То е ровкият материал, който трябва да приемеш, да обработиш, да приемеш радостта. Радостта ще ти даде възможност да слезеш в скръбта. Скръбта ще ти даде възможност да се качиш в радостта. Който разбира, няма да скърби, ще се радва в скръбта. Мъчениците, когато отиваха на кладата, се радваха. Знаеха този процес. Горят го в огъня, той пее. Един човек, който не разбира, той ще се моли да не умре. Някой път деца има, които се молят бащата да ги не праща в училище. Някой път бащата не иска да прати детето в училище, но децата

настояват. Има случаи, когато детето не разбира своето благо. Има случаи, когато бащата и майката не разбират благо, детето иска да иде в училище. Исква детето да иде, да иде. Не иска да иде, пак да иде. Ако бащата не иска да иде, да иде детето, да не слуша баща си. Ако детето иска, и бащата трябва да се съгласи. Бащата трябва да признае, че детето не иска да се учи, то не е право. Когато бащата не иска детето да се учи, той не е прав. Когато бащата съзнава и детето иска, няма по-добро положение.

Сега нашият баща Бог иска да бъдем свършени. Да идем да се учим. Целият свят е създаден да се учим. Ние не искаме да се учим. Казва: "Ще учите!" Нищо повече. Сега трябва да съзнаем желанието на Бога да стане наше желание. Туй е. Нищо повече. Желанието на Бога за свършенството да бъде наше свършенство. Да се стремим към свършенство. Туй, което Бог желае, да го желаем и ние. Туй, към което Бог те подтиква, да вървиш по този път, да не противодействаш. Волята ти да бъде в хармония с Божията воля. Това е новото.

Казвам, три неща се изискват от нас.

Да прославим името Божие с любов.

Да въдворим Царството Божие с мъдрост, да въдворим Царството Божие и неговата правда с мъдрост.

И да изпълним волята Божия с истина.

Тази беседа, която се прочете, понеже се е качила горе в небето, е слязла долу, тя е нова. Вие не я помните.

"Отче наш"

*Утринно слово
14 ноември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

ПРАВО МИСЛЕНЕ

Често хората очакват, като отидат в другия свят, тогава да го разберат. Представете си, като минавате през една гора, виждате едно плодно дърво. Може ли дървото да дойде с вас? По кой начин дървото може да дойде с вас? Плодът му може да дойде, ще изядете плода, а семката, малкото, ще дойде с вас. Човешката душа е плод на живота. Сраданията, това е изяждане на плода, за да се извади семката. Сраданията, това е любовта на онова същество, което ви яде, това е любовта му към вас.

И в живота хората още не разбират какво нещо е любовта. Любовта е скрита в страданието. Ти не можеш да обичаш някого, ако не е страдал той. От какво произтича заблуждението? Заблуждението произтича от онова статическо положение, човек се огражда в една форма и иска тази форма да не се изменя. А то е невъзможно. Да кажем, вий ушите едни хубави гащи на едно момченце, то е на три години, но като порасне, те му станат малки и му причиняват страдание. Само любовта носи дрека, която се разширява и се нагажда към възрастта на човека. И ако носите една мисъл, едно чувство, една постъпка, която не се нагажда към вас, тя не е истинска.

Бог, който ни обича, нагажда се към нашите условия. А ние като го обикнем, тогава ние ще се нагаждаме. А сега ние не искаме да се нагодяваме по

този начин, както Бог се е нагоявал към нас, каквото ние сме искали, Бог го е направил.

Целият космос е желанията на тези малки същества, каквото са поускали, той го е направил. И сега Бог иска нещо от нас. Не го иска със закон, но ние трябва да предусетим. Първото нещо, човек трябва да се нагоди да има един отличен ум, в който Бог да се прояви. Да има едно отлично сърце, в което Бог да се прояви. Една отлична душа, един отличен дух, в който Бог да се проявява.

Противоречието в какво сега? Майката, като роди едно дете, носи го на ръцете си, детето се радва, но когато майката остарее, дъщерята трябва да носи майка си. Както майката е носила дъщерята, тъй и дъщерята трябва да носи майката. Тук е погрешката, че майката умира. Защо дъщерята живее? Понеже майка ѝ я обича. А защо майката умира? Защото дъщерята не я обича.

Ние живеем, понеже Бог ни обича, а умираме, защото не обичаме Бога. За бъдеще да умираш, значи да възлюбиш Бога, да се освободиш от старите заблуждения. Обикнеш някого, нямаш користолюбие, ти се радваш. Целият свят е създаден само от любов. Всичко видимо е изражение на онази велика любов, на онези велики възможности, които очакват човешкия дух и човешката душа. И на земята, и на небето е същото.

На деня най-важен е изгревът на слънцето. Може ли да стане ден без слънцето? Може ли умът да функционира без светлината, или сърцето - без любов? Единственият свят, в който сърцето живее, то е любовта. Вземете във възпитателната система. Имаш едно семе. Ти ли ще му дадеш указание как да расте, какво да стане? Ти му дай условия, посади го, поливай го. Вий питате как да любите. Поставете мисълта на любовта в ума си, поставете чувствата в сърцето си, то ще ти покаже как да любиш. А сега

ние се заблуждаваме, съмняваме се дали ни обичат, или не.

Какво значи да те обича някой човек? Този, който те обича, да не вижда никаква погрешка в теб.

Понеже в ума ви няма достатъчно светлина, вижда ви се светът грозен. Като пътуваш нощем, ти се блъскаш в това, в онова, казваш - не е хубав светът. А този свят е толкова красив. Закон е туй. Майка ви, която ви е обикнала, вий ще живеете. Ако вий не обичате майка си, тя ще умре. Но туй, което се случи с майка ти, ще се случи и с теб. Ти не обичаш майка си, тя умре. Роди ти се дете, и то няма да те обича. Ние трябва да почнем да обичаме нещата. Тогава ще се оправи светът.

Допуснете, че един добър грехар ви е направил най-хубавата греха. Вий сега, за да не направи този грехар на другите хора такава греха, искате да умре. Ний искаме само ние да бъдем щастливи в света, а щастие то е общо. Щом всички хора бъдат щастливи, ще бъдем щастливи и ние. И щом всички хора са здрави, ще бъдем здрави и ние. Майката, която иска детето ѝ да живее, дава му храна от себе си. "Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот." Ако туй дете не взема от млякото на майка си, не може да живее. Детето всмуква млякото на майка си и има живот в себе си. Някой път ние се ползваме от мисълта на хората, от чувствата на хората. Голямо нещастие е, ако една майка роди едно дете и няма мляко да му даде. Когато обикнете някого, с какво ще го храните? Онова дете, на което майката има хубаво мляко, то става здраво и красиво. Ако млякото не е здраво, детето страда.

Раждането почва в света. Туй, което наричате новораждане, то е любовта на Бога в света, която ще се прояви по нов начин. "Човек трябва да се роди изново." Представете си едно дърво, посадено в една лоша почва. Вий ако го извадите и посадите на добра

почва, ще се измени ли характерът му? За бъдеще човек ще се избави от неблагоприятните условия и ще се посади в по-добри условия. Ние се намираме в епоха на преобразувания. Тези хора се бият сега. Защо хората хвърлят бомби. От гледището на духовете, като дойдат самолетите, казват: "Тези къщи защо ви са? В тях не се живее." Онези англичани, които идват, мислят, че всички насила седите в тези курници.

Казвам сега, туй учение има приложение, когато дойде Божественият свят и почне да разрушава онези форми на чувствата, онези форми на мислите, на постъпките. Бог ви казва: "Не живеете вече в тези форми." Трябва да създадем красивите форми, в които ще живеем в бъдеще. За бъдеще ще живеем сред хора, които ни обичат и които ние обичаме. За бъдеще децата няма да умират и майките няма да умират.

Първото нещо, в живота се изисква любов към Бога. Бог, който е направил всичко заради нас - той е неизвестен. Ние го търсим навсякъде и никъде не можем да го намерим. Вземете водата и захарта. Захарта е твърда. Ако приятелите захарта и водата, захарта трябва да умре, ако влезе да живее във водата. Като е влязла във водата да живее захарта, е предала едно качество на водата, което последната нямаше. Сладчината може да се прояви само при мекотата. Божественото начало не е ограничено от тези външни форми. Те са създадени от Божественото начало, без то да се е ограничило. Хората мислят, че като имат пари, къщи, сила, ще бъдат щастливи. Като дойде една хубава мисъл, а ти нямаш подходящо място, или дойде едно хубаво чувство, и ти нямаш място в сърцето си, дойде една хубава постъпка, и ти нямаш подходящо място в душата си, сложиш я в една лоша стая и искаш да се прояви. Като тръгнахме, какво беше времето? Облачно, ветровито, мъгливо. Като излязохме на бивака - никакъв вятър, слънце. След

няколко часа после пак дойдоха мъглите. Който не разбира, то са мъгли. Който разбира, то са нашите приятели, които дойдоха да ни покажат ред хубави картини.

*Утринно слово
21 ноември 1943 г., неделя
Витоша*

ЧОВЕШКА И БОЖЕСТВЕНА ЛЮБОВ

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"В начало бе Словото"

Ще чета 12. глава от Исая и част от 9. стих от 11. глава на Исая: "Земята ще е пълна със знание за Господа."

"Духът Божи"

"Земята ще е пълна със знанието за Господа." По видимому стихът е много ясен. Как ще се изпълни със знание. Много материално представя. Значи всичките хора ще знаят как да служат на Господа. В съвременния християнски свят малко хора ще срещнеш, които да имат ясна представа за учението, което Христос носи. Казва: "Аз вярвам в Христа." Кой не вярва в слънцето? Има хора, които вярват в слънцето и умират; има хора, които вярват в слънцето и не умират. Има хора, които вярват в слънцето и са бедни; има хора, които вярват в слънцето и са богати. Има хора, които вярват в слънцето и имат знание; има хора, които вярват в слънцето и нямат знание. Ражда се въпросът тогава, защо е така. Този, който казва "Защо е така?", е много невежа човек. Детето може да пита "Защо майка ми ме оставила, на кое основание?" То иска всякога да бъде

в ръцете на майка си и да го носи. Голямо преимущество имало детето. Девет месеца майката го е носила в най-скришната стаица. Детето казва: "Влез в скришната стаица." Туй дете тя го е носила девет месеца в скришната стаица и след девет месеца го извадила навън и не го пуца вече. Казва: "Кракът вече няма да стъпи." Какво ще кажете? Ако за девет месеца ти не си научил какво има в майка си, и деветдесет да седиш, ще бъде същото.

Крайният предел е девет. То е борба. Като дойдеш до девет, ще се бориш. Всичките приятели ще те бият или ще биеш; или ще свършиш училище, или няма да свършиш. Не може да чакаш за отлагане. Що е девет? Осем е последната майка. При нея ако не станеш човек, друга майка вече няма. Две е майка, пет е майка и осем е майка. Тя е твоята майка, ликвидира. Девет е последният син. Като дойде последният син на Бога, винаги воюва. Той е Марсианеца, казва: Защо ти не се подчиняваш на Господа? Ще кажеш: "Аз го любя." Любиш ли го? Човек, който люби, е готов на всички жертви. Жертвата не е за слабите или бедните хора. И болните нищо не може да жертват. Болният казва: „Аз те обичам много.“ Какво ще допринесат болните хора, ако те обичат. Здравият ако обича болния, разбирам. Болният има какво да вземе. Но ако болният обича здравия, казва: "Аз те обичам, какво ще даде той?"

Спирам се върху положението, което е в живота. Запример ще ви приведа какво е една здрава мисъл. Аз съм провеждал следния пример. Това е за един евангелист от Шумен, един доста виден човек, доста почтен. Като гледате лицето му, главата му доста добре устроена. Той беше търговец и същевременно и обучар. Познавах го и един ден отивам при него и му казвам: „Може ли като евангелист да ми направиш обуца? Досега съм носил обуца от светските хора, зная какви обуца правят. Сега искам един евангелист да ми направи обуца.“ „Аз да ти направя обуца, че да видиш какви ще

бъдат тия обуца. Хем обуца от камилска кожа не е проста работа." Казвам: "Хубави обуца искам." Направи ги, обух ги, хубави, прилягат на краката. Обаче след като ги носих един месец, те се напукаха. Казвам: "Как така?" "Отгде да го зная. - Казва: - Клечки зная да турям, форми да дам, но здравината на кожата мен не ме интересува. Мен ме интересува формата, нали ти бяха удобни. Достатъчно е един месец. Евангелски обуца един месец се носят. Грешката е в тебе, ти не си нахърчил тия обуца, разслабили се, не си ги хранил добре, не си ги пазил, турил си ги на много тежка работа, ходил си някъде. Тя е делитна работа. Ходил си по някаква работа, не са могли да устоят тия обуца." Сега виждам неговата погрешка къде е. Той разбира занаята си, знае да прави хубави обуца, но не разбира от качеството на кожата. Казвам: "Слушай, втори път ако дойда да ми правиш обуца, ще питаеш кожаря и ще му кажеш: "Дайте ми здрава кожа, не евангелска кожа, за един месец да се скъса, но светска кожа за десет месеца. Прав си" - казвам.

Често пъти ние мязаме на този евангелист, аз зная да правя обуца - за един месец да траят. Превеждам съм и другия пример. Някой си Стоян обичал някоя си Драганка. Тя излиза с него да се разходи, той носи български кавал (пушка). "Драганке, този кавал докато го имам, никой не може да те бутне." Драганка вярва на кавала. Те били близо до една планинска местност. Като приказват любовно, насреща им иде една голяма мецана. Той като я видял, качва се горе на крушата заедно с кавала. Казва: "Чакай, аз ще цъкам от крушата." Тя е по-умна, преструва се на умряла и ляга на земята. Минава мечката, мирише я наоколо, помирисва я, обикаля я. Мечката разбрала каква е работата, дали ѝ добър съвет, проговорила ѝ. Една тайна ѝ говорила мечката на едното ухо и на другото. Той се чуди, мечката да ѝ говори. Заминава си мечката и той слиза от крушата. Казва: "Какво ти каза мечката?" "Каза ми

още веднъж с такъв герой, който се качва на крушата, да не ходиш." Чудни са хората. Някой път казват: "Аз те обичам." Зная защо ме обичат някои хора. В моя ум е ясно. Представете си, аз съм един banker, вложил десет, петнадесет, двадесет, сто хиляди лева. Обича ме заради парите, които са вложени в моята банка, да имат повече приход. Всякога се интересуват за банката. Интересува се, защото неговите пари са там. Ако моите работи не вървят, започва да се стяга неговото сърце. Не че се грижи за мен, трепери му сърцето един ден аз да не фалирам. Казва: "Отидоха ми парите, защо вложих тия пари в тая банка."

Всичките човешки банки, дето са вложени пари, все ще фалират. Не съм видял човек да не фалира. Казва: "Може ли да ме обичаш." Кой досега има, който да е обичал своя възлюблен. Като се ожени, като стане на сто и двадесет години дядо, не държат краката, не мисли за своята Драганка каква е била красива. Като погледне старата бабичка, чуди се как се е влюбил в нея. Пък и тя, като го види, се чуди, посмешнице стават един на друг.

Човек, който остарява и отслабва, показва, че не е в областта на любовта. Човек, който остарява и отслабва, показва, че не е в онази Божествена област на Божията мъдрост. Човек, който остарява и отслабва, показва, че той не е в областта на истината. Може да се заблуждаваме. Добрата страна, че остаряваме, е, ако ние, хората, не остарявахме и не отслабвахме, щяхме да се изложим на голяма опасност. Погрешките, които правим, щяха да бъдат неоправими. Един човек не остарява, но греша. Ако един човек прави прегрешения, не отслабва и не умира, то е опасна работа. Слабостта и старостта са спасителни пътища, по които човек се спасява. Като умре човек, той се освобождава от своите задължения, които има. Ти имаш право да обичаш, докато си млад. Като остарееш, тази любов престава. В старостта има една

любов от съвсем друг характер. Младият ще гради къща, ще се жени. Младият човек трябва да се ожени, да ражда деца. Ще прави къща от тухли, от злато може да прави. Като остарее, никаква къща не може да прави. Той ще гради такива кули в умствения свят. Ще преобразява света, ще говори за любовта, за която не знае какво е: да се обичаме, да се жертваме.

Как се жертва човек? Жертва може да пренесе само един човек, който е богат. Ти може да пренесеш сърцето си в жертва, може да пренесеш ума си в жертва, може да пренесеш душата си в жертва и може да пренесеш духа си в жертва. То е служене, доброволно да служиш. Ни най-малко не разбира да се унижи сърцето. Бог казва: Сине мой - не дай ума си, но казва - дай си сърцето. Понеже Бог обича да помага. Сърцето е най-много работило и е нацапано. Бог иска туй сърце да го очисти. Вие казвате: "Дай ми кесията." Ти като вземеш кесията на един човек, не я връщаш пълна, но я връщаш празна. Казвам: "Дай ми кесията си." Ако аз взема кесията и я върна празна, вие не може да я напълните, какъв човек сте тогава? По човешки хората се научили да изпразват кесиите. Бог пълни кесиите. Що е Божията любов? Любов, която пълни човешкото сърце, пълни човешкия ум, пълни човешката душа, пълни човешкия дух. Що е човешката любов? Която изпразва човешкото сърце, изпразва човешкия ум, изпразва човешката душа, изпразва човешкия дух. В моя ум е това. Дали това те засяга като човек или засяга другите хора, законът е все същият. Аз не говоря за любов. Аз виждам добрата страна. Бог, за да вложи своята любов, трябва да изпразни човешкото сърце от човешката любов. Човешката любов коренно се различава от Божията любов. Като дойде Божията любов, тя има същите отношения. Човешката любов е мътна вода, Божествената любов е чиста вода. Ако ги смесиш в едно шише, Божествената любов изчиства съвършено. Три-четири пъти като туриш в шишето, тя ще изчисти и което туриш, ще бъде чисто.

Може да имаме безпокойство в душата. Когато дойде, Христос се натовари с човешките разбирания, имаше смущения. Казвате, защо е така. Щом дойдеш между хората, започват да те обичат и ти започваш да се смущаваш. Всеки човек от тебе иска.

Понеже няколко пъти излизях за Витоша, някои казват: "Учителят, когато ще има бомбардировка, бяга в планината." В моето отсъствие не е имало досега бомбардировка, а в моето присъствие е имало бомбардировка. Где е логиката тогава? Защото онези не търсят вас, търсят мене да бомбардират. Вие сте чудни, разбойниците не търсят хора, но търсят богатите. Като иде при богатия, има какво да вземе. Като хванат богатия, казват: "Дай сега тук." Ако вие разбирате, мене като ме оберат, на сухо ще се намерите. Като не съм обран, тогава има да се ползвате. Богатият, докато е богат, вие ще се ползвате, като осиромашее, нищо не може да се ползвате.

Туй е едно правилно разбиране на нещата. Не говорете неща, които не са верни. Трябва да разбираме какво нещо е любовта. Човешката любов е намясто като човешка любов. И Божията любов е намясто като Божия любов. Ако вие ги размените, те не са на мястото си. Човешката любов се пречиства от Божията любов. Човешката любов е мътна вода и който знае процеса, може да се пречисти. Погрешката на човешката любов е, че има кал. Тази кал не е проникнала в съставните части на водата, тя е само премесена.

Следователно два процеса има, по които може да се прочисти: страданието е един процес за прочистването на човешката любов. То е закон на сърцето. Светостта е закон на ума. Казвате: "Той е свят човек." Този човек, който е свят, е умен. Този човек, който е чист, е добър. Вие смесвате по някой път добрината със святостта. Те са два различни

процеса. Чистота има в сърцето, светлина има в ума. Ако човек има святост, умен е, ако има чистота, проявява доброта. Да допуснем, в света като оперирате със звонкови монети, някой може да ви даде лъжливи монети. Трябва да разсъждаваме правилно. Ти, като вземеш тая монета, искаш да я прокараш, както тебе са ти я дали. Ти искаш калпавите работи тук-там да минат. Мислиш, че в дадения случай ти правиш добро. Като оперираш, звонковете трябва да бъдат чисти. Няма да се мине една-две години, и човекът ще види, че ти не си го обичал. Да кажем, обещае някой път да говорите, да направите някаква услуга някому. Ти казваш: "Аз говорих за теб." Ти нищо не си говорил. Минава се две-три години, нищо не става. Не разрешават въпроса годините.

Според мене онова, което направите в дадения момент, е важно. Ти минаваш покрай пътя, един лист може да го вдигнеш. В даден момент човекът ти иска пет стотинки, може да му дадеш. Или той ти иска един лев, може да му дадеш. Този закон не се отнася до вас, ако той ти иска хиляда лева. Хиляда лева е друг процес. Човек сам не знае какво иска. Той се ангажирал хиляда души да ги храни, на хиляда души да даде по един лев. Трябва да раздаде хиляда лева, иска да минава за благодетел. Ще проси от мене хиляда лева, за да ги раздаде на другите. С чужди пари помен не става. В Божествения свят, като обичаш някого, ще работиш. Туй, което придобиеш с труда си, ще му дадеш от него, от теб да е излязло, да не е чуждо. После няма да четеш някой роман и както са писали романистите, ти да покажеш такава любов. Ти искаш да подражаваш.

Оставете се с вашите подражания. Проявете любовта, както е във вас, не както е в хората. Всеки човек трябва да прояви специфично любовта по свой начин, мъдростта по свой начин и истината по свой начин. Казва: "Да проявя любовта както Христа." Той иска да прояви Христовата любов. Хубаво. Ако вие

искате да страдате като Христа, може ли да страдате. Някой иска да бъде като Христа, но него го заковаха на кръста и знаете ли колко тежки бяха гвоздеите, с които заковаха краката и ръцете. Не са мязали на съвременните гвоздеи. Следователно, гвоздеите на Христа бяха много грубо направени. Сегашните гвоздеи са по-добри. Убоден с игла и убоден с гвоздей е различно. Някой, когато те обиди, може да е като убождане с гвоздей, а може да му е малка иглата, да е казал нещо за теб. Когато някой те обиди, с години не може да забравиш.

Сега има някои работи, които не може да се разкриват, нищо не ползват. Даже като развивам този въпрос, правя пакост на себе си. Досега съм направил големи пакости на себе си, като съм говорил за любовта. Колко души са ме разбрали? Които са ме разбрали, е полза заради мен, спечелил съм. Които не са ме разбрали, аз плащам. Представете си, аз подпиша хиляда полици по хиляда лева, един милион правят. От тях само десет души плащат, другите изяждат всичкото. Какво съм спечелил? Ще минавам за благодетел. Ще ходя да разправам на хората, че ме изядоха. Един човек, който не мисли добре, на този човек, като го иде, не хиляда лева, но един лев не давам. Моето правило е: като го иде някой, полицата за един лев давам, два лева. Като не иска с полица, оставам без полица. Като иска полица, пак един лев давам. И без полица - пак един лев давам. Тогава в моя ум сега идеята: ако плати, добре е, ако не плати, пак добре е. И в единия случай се радвам, и в другия. Едното то не губи. В едното никой не може да ме излъже. В двете, в трите, в четири може, но едното никое същество в света не е в състояние да ме излъже. То е закон. Туй едното ще го иде до мен, когато и да е. Никой не може да го задържи. Няма сила в света, която може да задържи едното.

Когато говорим за Божествената любов, аз подразбирам числото едно, което никой не може да го задържи. На него разчитам, туй число е мощно, но се

размножава. Казваме единия Бог, с едното лице и троеличния Бог и Бог на много лица, на безбройните лица. Ако всичките хора стават все лица на Бога, каква е идеята? Само Бог има едно лице. В него има три лица и безброй лица. Бог в едното си лице е съвършенство. Него не го знаем. Няма никаква промяна в него. В троеличието влиза съвършенството, ограничената любов. В многото лица, в безбройните лица, в които Бог се проявява навсякъде, според формите на всяко същество се нагажда и там се спъваме. Защо Господ направил така? То е негова работа. Обаче по някой път ние играеме ролята на Господа, искаме да проявим любовта. Бог е съвършен, ние сме несъвършени. Ние не знаем единамата любов. Обичаш един човек повече. Защо го обичаш? Защото ти дава повече пари. Всякога, когато обичаш някой повече, той ти дава повече. Когато вземе повече от тебе, ти не го обичаш. И в моя ум, щом ми кажеш, че не го обичаш, аз зная причината защо го обичаш. Защото ти е дал или в миналото, или сега. Щом в миналото не ти е давал или сега не ти дава, ти не го обичаш. Защо не го обичаш? Защото не дава. Говорил някой заради тебе лошо, не го обичаш. Говорил е добро, обичаш го. Услужил ти, обичаш го.

Та казвам, вие искате Бог да ви обича. Какво сте направили за него? Бог като се проявява, то е заради него. Той като люби, той печели. Ние като любим, ние печелим. Без любов в света печалба няма. Ако вие очаквате само на подаяние, то не е хубаво. То е само половината от живота. Чуждото нещо и на Великден се взема. Българинът, който е практичен, казва това. Ако очакваш майка ти да те обича, брат ти да те обича, докато са живи, ще те обичат, но като заминат за другия свят, какво ще правиш. Пак ще те обичат другите хора.

Като говоря, аз не искам да влизам в противоречие с вашия живот. Нека оставим този въпрос. Аз не очаквам хората да знаят аз какво съм. Аз се радвам на

това, което аз зная, аз какво съм. Аз се радвам на това, което аз зная. Аз не се радвам на онова, което вземам. Аз се радвам на нещата, които вземам, че този човек е благодарен. Аз се радвам на Божията любов, че е възвишена. Радвам се и на него разчитам. Когато някой ме обича, радвам се, че този човек ме обича. Аз когато обичам хората, и аз се радвам. Аз се радвам на моята радост и радостта на другите. От негова радост аз се радвам, че той забогатява. Ако вие не живеете, тъй както Бог живее, ако вие не живеете, както добрите хора живеят, в какво седи вашият живот или в какво седи моят живот?

Казвам, проявената любов извън времето. Оплакване има. Оплакването не е лошо нещо, то е решение на една задача. Ти се оплакваш дотогава, докато не знаеш да решиш една задача. Щом я решиш, задачата става ясна. Допуснете, че обичаш един човек, той има нива от десет декара, но няма семе, не може да я посее, не може да я разоре, няма волове. Ти нива нямаш. Имаш един чифт волове, жито имаш, казваш: „Може ли да взема твоята нива орташки, аз да изора нивата, да я посея, че каквото даде, половината на мене, половината на тебе.“ Един я дава нивата, а от другия трудът и житото. След като узрее житото, ще се ожъне, ще се вършее и ще си го разделят наполовина. Този, на когото не си работил, може ли да вземеш наготово. По някой път българите са доста умни. Казва - на тебе една трета, а на мене две трети. Според разбиране на половина трябва. Една трета е много мъчна работа. Някои мислят, че може да разберат една трета. Майката като роди дъщеря, е една трета. Бащата е едно, майката е две, детето е една трета. Майката как ще раздели една трета, дъщерята. В този закон майката е вложила повече капитал, в дъщерята, но бащата използва капитала, лухвите той взема. Дъщерята винаги обича бащата. Понеже обича бащата, бащата ще умре по-скоро. Бащата ще умре по

единствената причина, за да влезе да живее в дъщеря си. Като умре, той не отива да живее в жена си, а отива да живее в дъщеря си. Казва: "Оставете майката, видях я каква е, ти си моята възлюблена." Това са тълкувания, това са първата форма на тълкуванията, има още по-дълбоки. Родил се син. Бащата е вложил капитал, майката го използва. Синът обича майка си. Той не може да не я обича. За да може да научим закона, да може да решим въпроса за една трета, за сина и за дъщерята, трябва да си син или дъщеря. Ако е като баща и майка, никога не може да разберем. Едно и двете никога не може да разберем, ако не станем като баща и като майка. Един да има нива, друг волове и да е посял нивата. Само когато онзи изоре и посее нивата, този, който я даде, не може да я обработи.

Вложеният капитал на кого е? Нивата, това е майката. Воловете и житото са на този, който работи, той е бащата. И тогава на половината се дели това, каквото нивата е дала. Нивата сама по себе си какво е дала? От събраната енергия, от слънцето тя е кредитирала житото. Нивата в дадения случай не е дала нещо от себе си, не е дала много кредит. Ако каже - аз дадох тази енергия, тя е взела от слънцето. Пък и нашето слънце е събрало този кредит от друго слънце. Нашето слънце дава, но и там не е цяла истина. Има друго, което дава капитала на слънцето.

Ако гоидем до тия потънкости, ще се спънем в нашето разбиране. Благодарим, че нивата не е бедна. Някой път ти може да вземеш, но нивата, която е бедна, трябва да я ториш. Аз говоря за една нива, която е наторена естествено, има Божиите благословения. Никога човек не трябва да обработва бедна земя. Не трябва да сее на пясък. Като сее, трябва да сее на здрава почва. Четеш една книга, но богата трябва да бъде. Не чети вестникарски работи, гдето няма нищо. Ако четеш роман, чети нещо насвят. Туй, което развива, да е вярно. Ако четеш научни книги, нещата да

са верни, не само едно на стоте да е вярно. Ако четеш сериозни книги, чети онова, което е вярно.

Какво ще стане от нас? Ако човек върви по негативния път на живота, ще придобие черния свят. Достатъчно е четири поколения да не вървят по Божествения път, и хората да почернеят. Достатъчно е четири поколения да живеят по закона за любовта - да побелеят и красиви да станат. Ако изпълняваш волята Божия с любов, красив ставааш. Ако не я изпълняваш, грозен ставааш. Ако изпълняваш волята Божия с любов, здрав ставааш. Ако не я изпълняваш с любов, болен ставааш. Ако изпълняваш волята Божия с любов, умен ставааш. Ако не я изпълняваш, изглупяваш.

Сега в съвременната война има доста големи примки. Намериш някоя писалка - то е взрив. Или някой пръстен намериш. Ако го пуснеш, пак е взрив. Ако бутнеш този писец, може да ти коства живота. Не бутай. В света има известни мисли, които са като взривове, турени са от черната ложа, като ги бутнеш, ще видиш. Често пъти вие страдате от перца. Като го видите, турите го в джоба и оттам насетне ви заболи сърцето. Допуснете, една мома се влюбила в един красив момък, той има навик да пие, коняк пие, винце пие, ракия пие. Питам, може ли тази мома да живее с този момък? Не може. Може ли да го реформира? Не може. Любовта към виното разваля живота. Единственото нещо, което не разваля живота, това е водата. Само Божественият живот не разваля живота, човешкият разваля. Само Божествената мисъл не разваля хората. Понеже ние сме в света и работим, ще се окаляме. Ти не може да ходиш и да работиш с най-хубавите си грехи и да не се окаляш. То е в реда на нещата. После онзи човек, който ходи да работи, не може да очакваме неговите ръце да са мекички, мазоли имат. Не е лошото там. Но като се ръкува, нас няма да ни направи приятно впечатление. Ние казваме - груби са ръцете. Човекът е работил, какво трябва да прави.

Сега на вас ще ви приведа един пример, за да ви изясня една идея, за която никога не сте мислили, един пример, който никога не съм дал за себе си. Сега ще ви го приведа.

Един светия в миналото живял тридесет години живот по любов и е доволен. Един ден тръгва да иде на църква, дето хората се молят. Среща го главатарят на една разбойническа банда, който му казва: "Всичките хора, които гледах, нито един не ми се хареса да го оставя за главатар на тия нехранимайковци. Тебе искам да те оставя за главатар на бандата. Досега в църквата никога не съм ходил. Намислил съм да намеря един способен, когото да оставя на моето място, аз да ида да се моля на Бога. Стотина минаха, но не ми хващат окото. Тебе окото ми те хвана." Светията се спира и понеже ще отива при Господа, оставя своето оръжие. Тридесет години живее по любов. Остава с оръжието на този главатар, който отива да се моли. Казвам му: "Аз видях, че ти си ходил по тия места, дето аз искам да ида. Като се върна ще си поговорим." Какво ще прави този светия. Най-първо се е колебал да вземе ли оръжието. Понеже трябвало да направи жертва на Бога, ако не му служи сега, той ще направи едно престъпление. Взема оръжието и става главатар. Донесят един богаташ при него, светията го пита: "Ти как забогатя?" - Казва му: - Ти по този начин не трябва да живееш. Ако живееш по този начин, при мен ще дойдеш. Благодари, че аз съм от добрите главатарии. Досега тук беше онзи, който режеше главите. Ще вземе парите и ще отреже главата." Онзи му казва: "Ти ще правиш, както искаш. Аз режех главите като на лука." По едно време довеждат един сиромаш. Казват му: "Ти защо осиромаша?" "Че не зная." Казал тогава на богатия: "Ти ще станеш сиромаш. - А на бедните казал: - Вие ще станете богати. - Дойде богатият, казва: - Ти си виновен, аз ще ти простя, но сиромаш трябва да бъдеш." Понеже докараха един богат човек, обраха го, взеха му парите,

ти си сиромаш. Тебе ще възнагради, че си сиромаш. даде парите на сиромаша. Той ги вземе, зарадва се. Дълго време онзи се е молил на Господа. Този богатият падне, пак при този главатар. Той все казва: "Защо си богат?" Като сиромаш съди го по един начин, осъди го, даде му парите. Като го хванаха като богат, казва: "Дај парите сега." Казва: "Че преди време аз бях сиромаш при тебе." Ти не си научил Божията любов.

Божията любов прави богатите бедни, а сиромасите богати. Богатият, като попадне в Божията любов, той трябва да даде по същия закон. Денем да си сиромаш - да работиш, вечерно време да си богат - да почиаш. Щастлив да бъдеш вечерно време при богатите хора, които те приемат на гости. Денем при онзи, който те е изнудил - и пак да благодариш, че си се срещнал с този човек. Че те е изнудил, значи на този си работил, на онзи си работил, този не ти платил, онзи не ти платил. Ти да благодариш на Бога. Ти само разрешаваш задачата. В училището ученикът, като разрешава десет задачи, не плаща нищо на учителя, учен става.

Казвам, опитността, която придобиваме в света, знание придобиваме, хората нищо няма да ни платят в живота. Искаме един щастлив живот на земята. Невъзможно е. За бъдеще ще имаме живот, който ще бъде щастлив, но при сегашните условия туй не може да бъде. Бог сега приготвява. Ако вие сега сте в Берлин, при тази бомбардировка какво ще бъде вашето положение. Ще знаете как избухнат двутонни бомби. После имате бомби от четири, от пет тона.

Защо става войната? Ако германците и англичаните обичаха Бога и вършиха волята му, тази война щеше ли да стане? Понеже германците разбират любовта и англичаните разбират по своему - туй е човешкото разбиране. Германците ходиха и показаха германската любов, шестстотин пъти Лондон посетиха и сега англичаните по същия начин посещават Берлин. "Око за око, зъб за зъб." Ние сегим и разискваме

кой е прав. При такова положение никой не е прав. Няма никакво право. Право в света има само Божията любов. Две неща са прави.

Та казвам, ще се научите всички - без любов към Бога няма никакво разрешение в света. Всеки, който не обича, той нищо не може да разреши. Дали сте вие сами, дали сте един народ или цялото човечество или цялото небе, без любов към Бога нищо не може да се постигне. Тя е единственото нещо. Ние, хората, трябва да се научим какво нещо е страхът. Човешката любов е любов на страха. Божията любов е любов на свободата. Какво нещо е човешката любов? Щом имаш човешката любов, започне да ти тупка сърцето, страх те е. Тя е намясто. Но за да се избавиш от страха, трябва да станеш слуга на Божията любов. Човешката любов, докато не започне да служи на Божията любов, не може да се поправи. Човешката любов може да се поправи само когато започнеш да служиш на Божията любов. Божията любов може да ни помогне, когато кредитира човешката любов. Бог помага на човешката любов. Ние трябва да служим. Ние трябва да турим нашата любов в служене на Божествената любов.

Аз не искам вие това да го разправяте на другите и да го обяснявате. То е мъчна работа. Най-мъчното нещо в света е човек да обича Бога и Бог да го обича. Да обичаш този, който нищо не ти е дал, знаеш ли какво е?

Сега друго едно обяснение. Вземете едно въже, което има десет хиляди тънки конеца. Единият конец на туй тънкото въже е човешката любов. Голямото въже с десет хиляди конци на едно място е Божията любов. Единият конец съставя човешката любов. С този единия конец, който е една десетхилядна част от цялото въже, какво може да направиш. Единият конец е десет хиляди пъти по-слаб от цялото въже. Въжето е десет хиляди пъти по-силно от единия конец. Божията

любов е десет хиляди пъти по-силно от човешката любов, и човешката любов е десет хиляди пъти по-слаба от Божията любов. Тогава може да приведеш туй изяснение. Към този тънкия конец трябва да присъединиш девет хиляди деветстотин деветдесет и девет конци и ти да станеш едно с тях, за да мине тяхната сила в тебе.

Следователно, ако ние не вложим нашата енергия да се присъединим към девет хиляди деветстотин деветдесет и девет конци, винаги ще останем слабия конец, който, като го побутнеш, се къса. С него греха не може да ушиеш. Никакъв ръб не може да направиш. Този конец е по-слаб даже от паяжина. И паяжината е по-силна от този конец на човешката любов. Много неустойчиво нещо има. Аз наричам тази любов на черната ложа. Ние сме се заблудили. В черната ложа любовта е по-слаба, отколкото паяжината. Любовта е по-слаба от самата вода. Водата е по-издръжлива от тяхната любов. По-слаба е и от въздуха. Въздухът е по-издръжлив, отколкото любовта на черната ложа. Казвам, защо ни е тази любов? Няма никаква издръжливост. Нито е силна като паяжината, нито е силна като водата, нито е силна като въздуха.

Казвам сега, ще се обърнете към Господа да му благодарите. Някой ще каже: "Че какво сме научили?" Аз считам научен онзи, който постъпва, както аз постъпвам. Аз не подписвам полица за един лев, но и никому не давам по-малко от един лев. Десет стотинки не давам и пет стотинки не давам. Една стотинка давам, една круша, една ябълка давам, един хляб, но две никога. Един ден за някого ще работя, но за два никога. Един месец може, една година, но десет години - никога, две години никога. Нито един месец от втората година не си позволявам. Едната година като изтече, кракът си не помръдвам, милиони да ми дават.

То е идеята - любов към Бога. Като погледнем, тя е онзи мир, радост, спокойствие. Какво ще стане с

децата? По човешки мислиш. Като бомбардират, всички ги е страх. Много хора, събрани на едно място, е опасно, отколкото един, защото може да привлечат вниманието. Представете си, че онези по заповед на Господа носят бомбите. Мислите ли, че Господ не е определил къде да паднат. Мислите ли, че не е определено от невидимия свят Христос да бъде разпънат. Казва: "Ако е възможно, да се отмени. Какво ще кажат хората, Син Божи да страда. Грешните хора да страдат, но аз праведният. Ако е възможно тази чаша да се отмени, да мине по друг начин."

Подчини се на Божията любов. Христос се подчини на един закон, който вие тепърва има да го изучавате. Той е прекарал едно от най-тежките състояния. Знаете ли какво нещо е човек да бъде изоставен? Казва: "Защо си ме оставил на поругание, станах за присмех. Дойдох да спасявам света, да помагам на всичките хора. Виждам, че никому не мога да помогна." Всичките хора казват: "Ако си Син Божи, слез от кръста." Туй, което премина Христос, след две хиляди години стана ясно. Макар че не разбирам това, той казва: "В твоите ръце предавам душата си, да бъде, както ти си определил. Зная, че в твоята любов няма промяна."

Казвам, не се обезсърчавайте. Искате да знаете нещо. Като не знаете, благодарете на Бога. Ще дойде скръб, ще дойде страданието. Не че няма да има страдания. Аз изнасям тия работи, пък мене не ми е приятно. Да кажем, какво вие мислите. В една крива мисъл вие се спъвате. Ако вие мислите за мене това, което аз не съм, вие се спъвате. Ако мислите това, което аз съм, пък не работите, пак се спъвате, очаквате аз всичко да свърша за вас. Искате да ви дам, но да очаквате всичко да ви дам, вие се спъвате, тогава не сте свободни.

Казвам да упоавате на Бога. Какво значи? Онзи, който взел пет таланта, онзи, който взел два, и онзи, който взел един талант, в какво сега ползата? Онзи,

който взел пет, спечелил още толкова. Онзи, който взел два, спечелил още толкова. Онзи, който взел един, заровил го в земята. Като дошъл господарят, казва: "Понеже знам, че ти си строг господар, жънеш, гето не си сям, защо не даде парите, поне лухва да принесат. Не си искал сам да работиш, защо ги зарови?" Знаеш, че талантът не е жито, той не се сее. Той го скрил в себе си, че ако не дойде господарят да го вземе, може да умре, той да вземе благомото. Искан да лъже, заровил го, че го пази заради него. Ни най-малко не е така.

Казвам, богатството не го заравяйте в себе си. Да кажете: "Ето го." Вие не можете без любов. Вие мислите да заровите любовта. Има много примери, които може да се приведат. На един млад момък, който никога не е пипал лицето на едно красиво момиче, паднало азотна киселина, изгоряло лицето на момичето. Той изважда една кърпа и започнал да изчиства лицето. Изважда едно шише от джоба и намазва лицето. Тя казва: "Усещам сега по-добре." По този начин в ума на това момиче няма нищо користолюбиво. Ако я срещне на пътя и няма никаква азотна киселина, започне да я бара, той взема. Сега той дава от себе си, помага. Няма похубаво нещо - човек да дава. Затуй онзи, който дава, е по-благословен от онзи, който взема. Вземането е хубаво, това, което слънцето дава, трябва да вземаме. Никога не трябва да вземаме повече, отколкото ни трябва.

Законът е: за предпочитане е да вземаме по-малко, да даваме повече. То е Божественото. Когато говорим за Божественото, всякога трябва да държим идеята, да даваме повече, да вземаме по-малко. Когато говорим за човешката любов, трябва да имаме предвид, винаги от човешката любов да вземаме по-малко, от Божията да вземаме повече. Това вие го знаете. Като дойдете до любовта, погрешката е, че вие вземате повече от

човешката любов, по-малко от Божията любов. Божията любов са звонкови монети, те са злато. Човешката любов са книжни пари. Някой път са равни на златните, но някой път книжните пари са намалели стойността си сто пъти, сто лева дават един лев, някой път хиляда лева може да струват един лев. Божествената любов никога не губи своята цена, човешката я губи. Ние трябва да бъдем предвидливи, да не се натрупаме с книжни пари. Тогава търсим да купим къщи, ниви. Някой път не продават хората. Един наш приятел в миналата война оставил в Библията десет хиляди лева. Искан да гоиде на гости, да ме посети и да ми даде парите. Случва се, че яде и умира. Някой път хората, като ядат, смеят се, говорят. Човек при яденето сериозен да бъде, опасна работа е. Не се смей при ядене. Ако говориш и ядеш, ще запушиш гърлото и може да умреш. Дадох ми Библията, намирам десет хиляди лева. Добро желание има, но те се обезценили. Ще гоиде един ден, ако имаш човешка любов, нищо не струва. Този те обича, онзи те обича, това било, онова било. Всички подаръци нищо не струват, това са играчки.

Или под човешка любов разбирам да не се заблуждаваме от идеята на черното братство. И ангели като бяха, живееха, както знаеха. И хора като станата, така живеят. Срещне те черен брат, неизправими са. Само вечността може да изправи някого. Майстори са, майстори на фалшифициране, на най-лошото, да го представят в една привидна форма, тъй да го представят. Аз нали съм приваждал този пример.

Имало двама приятели. Единият обичал по естество да говори шеги, говорил лъжи. Онзи знаел, че говори лъжи, приятно му е. Десет години не се срещали. Срещат се след десет години и приятелят му казва: "Я ми кажи една лъжа." Този започва да плаче: "Остави, лъжите ги забравих, то беше едно време, но сега баща ми умрял, нямам пет пари да ида да го погребя." Той

изважда петстотин лева и му дава. Казва: "Този е последната лъжа."

Зад този пример се крие нещо много по-дълбоко. Иска една лъжа. Този пример го има и в турския живот. Един ходил при султана и султанът казва: "Кажу ми една лъжа." "Такъми ми трябва, имам да ти кажа една лъжа. Дай ми двеста и петдесет лири." Дава му, ходи из Цариград, казва: "Това е лъжата, която ти казах, че такъми ми трябва." Казва: "Браво! Двеста и петдесет лири."

Няма по-благородно нещо в света, да обичаш някого. Няма по-красиво, когато обичаш някого. Не да го лъжеш, то са дребнави работи. За закона на любовта не може да съдиш, че не те обича. Единственото нещо е: не може да съдиш човека, че те обича; не може да съдиш човека, че не те обича. Няма закон - той ми обеща. То е по закона на свободата. Не може да ти кажа, че вечно ще те обичам. Те са човешки разбирания. В закона Бог е съвършен, той не може да се измени. Тази любов е безгранична. Не може да се изтощи, няма какво да се плашим. Ние дето се плашим, то е неразбиране. Може един ден да обикне друг. Чудно нещо. Може ли една чешма само на един да дава.

Във Варненско има едно място, една чешма, кръстили я Харла. Казват ми: „Да те заведем при Харлата.“ Цяла воденица кара. Може да произлиза от харно. Питам, страх ни е от тази любов, да не би да ни вземат. Хиляди хора може да вземат, и пак ще остане от Харлата. Страх го е да не му вземат любовта. Колко любов ти трябва? Едно малко шише за пиене. Не се плашете, че някой може да ви отнеме тази Харла. И досега тази Харла кара воденица. Не е планинско място, но иде отнякъде.

Един ден като светия като станете, да приложите закона. Да кажете на хората как трябва да се живее. Искам да бъдете, на каквото аз съм. Ако аз съм на вашето място, ще кажа така: Господи, искам

колкото време съм служувал на човешката любов, толкова време искам да служавам и на твоята любов. Колко време сме служували, какво сме добили? Нищо. Колко живота, колко съществувания човек е идвал на земята с илюзии. Умирал, раждал се, прераждал се, все цар да стане, всичко туй е било и го изгубвал. Хубаво е, вече имаме познание. Кажете: "Колкото време, Господи, сме служили на човешката любов, за бъдеще толкова искаме да служа на твоята любов." Той казва: обърнете се. Човешката любов отива на запад. Казва: обърнете се към изток. Не отивайте там, дето залязва, отивайте там, дето изгрява. Дето изгрява слънцето, е Божията любов, дето залязва слънцето, е човешката любов. След човешката любов има винаги залез, тъмнина. В Божествената любов винаги има изгрев. Туй, което изгрява в нашето сърце, туй, което изгрява в нашия ум, в нашата душа и дух, то е Божественото. Туй, което постоянно залязва и ни причинява страдания, то е човешкото. Да благодарим на Бога, че сме в единия и другия порядък, защото се учим. Човешката любов е опаковка, обвивка на Божията любов. Виждам хубавата страна. Божествената любов трябва да се увие в човешката любов, тогава запазва своята чистота. Да турим нашата любов в служене на Божията любов. Да тръгнем по пътя, дето Бог изгрява. Да оставим нашия залез за другите, които нямат тази опитност, да отиват да рисуват картините на залеза. Хубави са тия картини. Ние трябва да рисуваме картините на изгрева.

Христос казва: "Не съдете, да не бъдете съдени." Никога не съдете нито човешката, нито Божествената любов. В човешката любов ти ще пиеш една студена вода, ще свършиш. В Божествената любов винаги ще има сладка, прясна вода, хубава. В Божествената любов има: това е живот вечен. В човешката любов има: това е живот, който носи смърт в себе си. Ако имаме човешката любов, ще

опитаме всичките раждания и прераждания. То е човешката любов. Роденият изново, грях не прави. Това е Божията любов. Да излезем из областта на смъртта, да влезем в областта на вечния живот. Да разбираме любовта, както е в живота. Ангелите, и те живеят на земята. И те са при нас, но те виждат земята съвсем друга.

Който живее в Божията любов, къщата му е чиста. Който живее в човешката любов, къщата му е нечиста. Влезеш в една къща чиста, в другата - нечиста, какво трябва да стане? Щом дойде Божията любов, всичко трябва да очисти. Като дойде човешкото, пак се намърси. "Не съдете, за да не бъдете съдени." Като обичаме някого, не го съдим. Като не го обичаме, съдим го. Като не обичаме, то е човешката любов. Като обичаме, е Божията любов. Казва: "Този обичам, онзи не обичам." Да обичаш, то е светлина. Да не обичаш, то е почивка. Да си почине, казва Писанието. Като замине, да си починем от тия тревоги. Дали те обича, или не, постоянно се тревожиш. Едно е: или те обича, или не. Казва: "Не ме обича." Казва: "Не ме обича този човек." Щом не те обича, няма да ти каже, както трябва, няма да ти сготви, няма да ти ушие грехата, както трябва. Щом те обича, вече си сигурен. Туй, което казва, така е.

Да турим Божията любов, в която нещата стават тъй, както трябва. В човешката любов нещата стават тъй, както не трябва. Да започнем да работим тъй, както трябва, да оставим онова тъй, както не трябва.

"Отче наш"

Сега трябва да се молим, да не ни намерят бомбите. По човешкия път може да ни намерят, по Божия път няма да ни намерят. Опасност има в човешката любов да паднат при тебе. Трябва да се

молим: Господи, избави ни, за да можем отсега нататък да се посветим, да служим на твоята любов.

Досега, виждаме, посещават ни отвсякъде. Тази война е посещение с човешка любов. Какво трябва да се прави? Молете се: избави ни, Господи, да завършим пак по същия начин. Избави ни, Господи, да можем да ти служим. По този начин Господ ще ни избави от злото. Като пожелаем, тогава ще дойде мирът.

Новият мир ще дойде по Божия път. Единственият, който може да даде мир в света, то е Бог. Когато се обърнем към него с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си сила, мирът ще дойде. Всичките народи трябва да се обърнат към Бога, да го възлюбят и веднага ще дойде мирът. Не един народ, всичките народи трябва да обичат Господа.

*Утринно слово
28 ноември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

БЕЗОПАСНИЯТ ПЪТ

"Добрата молитва"

"Молитва на Царството"

"В начало бе Словото"

Ще прочета 23. псалом.

"Духът Божи"

Често се говори за истината. Да се говори за истината, говори се за свободата, говори се за любовта. Но по някой път ние говорим за любовта, както говорим за ябълката. Още вие не познавате същността, каква е ябълката, външно я виждате. За свободата говорим, но тя е още външно. Казва: "Някой човек да успява в живота си." Някой пита кой ще успее. Аз да ви кажа. Човек, когото светлината не го придружава, човек, когото въздухът не го придружава, човек, когото водата не придружава, човек, когото хлябът не придружава, нищо не може да направи в света. Който е в съюз със светлината, с въздуха, с водата, с хляба, победата е негова. Намерете някой в историята да е имал победа, който могъл без светлина, без въздух, без вода и без хляб.

Сега казвате: "Правото е мое." Правото е ваше само ако светлината е с вас, въздухът е с вас, водата е с вас и хлябът е с вас. Ако ги няма, правото не е ваше. Казваме, навсякъде ние седим и сме недоволни от жи-

вота и вдигаме шум. Най-първо трябва да имаме една ясна представа за живота. Някой път ние с нашите мисли и желания дотягаме на Господа. Своенравни деца сме. Всеки не само външно как се проявява, но вътрешно в себе си човек е недоволен. Сега не е лошо, че той е недоволен. Понеже доволството не произтича от човека, от хиляди и милиони хора произтича, води началото от първите хора.

Та казвам, какво трябва да правим? Ще имате връзка със светлината, защото Бог е в светлината. Ще имате връзка с въздуха. Диханието на Бога е във въздуха. Ще имате връзка с водата, защото водата е носителка на живота. Ще имате връзка и с хляба. Това е проявлението на Бога. Сега всичките хора имат два начина. Единият е принудителен начин, законът. Законът е закон за децата. Щом стане възрастен човек, законът трябва да отстъпи място на любовта. В закона всичките неща са ограничени. Туй, което ви ограничава, което ви стеснява, то е законът. Сега не само в разбирането, но и в приложението. Вие имате едно шише. Ако туй шише го надробите на хиляди парчета, тия парчета хвърлите на земята, тия парчета от шишето стават опасни за човешките крака. Що е злото в света? То са раздробени органически шишета. Всяка една мисъл, раздробена и неприложена в света, е опасна. Всяка мисъл, която не е приложена в служба на Бога, става опасна. Всеки човек, който не се храни, става опасен. Всеки човек, който не диша, става опасен. Всеки човек, който не приема светлината, става опасен. Всеки човек, който не приема топлината, става опасен. Четири неща има, които правят опасен човека. Всеки човек, който приема светлината, става добър. Всеки човек, който приема въздуха, става добър. Всеки човек, който приема водата, подобрява се.

Вземете културните хора. Казват: "Кой ще победи?" Ще победят онези, с които е светлината. Ще победят онези, с които е въздухът. Ще победят онези, с

които е водата и с които е хлябът. Казвам, никакъв прогрес - нито в индивидуалния живот, нито в семейния, нито в народния, нито в цялото човечество може да има. Прогрес без светлината, без въздуха, без водата, без хляба не може да има. То е нещо конкретно, което трябва да го разберете. Казвате: "Аз мисля." Какво мислиш? Какво е твоеото мислене? Ако си толкоз силен, ако мислиш, че всичко може да направиш, кажи нещо и каквото кажеш, да го направиш. Ще напишеш някоя книга. Какво ще направиш, като напишеш някой разказ или една книга? Казва: "Да се прочете книгата." Може да напечаташ, но ако не знае да чете този човек, какво го ползва? Които хора лъжат, турят я за цял, като се разваля. Приемам, че може. Така да се лекува човек, не може. Истинското лекарство за човека, това е светлината, въздухът, водата и хлябът. Те са лекарства.

Ако ние всички се бихме спрели, какво е хлябът? Живият хляб е Бог. Що е водата? Бог е във водата. Не разбирайте калната вода. Водата никога не е кална. Няма нещо в света по-чисто от водата. Няма нещо по-приятно от въздуха. Няма по-красиво от светлината. Вие ги разбирате в тяхното първично състояние. Вие трябва да идете на Северния полюс, да прекарате шест месеца в нощ, за да почувствате радостта на светлината. Когато първия път видите изгряващото слънце, да видите каква радост ще принесе в душата. След като си бил шест месеца в тъмнината, ще видиш какво струва светлината.

Казвате: "Аз съм радостен." Радостта, то е изгревът, Божествената светлина. Радостта винаги излиза от изгряващото слънце на духовния свят. Като изгрее, се радваш. Щом дойде светлината, ставаш смел и решителен, всичко те повдига. Вечерно време, като замине слънцето, хората стават страхливи. Пространството без светлина е пълно с неприятели. Действително, неприятели има. Започваш да чувстваш, че

нещо се взема, оттегля се. Преди да е залязло, е приятно. Щом залезе, чувстваш вътрешна промяна.

Та казвам, кое е най-хубавото? Казва: "Как трябва да живеем?" Иди да се научиш от ябълките, от крушите, от лозето. Вижте как правят плодовете. Една ябълка, която иска да бъде приятна на хората, дава най-хубавите ябълки. Господ ще застави тази ябълка да става красива. Кое прави една мома да се облича? Най-първо не се облича. Като дойде любовта, започва да се облича, дрехите са хубави. Като дойде любовта, няма да плаче, знае да се забражда, да говори знае, обхода има. Изчезне любовта, човек стане дивак, нищо не разбира.

Ние се намираме в края на века. Идва една нова епоха или едно здравословно състояние. Когато човек е болен, започва да се подобрява, чака деня, в който ще стане от леглото и ще стъпи на краката си. Казвам, ако всички ние изпълним волята Божия от любов, знаете ли какви силни щяхме да бъдем. Не насила да ти говорят за любовта, не да се променяме десет пъти. Никак да се не говори за любовта. Да прилагаме любовта, без да се говори за нея. Защото туй, за което се говори, да бъдем религиозни, да бъдем духовни, става отегчително. Да свирим. Какво ще свириш? Свирене не е, като казваш, че ще свириш. Може, без да кажеш, че свириш, и да свириш. Може целия ден да разговаряш за музика, и нищо да не разбираш.

От хиляди години хората все говорят за любовта. Какво са разбрали? Когато дойде любовта, при най-малкия изпит ние не издържаме изпита. Аз съм наблюдавал и наблюдавам добрите хора по какво се отличават. Срещал съм българи селяни, носят една кошница грозде. Като срещне някого, не дава най-големия грозд в кошницата, но най-малкия. Бутне един грозд, погледне - голям, като намери малък, даде. Казвам, благодари, че и това ти дава. Навсякъде има едно състезание в хората за едно първенство. Хубаво е човек да бъде пръв.

Да бъде първенец, това е една реалност. Първенството се отличава по ума, по светлината, която умът носи, по топлината, която човешкото сърце носи и по силата, която човешката душа носи в себе си. Първият човек, той е за работата, най-силният, най-тежките работи той е вършил и затова е на първо място. Ученият човек е свършил една трудна задача. Добрият човек е добър, добрият е готов, той не е само просто име. Един добър музикант е музикант, понеже може да свири най-трудните парчета. Затова е музикант. Който може да свири такива обикновени парчета, той е за обикновените.

Хубаво е да бъдем на първо място. Ние и на първото място, и отпред, и отзад да сме, все сме на първото място. Простият човек, и първото място да го туриш, и на последното място, все си е прост. Като го туриш на първото място, пръв няма да стане. Пък даровитият човек, гето и да го туриш, той не си губи качествата. Не се безпокойте да казвате: "Туриха ме назад." Назад винаги остават силните хора, слабите хора назад не остават. В дърветата малките клончета вижте накъде са. Все напред отиват, старите клони, които носят тежести, все отдолу са. Те са все назад. Малките клончета са нагоре, големите клоница повдигат малките клоница. По някой път право е. Вие вземате първото място, то е желанието на даровитите хора.

Ако влезете в едно разумно общество, ще забележите, че децата са турени на първо място, старите хора отзад. В нашето общество не е така - възрастните напред, малките деца назад. И то не е лошо. Може да ме попита някой не може ли другояче. Когато шиеш една греха, с една губерка не може да я ушиеш, с малка игла ще вземеш. Ако искаш да направиш нещо хубаво, нещо хубаво да ушиеш, с голяма губерка не може, с малка, не с губерка. Деликатните работи в света се извършват с малки работи. Малките деца не ги считайте, че са глупави. Ако искаш деликатни работи, ти

зи ушивай с малка игла, големите - с гubberката. Както казвам, сега не може да шиеш всичко.

Думата "голямо" съвсем друго понятие трябва да имате, ново понятие. Не трябва да разбирате механически големината. Защото в света големите работи, които сега имаме, те ще се смаят. Туй, което се смаява, не е голямо. Сега имате големи преспи - десет-двадесет метра, двадесет-тридесет метра. Като гоиде лятото, се смаяват. Под "голямо" разбирам малките работи, които растат, стават големи, които се разплодяват, съдържат в себе си една мощна сила. Там, дето е духът Божи, там е силата Божия. Защо ви са десет кутии кибрит, които са влажни, цъкаш, не хващат. Една суха кибритена клечка е за предпочитане, отколкото десет овлажнени кибритени кутии да ги цъкаш, да си губиш времето. Една човешка мисъл, който има в себе си Божествено съдържание, е достатъчна за човека.

Кое ни е отдалечило от Бога? Нашата упоритост, своенравност. Сега се молим на Господа да бъдем гаровити. Опасност има. Като гоиде някоя въшка на главата ми, какво прави? Освен че ще гоиде сама, но ще остави своите гниди, ще ги навърже по космите на главата. Дълго време ще трябва да се освобождаваш от тия гниди. Всяка гнида може да се превърне на една въшка.

Повечето време ние употребяваме само да крепим нещо в себе си. Защо човек трябва да крие някои работи? Не да крие всичко, то не е намясто. Запример ние не може да отворим сърцето, хората да виждат всичките процеси, които стават. Не може да отворим мозъка си. Ако се отвори мозъкът, ще се наруши порядъкът, който има в мозъка. Понеже самият мозък е запазен в една коруба, става голямо налягане, напрежение. Като започне човек да мисли, мозъкът прави голямо напрежение, трябва нещо да го пази. Другояче, ако мозъкът го гледат отвън да работи от черепа, ще го

гледате като гайда да излиза, да се смалява и да се увеличава. По някой път са правили опити. Някой човек, като го бият, за да каже някои работи, той е толкоз упорит, че мълчи, не казва. От напрежението на мозъка, дето е твърдостта, разделя се косата. Шаване има, разделя се, шава.

Сега схващам любовта реално. Никой не ми е казал: "Аз ви обичам." Аз такава обич не искам, нито Господ иска такава обич. Когато Бог говори за любовта, той вече има нещо реално, Бог е направил света, предвидил е всичко онова, от което имаме нужда. То е любов. Внася светлината, внася въздуха, внася водата, хляба внася и безброй други плодове, други удобства. То е вече любов. Ние говорим за любовта, но какво сме допринесли в света? Казва: "Аз ви обичам." Ако ние изпълняваме волята Божия, между нас щеше да има много малко болни хора, много малко бедни хора, много малко невежи хора. Ние даваме много лош пример един на друг. Разправяше ми един ученик. Дохожда министърът на просветата в една от софийските гимназии. Влизат при учениците. Директорът е много любезен с министъра, говори с него, но рече ли министърът да се обърне настрана, директорът се обръща към учениците и им се заканва. Исква да им каже да не направят нещо да го компрометират пред министъра. Като се обърне пак към министъра, е любезен. Към учениците се обръща намръщен.

Ние сме като този директор, две лица имаме. Като се обърнем към Господа, добре разположени сме. Като се обърнем към хората, намръщени сме. Аз виждам директора. Колко директори не съм срещал? Господ гледа всичките готови ли са да направят, като се обърне, все с пръста се заканват.

Всички трябва да се изменим не по насилието на закона. Смешни сме, когато казваме свобода. В какво е свободен човек, кажете ми. Ние не знаем какво нещо е свобода. Аз се чудя, в разните домове съм наблюдавал,

не обичам да наблюдавам, виждам хората как живеят. Влизал съм в домовете, наблюдавал съм мъжа, жената. Жената е красива. Още като вляза, виждам, че има красиво чело, хубаво чело, показва едно благородство, топлина на сърцето. Той ме изглежда, мери погледа ми, давам ли нещо на жена му или вземам нещо от нея. Като ме гледа, иска да види отношението. Не смея да похваля жена му пред него. Някой път ми иде да кажа най-опасни работи. Този мъж не обича да я хвалят. Ето аз как постъпвам. На мъжа казвам: "Бог ти е дал една много хубава другарка, много добра жена. Рядко се случва. Пък и ти си много добър, и двамата сте много добри. Слушайте и обичайте Бога, и двамата ще бъдете благословени. - Казвам: - Ти някой път нямаш доверие, аз като вляза, се радвам, че между вас има любов. Погледът на жена ти е много чист, справедлива е, няма нещо нечисто." Отваря се човекът. "Жена ти - казвам - е само една книга за тебе, ти ще четеш, не мисли, че тази книга е всякога при тебе. Тази книга няма да седи дълго при тебе." Ако вие измените закона и ти искаш да хванеш жена си за себе си, тази книга ще изчезне. И на жената казвам: "Мъжът ти е една книга."

Ние искаме господари да станем. Ако във всеки човек ние виждаме Бога, заради Господа на този човек трябва да дадем свобода. Защото онзи, когото обичаме без Бога, ние не знаем как да се обходим с него. Този човек се нуждае от малко приятелство, което имаме. То е една нужда. Като срещнеш един добър човек, ако си болен, ще оздравееш, той ти предава нещо от себе си.

Казвам, всичките хора са носители на Божиите блага в света. Ние трябва да се радваме, че не трябва да скрием Божиите блага. Трябва да бъдем изобилни извори, че всички, които минават покрай нас, да се ползват от Божиите блага. Да се радваме, че сме проводници на Божественото. Няма какво да разрешавате другите въпроси. Той Господ ще ги разреши. Какво ще

стане със света? Господ е направил света. Всичко ще стане тъй, както той го е направил. В края на краищата ще стане тъй, както трябва. Ние седим и се безпокоим. Ти, като напуснеш този свят, къде ще идеш? Някой казва: "Да ида в оня свят." Идеш в училището, не си способен да учиш, защо ти е училището? Много неща как трябва да се изправят? Вие казвате - едн-кой си не живее добре. Така се не говори. Аз, когато видя един приятел, че не живее добре, казвам: "Господи, научи ме да живея добре." Аз считам неговата погрешка моя погрешка, нищо повече. Ако в дюгена на някой търговец туриш някой неспособен слуга, прави пакости, кой е виноват? Слугата или ти си виноват? Не туряй такива слуги.

Аз искам да ме разберете. Вие мислите статически. Имаме стремежа да бъдем добри. Другояче обърнете въпроса. Не се стремете да бъдете добри, стремете се да проявите Божията любов. Или да може Божията любов чрез вас да се прояви и да бъдете добри проводници на Божията любов. Ако ние се стремим да бъдем добри, и двамата се обичаме. По някой път хората, които се обичат, се изкористват. Слугата се отнася добре с господаря, очаква от него да увеличи заплатата, обходата му да стане по-добра. Господарят и той изменя своето отношение към слугата, започва да му плаща повече. Пак има користолюбие, той иска повече да работи заради него, повече време да жертва заради него.

Всички тези неща са хубави, но то не е още животът. Ако аз не може да работя за един господар като за себе си, ако един господар не може да ми плаща като за себе си, ние и двамата не се обичаме. Аз да работя като за себе си, и той да ми плаща като за себе си. Парите са второстепенно нещо. Пък и аз ще свърша работата заради него като за себе си, и той ще ми плати като за себе си. То е идеалната любов от това становище - когато аз работя за другите като за себе

си, и те ми плащат както за себе си. То е идеалното в живота. Тогава не може да има недоразумения в живота. Това е, което Бог иска да ни научи.

Някой казва - Господ, който живее в плодовете, в крушите, в ябълките, във водата и в светлината, в хляба, трябва да го познаваме. Ако аз, който възприемам светлината, не съм благодарен на нея, ако приемам въздуха и не съм благодарен на него, приемам водата и не съм благодарен на нея, доволен съм донякъде, но търся нещо повече, какво се търси? Една хубава човешка мисъл е най-хубавият плод, който човек е създал в умствения свят. Едно хубаво чувство е най-хубавият плод, който човек е създал в своето сърце. Една хубава постъпка е най-добрият плод, който в своя физически живот е създал.

Следователно всеки човек, който гоиде да опита плода на нашия ум, плода на нашето сърце и плода на нашата душа, казва: "Много хубави са тия плодове." Тогава се създават думите - всяко растение, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени, или което не ражда по закона на любовта, не може да има Божието благословение. Целият ни стремеж трябва да бъде да се ползваме от богатата на светлината, която Бог ни изпраща, да се ползваме от въздуха, който Бог ни праща. Защото във въздуха има нещо, което още ние не знаем. Диханието на Бога е там. Въздухът, който ние го имаме, е дебела обвивка. Само повърхността ние разбираме. Във водата има нещо, което ние тепърва има да учим. То е животът. Проводникът е водата. Този хляб е онова компресираното мляко. Мляко има, турено в шишета, добре, ледено мляко, богатата, които са събрани заради нас в далечното минало.

Какво трябва да стане в света? Допуснете сега, че аз ви запитам: ако Господ повика едного от вас да каже как да се оправи светът, какъв съвет бихте дали? Ако мене ме повика Господ да туря ред в света, аз какво ще кажа? Най-напред виждам, че съм лед замръз-

нал, голяма снежна прясна. Ще кажа: Господи, искам да ме стопиш, да потека. Искам всички около мене, и те да се стопят, да тръгнем да се съединим. Сега сме отделни, седи като прясна, казва: "Оттук не минаваме." Аз, като се стопя, ще се мръдна, и те ще се мръднат. Като тръгнем, движение има. Ние се страхуваме туй, което имаме, да не ни го вземат. Обмяна трябва да става. Нещата не трябва да седят в нас. Една човешка мисъл не трябва дълго време да се задържа. Остави своята мисъл да помага и да се върне. Мислите, чувствата да идат да работят. Нито ние, нито нашите мисли, които искат да работят, ние ги пуцаме. То е като полковниците. Целия ден войниците работят, изучили са военното изкуство. Има жетва. Защо да не ги пратят да идат да жънат, пък и той да вземе сърпа да иде да пожъне. Ако може да се бие, защо да не може да жъне? Той прави най-мъчното, по-лесната работа казва, че не може. Сега ние сме изоставили лесните работи, мъчните работи ги вършим. Счуниш едно шише, непременно трябва да се учиш на едно изкуство да оправиш или едно изкуство, парчето може да го залепиш, с щипци ще го залепиш. Ще кажеш: "Не чуни."

Аз гледам колко е неприятно. Понеже цяло лято не ходих по екскурзии, не можах да ида, и сега не ми се ходи, казвам - сега ще ходя. Сутрин, като стана, краката, мъчно се ходи по екскурзии. Искам да ходя на екскурзии, да бъда полезен на себе си и на другите. Вие искате да знаете какво правя по екскурзиите. Радвам се на светлината, уча от какво произтича лошевината на хората, защо стават хората лоши. Като гадеш на един човек повече, отколкото трябва, става лош. И като му гадеш по-малко, отколкото трябва, пак лош става. Като му гадеш много, не може да го носи, ще търси някой да го носи, ще търси животни да го натовари. Ти създаваш злото.

Ние претоварваме ума с ненужни мисли. Ние претоварваме сърцето си с ненужни чувства. Ние прето-

варваме и душата си, и тялото. Ние сме хора, които измъчват себе си. Ужасно напрежение всеки ден. Искате да знаете как трябва да постъпите. Човек не може да работи в света, докато не се научи. Той трябва да се учи отнякъде. Не е много мъчно да разбираш. Какво ще ми говорите. Да ви кажа сега, че нямате любов.

Единственото, което мога да ви кажа, е да намаляте товара си. Казвам, много ти е товарът, този товар намали го. Безпокоиш се. Казвам, не се безпокой толкова. Защо ще се безпокоиш? Гледам една мома. Годила се веднъж, разгодила се, годила се втори път, разгодила се, трети път се годила, десет пъти все се годила и се разгодила. Казвате: "Кога ще ѝ излезе късметът?" Да се радва, че се е освободила от десет злини. Тези, за които се беше годила, щяха да бъдат мъчителни. Провидението иска да я избави, тя го счита за мъчение. Бог я избавя от мъчението. Казва: "Ще чакаш." Тя иска да се ожени. Сериозна работа. Какви души ще дойдат? Тя не е станала врата, да дойдат да се проявят възвишени души, да помагат на света. Светът е пълен с обикновени хора. Казва Господ: "Чакай, не ти е дошло времето." Тя бърза. Бащата и майката казват: "Ха, да се ожениш." Аз, ако съм на мястото на такава мома, ще ида да стана слугиня. Като не ми излиза късметът, ще стана слугиня. Защо слугуваш? Нямам късмет за женитба. Като ме напусна късметът, слугуването е намясто. Като не ме викат никъде да копая, ще ида да уча, ще взема цигулката да се уча. Онзи като копае, аз ще ида да му свиря. По-лесно е. Младите момци и младите момичета вижте как имат нужда от цигулари. Един и двама, и трима, някой път съм виждал - и тримата вървят. Като засвирят, тропат момите. Единият с цигулка, другият с гайда, третият с гъдулка - като засвирят - много хубаво. Четирима души не съм виждал. Трима души съм виждал. Много хубаво, харесвам го.

Казвам, в дадения случай изваждате поука. Дойдеш до едно дърво, видиш една ябълка, извади поука.

Откъснеш един плод, виж формата каква е, опитай плода. Кажу: "Аз искам да бъда като този плод." Идеш някъде, купиш си хубави грехи. Прилягат ти навсякъде, удобна е, кажу: "Искам и аз да бъда като грехата." Защото в дадения случай грехата тебе ти услужва, запазва ти топлината. Кажу: "Искам и аз да бъда като тази греха." Изваждай поука. Ти считаеш, че тази греха е невежа, простичка. Щом е простак, ти носиш простак и ти ставаш простак. Тази греха, която ти помага, е учена греха. Знаете ли кой тѣкал тия нишки. Тия нишки, от които е направена, са от ангелите. Седиш, гледаш главата, косите. Някои от космите Господ ги е работил. Един косъм Господ го е работил. Ти вземеш косъма, хвърлиш го. Ти не знаеш цената на нещата. Ще вземеш този косъм и ще кажеш: "Искам да бъда като този косъм." Защото Господ е работил заради нас тия косми и ние трябва да работим. Ние като не работим, космите ни отиват да работят.

Сега схващайте сериозно живота. От туй гледище, ако вие отидете в първия клас, в края на годината ще държите изпит, трябва да знаете материала, който включва първата година. Живееш една година на земята. То е материал, курс, завършване едно обръщение на земята около слънцето. То е първият клас, втори клас, трети, четвърти, пети, шести, седми, осми, девети, десети, десет години. Някой казва: "Десет години ходих." Какво си научил за десет години? Колко знание за десет години може да се добие?

Това нещо без помощта на Божията любов, без помощта на Божията мъдрост и на Божията истина не може да се разбере. Докато не обичаш някого, ти не може да разбереш. За да го разбираш, ти трябва да го обичаш. Любовта трябва да предшества. То е истинското знание. Трябва да го обичаш. Ние искаме заслужено да даваме. В света да има едно същество, на което, без да търсим някаква заслуга, да му дадем любовта си безвъзвратно. Да имаме пълно доверие в Бога. Да

не казваме: "Дали е доволен?" Нека свободно гадем любовта си, да видим последствията. Понеже все с мярка даваме любовта, като срещнем някого, гледаме по форма какви са очите, какви са веждите, как се облича, как говори. Много неща имаме предвид, че тогава да го обикнем. Нека любовта да не бъде от тази категория. Тази любов е хубава.

Онзи ден с двама души приятели тръгнах и отивам за Витоша, вървим нагоре и започнаха росни капки. Таман в сряда бях говорил за росните капки. Като изгря слънцето, образува се една дъга. Ние вървим нагоре към Витоша и дъгата, и тя върви. Една врата е. Научно знаем обяснението на дъгата, че на дистанция е дъгата. Цели два часа вървим, много хубава дъга от запад към изток. На шапката започнаха да тпакат капки, не може да се изтръскват. Нека дойде Божието благословение. Законът е все същият. Ако не изтръскваме тия капки, тогава дъгата казва: "Всичките благословения ще дойдат, потоа няма да стане, всичко ще свърши добре, мирът ще дойде." Ако изтръскваме тия капки, мирът няма да дойде.

Казвам, не изтръсквайте Божествените блага, капките не ги бутайте. Радвайте се на туй. Казва: "Колко е хубаво." Вие не сте мислили росните капки. Като капне, помисли ги, не ги бутай с ръка. Един много лош навик. Туй сега не по буква, по свобода. Съзнание трябва да има човек. Често капките паднат, всичко ще се окаля. Нека седят отгоре. Всяка една капчица носи голямо благословение, електричество и магнетизъм в себе си. Мнозина си причиняват по-голяма пакост с тръсването. Нека остане росата, нека се развали грехата. Никога няма да се развали грехата. От хубавата роса цветът става по-хубав. Има един дъжд, който разваля грехата, цвета ѝ, той е пълен със сажди. Аз говоря за росата. Те са много хубави, деликатни, в тях има много хубаво ухание. Ако речеш да усещаш, ще усетиш Божествено ухание в тази роса.

И тримата бяхме много разположени, като отивахме. Спряхме се в един дом и те ни приеха много добре, радваха се, всичко се нареди много добре. Росните капки и дъгата наредиха всичко. Ние, като научихме урока - какво означават дъгата и росните капки, не ги изтърсихме, поучихме се.

Казвам, най-малките блага, които Бог е дал, радвайте се на тях. Великото в света е в малките блага. Не по закон да кажа: правете това. Мене ми е приятно, когато човек яде. Няма да му кажа: яж. Опитай този плод, не яж. Казваш: "Изяж го." Погледай ябълката, помилвай я и изведнъж не я яж. Най-първо помилвай, тя ще ти проговори. Кажи на плода: "Може ли да отвориш писмото, което са писали? Ще ми позволите ли?" Тя ще каже: "Отвори." Тогава ще четеш какво има написано. Във всеки плод има написани много хубави работи.

Няма нещо по-хубаво в света, Бог да бъде наш баща. Ава, Отче! Той седи далече, не е като другите бащи. Той не иска да ни изплаши, иска да ни остави свободни, каквото вършим, от любов да го вършим. Не ни критикува. Остава ни, като направим погрешка, казва: "Поправи я, няма нищо, поправи я." Сега да оставим да поправим нещата, без да съжаляваме. Да се радваме, че има много погрешки да поправяме. Не да скърбим, че сме ги направили. Да се радваме, че има много да поправяме. Като направим, да се радваме, че сме могли да направим нещата, както трябва, според волята Божия.

"Това е живот вечен, да позная тебе, единаго и истиннаго Бога." Това е живот вечен - заради Бога да възлюбиш всичките хора, да видиш какво Бог е вложил във всеки човек. Всеки човек е написан лист много хубаво, този лист е намясто. Като четеш Божествената книга, ако нямаш този лист, трябва да идеш да го намериш някъде, да прочетеш туй, което Бог е написал.

Казвам, разберайте листата, върху които Бог е написал вечните блага, от които всички ние се ползваме. В "Отче наш, който си на небето, да се свети името ти" името е в ума ни. Да дойде царството в сърцето ни, да бъде волята ти в душата ни. Защото е твое и царството, и силата, и славата завинаги. Амин. И най-после се молим: "Не въведи нас в изкушение." По-неже много пъти изкушението може да дойде. Когато станем немарливи, Господ ни поставя на изпит. Ти не оценяваш богатството, Бог ще ти го вземе, ще те постави на изпит да видиш сиромашията какво нещо е. Щом не си доволен от богатството, Бог ще ти даде богатство. Богатството е изпитание. Като ти даде богатство, ще се родят неприятели, постоянно ще се страхуваш да не изгубиш имането, този да не ти направи пакост, онзи да не ти направи пакост. Неразбраното богатство е мъчение, неразбраната сиромашия е мъчение. Разбраното богатство е благо, разбраната сиромашия е благо.

Казвам, разбраното Божие богатство е благо. Разбраната сиромашия и тя е благо. Казва: "Блажени нищите духом." Остава всеки от вас да приложи вътре, както разбира. Не по един и същ начин. В приложението на любовта във всеки дребен случай, то е толкоз тънък въпрос. Всеки един човек има особен начин да прояви любовта. То е красивото. Може да се подражавате, но никога не се стремете да се копирате. Проявявайте любовта тъй, както вие разбирате, в онази форма, която Бог ви е дал във вас, нея форма проявете. В съчетанието с другите форми се създава красотата. Любовта в безбройните си форми съчетава в един състав онази Божествена красота, на която всички се радваме.

Да бъдем носители тогава на Божията любов, на Божията мъдрост и на Божията истина. Да бъдем носители на Божия живот, на Божието знание, на Божията свобода. Да бъдем носители на Божественото движение, на Божественото учение и на Божествената

работа в света. То е най-приятното, в което човек може да ходи сега на земята.

"Аз мога да любя"

Думите, Христос дето казва: "Вам е дадено да разберете тайните на Царството Божие." Казвам, когато едно растение израсне, нему е дадено да разбира тайната на светлината. Кое то не е израснало, иска време. Вие някой път се спъвате, казвате: "Какво ще стане с другите хора?" Ние говорим за онези, които са израснали, и за другите, като израснат, за тях светлината ще бъде понятна. Онези, които са израснали, те да използват светлината, да се не спъват, да се не обръщат назад. Вие се обръщате назад, гледате какво ще стане със света. Вие ще имате пример с Лотова жена, на която Господ каза да излезат от Содом и Гомор и назад да не гледат. Какво става в света, не го гледайте. С този свят Господ ще се разправи, както знае. Казвате, защо да не гледате.

Има неща, които не се гледат. На обяд слънцето не се гледа. Сутрин може да го гледаш. Има неща, които не може да се гледат. Ония неща, които може да възприемем и приложим в живота, да ги гледаме. Някои, които не може да възприемем и приложим, да не ги гледаме. Не се обръщайте назад. Какво ще стане в света? То е Божия работа. Ако любиш, в рая ще бъдеш. Ако не любиш, в ада ще бъдеш. Казва: "Ще бъда ли в рая?" Ако любиш Господа, в рая ще бъдеш. Ако не го любиш, в ада ще бъдеш. Няма ли някакъв друг начин, друг път? Не зная, може и да има друг път. Единственият път, който аз зная, сигурният път е - ако любиш Господа, в рая ще бъдеш, ако не го любиш, в ада ще бъдеш. По-ясно от туй не може да бъде. Натовареният с всичкото знание, мислиш ли, че с туй знание ще може да влезе? Не се влиза с туй знание. Учените хора в рая са с друго знание. Я вижте на един симфоничен оркес-

тър, дето всички са свършили музикална академия, в десетте години един може да направи една погрешка някъде. Като свирят и капелмайстор нямат, той тогава на всеки свири. Онези, които са в рая, свирят тъй, както никога хората не са свирили. И мислите им, и чувствата им, и постъпките им - всичко е свършено. На земята новациите, които сега се учат, разногласие има. Че туй, че онуй - цял спор има. Там, дагат парчетата, всичките свирят. Още на пръв поглед свирят, без много упражнения.

Та сега трябва да станем виртуози. Как ще се учим да свирим? Чудни сте. Казвате: "Мъчна работа." Ако една жена двадесет-тридесет години шета на един мъж, учи се от него. Ако туй може да го направи, защо да не може двадесет-тридесет години да употреби за Господа. Нейният мъж я хука, пъди я, не я иска, какво ли няма да ѝ говори, ще ѝ тури благородни имена на лъвица, на тигрица, на някоя змиорка - тя всичко изтърпява. Защо да не служи на Господа? Чудни сте. Вие може да служите. На много господари сте служили. Казвате: "Толкоз са ни лъгали. Да не би и този да е нов господар." Туй е станало все заблуждение, туй, което досега сме вършили. Свършил си университета, идеш на военна служба. Наляво-надясно, учат те. Тези работи не ги ли знаеш? Ще се въртиш. Като викат, ако не слушаш, ще те арестуват, ще те турят някъде под арест и под караул.

Всичко, каквото става в света, то е добро. В целокупността всички неща са добри, отчасти са лоши. Счупените неща, от шишето като излязат, са опасни. В шишето са в хармония. Като се начупи шишето, дребните частици стават опасни. Ако извадим проявите на живота от живота и ги отделим, са опасни. В целокупността всичко, което става, е намясто. Противоречията ще ги оставим настрана. И псалмовецът казва: "Добре ми стана, че пострадах." Като страдаш и не можеш да видиш добрата страна, не разбираш страда-

нието. Като се минат две-три години, ще видиш, че страданията, които са минали, са за твоя полза.

Всичко онова, което се случва в нас, е за добро. Ние ще се радваме, че сме минали по тази опитност, понеже сме добили една богата опитност, която за новия живот е една потреба. Не се смущавайте. Като се смущавате, да не се смутите. Като се оскърбявате, да не се наскърбите. Често съм учил един добър урок от растенията. Вечерно време, като пътувам през гората, държа ръката си пред очите. Някои вървят, без да държат ръката си пред очите. Опасно е. Срещнеш клон, спри се. Ще се наведеш. Някой казва: "Не съм се научил да се покланям." Ще се поклониш, като пътуваш в гората.

Да няма в живота нещо, за което да каже: "Аз това не мога да го направя." Допуснете, аз съм богат човек. Някой ми казва: "Това богатство да го разделиш." Аз ще изпълня заповедта. Ще извадя от своето имане. Казвам: "Какво искаш, да го разделя ли?" Изваждам от своето съкровище. "Колко има в него?" Толкоз. Давам му. Казва: "Обрах го." Може да направи това нещо, може да обере някого. Като обере някого, ще обере себе си. Като ми кажат да оберя някого, аз ще оберя себе си. Ние сега сме се научили да обираме хората, себе си не обираме. Като дойде да оберем себе си, ще се реваншираме, ще разберем закона. Даваш откуп някому.

Трябва една нова мисъл. Гледам, проповядват Евангелието, колко страдал Христос. Ние така да направим. Всичко е хубаво. По някой път аз мога да бъда като Христа. Може да бъда лесно като Христа. Аз искам да бъда като Христа, без да ме закачат на дървото, без да забият гвоздеи на ръцете и краката, да повикам малко. Някой иска да бъде като Христа, без да го заковават на кръста. Такива христосовци не признавам. Аз се радвам на онова, което Христос премина. То е геройство. Сега, в бъдеще ще започнем оттам. Аз

вече проповядвам учението - долу звездеите на Христa, които държаха ръцете заковани, които държаха краката заковани. Трябва да се вземат тия звездеи. Да дойдем и да разберем възкресението на Христa. Бог дойде и го освободи от звездеите, прояви Божествената любов. Ние плачем, че е бил закован Христос. Не, любовта трябва да мине през нашите сърца, да се разтопят. Нищо повече. Христос днес е свързан. Доброто, което искаме да направим, е заковано. Всичките звездеи трябва да се разтопят. Ръцете трябва да бъдат свободни, човек трябва да слезе от дървото, да служи на Бога. Не мъртви кръстове, но живи кръстове, които растат.

Казвам, истинският кръст, това е любовта, която расте, която въздига човешкия ум, която въздига човешкото сърце, която въздига човешката душа, въздига мъртвите из гробовете. Това е любовта, която се проявява. Да станем едно с него. Да станем едно с него - то е безсмъртие. Да възприемем любовта, която излиза от Бога, ние ще станем безсмъртни, ще се освободим от тия терзания, които сега имаме. Зло ли е, ако срещнете на пътя един пътник? Хората не виждат. Христос, когато мина през този изгладнял свят, нася всичките най-хубави плодове. Сега, когато минаваме по Христовия път, той е обрасъл с плодове, има какво да ядем. Когато Христос мина, нямаше никакво дръвче. Този път, по който Христос е минал, той е обсипан с блага. Когато Христос дойде, нямаше нито един да е минал през този път. Като дойдат дотам, връщат се.

Да се радваме, че минаваме по един път, който е приготвен. Сега сме намерили още по-добър. До времето на Христa нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните, и грешните ги туряха. Христос заключи ада, да не турят някой праведен в затвора. На апостол Петър даде ключа на рая, няма опасност там. За опасното място - да не би някой да влезе, Христос взе ключа. Знаете колко е опасно да излезете из астралния свят на заблуждения-

та. Време е да се радваме сега, че пътят, по който вървим, няма опасност. Тогава човек трябва да вдигне знамето на любовта и да го снемем от гърба си.

Няма по-смели хора от хората на любовта. Няма по-страхливи от хората на безлюбието. Най-големите герои са хората на любовта. Най-големите страхливци са хората на безлюбието.

"Отче наш"

Досега вие желяхте този народ да стане знаменит, онзи народ да стане знаменит. Сега ние желяем Господ да внесе мир и народите да слушат Господ какво твори. Всичките народи в света трябва да изпълнят волята Божия и мирът да дойде по Божествения път, както Господ иска.

*Утринно слово
5 декември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

НАЙ-ВЕЛИКАТА НАУКА

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"В начало бе словото"

Ще прочета 60. глава от Исая. Аз ще ви прочета 13. глава от Първото послание към коринтяните.

Нещата, които се четат, трябва да се разбират. Семето, докато не се посее, докато не изникне, докато не цъфне, да даде плод, да го опитаме. В хамбара, докато седи, не може да ни ползва. Трябва да се посее.

Ако говоря с човечески езици, ако говоря всички човечески езици и ангелски, които са съществували от паметвека досега, и ако говоря ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънти, или кимвал, що грънка. Значи неразумен ще бъде. И ако имам пророчества и зная всичките тайни и всяко знание, и ако имам всичката вяра, щото и гори да премествам, а любов нямам, нищо не съм. Какво има, че човек премества една гора. Някой казва да премести една планина. То е едно и също. Да преместиш един камък от половин кило, от едно кило, сто, двеста, планина, какво ще добиеш? Да преместиш една планина от едно място на друго, ще похарчиш много енергия. "И ако раздам всичкия си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не се ползвам. Любовта дълго търпи, благосклонна е." Не мислете, че търпени-

ето е слабост. Търпеливият човек е силен. За Бога се казва, че той е дълготърпелив. Той е най-силният. *(Учителят прочете до края главата.)*

"Изгрява слънцето"

Най-великата наука е човек да се научи да живее по любов. Най-великата наука е да се научи да живее човек по любов. Най-лесното нещо и най-мъчното нещо. Не мислете, че сега живеете по любов. То е само отгоре нагримирване с любов. В сегашния живот любовта не е проникнала. Животът е пълен само със страдания, смущения. Вчера бях у един брат, скоро едно куче му дошло. Той има и кози. Като погали козите, то се нахвърли върху козите, как така да ги гали. Той и козите погали, и него погали. Кучето дошло. И двамата са еднакво любими. Ние в света често играем роля, мислим, мислим, че като гладят козите, нас са ни напуснали. Едновременно човек не може да гладу козите и кучето. Как ще ги гладуш? Сега не само да се привежда пример. Ще гладя кучето. Куче, което учи. Един ме пита какво нещо е мома. Коя е мома? Която е мома. Ние често се заблуждаваме. Толкоз години наблюдавам. Гледал съм художници, които рисуват, цигулари, които свирят, пианисти, които свирят на пиано, философи, които разсъждават - всеки гледа да говори за туй, което знае. Има нещо, в което то е специалист. Казва: "Да ви посвирия еди-какво си." Исква да свири, понеже го знае да го свири добре. Някой път мене се иска да свирия нещо, което аз обичам. Той казва: "Туй е още по-добро."

Има три фази, които определят нещата. Има закони, които определят мислите. Законът на мисълта определя мислите. Има закон на чувствата, който определя чувствата. Има закон на постъпките, който определя постъпките. С този закон трябва да знаеш кое е преди и кое следва. Ти говориш на един език, трябва

ва да знаеш. Говориш, в речта най-първо трябва да имаш един глас. Едно слово трябва да бъде съдържателно, да има съдържание. Съществителните имена са дошли най-после в света. Най-първо дойдоха съюзите. То е първата реч. След туй дойдоха глаголите, прилагателните, местоименията, съществителните. Това учените хора го обуславят научно. Когато някои хора заболяват, изгубват първо съществителните имена. Не може да каже брадва, казва: туй, което сече. Не може да каже кон, казва: туй, което се язди. Забравя съществителните. После изгубва местоименията. Не знае Иван ли е, той ли е.

Един от американските професори по психология, след като преподавал за местоименията аз, ти, той, се пита: "Аз ли съм? Той ли съм? Кой съм аз? Второ или трето лице?" Напуснал лекцията да иде да пита жена си аз ли е, ти ли е, той ли е, или някой друг. Психологически се объркал. Ще каже някой - това е болезнено състояние.

Кое се нарича първото лице? В семейството кой е първото лице? Бащата. В семейството кой е второто лице? Майката. В семейството кой е третото лице? Дъщерята или синът? Казва: "Аз съм, който съм." Ние, като се обръщаме към Господа, казваме: "Ти си, Господи." Вече знанието е друго. Когато Господ казва "Аз съм, който съм" - има едно значение. Когато ние казваме "Ти си, Господи" - вече има друго значение. Когато той казва, че той създал всичко, той носи бремето на цялата вселена. Всичко туй, което е създадено, той го носи, в него всичко се движи, всичко носи. Когато аз казвам "Ти си, Господи" - имам предвид, че трябва да изпълня волята му. Тоя образ за мене трябва да бъде. Аз, като говоря, не може да бъда, не може да нося всичко. Човек не може да носи цялата вселена на раменете. Или кой може да носи грижите на всичките хора, да се обръщат в него и да ги задоволява. Не само хората, но всички същества - и той отговаря за нуждите им. Човек не може това

да си представи. Когато казваме "Ти, Господи" - онзи, който е във връзка с нас и който може да ни помогне - това разбираме. За да ни помогне Господ, трябва да спазваме един закон на любовта.

Да кажем, свирите на китара. Там са определени местата и на пианото са определени, зависи как ще сложиш пръстите. Малко пианисти има, които знаят да свирят. Голямо изкуство е да знаеш да сложиш пръстите. После как трябва да натиснеш този тон. То е трудна работа. Десет, петнадесет, двадесет години всеки ден се упражнява по пет, шест, седем, осем, девет, десет, дванадесет часа да свири, да не изгуби техниката. Гледам, по някой път всеки се моли. Мисли, че той като се помолил, молитвата му е послушна. Той има една реалност. Представете си, че аз съм посял едно плодно дърво. Чакам година, две, три. Не израства. Казва: "Аз посях, но може би насян, като съм спал, съм посял дървото. Щом се посее, то трябва да изникне, да израсте, да цъфне, да даде плод и да опитаме плодовете му. По делата един човек ще се познае. Казва: "Може да съм набожен човек." Ако нашата набожност не даде плод? По подобие на дърветата ние ги обичаме по причина за плодовете. Но плодовете, това са делата на растенията. То е тяхната сладчина, живот. Като ядеш един плод, показва какво е плодното дърво сърце. Че ядеш един плод от круша, от ябълка, значи сърцето на туй растение е добро. Не само е добро, но туй растение Господа обича. Понеже Бог го обича, станало е сладко, вкусно, че обича Бога. Туй, което има в себе си, то е съдържанието на тази любов, която съществува между Бога и растението. Може някой от вас да каже: "Аз не го разбирам." Че не разбирате, то е друг въпрос. Ако ти си превързал своите очи, че не виждаш, и казваш: "Аз не виждам" - не показва, че ти не виждаш. Авторитет ли си? Аз не го разбирам. Авторитетен ли си? Който не разбира, на опашката. Който най разбира, на главата, да върви

напред. Онези, които разбират, не трябва да седят на опашката, а на главата. Онези, които не разбират, - на опашката, да напуснат главата. Онези, които знаят добре да свирят, да излязат напред да свирят. Които знаят да рисуват, да излязат напред, първо място да вземат.

Иска той да се прослави. Истинската слава е славата на цялото. Ние искаме да бъдем блажени. Докато си само ти, не може да бъдеш блажен. Когато блаженството стане достояние на всичките хора, тогава е блаженство. Защо Господ потопи Содом и Гомор? За този лошия живот, за да не би злото да се увеличи. Бог прекрати злото на Содом и на Гомор. Туй зло от Содом и Гомор се пренесе в нашите времена.

Казвате: "Кой ще победи?" В един дом се бият братя и сестри и казвате: "Кой ли брат ще победи, или коя сестра ще победи?" Дали бащата ще победи, или майката? Тогава този дом е на раздор. Майката няла. Какво разбирате под пеене? Да пееш, значи да даваш. Петелът пее. Вкъщи петелът пее. Хубаво, но така не се говори. Петелът пее, разбирам - който пее, дава от себе си. Единственото същество в нашия живот, което всякога ти дава. Петелът, когато пее, никога не пее за лошо. Петелът никога не пее, когато някой ще умира. Когато някой човек е осиромашал, не пее. Когато някой човек ще го скъсат, пее. Една жена няма да роди, не пее. Когато става злото, петелът мълчи. Когато ще стане добро, петелът пее. Това е петел. Казва, петелът пее. Че не трябва ли да пее петелът вкъщи? Подразбирам мъжа. Да говори наразно, това не е философия. Не е мъж, който само кряка. Песенето не е крякане, кукурига. Вие думата "кукурига" не я разбирате. Аз бих желал петелът да кукурига. Българинът не знае какво значи, не се е вслушал, да знаете каква интонация има. Някой басово пее, някой тънко, някой посредата. Ще видите каква голяма разлика има.

Сега мене целта ми не е да изваждам недъзите. Недъзите на хората нищо не ползват. Да критикува човек, е голямо изкуство. Човек, за да бъде критик, трябва да бъде много учен човек, трябва да бъде и първокласен светия. Ти, който не си светия, ще мълчиш мнението. Ако си учил да свириш, ако пееш хубаво, може да кажеш, но ако не си, кажи: "Нямам мнение." Защото всеки човек, който си дава мнението там, дето не му е мястото, той губи. Всичко критикуваш - кое е право, кое е криво. Ще видите важното. Една греха се познава, след като я носиш десет години. Ако не падне един косъм, хубава е. Аз считам добра греха, която, като носиш десет години, космите останат, не падат, нито един косъм не е паднал, тя е добра. След като я носиш десет години, има изтрито, дупки, не е добра. Дреха, като я носиш десет години, нито един косъм да не е паднал, това е греха. Като имаш едни обуца, десет години като ги носиш, да са като първоначално. Казва, как може да бъде така. Така е у птиците. Хвърка онази птица, съдира ли си обувката? Обувката на птиците не се съдира.

Вие казвате, едно време обичахме, сега остаряхме. Че още по-лошо за вас, че сте остарели. Че какво сте направили, защо остаряхте, кажете ми. Остаряването разбира съвсем друго. Минавал съм, някой казва: "Не мога да го търпя, не може да го нося." Казвам, значи едно време, майка ти като те носеше, беше добре за тебе. Считаше го в реда на нещата да те носят. Не е ли в реда на нещата и ти да носиш? Ако майка ти те е носила, не ти ли е дала пример? И ти ще носиш товар. Привеждал съм онзи български анекдот, малко пресилен, но е верен.

Връща се един българин, който е много трудолюбив, но жена му малко деликатна, не обича да работи. Само мъжът - туй направи, онова направи. Тя седи вкъщи да не я изгори слънцето, да не почернее. Връща се от нивата, валял го гъжд. Тя му казва: "Хазър си нак-

васен, вземи котела да донесеш вода." Тя не е наквасена, той да донесе вода. Той взема един котел вода, излива отгоре ѝ и казва: "И ти си наквасена. Може да идеш." Наквасването не е повод. Не е разрешение. Трудът в света се изменя. Този пример най-първо не е любовен пример. Той е един пример, който трябва да се тълкува. Ако взема страната на мъжа, друг ще вземе страната на жената. Жените ще вземат страната на жената. Този мъж е груб, как тъй да иде, толкоз да се накваси. Защо ще накваси жена си?

Аз разбирам, че тази наквасената жена е имала добър ум, но лошо сърце. Този наквасеният мъж е имал добро сърце, но лош ум. Като дойдат, в контраст са. Наквасеният мъж го разбирам с добро сърце. Понеже умът му не е добър, накваси и нея. Като накваси жена си, показва, че умът му не е добър. Жена му, ако имаше добро сърце, още като види, щеше да иде за вода. Понеже умът ѝ е добър, а сърцето ѝ е лошо, иска да го изпълва. Мъжът с лошия ум и жената с лошото сърце не може да се споразумеят. Тогава водата се разлива, мъжът е наквасен, и жената е наквасена. Някой ще преведе примера. Гледам, някога привеждат примери, но някога привеждат безразборно примери. Каквото вършите, не го разправяйте. Никога не разправяйте неща, които не са така. Не казвайте: "Насях сто дървета ябълки." Туй ще стане, когато градината ще даде плод. Тогава говорете. Не говорете преждевременно.

Казвате, толкоз години се молим за България. Че какво, като сте се молили за България, какво е излязло. Трябва да ни плащат, че се молим за България. Аз за България няма какво да се моля. Аз се моля за ония българи, които обичат Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Тогава им съдействам. Туй разбирам аз. Евреите показаха ли се добри, като дойде Христос? Той си замина, не го приеха. Нищо повече. Има много примери дадени. Ще ви приведа друг пример, който пак не е намясто.

Един български овчар слушал, попът в църквата говори, че на Великден как евреите разпънали Христа, как го убили. Като излиза от църквата, среща един евреин, вдига кривака и казва: "Ти защо разпъна Христа?" Той казва: "То преди две хиляди години, други го убиха." Този не е виновен. Хващат го, иначе щеше да удари с кривака. Казва: "Сега го видях, сега го бия." Въпросът не е там. Христос прости евреите, но не се спира там. Христа не го приеха, отиде в Римската империя, но там го поругаха и създадоха инквизицията. Те казват: "Слушай, ние за тебе работим." Проповядват парици. Сега идат славяните. Казва: "Вие какво искате? С пари ли ще работите? Онези с пари търговия правеха. Ако ни дадеш, ще идем."

Ние се спираме кой народ е избран. Онзи цигулар е избран, който знае да свири всичките парчета, всичките класически парчета, които съществуват в музиката от паметвека, знае да ги свири. Онзи народ има бъдеще, който свири в любовта. Някой казва: "Аз не може да уча." В това не вярвам. Човек, който може да яде, може да учи. Човек, който яде, може да работи. Който не може да яде, не може да учи. Човек, който може да яде, може да люби, добре да прави всичко. Щом ядеш, всичко може да правиш. Щом пиеш, щом дишаш, всичко може да правиш. Щом приемаш светлината, всичко може да правиш. Оправяне няма в света. Казва: "Аз това не може да направя." В света никой не трябва да върви по закон. Един закон има за всичките хора, всеки ще разбере разнo, по своему. Законът на любовта е разнoобразен. Има в любовта разнoобразие. Ти ще направиш нещата, както ти знаеш. Сега казват: "Милият народ." Кой е този милият народ? Казва: "Този невежа, онзи невежа." Милия народ с невежия простак.

Милият народ на Божествения живот. Божественото в един народ, то е милият народ. Онова, което не се мени, което расте, което при всички времена

остава едно и също, силно, мощно. Този е милият народ. Милият народ е Божественото, той не е прост.

Един български офицер ми разказваше: "Аз до сръбската война мислех, че българинът е невежа. Във войната ме раниха сърбите, разпръснаха цялата рота. Един войник казва: "Господин капитан, не бой се!" Взе ме на гърба си да ме носи. Като ме носи на гърба си, аз се питам - ако аз бях на негово място, щях ли да го нося. Казва: "Господин капитан, не бой се!" Другите войници се оттеглиха, този ме носи. Казва: "Господ ще уреди тази работа. Аз ще те нося, ще те изнеса." Изнесе ме човекът и днес дължа живота си на него."

Той е милият народ, който носи. То е Божественото, което насърчава. Кое Божественото? Божественото, което говори в нас: не бой се, аз ще те нося. То е Божественото, което говори. Като каже на онзи, той няма да бъде здрав, той е ранен. Той ще го пренесе, отпосле той ще оздравее.

Сега може да се яви спор между онези, които се молят. Един ден ще кажете: "Ние се молихме." Нищо не е станало. В Стария завет има много примери. Ние мислим, като приведем един пример, нещата няма да станат по същия начин. Често привеждат един пример. Вие като сте праведен, ще се хванем за вашия крак, и ние ще идем. Съгласен съм да се хвана за крака, но кракът е доброто. Ако се хвана за доброто, ще го хвана. Стига да ги хвана за доброто, ще ги хвана. Ако не се хванат за крака, за доброто, ще се скъса морковът.

Един анекдот привеждат българите, американците, англичаните го привеждат. Отишъл един голям богаташ в оня свят, който мислел, че е много праведен. Отива там, нито едно добро не е направил. За всичките добрини, които правил, все му е платено. Казват: "Кажи едно добро, за което да не ти е платено, да може сега да ти се плати, да ти се помогне." Дошло му наум, че купувал моркови. Една жена попросила, той взел един,

че ѝ дал. Намират в книгата. Господ казва: "Вземете този морков, че идете." Онзи се мъчи в ага. Дават му моркова, да се хване и да го изведат оттам. Хванал се той за моркова и за краката му се наловила цяла верига други. Като се обърнал, казва: "Морковът е мой. Какво сте се хванали." Скъсва се морковът.

Морковът не може да спаси света. Никакви моркови, никакво разливане вода върху жената няма да спаси света. И кой е виноват, няма да спаси света. Казва, съдбата ще има. Какво се постига, като се съди някой? Съдят някого, ще го турят в ага. Докога ще го турят в ага? Питам, една държава, която има хиляди затворници, културна ли е? Трябва да им хванат пазачи, да им плащат. После трябва да има възпитание. Християните се спират. В християнството крайното разрешение е, че Бог създал ново небе и нова земя. Агът трябва да престане. Агът е нещо временно. Ще гоиде един ден, когато и агът ще бъде едно място, дето много добре хората може да живеят. Агът не значи място за мъчение. Човек се мъчи. Виждал съм, децата се мъчат. Майката дала на детето ябълка, после я иска. То не я дава. Майката го бие, тогава майката вземе, натисне пръста, вземе ябълката. Като вземе майката ябълката, то реве. Тя казва: "Що не даваш ябълката? Ще ти дам по-голяма." Аз не може да приведа такъв пример, този пример според мене не е хубав. Като пуска майката, туй дете трябва да даде. Щом остане да натискам пръста, да го бия, това е стара култура.

Сега ще привеждам Стария завет, как са се били, как са се побеждавали, как са проповядвали пророците. Всичките тия неща са хубави. Какво ще разправам за едно малко момиченце, което е на една година, какво прави. Аз зная какво е правило. Още като се роди, зная какво ще направи още първия път. Може и аз да ви описвам, до десет години може да ви разправам какво ще прави. После от десет години пак може да ви разправам какво ще прави младото момиче. Младото мо-

миче какво е правило? Много неприлични работи е правило. Майката всичко туй е скрила. Ще я умие, ще я очисти, ще я облече и дума не казва. Не вика съсседките да им каже дъщеря ми какво е направила. На другия ден пак ще я умие, и пак мълчи. Каквото прави малкото момиче, майката мълчи. Сега гледам, някой окапал някого, ще дойде да ми разправя какво е направил. Не постъпваш като майката. Този пример донякъде аз го считам много хубав пример. Мълчи майката.

Иде един и ми казва: "Нашите свалили тридесет аероплана." Казвам: "Добре." Дойде друг, донесе официални сведения, само три аероплана свалили. Тридесет и три аероплана е едно и също. После някой разправял, че аз съм ходил по планината да се моля. Не се занимавайте с тези работи, не са хубави. Ако ходя в планината да се моля, те пак дойдат. Какви искате? Българите искаме хора да станат. "Сине мой, дай си сърцето." Българите готови ли са да си дадат сърцето на Господа? Толкоз примери. Българите готови ли са, каквото им каже Господ, да го направят и въпрос да не направят? Не говорете, нищо не се постига. Утре ще се повдигне въпрос, нали вашият Учител ходи, защо ходи. Вие най-първо не знаете защо ходя на планината. Вие какво си мислите? Подбuditелната причина в мене е съвсем друга. По някой път някои цветя миришат. Отдалечавам се. До каква далечина ще бъде уханието, отдалечавам се, дойда до крайния предел, дето има най-тънкото ухане. Пита ме защо се отдалечавам. За да опитам туй ухане. Някои растения с по-слабо ухане са, приближавам се. Като се отдалечавам, главната причина е тази. Ако се приближавам, то е, за да видя уханието. Ако се отдалечавам, то е с цел да дойда да помогна на хората. Ако се приближавам при Бога, отивам да разправям какви нужди имат, от невидимия свят трябва да дойдат да видят какви нужди имат.

Отдалечаването и възприемането е една и съща идея. То е даване. И едното, и другото е необходимо.

Като се приближавам към Бога, отивам да приема нещо. Като се отдалечавам, отивам да работя. Значи влизане и излизане от къщи. Влизането е едно и излизането е друго. Тия неща трябва да бъдат ясно поставени. Гледам, един ден в един автомобил двама-трима души седим. Още двама-трима искат да се качат, а в автомобила има само едно място. Те са четири-пет души. Който и да тури, тримата ще кажат: "Тъй е то." Кой трябва да влезе в автомобила? Ако аз сляза, те няма да се качат. Въпросът е с мене да бъдат. Аз съм готов да сляза, автомобила оставям настрана. Често вие изпитвате състоянието на другите хора. Много пъти трябва да се освободите от чужди състояния.

Някой път аз седя и ако аз не разбирам закона, може да се спъна. Седя и нещо в мене говори: "Ти не обичаш Господа, ти не обичаш Господа." Този, който казва, че ти не обичаш Господа, тя е една млада сестра, която постоянно говори: "Ти не ме обичаш, ти не ме обичаш." Как да я обичам? Какво иска тя да я обичам? Аз за нея не може да се оженя. Представете си, че съм на сто и двадесет години, замина за другия свят. Тя се е влюбила. Единственото нещо, което може да ѝ пожелае, е да я запозная с някой млад момък, да остане при него, да има деца, къща. Или в умствено отношение да ѝ дам един добър ум, или в духовно отношение да ѝ дам едно добро сърце като възможности сега. Най-първо тази сестра не знае какво нещо е любовта. Тя още не е любила, не знае какво е. Тя иска като господарка слугинята да знае да ѝ готви, да ѝ носи вода, като ѝ направи, да ѝ чете морал, казва: "Знаеш, аз на тебе плащам." За мене този морал слугини и господарки не е прав. От това гледище, дето аз гледам, какво съм дал на този човек? Иска да ме слуша. Нищо не съм му дал. Парите, които съм му дал, не са мои. Храната, която му давам, не е моя. Думите, с които говоря, въздухът, и той не е мой. Единс-

твеното нещо - съм направил усилие да кажа нещо. Така разсъждавам.

Някои от мене искат, това искат, онова искат. Прави са. Искат цял чувал от сто кила да му дам. Той не може да го носи. Аз съм готов да му дам, той не може да го носи. Аз съм готов да му дам толкоз, колкото може да носи. Аз го виждам, десет кила може да носи, иска сто кила. Трябва му за цяла година, защото гладна година ще бъде. Там, дето хората не се обичат, глад има. Там, дето хората не се обичат, жажда има. Там, дето хората не се обичат, страдание има. Страданията в света произтичат, че има известни духове, ангели, които не обичат хората. Тези, които не ги обичат, са причинили страдание. Онези ангели половината, които обичат хората, създадоха радостите. Ангелите, като се отделиха, едните, които ни обичат, създадоха радостите; които не ни обичат, създадоха страданието. То е само за изяснение, не е сто на сто вярно. Онези, които ни обичат, създават радости. Онези, които не ни обичат, създават скръб и страдания. Или другояче - обичам Бога, създавам радост; не обичам Бога, създавам скръб. И ние сами ги създаваме. Бог е единственото съвършено същество. Като изпратиш една мисъл, която не е чиста, се връща веднага. Бог всичките неща ги връща назад.

Сега не искам да мислите колко лоши хора сме. Лошият човек е материалист. Тебе днес ти трябват десет лева, ти имаш двадесет, ти си лош човек. Тебе ти трябват днес сто лева, ти имаш петстотин, ти си лош човек. Тебе ти трябва една къща, ти имаш две, ти си лош човек. Тебе ти трябва една служба, да си изкараш прехраната, ти имаш две, ти си лош човек. Онова, което не ти е нужно, ти щом го имаш, ти си лош човек. Любовта е във вечното движение.

Сега ми разправяха един анекдот. В Берлин измислили нещо да пометат Лондон, ще го очистят. Германците ще направят туй, което англичаните напра-

вяха с Хамбург. Чувам друго нещо. Германците казали: "Не искаме да правим, което англичаните направиха. Не е въпрос да разрушим Лондон. Няма да го разрушим. Ние ще постъпим не по закона "Око за око, зъб за зъб", но ще турим на англичаните още едно око, да не гледат с едно око, но с две да гледат. Ще направим едно нещо, англичаните ще забравят да ни правят пакости. Ще направим такова нещо, че те съвсем ще забравят да ни правят пакост." Как ще стане, кажете ми. Какво ще стане? Възможно е. Може Бог да даде едно сърце на германците такова, като се обърнат с любов към Бога, всичко ще се свърши. Казват: "Ние на англичаните с омраза няма да се отплатим." С какво? С любов. Не такава любов, но с добро ще се отплатим, не такова добро - да дадеш пет лева. Туй живот още не е станало. Ако стане туй, тогава ще бъде онзи пример от Сенкевич, един полски писател.

На един полски велможа неговите врагове му извадили очите, ослепял. Най-после хваща врага да отмъсти. Този, като го хванал, гледа го, гледа го, казва: "Иди си братко, Господ да те благослови. Ти си направил зло. Аз не искам да постъпвам като тебе." Може да го тури в затвора, да го убие. "Зъб за зъб, око за око." "Ако те плеснат от едната страна, обърни си и другата." Те не знаят. Вие, които казвате: "Обърни си и другата страна" - вие сте цигулари, някоя песен не излиза на първата позиция, на третата позиция излиза. Третата плесница е позиция на цигулката, дето много хубаво се свири. Христос казва - ако те обърнат на първа позиция, всички свирят. Втората позиция е много трудна. В цигулката втората позиция е много трудна, много дисхармонична. Втората е майката, първата позиция е бащата, третата позиция, това са братята и сестрите, третата и другите позиции са братята и сестрите. Девет позиции има. Говоря за идеалното. Третата позиция е едно синче или едно момиченце. Девет позиции, то са доста синове и дъщери наплодени.

Хубаво е. Има квартет или цял един оркестър. Че семейството има цял оркестър. Едно време еврейските царе имаха по петдесет-шестдесет синове и дъщери. Един цар е имал седемдесет синове и дъщери. Какво ще кажете за Соломона, който имаше триста жени и деветстотин наложници. Триста жени по едно дете - триста деца. И деветстотин други незаконни - хиляда и двеста.

Един брат ме пита каква е била тази сонамка, в която той се влюбил. Как се е влюбил в една овчарка. Казвам, Соломон беше овчар. Тия хиляда и двеста жени бяха овце женски, пасеше ги. Тази сонамка и тя беше овчарка. Тя казва: "Аз не давам моите овце за твоите. Моите овце другояче са възпитани. Ти, както постъпваш с овцете, не си добър овчар. Не знаеш." Трябва философия, разбиране трябва. Жени имал, но овчарка беше сонамката. Хиляда и двеста овце имаше от разни породи, от царски породи, хубави. Триста от тях бяха ценни, деветстотин бяха обикновени. Триста жени бяха изработен материал, другите - неизпедена прежда. Малко кашкавал се прави, сирене.

Вие ме слушате някой път и казвате: "Кажу ни за оня свят." Оня свят е музика, трябва да имаш очи. Трябва да разбираш езика на невидимия свят. Като идеш, много мъчно е. Ако четете Сведенборг, ако идете в небето, според него в първото небе ще срещнете ангели, трябва да знаете езика им. Като идете във второто небе, ще срещнете ангели, трябва да знаете езика им. Срещнете ангели от третото небе, трябва да знаете езика им. Ангелите от първото небе не виждат второто, затворено е. Ангелите от второто небе не виждат третото небе.

Божествения свят само го създават хората. Той е като светлината. Какво е Божественият свят? Няма никаква форма в Божествения свят, една вечна светлина. Няма никакво противоречие, няма кому да се сърдиш. Казвам, в нашия живот най-хубавото нещо, което

имаме на земята, е светлината. Няма по-хубаво нещо от светлината. Няма по-хубаво нещо от въздуха, който дишаме. Няма по-хубаво нещо от храната, която ядем. Няма по-хубаво нещо от онова, което слушаш. Слушаш най-хубавите работи. Пее някой хубаво. Аз говоря за едно пеене, като го чуеш, изведнъж болестта изчезва, ставаш здрав, радостен и весел. Като чуеш гласа на любовта, ти си весел. Трябва да слушате, когато любовта пее, когато любовта свири, когато любовта приема храна, пие вода, диша. То е животът.

Една вечер гледах на тъмното, като се молят. Направи ми доста впечатление. Аз почувствах силата. Гледам от стаята, всички сестри правят упражненията много хубаво (*очистителни движения при молитва*). Каза Бог да бъде виделина, и стана виделина. Да бъде суша, и стана суша. Да се яви водата, и се яви водата. Да се явят растенията, и те се явиха. Да се явят рибите, и те се явиха. Да се явят животните и най-после каза Бог да се яви човекът, да го направим по образ и подобие свое.

Сега аз ви говоря да отделите всички ония неща на миналото, които са ви спъвали. Имате хиляди спънки в ума си, в сърцето си и във волята ви, които ви спъват. Вие някой път се спъвате, както мухите се спъват. Аз гледам, нищо и никакво ги спъва. Една муха се качила на паяжината, вдига шум. Много пъти съм помагал на мухите. Казвам на мухата, не ти трябва да кацаш на такава нишка. Чакай да видя какво мисли той заради мене. Този, който мисли добро заради тебе, той е отвътре, Божественото. Това, което мисли зло заради вас, то е отвън. Това, което говори отвън, на него не разчитайте. Ако ти на него разчиташ, всичко ще изгубиш. Той ще задигне всичко, той не те обича, всичко взема. Разчитай на онзи вътре. Ще слушаш Божественото в себе си.

Христос имаше едно преживяване, гето хората не са го имали, едно от най-ужасните преживявания.

Всички, които не го обичаха, казват: "Тебе Господ те е оставил." И той казва: "Защо си ме оставил? В твоите ръце предавам духа си. - Тогава той казва: - Свърши се." Божественото в него проговори. Силата на Христа беше в победата. Тогава Господ проговори, казва - ще видиш, не са онези, които отвън говорят, но отвътре. След три дения, като проговориха, дойде възкресението. Мощта на християнството седи в това, какво Господ говори отвътре.

Та казвам, дръжте в ума си - онези, които не ви обичат, са отвън. Тези, които ви обичат, са отвътре. Тези, които ни обичат, говорят много близо на ухото. Тези, които не ни обичат, говорят под пъпа. Онези, които говорят отвътре, те говорят от друго място. Аз няма да ви кажа откъде говорят. Ще знаете, че не говорят на ухото. И на пъпа не говорят, и на гърлото не говорят. Всеки от вас знае - под лъжичката има нещо, над пъпа проговаря, не в ума. Божественото не е в ума. В него няма изключение. То е Божественото. Аз съм привеждал примери.

Веднъж гледах, това беше във Варна. Котката хванала една мишка и седи. Аз разсъждавам, на тази мишка може да ѝ помогна. Може да взема храна, да залъжа котката, да ѝ дам нещо. Казвам, вън от мене има ли някой, който може да помогне на тази мишка. Разсъждавам и още като разсъждавам, котката играе с мишката и по едно време котката като че се унесе, заспа. Мишката се скри, влезе в едно сандъче. След една минута котката се събуди. Търси я. Извади я, казва: "Къде бягаш? Аз наблюдавам." Играе, и пак по едно време се унесе. Мишката пак влезе в сандъчето. След три-четири минути стана, извади я. Къде бягаш от мене? Ти не може да се освободиш. Имаше една купичка камъни наблизо, доста големи. Трети път като заспа котката, мишката влезе в камъните. Котката ходи, мърда опашка. Значи има, който помага.

Тия камъни наричам доброто в нас. Докато се крием в сандъци, не върви. В камъните, в доброто трябва да се скрием. Сандъкът не помага. Има някой сандък турен, ще дойде котката. Щом влезем в големите камъни, в доброто, ние сме сигурни. В сегашните времена онова, което ще ни помогне, е Божествената любов. Но да чувстваме дали е Господ, или не. Ако е волята Божия, да остане. Да бъде волята Божия, и нас ни е страх. Някой път казваме: "Да бъде волята Божия. Може да увра." Искаш да се къпеш с грехите си. Ще съблечеш грехите си, гол ще влезеш във водата. Банята ще взема с грехите си. Ще съблечеш грехите си, гол ще влезеш в банята. Ще се окъпеш хубаво, ще се очистиш, ще се облечеш.

Не може да разберем този закон. Ние не искаме да се събличаме с нашите мисли, желания. Казваш: "Какво ще остане от мене?" Остави тия грехи, влез в банята да се окъпеш, дадена ти е особена кабина, затворена. Страх те е да не ти вземе някой грехите. И то става. Виждал съм някои, като са се окъпали, са им задигнали грехите, няма с какво да се облекат. Има такива работи. Аз забелязвам, доста грехи има у вас. Тук, като съм на Изгрева, чувствам, всички ви е страх. Без страх не може. Отвътре любовта да влезе. Не се бойте. Някои искате да бъдете близо. Едно дърво да цъфне, да завърже, трябва да бъде близо до слънцето. То най-първо трябва да бъде на сто и петдесет милиона километра далеч от слънцето и в особено положение да бъде земята, да приеме светлината.

Трябва да се турите да приемете светлината, Божествената любов, перпендикулярно. Ако любовта приемете хоризонтално, ще имате един резултат, ще имате Северен полюс. Ако приемете светлината наклонено, ще имате умерените пояси. Зависи как приемате любовта. Ако я приемете хоризонтално, ще имате Северния полюс. Казвам, няма да бъдете на слънцето, далеч от слънцето, но ще имате плод. Казва Христос:

Ако ме любите, ще опазите моята заповед." Ако ме любите, ще залюбите Господа с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила. Ако ме любите, ще възлюбите Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичката си сила. ако ме любите, ще възлюбите вашия ближен с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичката си сила, ние ще бъдем едно. Ако думите ми пребъдват във вас и ако вие пребъдвате в мене, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас. Аз ще ви се изявя.

Това е новата наука, онова новото небе и новата земя, която ще дойде. Трябва да се живее. Ние не сме живели. Искаме из въздуха да живеем. Казва Писанието: "Радвайте се на неговата обетована земя." Земята тепърва трябва да се разкрие. Вашият приятел, като ви покани в дома, влизате в уреден дом, гаде ви първия обяд, приема ви по всичките правила. Приятелски разговаряте с приятеля си. То е прием. Добре дошъл, как си, кога ще си ходиш. Как сте вие, жена ви как е. Добре дошъл и довиждане. Ние живеем в довиждане. Все довиждане.

Сега три молитви четете на събранията. Ще четете и "Пътят на живота", "Молитвата на избраните" и после и лозинката ще четете. И сте захванали молитви, че ги четете три и три. Най-първо стани и чети една молитва за себе си. Чакайте аз да ви прочета, аз ще ви прочета третата част от лозинката. (*Учителят прочете третата част от лозинката.*)

На себе си човек трябва да чете. Да чете туй, което никога не е ставало. Искам в света да се прояви Божията любов. Не хората какво са мислили. Казва Господ, ето създавам ново небе и нова земя. Да създаде Бог нов порядък, нов ред в света. Новото в света е да не мислим какво ще стане със старото. Старите да се подмладят и младите да не остаря-

ват. Всякога и стари, и млади да уповават и да служат на Господа.

Ето, ще ви прочета от Писанието 42. глава от Исайя, от 1. до 6. стих включително.

"Отче наш"

Искам да се освободите малко, да не носите повече от десет кила на гърба си. Най-силните - десет кила, най-слабите - едно кило, другите - по две, по три, най-силните - десет кила. После ще имаме желание да се слави Господа. Има неща свети в нас. Да търсим първо Царството Божие и неговата правда. Да търсим тази правда, която носи всичките блага. После волята Божия. Най-хубавото нещо, което може да знаем. Сега чувате един шум отвън. Ще ви трябва. Вие ли ще оправите света. Не слушайте това. Мътната вода няма да оправя света. Топящият лед няма да оправя света. Мътната вода като изтече, светът ще се оправя. Топящият лед като се стопи, ще се оправя светът. Зимно време цялата земя е замръзнала, от нея ще израсне ли нещо? Сегашната зима трябва да мине. Ние правим погрешки. Ако ти лятно време не работиш, погрешката е в тебе, не е в лятото. Като не си работил, не си използвал лятото. Ако зимно време не си могъл да работиш, погрешката не е в тебе, погрешката е в зимата. Зимно време като не работиш, погрешката е в зимата. Лятно време като не си работил, погрешката е в тебе. Да се не занимаваме с погрешките на зимата. Ние ще поправим нашите погрешки, като работим през лятото. Сега пролетта иде, трябва работа. Оставете зимата настрана.

Има възможност да служим на Бога. Тури духа си. Един е той в света. Ако малкият пръст иска да каже: "Кой мисли заради мене?"; ако един косъм от главата ми каже: "Кой мисли заради мене?" - то е неразбиране на идеите. Косъмът заедно с всичките пръсти съставя

човека. То е едно цяло. Един косъм е толкова важен, колкото цялото тяло в Божествения свят. В човешкия свят и хилядите косми пак не струват.

*Утринно слово
12 декември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

БЛАЖЕНИ НИЩИТЕ

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"В начало бе Словото"

Казва се на български - повторението е майка на знанието. Повторението е работа. Човек всяка сутрин трябва да яде. Същото нещо е. Докато яде, ползва се и той. Процесите нам ни се виждат еднообразни. Но в храната има разнообразие.

Ще ви прочета 5. глава от Евангелието на Матей. "Като видя много народ, възлезе на гората и щом седна, пристъпиха към него учениците му. И отвори уста, та ги поучаваше." Тези хора нищо не са разбирали, само са слушали. "Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството небесно." Кои са нищи духом? Като седне да яде човек, който няма зъби и стомахът му е развален, ще може ли да яде. Блажени - на които стомахът е здрав, имат хубаво ядене. Като седнат, мляскат хубаво, на тях е яденето. Казва, нищи духом. Слаб, сиромаш да бъде, болен да бъде. Небето не се нуждае от болни хора. Мислим, да бъде някой кротък, да бъде някой смирен и силен. Ние не знаем какво нещо е сила. Аз съм привеждал примери. Старовременните и турците имат големи хрътки, с които ходят на лов. Големите хрътки, мязат на някое магаре. Излезе някой заек, хрътката го гони. Като наближи хрътката заека, турчи-

нът казва: "Ха, чоджум." Говори на хрътката най-хубавите имена. Щом заекът дойде нанагорнище и хрътката остане назад, казва: "Ха, домуз, ха, гяур." Заекът и хрътката се надпрепускат и той взема участие. Хрътката ще вземе премия за препускането. Като загуби надпрепускането, най-лошите имена ѝ се казват. И ние - като дойдем нашите хрътки при неблагоприятните условия, из устата излизат лошите думи. Кой не е злословил хрътката? Няма някой от вас, който да не е казал на хрътката нещо лошо. Действителен пример.

Блажени, които работили дълго време, огладнели са, върнали са се дома и чакат най-хубавото ядене. Блажени са, защото за тях е яденето. Като има хубаво ядене, Царството Божие ще дойде за тях. Ще им се дадат условия. *(Учителят прочете главата до края.)*

"Духът Божи"

Ако бяхте разбрали тази глава, щяхте да бъдете хора щастливи. Всичките нещастия произлизат, че не сте разбрали тази глава, като сте я чели. Има неща, които са във възпитанието на хората. Казва, като умреш, ще идеш в оня свят да се учиш. То е заблуждение, като умреш. Няма никакво умиране. Аз умирам за тебе. Няма какво да умираш заради мене. Да живееш, няма какво да умираш, да плачеш, да погребваш, разноски трябва. Знаеш едно умиране колко струва. Хиляди, някой път милиони. Казва, да умре. Всички искат все да умрат. Много лесна работа. В спиритистите, дето умрял някой, искат да му направят помен. В оня свят оттук ще му пращат. Да чакаш през годината четири-пет пъти да ти пращат нещо, какъв ще ти е халът? Да чакаш някой колет оттук, нали пращат колети. Ние седим сериозни и на задушница, като се съберем, душите подават. Самата идея за един просветен човек е заблуждение. В оня свят, като умрат хората, Господ, знаеш, какво прави? Най-първо не му да-

ват да яде, той ще иде да работи. Тук седял, потривал се, в кафенето седял, потривал се, попивал винце на широчко. Там вино няма, бъчви няма, кръчми няма, спирт няма. Гроздови зърна има, но никога не се вкусва. Сладко вино има, но като нашето упивателно вино няма. Ще те пратят на земята от сутрин до вечер да садиш плодни дървета. Казваш: "Домегна ми да садя." Хич не ти дотягаше да муцкаш. Сега да садиш, ти дотяга. Хич не ти дотяга да ядеш месце, кокошчици. Като дойде за други работи, ти дотяга. Не са последователни.

После вземете тази любов, в която умирате. Казва: "Умирам." Тя постоянно плаче. Като го срещне - четири реда сълзи, обича го, пък той не я обича. Чудна работа. Как е възможно да обичаш и да не те обичат? Че не те обича, има си причини. Хората са били добри с мене. Този приятел носи една стомна, дойде, тури масло в моя съд, но без да зная, имало гупка на съда и маслото изтича. Дойде друг, тури масло, то пак изтича. Казва: "Не седи маслото." Не седи, гупка има. Наскоро носехме едно гломче от пет кила, хубаво. Някой се намерил на зор, мамичката пада, залепил го. Като го турихме на огъня, стопи се каляят. Искахме да си стоплим вода, на място да се стопли водата, стопил се каляят. Като се стопил, отишъл да се разхожда, оставил своята длъжност. Сега - бея, не може да си стоплим водата. Какво да правим? Мислят, че еди-кой си брат знаел да тури калай, но то ще бъде след четири-пет дения. Засега какво да се прави? Иде една сестра, не е свършила университет, хваща глома, взема малко хляб и с нещо друго запушва гупката. Стопли се водата. После този хляб толкоз навътре го турила, влязъл във водата и в чая влиза.

Усмива ти се момъкът на тебе, не си доволен. Исква да ти каже една дума. И десет да ти каже, пак не си доволен, не знаел как да ги каже. Така знае човекът, така казва. Казвам, ние сме хора болни. Университет свършил човекът, болен е, целия ден е недоволен. Този

човек има един кон. Нищо не ти дал този кон. Казва: "Моят кон." Не е твоят кон. Господ го създаде, мислиш, че е твой конят. Не е твой. Че конят ти служи, то е друг въпрос. Че не е твой конят, не е. Конят не е излязъл от тебе. Конят е на кобилата. Ще дойде кобилата, ще каже: "Този кон е мой." Кобилата и онзи хайгър са майка и баща. Бащата се казва хайгър, майката се казва кобила. Казвате, груба дума. Турете друга дума.

Ако не станем нищи духом, трябва да учиш азбуката. Аз съм привеждал много примери. Снахата не обича свекървата. Снахата пере дрехите на свекървата и казва на дрехите вампирино. Мачка в яда си ризата, говори на ризата. Понеже ризата е на свекървата, хули ризата. Като тури тия думи на ризата, свекървата възприема.

Един път дадох съвет на една снаха, която не живееше със свекървата. Казвам: "Как я переш? - Казвам: - Аз да ти кажа как да я переш. Като переш ризата, ще кажеш: Майко, колко си хубава. Кажу най-хубавите думи, кажи най-хубавите имена, като переш дрехите, и ще видиш резултата. Минават се два-три месеца, казва ми: "Започнахме да живеем добре."

Много естествено се разваля животът. Представете си, че ти са кални ръцете, миришат лошо, пипал си нещо миризливо, което човекът не обича. Пипаш един плод, не си си измил ръцете. Лошото не е от тебе, то е външно. То е твоята неразумност. Казваш: "Колко е неблагоприятен." Когато подавате един плод, измий три-четири пъти ръцете си със сапун и дай плода. Напишеш едно писмо, напиши нещо хубаво. Ти седиш и какво правиш? От какво страдат хората? Съвременните хора от какво страдат? От любовни писънца. Писмовници има за любовни писма, не знаят как да пишат. Ще вземе писмовникът, ще напише писмото, той се възхищава. Ти ако се жениш за една млада мома и ти трябва да я учиш, тя е ученичка, нищо не знае.

Най-първо първия урок на любовта тя трябва да знае - да яде. Аз ако съм учител да избирам някоя мома, ще видя как яде, как мляска, как си отваря устата, държи я затворена, мляска ли, как си държи главата. Много важно е. Не ми трябва повече. Щом видя едно ядене, казвам - достатъчно е вече.

Те са външни процеси. Човекът не е пратен на земята да се жени. Човекът не е пратен на земята да става господар, да управлява света. Човекът не е пратен да бъде кон, да носиш товар. Човекът не е камък да го чукат с чук. Човекът не е пратен дърво да бъдеш. Те са съвременни работи. Затворят те, набедят те по някаква причина. Турят те в затвора. Не ти направил нищо, друг извършил престъпление, мислят, че ти си го извършил. Набият те, после се извиняват.

Казвам, аз говоря за Господа, какви са вашите отношения към Господа. Вие чакате да идете при него. Че при него ще идете, ще идете. Ако идете при него като съдия, как ще ви посрещне? По закона за углавно дело. Ако Господ е като мирови съдия, доста добър е. Ако е един съдия от окръжния съд или от апелативния съд, или от касационния съд. Ами в едно съдилище, дето отведнъж осъждат на смърт, какво ще правиш? Казва: "Съдба ще има." Каква съдба? Съдба значи, дето светът е оправен, дето на всеки е дадено, каквото му е потребно. Който няма цигулка, цигулка му е дадена. Който е без женица, женица му е дадена. Който няма дечица, дечица са му дадени. Който няма обуца, обуца му са дадени. Който няма шапка, шапка му е дадена. Който няма грехи, грехи му са дадени. Който не е ял сладко, ще яде сладко. Който не е яздил на кон, ще язди на кон. Който не се е качвал на файтон, ще се качи на файтон. Който не е бил министър, ще стане министър. Кой каквото иска, ще му дадат, да бъде доволен, всички да бъдат доволни. Това е съдба. Не да ги натикат в затвора. Не е разрешение. Значи Бог ще съди света, ще разреши всичко. Хората ще бъдат доволни от неговата съдба.

Казвате, може да се оправи светът. Нашите работи не може да се оправят, ако целият свят не се оправи. Казва: "Да бъде волята ти, както горе на небето, така и на земята. Да се прослави името ти, както горе на небето, така и долу на земята." Горе винаги разбирайте вашия ум. Горе е всеки човек, който мисли. Всеки човек, който не мисли, е долу. Ти мислиш - горе е да умреш. Трябва да се разбира умирането. Не може да влезеш в умствения свят, ако не се съблечеш от онази гъстата материя. Там са най-благородните мисли, които може да имаш и да ги турши в ума си.

Вие готвите тук за десет или за двадесет души в една тенджера. Сготвеното ядене не може да внесе хармония. На първите, на които сипеш, ще имат повече масло. Кое то остане, от гъното на тенджерата да им сипеш, не е така хубаво, не е така вкусно. В Божествения свят на всеки един човек има тенджера, в която му се готви само на него. Вземеш един плод сготвен, една круша сготвена, една ябълка сготвена. Ние се чудим, готвим добре, пък все страдаме. Погрешката е там, че готвим за десет души. За едного ще сготвиш само, особена тенджера ще имаш. Аз, ако съм на ваше място, като ида при една мома и тя няма една тенджера само за мене, хич няма да стъпя. Ако видя една тенджера, написана за мене, казвам: "Добър гостилничар." Това е реалният живот.

За моите очи трябва специална светлина. Не може една светлина, която е минала от едни очи, да иде в други. Направо която излиза от слънцето. Хубаво е, което излиза направо от Бога и влиза в нашия ум. Хубаво е, което излиза от Бога и влиза в нашето сърце, което влиза в нашата душа, в нашия дух. Това са хубавите работи. Да говориш нещо, което не си опитал, значи само говориш за музика, пък не си я опитал. Не само да говориш за сготвено. Ще готвиш само за един човек. Да знаеш, като идеш при крушата, какви круши да избереш. Има избор. На второ място, ние имаме

високо мнение за себе си. Понеже сме излезли от Божиите ръце, имаме високо мнение за себе си. Високо, когато си бил горе. За Христа казват - като се намери в рабски образ, че счита, че е равен на Бога. Смирил се, че условията на земята изискват. Като Син Божи трябва да го посрещат навсякъде. Официално като слезе на земята, придобил най-големите укори.

Казвам, да бъдем като Христа в отношение. Не искам да бъда като Христа, на кръста да страдам като него. Ние не разбираме въпроса. Един пострада. Той пострада за всички. Няма нужда хиляди хора да страдат като Христа. Когато дойде един богат човек милионер и даде достатъчно средства и храна за всички, ти, сиромашът, искаш да бъдеш като него - да раздаваш на хората. Не разваляй неговата работа. Той е дал най-хубавия хляб. Ще дойде някой като Христа да раздава. Ти ще развалиш работата.

Научи тия хора да ядат този хляб, който даде Христос. Не туряй условия. Яж хляба. Всички ние съвременни хора страдаме от човешки хляб. Преди години иде една млада мома, иска учителка да стане, не може. Това да стане, онова да стане, казва: "Не ми върви, не може ли да намеря някой да се ожения." Ти си родена за певица, Господ те е благословил. Понеже не си вземаш длъжността, вземаш чужда длъжност, не ти върви. Не си способна за готвачка, не си за женитба. Ти не знаеш как да готвиш. Ще вземеш длъжността певица. Като свършиш тази работа, тогава ще приемеш другите работи. Най-първо ще пееш на някое малко събрание, няма да пееш в някоя концертна зала. Казва: "Сериозно ли ми говориш?" Сериозно ти говоря.

Вие сте чудни по някой път във вашите разсъждения. Казвате, много лош човек е този. Че как няма да бъде лош? И ти да си на негово място, ще бъдеш такъв. В Америка в едно земеделско училище имало един бик, бил много добър. Един ден се разлудувал. Хората мислят да го застрелят, правил големи пакости.

Имало един човек, който разбирал езика на животните и говорил с бика. Той казал: "В задния ми крак има нещо влязло, то ме подлудява. Направи ми една услуга, извади го, ще дойда на себе си. Трън има в крака ми, не може да го тръпня." Изваждат тръна, бикът се успокоява, укротил се бикът.

Някой път трябва да ви говоря. Има една любов за присаждане, от която хората страдат, присадна любов. Не е лошо да пресаждаш, но майстор трябва да си. Дойде някоя мома, дивачка е, трябва да я присадя, да я облагородя. Той носи калемче, не се хваща, разваля се. Този присажда, онзи присажда, най-после изсъхне, не върви. Когато присаждате човека, трябва да сте майстор. Разбирам на сто присаждания една погрешка, пък деветдесет и девет да се хванат, разбирам. Но на сто присаждания деветдесет и девет да не се прихванат, пък само едно да се прихване, не разбирам. С каквато мярка мериш, ще те мерят. Казват, защо е така. Много е естествено. С каква мярка трябва да те мери Господ сега? С каква мярка мерят голните хора? Различава се. С каква мярка мерят лошите хора? Различна. С каква мярка мерят ония хора, които имат добър език? Гледам, разговарят се учител и ученик. Учителя го гледам, доста благороден човек. Изведнъж удря една плесница на ученика. Защо го бие? Ученикът казва на учителя: "Ти си голям простак, ти не знаеш как да постъпваш." Удря му една плесница. Така не се говори. Цял ден вие имате такива удари. В себе си седиш и мърмориш. Щом си недоволен, смущаваш целия невидим свят. Говориш в себе си, мърмориш. Никакво мърморене. Досега сте мърморили. Имали сте право. Вие сте ходили из гората, извадили сте ножа, бързето сечете. Няма какво да те съдят в гората. Влезеш вкъщи, извадиш ножа, този мушнеш, онзи мушнеш, знаеш какво ще стане тогава? За бързето никой въпрос не прави, че го сечеш. Но че хората си изкълцал, ще те дадат под съд. Като срещнат, кажат - този такъв, онзи онакъв. Ти говориш

за себе си. Всеки, който говори за другите доброто, говори за себе си. Който говори лошо за другите, и за себе си говори, и ти си от тях. Говориш добре, от тях си. Нищо повече.

Сега не искам от страх, по закон. Плашат хората, ако говорят лошо, ще те накажат. Говориш добро, ще те възнаградят. Доброто трябва да се прави за самото добро. Защото по някой път е необходимо. На десет добрини едно зло е намясто. Тези неща са изключение в закона. Сега да дойдем до положителната страна. Всички искайте да живеете добре, да имате Божиите благословения. Господ те е създал да пееш, ти не искаш да пееш. Тогава как ще му угодиш? Ти му даваш друго да направи от тебе. Той те е създал да пееш, той те е създал да свириш, той те е създал да шиеш грехи на хората, той те е създал да правиш обуца на хората. Обуца не е лесно да направиш. Има човек, като ти направи обуца, оттам насетне животът ти ще се измени, всичко ще ти тръгне наред. Има някой човек, като ти направи обуца, оттам насетне ще ти дойдат всичките нещастия на главата. Този обуцар не е намясто. Този, като ти направи обуца и всичко ти тръгне напред, той е обуцар.

Казвате: "Нас не ни приемат." Навсякъде може да те приемат. Онзи човек, засъхнало му гърлото, чака вода. А ти си от умните хора, ще занесеш една чаша вода, гадеш му, усмихнеш се. Този човек ти благодари. Ако той е жаген, ти си при някоя вода нацапана, казваш: "Да пие." Когато ще направиш едно добро, направи го. Най-хубавата вода на този човек да гадеш. Срещаш един човек, ще му кажеш най-хубавата дума, която можеш да кажеш. То е Божие благословение. Такъв е характерът на Бога. Той спрямо всичките от най-хубавото, което има в себе си, дава. Ако искаш да бъдеш подобен на Бога, давай от най-хубавото, което е в тебе. Не може. Щом не можеш, тогава не вървиш по пътищата, по които Бог изисква. Тази дума "не мога" ще оставите.

Отиваме един ден на Витоша, започнаха да падат росни капки. Един приятел иска да ги махне. Казвам, внимавай росните капки да ги не буташ. Ще ги гледаш, ще се усмихнеш, да ти е приятно. Тия росните капки, които падаха, образува се една царствена дъга под нас. От София отиваме към Симеоново, много хубава дъга се образува за два часа. Тия капки носят Божието благословение, като не ги изтръсква, те ще образуват най-хубавата дъга. Що е дъгата? Тя показва Божието благословение. Дъгата показва как трябва да живееш. Какво отношение като личен човек трябва да имаш, колко богат трябва да бъдеш, колко умен трябва да бъдеш, колко духовен трябва да бъдеш.

Най-първо, какво трябва да бъде твоето положение между хората? Когато хората престанат да живеят, както Бог изисква, Бог реши да тури потоп, да свърши тази култура. Ноевата култура трябваше с вода да се измие. Сега потоп няма да има в света. Но огън ще има. Почистването чрез огън ще стане. Ще мине огън. Той не е идеалното. Ще дойде най-после онзи метод на изгряващото слънце, което да дава на всичките хора това, което те искат, от което те имат нужда, хубавото, красивото в света. Не да се потопи светът, но да изгори светът. Има неща, които трябва да изгорят, има неща, които изгарят. Но има неща, които не търпят никакво изгаряне, нито миене. Когато един плод зрее, нито се измива, нито изгаря.

Та сега някой те обиги. Ти искаш да се накаже, да изчезне. Ти вървиш по пътя на огъня. Да се махне, да си върви. Ти потоп искаш. Ние не трябва да искаме нито потоп, не трябва да искаме нито огън. Огънят го имаме. В тази война огънят е навсякъде. Всеки човек, който взел пушката, образува огън. Като светне, образува огън, жегне. Във вашия ум имате доста картечници, в сърцата си имате доста картечници и във волята си имате доста картечници. Сега имате тази модерната артилерия. Англичаните какви бомби пуцат? По сто,

по двеста, по четиристотин, по петстотин кила бомби. Един доста благороден човек казва: "Днес пия. Знаете ли защо? Жена ми каза една тежка дума на сърцето, не може да претърпя." Тежка дума му е казала, че пил. Не го питам каква дума му е казала. Казвам: "Не ми казвай какво ти е казала жена ти, не искам да ми кажеш, ще ме окаляш." Аз ще се постарая да налучкам, че да се не окалям. Интересува ме какво му е казала, но се пазя. Ако ми каже каква дума му е казала, ще се окалям. Аз искам да зная, но по-малкото оцапване, малко да ме бутне калта. Казвам му: "Ще ти дам един съвет. Напиши на жена си едно любовно писмо. Кажи ѝ тъй: "Най-сладката дума, която съм слушал, е тази, която ми причини най-голямата скръб, но и най-голямата радост." Ти казваш, че жена ти ти е казала тежка дума. Тази тежката дума тя ти е казала за Господа. Господ казва, ти си гаровит човек, а ти знаеш ли колко пъти си казал - защо той станал професор? Ти харесваш ли го? Не го харесвам.

Ние сме хора неблагодарни. Толкоз благословения имаме и целия ден роптаем, че умът не е такъв, че сърцето не е такова, че волята ти не е такава, че къща нямаш, че апартамент нямаш, че стаята ти не била четири-пет метра, че кухня нямало, че туй нямало. Целия ден роптаеш за нищо и никакво.

Един ден гледам една мома, която обичат двама момци. Единият се качил на велосипед и нея турил отпред на велосипеда пред себе си. Не отзад, но отпред я качил. Казвам, доста опасно, може да паднат, да си пръснат и неговата, и нейната глава. Другия, който я обича, къса му се сърцето. Той съжалява защо той не може да я прегърне. Не е лошо, стечение на обстоятелствата. Ходили на екскурзия, тя се уморила, краката не са здрави. Той иска да я качи, тя иска да си почине. Не виждате хубавата страна. Онзи е внимателен сериозен, има всичкото разположение и другият момък.

Казвам, ние, когато хората правят добро, не разбираме. Доброто, което Бог ни прави всеки час чрез хората, е израз на Божието благословение. Ние не виждаме тия работи, тълкуваме криво и следствие на това всички страдаме. Казва Христос: "Ако обичате онези, които вас обичат, какво правите?" Коя майка крава не е подувала своето дете, познава своето теле. Казвам, ние трябва да се отличим с нещо особено.

Излизаме горе на Витоша, преобличаме се. Иде една сестра, взема изпотената риза, госта студена, тя замръзнала. Колкото и да грее слънцето, студено. Казвам, оставете тази риза, тя е замръзнала, трябва да мине през процеса на прането. Не се бойте, че ризата замръзнала. Благодари, че си се преоблякъл, че потта излязла от тебе. Радвам се. Аз ходя на Витоша да изкарвам нечистата пот. Там отивам два часа нагоре, два часа надолу, да се изпотя и тази нечистата пот да излезе, да се отворят порите. Да се отворят седем милиона прозорци, да дишаме, да приемем Божието благословение. Другояче, затворят се всичките пори, не може да чуваме нито гласа на Господа, нищо. В мене има характер. Аз като отивам, казват: "Да хванем автомобил." Казвам: "Няма нужда." Автомобилът е случайна работа. Аз разчитам на моя мотоциклет с двете колела. Като се кача на него, пристигам. Ако дойде автомобил, изключително нещо е, на него не разчитам. После ми казват: "Учителю, да оставиш едно място за мене." Аз съм от тези, дето на мотоциклета никого не нося, нито отзад турям, нито отпред. На момата казвам: "Ще се качиш и ти на мотоциклета си и ще вървим паралелно." Ако остане да те кача на мотоциклета, то е човешки въпрос. Остане ли аз да те гоцавам вкъщи, то е човешки въпрос. Гоцаването е един закон. Благата, които имам, може да ги споделя с вас. Да жертвам всичките блага за едного, че не е само един човек, то са два милиарда хора. Към всичките хора трябва да бъда еднакъв. Само за тебе да жертвам, то е илюзия.

Ако жертваш за мене, е лошо. Като жертвам за тебе, е добро, но така не разбирам. Към всеки човек имам същите отношения, както към себе си. Към себе си, разбирам към Бога, който живее в мене. Имам същите отношения. Съзнавам, че най-голямото благо, което имам, се дължи на него. Най-първо имам отношение към Бога, искам да постъпвам, както и той постъпва.

Следователно и към другите хора имам същите отношения към Бога, който живее в тях. Той не е в мене едно, в тях друго, един и същ е. Към този човек, към когото имам отношение, Бог е така добър в него, както в мене. Във всичките хора признавам Божието съвършенство. Царството Божие е в нас. То е отношение. Със закон никой не може да ни научи, никой не може да ни го даде. То са неща, които по един вътрешен начин се учат. Ако остане да те учат как да любиш хората, тя любовта сама учи хората. Кой ще ни научи? Всичките ще бъдат научени от Господа. Туй, което научиш, е най-добрата наука. Туй, което научиш от любовта, то остава за цялата вечност. То не се разваля. Единственото нещо, което не се разваля, е туй, което е излязло от Бога. Този извор никой не може да го размъти, понеже на бреговете на любовта няма никаква кал. Най-чистият пясък като кристалчета, никаква кал няма, като тече водата, е чисто кристална.

Та казвам, поправете отношенията в себе си, не се осъждайте. Не мислите, че сте от добрите. Радвайте се на онази благост и добрина, която е в Бог и се проявява. Трябва да се радваме на тия свещи, понеже са проявление на слънцето, изпълняват добра служба. Казвам, изисква се само добра инсталация. Ако някой развали инсталацията, веднага тия лампи ще престанат. Ако няма контакт, няма да светят. Всеки ден ние разваляме този контакт. По възможност инсталацията ви никой да не я засяга. Щом ви развалят инсталацията, опасна работа. Божествената инсталация никой не трябва да бута. Щом дойде до човешкото сърце, ти ще

оставиш сърцето си в ръцете на Бога. Той може да го поправи. Хората човешкото сърце не може да поправят. Човешката душа, човешкият дух, те са прерогативи на Бога. Като дойдете, оттам ще очаквате всичко. Не само сега, но през цялата вечност ще имате нужда от Бога. Отдалечиш се от Бога, ще замръзнеш. Дойдеш при него, ще се стоплиш. Обичаш го, винаги ще имаш изобилие. Престанеш да го обичаш, не че той не е благо, но няма да се ползваш от неговите блага.

В една местност имало един градинар, на който плодовете били много хубави. Имало и друг градинар, който имал недоброкачествени плодове. Разсърдил се един на добрия градинар, казва: "Не искам плодове." Не искаш плодове, но ще ядеш лоши плодове. Всички градинари не може да се сравнят с добрия градинар. Никой в света не може да се сравни с онова, което Бог прави. Никой в света не може да ти даде, което Бог дава. Апостол Павел казва, че нито на ум на човека е дохождало, нито на сърцето му за онова, което Бог е приготвил за онези, които го любят. Остарееш, всеки те съжалява, казваш: "Остарях." Няма какво да ми казваш, че си остарял. Да се подмладиш. Казваш: "Ще се мре, ще се мре. Ще идем в другия свят."

Да дойдем до положителното учение. Най-първо трябва да изучаваме светлината в нашия ум, да изучаваме топлината в нашето сърце, да изучаваме силата, която действа в нашата душа, да изучаваме всички добродетели, които са скрити в нашия дух. Да изучаваме и методите, с които всички тия добродетели, вложени в нас, може да се приложат в нас. Аз, ако съм на ваше място, какво ще направя? Някоя сестра с бастун върви, все от новото учение, подпира се с бастун, накуцва малко. И аз нося един бастун. Бастунът е магическа тояжка. Когато видя едно дете, обърна се към Господа, казвам: "Господи, много ти благодаря, че видях това дете. Благослови го." Виждам, пеперуда се разхожда с аеропланчета, казвам: "Господи, какво е, бла-

гослови я." Виждам някое дърво, казвам: "Господи, какво е това дърво, благослови го." Искam благословението на дървото, на пеперудата и казвам: "Божието благословение, което се разпространява навсякъде, да дойде и върху мене. Като видя извор, и него моля Бог да го благослови. Казваш: "Аз извор не може да бъда, пеперуда не може да бъда." Това е неразбиране. Да бъдем доволни, както тази пеперуда е доволна. Тя ходи с аеропланчета, казвам, и аз искам да бъда тъй доволен, както пеперудата.

Блажени нищите духом. Блажени, които се учат от пеперудите. Блажени нищите духом, които се учат от изворите. Блажени нищите духом, които се учат от плодните дървета. Блажени нищите духом, които се учат от скъпоценните камъни. Блажени нищите духом, които се учат от златото. Златото какво свойство има? Да се не окислява. Като златото искам да бъдете. Много хубав характер има златото, не остава в един джоб, в беден или богат джоб като влезе, не прави разлика. В хубавата или в лоша кесия влезе, седи, падне на земята, седи, занесат го в царски ръце, не прави разлика. Златото се радва на онова, което то съдържа в себе си. Ние трябва да се радваме на ония блага, които са в нас. Отвън да се радваме на богатата на хората, които Бог ни е дал. Ние не сме съзнали големите блага, които Бог ни е дал. Нас, хората, в малки работи ни заблуждават.

Сега много пъти са ме питали как трябва да се говори на хората. По някой път, като не сме доволни от обущата, събуваме обущата, оставаме по чорапи. Защо изуваш обущата? Не казвай, че са лоши. Казва: "Искам да си починам краката ми." По чорапи ходи. Казва: "Аз не може да ходя." Дойдат, вземат ти обущата, няма ли да ходиш. Казва: "Не може да ходя бос." Отлично. Вземат ти обущата. Няма ли да ходиш бос? Ще ходиш. Единствените добри обуща са добродетелите на човека. Единствените добри ръкавици са спра-

ведливостта на човека. Единственият хубав поглед е светлината на човека. Единствената хубава реч е топлината, която излиза от устата на човека. Единственото хубаво ухо е да слушаш. Когато правех моите изследвания, срещнах една възрастна жена на осемдесет и пет години. Казва: "Синко, моето се е свършило. Едно време, като бях млада, беше друго." Поусмихна се. Казвам: "Тъй си живяла, но аз имам едно изкуство, може да те подмладя. Как би постъпвала с младите момци?" Изведнъж взе една поза, казва: "Може ли да бъде това?" Може. Тепърва вие има да поправяте погрешките на младите момци. Тя още не се е отнесла както трябва с младите момци. И младите момци не са се отнесли хубаво с нея.

Какво е любовта? Това не е любов, това е мъчение, това е обществена безопасност. Тепърва иде друг живот. По новото учение да знаеш как да се обхождаш, да ти е приятно, при всичките условия да ти е приятно да постъпиш, тъй както трябва. Не да те поощряват хората отвътре, но да имаме желание, каквото правим, да го направим с разположение.

Едно от правилата. Понеже имате навик да се качвате на кон, никога не допускайте детето да дойде отзад на коня. Той няма доверие. Той казва: "Може да е някой вълк." Казвам, когато се доближавате до един кон, стойте два метра далеч от него. Като си простре краката, да не може да те докосне. Аз ще ви приведа един пример. Във Варна в едно семейство, дето имаха четири дъщери, имаха една тенекия със свинска мас, хубава като биволско масло. Иде един момък, облечен с офицерски дрехи с две звезди, и започнаха да точат баници, ядене, пиене. Свинята помага, маслото помага, сиренето помага, точенето на зелници помага. Казвам, коя е причината да се точат тия баници? Този младият момък. Срещам го след няколко години, питам го: "Как е? Мяза ли на баниците?" Той произхожда от един род много пестелив. Казва: "Толкоз години не съм видял

да купи нещо заради мене, някой подарък. Като му искам, все отлага." Още отначалото трябваше да знаеш това. Вие показвате вашата щедрост. Аз, ако съм мома, аз точа, и той иде само като на гостилница, яде, той ще ме гледа ли добре? Няма, за бъдеще брашното от момъка, маслото от момата. Вие казвате, ново учение. То са отношения.

Всичкия този живот, който сме развалили, трябва да го поправим. Всичко трябва да се изпере, изчисти. Мисълта ни, чувствата да се изчистят, да дойдем да живеем, както Господ иска. Господ ти казва едно, ти правиш друго. Как ще се изправи светът? В обществената безопасност, като те положат на земята, започват да ти налагат по двайцет и пет. Обществената безопасност не може да те оправи. Любовта трябва да внесе светлина, да се поправим. Не само да бъдем любезни към едного. Не е лошо туй. Майката не само да е добра към своите деца, но да е добра и към другите деца. Защото здравето на нейните деца зависи от разположението ѝ към чуждите. Здравословното състояние на дома зависи от състоянието на въздуха. Ако се отворят прозорците, да влезе чист въздух, този дом е здравословен. Ако тия прозорци са затворени, ако нямаме отношение с външния въздух, покварва се вътрешно и страдаме. Сега по малко всичко може да направим. Всички имате добро желание. Някой път туй, което правите, го правите несъзнателно. Вие казвате някому строга дума, понеже мислите, че е добро. То е метод. Законите в природата са много икономични. В природата няма разточителност. Изобилие има, природата не обича разточителност. Иде някой човек и казва: "Що минаваш оттам?" То е излишно. "Минете, от тази страна е по-добре. Що минаваш от лявата страна? *(Грубо го изговаря.)* Отдясно пътят е по-сух." Аз виждам, във всичките хора има едно желание. "Мини по пътя - казва - този път е по-хубав, по-добър. - Казва: - Там не виждаш ли,

че е кално? Що минаваш оттам?" Така не се говори. Право е.

Написаното не се разваля. "Е двойно", като го напишеш, не се разваля. Всичките погрешки, написани, трябва да се поправят, има букви, които още не сме ги проучили. В английски ще турите три-четири букви, които стоят в запас. В английската има много добротели, които не са приложени. Имат желание. На гръцки произнасят буквата "тита", не е свойствено на английски. Добрата страна е, че се мъчат да я произнасят, както на гръцки.

Не стойте затворени вкъщи, когато слънцето грее. Излезте отвън, поставете лицето, гърба си на слънце, да ви нагрее. Нищо повече. Когато зреят плодовете, не чакайте вкъщи да ви донесат. Излезте, вижте тия плодове. После не очаквайте да ви сготвят. Вие сгответе, ако не ви сготвят. Не знам кои са най-добрите готвачи. Едно време мъжете бяха, сега жените. Аз виждам, жените се оплакват, дотегнало им да готвят. Как така? И мене ми е дотегнало. Маслото мирише, не е прясно. Обикновено олио по двадесет и пет лева, сега - триста лева. Един брат взел пет кила по сто и петдесет, дал седемстотин и петдесет, от брат го купил. Казвам: "Много си дал." Казва, че по триста лева е.

Хубавите работи не са евтини, много скъпи са. Един професор по музика предал само един урок по музика на един американец и взел толкоз много и като го попитал искаш ли още уроци, ученикът казва: "Достатъчно." Та не са евтини уроците. Уроците на доброто са много скъпи. Като платиш за един, достатъчно е. Два урока показва, че не си способен. Един урок като платиш скъпо, ще научиш.

Та казвам, за бъдеще само един урок от любовта е достатъчен. Имате ли два урока, ще фалирате. Кой от вас може да плати за един урок десет хиляди долара. Знаеш колко са? То са един милион. Ние седим в слепо-

та. Има само един начин да гледаш. Аз ще ви приведа един пример.

Когато дойдох за първи път в София, един приятел - Гумнеров, където бях спал, казва: "Да ви заведа на Витоша." "Ходил ли си?" "Четири-пет пъти, може да ви заведа на Черни връх." Хубаво. Тръгваме един ден. Тръгваме за Черни връх, че ако ни остане време, ще идем и другде. Питам го: "Ходил ли си?" "Ходил съм." Той тръгна наред, аз подир него вървя. Вървим, но не виждам никакъв връх. Казвам: "Петко, къде е Черният връх?" Той ми казва: "Ще се провиди." Три-четири часа вървим, не се провижда. Вървим, не виждаме Черния връх. Казва: "Трябва да съм се заблудил." Казвам: "Виждаш ли този знак на небето? Той е над Черния връх." Той ме води към северозапад. Като му казах дали вижда знака и че той е над Черния връх, казва: "Не може да бъде." "Виждаш ли знака?" "Виждам го." Обърнахме се и той ме води по този знак. Отидохме на Черния връх. Казва: "Как съм се заблудил?" Той се е заблудил, отгоре не се заблуждават, казват: "Тук е." Рекох: "Петко, този знак виждаш ли го? Отгоре казват, че там е Черният връх."

Аз го наричам - това е една шега на невидимия свят, за да го разправам на вас туй, което е станало. Тръгнеш към Господа, пък си взел съвсем друга посока. Казвам, погледни нагоре, точно над мястото е знакът. Друг път тръгнал един по една работа. На небето два успоредни облака и едно черно петно посреда-та. Казвам му: "Ще имаш препятствие." "Какво отношение имат тия облаци. Петно като петно." Връща се и казва: "Точно както каза, тъй стана." Невидимият свят показва на човека. Ако човек е умен, ще му покажат.

Един път пътувах от Казанлък за Карлово, връщам се в София. Казвам, ще се спра в Карлово да държа една сказка. Деният е ясен, няма нито едно облаче, чисто, ясно небе. Гледам, по едно време яви се един черен

облак като възлен. Наредиха се войници и коне с каруци. После на пътя се явиха две успоредни линии. Казват ми: "В Карлово няма да се спираш, в София ще идеш." Защо, как седи работата? В салона, дето исках да държа сказката, имало забавление, зимно време било, останала собата да гори, паднал огън, изгорил дюшемето. В деня, в който пристигам, военни наели салона, че изрязват и поправят тази дупка. Те го наели, аз вече не мога да наема салона. Нямам време да остана, взимам пътя за София. Не можеш да вземеш салона в Карлово, какво ще правиш? Ще тръгнеш за София, друг път ще държиш сказката. Ако държа сказката в Карлово, ще бъде по същия начин. На много места съм държал сказки. Не мислете, че като държите една сказка или като наемете салона, ще се оправи работата. Радвайте се на приятността, която Бог ви дава. Подчинявайте се на доброто. В живота нас ще ни се случи военните да са наели салона. Добре е, че са го наели, имат сила да поправят. Казвам, ако в този живот не може да постигнете всичко, което желаете, радвайте се, втория живот, втория ден. Вторият ден е къс, той не е дълъг, зависи от човешкото съзнание.

Вие започвате да се делите - тази сестра стара, тази млада. В какво седи разликата между левия и десния крак, между лявата ръка и дясната ръка. Лявата ръка и левият крак са на сърцето, десният крак и дясната ръка са на ума. Успоредно трябва да туриш двата крака - крака на сърцето и крака на ума. И ръцете ще ги туриш успоредно да работят. Лявата ръка е на сърцето, дясната е на ума, ще ги туриш да работят. Дясната ръка ще даде повече светлина, десният крак ще даде повече плодове, левият крак ще ги създава, ще вървят. Всеки си има работа. Дясното ти око е на ума, лявото е на сърцето. Двете очи заедно са на твоята душа и на твоя дух.

Аз гледам, като отивам на Витоша, цялата местност развали керемидчиите. Казвам, хубави са скло-

новете, направили са керемиди тия хора. На места не трябваше да ги оставят да правят керемиди, да ги развалят, можеше по-далече да си направят керемиди. Ние често със своя дим ще развалим най-хубавите места, да направим тухли. Може да ги направим на друго място. Някоя сестра от вас има един брат, един другар. Не се радва, че Господ го изпратил такъв другар. Какво си взела да му четеш молитви, че не знаел как да се обхожда, че това направил, онова направил. Аз ако съм на мястото на старата сестра, ето какво ще направя. Старият брат е цигулар, не знае да свири. Ще ида да намеря една млада мома красива, ще ѝ свирия. Младата мома предизвиква импулс. Вие не разбирате Божиите пътища. Младият човек дава импулс на живота, старият използва живота. Старите може да използват живота, но никога не може да дават импулс. Младите маже да дават импулс, но никога не може да използват живота.

Следователно млади и стари трябва да се съберат заедно. Младите да дават импулс, старите да използват живота. Не е лошо да се използва и трябва да има хора, които да дават подтик. Ще повикаш една млада сестра да посвири. Ще се отвори сърцето, весел ще стане. Ти не си доволна. Казваш, защо не ми свири. Чудна работа. Този брат свири за този, който има ухо, не и за тебе, за ухото свири. Щом не си музикален, за тебе не свири. Щом си музикален, за тебе свири.

Законът е такъв. Щом си добър, доброто е за тебе. Щом си умен, разумността е за тебе. Щом обичаш истината, свободата е за тебе. Щом обичаш любовта, животът е за тебе. Щом обичаш мъдростта, знанието е за тебе. Щом не я обичаш, знанието не е за тебе. Щом не обичаш любовта, животът не е за тебе.

Та казвам, в тази петата глава от Матей идееята е за кои е Царството Божие. Всички вие сте много добри, но не сте проявили вашето добро. Вие го гържите в хамбара, чакате благоприятни времена. Хубаво е,

не е лошо. Най-малките от тия добрини извадете ги, че ги дайте в ръцете на другите да се посадят някъде, на някое видно място. Може да са на видно, може да не са на видно. Ако сега не проявим своето добро, кога ще го проявим? Ако на ранените хора на бойното поле не им направим услуга, за бъдеще ще очакваме хиляди години. Сега всеки има нужда. Ти си много добър и желая да проявиш своето добро. Ти си много добра сестра, нима не може да кажа за онази сестра Божествена, която е дева. Дева е тази, която живее в нея, не за тази сестра за слугиня. Казвам на слугинята: "Твоята господарка е много добра, да я поздравяваш от мене." Срещате един човек, той е слугата. Кажи: "Твоят господар е много добър. Да го поздравяваш, много се радвам."

Практически казано, онова Божественото в нас трябва да го ценим. Ние сме обезценили Божественото. Остаряваме и младите са изгубили смисъла. Божественото и у младите, и у старите никога не остарява. Затова имаме два процеса. Божественият процес у нас започва с младостта, а със старостта свършва човешкият процес. Като влезем в Божествения свят, тогава ще започнем с Божествения процес и ще свършим с Божествения процес. Следователно то е вечно подмладяване. Туй, което англичаните наричат eternal generation. Думата "генерейшън" значи подмладяване, но тая дума значи произвеждане, производство. Подмладяването е онзи Божествен импулс, който Бог дава да бъдем подобни.

"Бъдете свършени, както е свършен Отец наш." Бъдете тъй добри, както е Отец ваш добър. Бъдете тъй любещи, както е любещ Отец ваш небесни. Услужвайте на хората, както той услужва. Казвам, туй е най-хубавото, което човек може да направи в живота. На вашата бакалница ще пишете тъй: тук, в тази градина, са най-хубавите дървета, най-хубавите плодни дървета. Всеки, който гоиде тук, да му дадем от

тия плодове. Защо Господ даде очите? Да гледаме добре. Защо Господ даде устата? Да говорим добре. Защо Господ даде ушите? Да чуваме добре. Защо Господ даде носа. Да ухаем най-хубавите работи, да разправяме на другите. Защо Господ ни даде ръцете? Да правим най-хубавите работи. Защо Господ ни даде краката? Да може да ходим в пътя на доброто, да видим благото, което Бог ни дал. Толкоз хиляди блага ни дал, ние седим като инвалиди, да ни вземат на носилка, да ни заведат някъде.

Сега ще ми бъде приятно да ви видя в градини втория път, не на носилки на Витоша, не с автомобил, без автомобил, при изворите, навсякъде при благата, които Господ ви дал. Всяко нещо да го правим със собствени ръце. Коемо другите хора правят, и ние трябва да работим. Най-малко засега работим ние. Човек индивидуално работи най-малко. Да работят другите, казват. Сега се иска ние да работим. Малко, но хубаво да работим. Аз вярвам, че вие ще работите. Който е цигулар, да свири хубаво. Който е дрехар, да шиє дрехите хубаво. Който е бакалин, най-хубавата стока да продава. Който е обуцар, най-хубавите обуца да прави. Всеки в занаята си да бъде специалист. Затова Бог ни даде сърцето, да носим най-хубавите изцялни неща в сърцето. Затова ни даде ума, да носим най-хубавите и изцялни неща в ума. Няма по-хубаво нещо - човек да носи отлично сърце. Отличното сърце е най-голямото богатство, с което човек на земята е много богат. Големи съкровища има скрити. Ползвайте се.

Вие се молите постоянно, мърморите на Господа да стане мир. Аз не съм за този мир. Туй е заблуждение. Вие спите. В съня ви гонят вълци, мечки, като се събудите, няма ги. Всичко туй, от което се опасавате, не е реално. То са ваши заблуждения. Тия заблуждения са, както онзи анекдот за царя и бедния. Спрял се веднъж царят при един беден човек. Няма л риза на гърба си, свирил на цигулка, деца имал. Царят заповя-

дал на своя министър да му дадат голяма сума. Той станал търговец, забогатял. Един ден паднало едно кълбо от памук на работата му, че той се разболял и легнал в легло. Случило се, пак минал царят и го заварил болен. Пита от какво боледува. Казали му, че паднало едно кълбо памук на работата му и затова лежи три месеца. Едно време падането на камък хич не му правеше впечатление.

Като се върнете у дома си, направете като онзи българин. Вие имате поменици, какво имате да вземате. Тия поменици или ги турете някъде, или ги изгорете да се ликвидира. Настава времето, когато да вземеш да даваш, ще ликвидираш вече. "Ще простя прегрешенията - казва Господ, - и няма вече да ги помена." Няма Господ да помене. "Обърнете се към мене, и всичко туй ще залича."

Всички ще извадите този тефтер и един кръст ще турите, ще го изгорите. Вземете един нов тефтер, в който всеки ден ще пишете: Днес слънцето изгря отлично. Днес ядох отлично, бях весел, аз, жена ми и децата. Слава Богу! Днес най-голямото благословение отгоре дойде. Да ни благослови Господ. Благословил ни е, сега ние трябва да благословим.

*Утринно слово
19 декември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

ВОЛЯТА БОЖИЯ

"Добрата молитва"

91 псалом

"Молитва на Царството"

"В начало бе Словото"

Ще прочета първия псалом.

Малко хора има по света, които обръщат внимание в какво седи тяхното неразположение. Някои мислят, че като нямат пари, неразположен е. Не е съществено. Някои мислят, че като няма къща. И то не е главната причина. Спънката на всичките хора произтича от факта, че не приемат достатъчно светлина, нямат достатъчно дихание Божие в себе си. Водата не знаят как да я пият. Хляба не знаят как да ядат. То е същественото, което трябва на хората. Искаш да се облечеш, да имаш шапка, обуца - то е мода. Обущата какво са допринесли? Птиците какви обуца имат, млекопитаещите какви грехи имат? С каквито се родят, с такива си отиват. То са понятия. Който много говори, показва своята слабост. Който много мълчи, показва своето темерутство. Всичката погрешка е - не говорете за неща, които не са станали. Пророците са казали, каквото е предсказано и стане, говорете за него. Нека стане да го видим. Вие не знаете какво е станало. Вие не знаете коя част на София ще нападнат. Някой казва: "Я ми кажи коя част ще нападнат." Като стане, ще видите, ще знаете тогава.

Най-слабото същество сега в света е човекът. Няма по-слабо устроено същество от човека, по-слаб е от комара. Комарът е доста силен, издръжлив. Човек не е издръжлив. По-страхливо същество от човека няма. Когато бяга, всичката кал хвърля на гърба си. Много неустойчиво същество е. И в любовта си е неустойчиво, и в своите мисли е неустойчиво. Каквото прави, е неустойчиво. И във вземането, и в даването е неустойчиво. "И разкая се - казва - Господ, че направи човека." Като видя това същество, се разкая. Всички вие уповавате един на друг.

На четири неща може да уповаваме. Може да уповаваме на светлината, може да уповаваме на въздуха, може да уповаваме на водата. Водата разбирам живота, не тази текуща вода. Водата е емблема на живота. Хлябът, това е духът Божи, живият хляб, който слиза и дава живот на хората. Мъчно може да разберете, както младите момичета може да разберат, какво нещо е животът. В младата мома се пръкне идеята, иска да се жени. В дома на баща ѝ не ѝ се живее, домът ѝ е черен, баща ѝ, майка ѝ, братята ѝ, сестрите ѝ не ѝ са мили. Знайте, че по-голямо нещастие от женитбата няма в света. Онази кокошка, която ражда пиленцата, защо ги ражда? Утре ще им отрежат главата, ще ги изядат. Утре тебе ще те хванат. Днес бягаш, утре бягаш, насам ходиш, най-после след сто и двадесет години те хванат, ще те изядат, ще те оглождят. Каквото си спестил за сто и двадесет години, ще вземат, казва: "Иди да работиш отново." Идеш да работиш, след сто и двадесет години пак те оберат. Пак дойдеш да работиш. Край няма.

Казваме, ха да си уредим работите. Нека си родим момиченце или момченце. Стане на деветнадесет години, напусне майка си. Къде е любовта? Казва най-първо - не мога без него, умира за него. Без него не ми се живее въобще. Ако не ѝ позволят да се ожени за този, който иска, потъмнява ѝ животът. След като

се ожени, животът пак ѝ потъмнява. Казва: "Мамо, какво да правя сега?"

Аз да ви кажа една истина. В света за двама души човек може да се жени. Единият е дяволът, другият е Бог. Всичките хора засега се женят все за дявола. Как го познавате? Много лесно. Ще ви приведа един пример. В града Ню Йорк един голям банкер, американски милиардер, дал обявление, че се нуждае от един касиер, да му пази парите. Явили се мнозина с много препоръки. Всеки носил писма и той казва: "Ще ви имам предвид." Двадесет-тридесет души се наредили. Влиза едно момче. Не носи никаква препоръка, но още като влиза, забелязва на земята една книжка паднала и я вдига, туря я на масата. То казва: "Аз идвам, но нямам никаква препоръка. Вижте, че може да ви върша работа, може да ме опитате." Той му казва: "Ти носиш най-добрата препоръка."

Сега някои от вас често ги слушам, казват: "Аз се моля три пъти на ден." Ученикът казва: "Три пъти на ден уча, сутрин уча, на обяд уча и вечер уча." Много хубаво. Какво запомни? Някой двадесет пъти чете и не може да запомни. Казвам, някои трябва да учите двадесет пъти, за да запомните един урок.

Чудното е, че много пророци съм срещал в България. Много пророци и пророчици. Все ѝ се казва нещо от ухо, но го забравила. Ако забравяш онова, което Господ ти открил, какъв човек си? Твоята кесия е скъсана. Казва: "Откри ми се нещо, но го забравих." Лошото е, че хората забравят. Момата, която има двама кандидати, забравя едното. Едновременно на два коня не може да яздиш. Кой от вас може да си тури краката на два коня. Казва: "Аз имам две идеи." Несъвместими работи са в моя ум. Една идея трябва да има човек.

Сега аз не искам да определям какво нещо е злото в света. Методите на доброто и злото се различават. Злото, като те срещне, ще ти одере кожата, месото ще ти направи на пастърма и костите ще употреби.

Ти ще изчезнеш. От кожата ще направи добри цървули, добри обуца. Всичко използва до последно косъмче. Ако си овца, от вълната ще направи хубави грехи, ще ги продаде скъпо и прескъпо. Доброто се отличава с обратен процес. Щом те срещне с ограната кожа, веднага знае какво да прави - каквото злото ти е взело, ще ти го даде. Всички взети блага доброто ги връща. Това, което връща всичките блага на човека, то е доброто. Туй, което взема всичките блага на човека, то е злото. Аз не обяснявам, казвам постъпките. Туй, което ти взема всичко и нищо не ти дава, то е злото. Туй, което ти дава всичко - не излишно, то е доброто. Доброто дава Божиите блага. Сега разбирайте злото. В един инструмент, в цигулката, която има един цигулар, има една погрешка, цигулката не е направена, както трябва. Малко цигулари съм срещал, които имат направени цигулки, както трябва. В цигулката има математическа линия по средата. Всичките части на цигулката към тази линия трябва да имат еднакви отношения. И от двете страни събира звуковете, да излизат навън. Когато тия звукове не се посрещат еднакво, стават дисонанси. Това зависи от майстора, не зависи от цигуларя. Другото зависи от струните какви са. Не може да тури дебели струни. Първата струна "сол" се отличава по дебелина от другите. След като се турят струните, нагласяват се по особен начин. Българинът особен строеж има на цигулките, той има с три струни. Строежът на българските цигулки се различава от модерните цигулки.

Та казвам, вземам човешкия дух. Това е "сол". Човешката душа, това е "ре". Човешкият ум, това е "ла". Човешкото сърце, това е "ми". Абсолютно не го вземайте. В дадения случай, тъй както сега сме построени, основният тон е "сол". Духът, това е разцветът. "Сол" винаги дава разцвет на нещата. Без този тон човек в света не може да цъфне. Без тона "сол" не може да напълни. Без тона "сол" не може да се посее. Без тона "сол" не може да расте. Той е духът, туй, което цъфти.

След първия процес иде туй, което се движи. Този аромат, който излиза от цвета, трябва да се разнесе надлъж и нашир по цялата природа. Малките мушици усещат неговото уханье, за да гождат да влязат в цвета. Туй го прави душата, която е в природата. Когато имаш побуждения, някое желание, душата ти трябва да схване онова уханье, което излиза от цвета на духа, да идеш там. Да не идеш да търсиш в изкуствените цветове. Сега доста изкуствени цветове има. Някой тури една Божествена мисъл, казва: "Да се обичаме." Тази мисъл, да се обичаме, не е Божествена, тя не е турена, както трябва. Да се обичаме със заповед, не става. Да се обичаме, то е закон. Единственото нещо, което не търпи закон, тя е любовта, понеже тя е закон. Ако любовта би повярвала в закона, тя щеше да направи престъпление. Законът е подчинен на любовта. Любовта няма нужда от закон. Казваме: "Да се обичаме." Не. Как ще го кажете сега "да се обичаме"? Аз бих желал да помислите малко. Дайте една форма, как трябва да се каже "да се обичаме". "Дас" - това, немско. Това значи. Любовта предмет ли е? Но аз не искам да се повреди. Някои оратори, като говорят в съвременната логика, искат да произведат противоречие.

Не искам да произвеждам във вашия ум противоречие, защото вие сте пълни с противоречия. Ако река да размътвам това противоречие, само кал ще образувам. Да река да потърся доброто във вас, само кал ще намеря. Доброто е заровено, с кал е покрито. Трябва много да бъркам тази тиня. Казва, трябва да му намериш гъното. Не искам да видя гъното. Аз не търся гъното на кръчмарските бълчи. Мнозина са ме питали, казват: "В онзи свят ще се познаваме ли?" Ние мяземе на онзи турчин, който ходил в Багдад и като се върнал в Делиормана, казва: "Като бях в Багдад, двадесет метра трап скачах." Един ходжа му казва: "Ефенди, я прескочи тука." "Тук хавата не помага." Невъзможно е двадесет метра да прескачаш. Преувеличена турска рабо-

та. Всички източни народи много преувеличават. В турско време един турчин казва - сто милиона на сто милиона войници има. Един българин му казва: "И орехи да са на едно място, не могат да се съберат." Те са неверни работи. Така не се говори. Хубаво е, не е лошо това нещо. Но в крайното преувеличение ние страдаме

Аз имах един предмет преди петдесет-шестдесет години. Явява се един момък във Варненско и иска гъщерята на един госта богат човек. Казва ъ: "Ти при мене ще имаш две слугини да ти шетат, ще имаш кожухче с лисича кожа, всичко ще имаш." Тя повярва. Мислите ли, че този момък, който обещал кожухче с лисича кожа, че го дал? Мислите ли, че тя имала две слугини? През целия живот трябвало сама да служи. Две слугини, това са двете ръце. Две слугини ъ служили - ръцете. Като дойде някой и иска да се жени така, отхвърлете тази женитба.

Женитба е да гадеш път на една душа, която излиза от Бога, да я упътиш, да ъ гадеш условия. Кажу: "Ела." Ако не, чакай. Ще дойдат предприемачите на една душа, ще вземат всичкия материал, после изядат, изпият всичко, нито къща не направят. Тук имаше един брат, който обещавахе на друг да му направи апартамент за триста и петдесет хиляди лева. Къщата не му направи. Братът седи още, къщата не е направена и досега тази къща не е направена.

Аз не вярвам в никакви обещания. Вярвам в онова, което Бог е написал. Всичко, което съществува, е Божествено. Какво ще вярвам в едно заблуждение на хората? Дошъл някой реформатор, Драган, Иван. Мене не ме интересува образът на Драгана, самият Драган ме интересува. Той има някаква книга. Мене не ме интересува книгата. Мене ме интересува неговият живот, неговата мисъл. Мене не ме интересува неговото сладко вино от бъчвата. Мене ме интересува неговото лозе.

Казвам, вярата е една врата, през която трябва да се влезе, да влезеш до Божествената любов.

Докога ще се скитам? Казвам, в оня свят ще се познаваме ли? Ти, ако не зачиташ своя дух, ако не зачиташ своята душа, ако не зачиташ своя ум и ако не зачиташ своето сърце, тогава какво очакваш? Ти нищо не може да постигнеш в света. В невидимия свят ако идете, най-първо кое ви препоръчва? Ще ви препоръча вашия дух, вашата душа, вашето сърце, вашия ум. Ще попитате вашия дух, казвате, как казвате. Мислите ли, че вашият дух ще каже. Той ще констатира нещата, както са. Вие, като влезете в оня свят, няма да ви съдят. Най-първо ще видите, че четиридесет-петдесет кокошки вървят отподире ви, шестдесет-седемдесет агнета с отрязани глави, и те вървят отподире ви, искат нещо. Ще видите ред насилia, картини, тръгнали отподире. Каквото си правил, всичко тръгнало. Какво ще кажете? Като погледнеш, че забележиш. Сега идат все такива писма, каквито си обещал. То иде отподире. Казва, няма какво да се съди. На тази реалност какво ще кажеш? Сега направете, както българите. Като ти дадат леща, потопете я във вода и излейте водата. Ориза зрънце по зрънце го чистите, изхвърляте всичко.

Сега чистота трябва. Мислите трябва да се очистят. Никаква фалшива мисъл не допускайте в ума си, никакво фалшиво чувство не допускайте в сърцето си, нищо неблагоородно в душата си. Никакви нечисти работи, не ги допускайте. Често мене ме цитират: "И вълкът, и агнето ще живеят заедно." Тази идея е неразбрана. Засега аз може ли да живея с вълка? Ако съм вълк, може. Защото или си вълк, или агне. Ако съм вълк, дали може да живеея. Щом не го ям, започна да паса трева. Ако съм агне, не изяждам вълка. Агнето и вълкът може да живеят заедно, когато вълкът не изяжда агнето. Кога вълкът не изяжда агнето? Когато вълкът се научи да пасе трева, както агнето. Преди години се яви голяма гадателка във Варненско, събираха се от цялата местност да предс-

казва. Голяма пророчица, много пари беше събрала. Всичко предвиждаше. Само не можа да предвиди, че разбойници ще я оберат. Взеха ѝ всичко, каквото беше спечелила. Върна се без пет пари.

Един човек, който не може да оправи своя си живот, гадалел ли е? Аз не обичам пророци, които не обичат да оправят своя си живот. Не обичам пророци, които плещят наляво и надясно, не обичам пророци, които говорят лъжливи работи. Всички сте пророци, пък не знаете кога ще бомбардират София. Че ще бомбардират, ще бомбардират. Може да бомбардират. Някои казват: "Учителят бяга на планината." Бягам, отивам при Господа. Оставям грешните хора. Ако съм в София, зная какво ще стане. София без Господ като Содом и Гомор ще стане. В планината е Господ. Господ не е долу в София. На Витоша е Господ. Като идеш там, ще го намериш. Някои от вас ви мързи, казвате: "Кой ще ходи." Някой минава за герой. Казвате: "Той е страхлив, те са страхливи." Краката ще отслабнат, ще изгубят сила, няма какво да ядат. Да ходиш осемнадесет километра и да се върнеш, приятно ли е? Христос седеше ли вечерно време в Ерусалим? Горе в планината ходеше. Всяка сутрин, като отивам горе в планината, срещам един поп, той слиза долу, в София. Той се чуди на ума ми. Доста млад, поздравява ме любезно. Всяка сутрин аз заминавам нагоре, той - надолу, аз - нагоре към планината. За мене София мяза на кесия. Когато тази кесия е празна, няма какво да бутам, но мене ме интересува, ако има нещо да туря в кесията. Ако спечеля да туря, какво ме интересува празната кесия. Казвам, не трябва да се самозаблуждаваме, когато почиваме вкъщи. Щом се свърши нашата почивка, трябва да излезем в духовния живот, човек трябва да излезе и да влезе в духа си. Той не трябва да изкушава Господа. Когато Господ дойде при Аврама, казва: "Имам намерение да погубя Содом и Гомор." "Господи - казва, - може да има там петдесет души праведни. Ако има петдесет души праведни, ще го погубиш ли?" "Няма." "Госпо-

ги, може да не са петдесет, може да са четиридесет." "Четиридесет ако има, няма." Така намалява и най-последва: "Да се не разгневи Господ, но ако не са двадесет, но ако има десет души, ще го погуби ли?" "Десет души ако са, няма да го погубя." По същия закон, ако десет души имаше в Содом и Гомор, нямаше да ги погуби. Понеже нямаше нито един, трябваше да погине.

Какво ще стане със София? Ако има десет души праведни, кожата на София ще бъде здрава. Ако няма десет души, кожата на София ще се продере. Туй сега е разсъждение. Всичко в България става за непослушание. Не ме послушаха, вършат престъпления, от четиридесет-петдесет години все кал отгоре ми хвърлят: "Той заблуждава." Не създадох аз света. Всички трябва да се подчиняват на онова, което Бог е вложил във вас. Чудното е, че някои от вас сте доста находчиви. Вие знаете кого аз обичам повече и кого обичам по-малко. Пък другите работи не знаете. Че то е най-мъчното. Знаете най-мъчното, пък лесните работи не знаете. Че как е тогава, аз се чудя на вашето знание. Аз да ви кажа един пример. Слушайте да ви кажа. Щом дойдете при мене, ако сте болен, вие сте тежък човек. Ако олекнете, обичам ви. Ако не олекнете, не ви обичам. Вие сте богат, пак сте доста тежък. Ако олекнете, обичам ви. Ако не олекнете, не ви обичам. Хората, които дойдат при мене, да са доста олекнали. Аз обичам тежките хора, когато олекват. Обичам леките хора, когато понатежават. Малките деца ги вземате на ръце, защото са слаби. Майката взема ли на ръце двадесетгодишен син? Никога не го взема. Той трябва да олекне този син.

Ще ви приведа един смешен пример. Срецам едного и казвам как да му дам, как да му помогна. Казва: "Не заслужава да му помогнеш." Виждам защо не иска да му помогна. Понеже той има в ума си друг, на когото иска да му помогна. Ако помогна на този, няма да остане за

онзи да му помогна, на който той иска. Иска за него да има повече. Тъй не се разсъждава. Ще знаеш, че ти колкото искаш от мене, и на другия толкоз ще дам. Доброто е еднакво приложимо, вие сега разсъждавате. Малките работи в света големи стават. Малкото зърно става голямо, малката диня става голяма. Малките неща в природата растат. Туй, което не расте, не разчитай на него. Разчитай на онова, което расте.

Казвам, във всеки едного Божествената мисъл, която е любов, расте. Дали тази мисъл е в човешкия дух или в човешката гуша, или в човешкия ум, или в човешкото сърце, тя расте. Туй, което расте навсякъде, то е Божественото. То е малко всякога. По някой път вие правите грешки несъзнателно. Някой тури фалшива монета, не я познавате. Някой път правите престъпления, не сте виновни вие. Виждам, не разбирате фалшивите монети. Фалшива сте я взели, фалшива ще я дадете. Вие сега не разбирате, че тази монета е фалшива. Някой път виждате, че монетата, която сте взели, е фалшива, гледате да я прокарате. Прегрешението ви е съзнателно. Ще я отделиш. Като сте се излъгали вие, ще поправите погрешката. Като не лъжете, претърпявате това. Тази монета хвърлете някъде, заровете я някъде. Нищо повече. Не я прокарвайте.

От моето гледище никога не съм говорил нещо в моя живот, което не го правя. Не говоря - един човек, че го обичам. Най-първо гледам какво може да направя. Какво ще казвам на човека, че го обичам. За да го обичам, трябва да му помогна в ония Божествени работи, които Бог е вложил в него. Аз да повярвам в Божественото, ще внесе нещо ново, ще помогна на Божественото в него. Даровит си. Това, което Бог ти дал, работи върху него. Може да му помогна, не може да свърша всичките работи. Всички трябва да съдействаме на онова, което е в нас. Всеки един трябва да помага на Божественото. Понеже един ден всичките неща ще станат общи. Сега са частни. Вземете, на нивата класо-

вете са отделни. Човек като овършее всичките зърна, туря ги на едно място, събира ги на едно място. Един ден всичките блага в света ще бъдат събрани в големи хамбари. Тогава ще бъдат достояние на всичките. Сега, понеже са на нивата, всеки стрък трябва да расте, да завърже, да роди хубаво семе. Ще страдаш, че вятърът те дуhal, че сняг паднал, че дъжд паднал. Ни най-малко не трябва да те смуцава. Най-първо трябва да създадеш едно хубаво зърно.

Допуснете сега, че отивате при един хубав извор. Трябва да давате наставления на хората как да пият. Когато човек отива при добрия извор, никакъв съвет не му давайте. Добрите извори никога не правят пакост никому. При този извор ще пиеш толкоз, колкото трябва. Всичките хора правят погрешка само при лошите извори.

Когато отива някой при Бога, също може да му дам три съвета. Да прослави името Божие. Да прослави Царството Божие и неговата правда. И винаги да върши волята Божия. Нищо повече. При Господа като идеш, да вършиш волята Божия, да търсиш Царството Божие и неговата правда и да славиш името Божие тъй, както ти знаеш. Трябват такива схващания, без да му кажа.

Преди години ме срещна един свещеник от Варненско. Доста умен човек, но много сприхав. "Ти - казва - защо разваляш този народ?" Много работи ми каза. Искях да го изслушам, рекох: "Ти туй, което говориш, трябва да е вярно. Аз изхождам от друго. Ти мислиш, че вреди. Аз не съм предал Божията любов на един народ. Ако не съм предал правдата Божия на един народ, ако не съм предал Божественото право - там е всичко. Втория път, като дойдеш, ще се разберем по-добре." След пет-шест месеца иде един ден, понавел главата си, говори мекичко. Казва: "Господин Дънов, как си, добре ли си?" По-преди говореше като генерал, заповядва. Какво е станало? Тръгнал за Варна. Нату-

ряли големи куфари, става сблъскване, куфарите падат, смачкват го. Казва: "Случи ми се нещо. Щеше да ме утрепа." Нищо не му казвам. Казвам, те са другите куфари. Аз казвам на себе си: и аз ако не изпълнявам волята Божия, този куфар ще дойде върху моята глава. Няма лицеприятие.

Казвам, ние сега трябва да се отличаваме, трябва да бъдем чисто злато. Може да има кал отвън. За външната кал, за външните неща не съм. Съдържанието на нашия живот по дух, по душа, по ум трябва да бъдем злато. Да даваме само от онова, което Бог ни е дал. По някой път вие се сърдите, че не може да се търпите. Прави сте, че не може да се търпите. Някому краката миришат, вие имате ухане, не може да го търпите. Той иска ти да го търпиш. Не, той трябва да си умие краката. След като си умие краката, че не може да го търпиш, погрешката е твоя. Щом не си умие краката и ти не може да го търпиш, погрешката е негова. Две неща има. Трябва да си измие краката, да се изчисти хубаво. Ако ти не може да го търпиш, тогава погрешката е твоя. Но ако той не се очистил, не си умил краката и иска ти да го търпиш, погрешката е негова.

После, като отивате някъде да си купите нещо, не туряйте мисълта да смъкнете една стотинка поевтино. Колкото го дава, толкоз платете. Колко искаш? Десет лева за едно яйце. Благодаря, че е десет лева. Ако е двадесет лева, благодари, че е двадесет. Ако е тридесет, благодари, че е тридесет. Във време на инфлацията в Германия един германец с десет милиона не можеше да се нахрани и с петдесет милиона не можеше да се нахрани, дойде до милиарди. Смешно. Германците не можеха да смятат. Но с десет лева за едно яйце. Едно яйце струва един милиард. Сега по някой път някои възразяват. Ще ви приведа пример. Казва: "И аз може да свиря, и аз може да пея." Не може да свири като мене, право е, не отричам. Но в свиренето има едно качество. Има няколко вида музикан-

ми. Тебе ти е тъжно на душата. Като свирят, тъгата изчезне. После пак се яви тъгата. Има някой път, музикантът като свири, тебе ти стане светла мисълта, после пак тъмнотата дойде. Според мене добрият музикант като дойде да свири, даде концерт на болните хора. Всичките, които лежат на леглото, стават, оздравяват. Добрият музикант като свири на скържавия богаташ, този богаташ, като излезе, развързва кесията си, дава. Той е добър музикант. Онзи музикант, който свири и кесията не се отваря, при който болният не става, той не е добър музикант, не свири хубаво. И той като мене свири. Казвам, ние си мязаме. Аз разсъждавам, казвам, и той е като мене. Аз свирях, болният седи намясто. На богатия свирях, кесията не се отваря. Той свири, болният не става, богатият не си отваря кесията. Ние си мязаме. Дойде друг, свири, болните стават, богатите си разтварят кесииите си - различаваме се.

Казвам сега, колко души от вашето свирене станаха и колко богати си развързаха кесииите? Ние сами си създаваме своето нещастие в света. Тебе Господ ти е вложил една добра мисъл, посади я. Не я посаждаш, мъчи те. Едно желание турил, за да повдигне сърцето ти. Ти не го направил, сърцето те мъчи. Турил нещо в душата ти, и него не правил. Само се оплаквал, че работите не вървят.

Преди години ми разправяше един мой познат. Казва: "Закъсах, остана един лев в джоба, държа го, като че всичкото ми бъдеще зависи от този лев. Все пипам джоба, че защо един лев имам. Мисля си какво да направя. - Това е религиозен човек. - Седим на едно място. Не смея да си заръчам кафе, пипам само лева. Върти се една мисъл, какво ще правя. Ето, иде един беден човек, при мене имаше други богати хора, но дойде от мене да проси. В мене нещо ми казва: "Дай лева." Извадих го, дадох го. Казвам, отиде, без нищо останах, последният лев отиде. Седя, мъча се вътре и мълча. Закъсах, голям

нехранимайко съм, има в мене нещо много лошо. Иде един приятел, десет години не бяхме се виждали. Казва: "Бре, Драгане, откога те търся. Ела с мене." Заведе ме в дома си на гости и ми казва: "Ако имаш нужда, аз съм на твое разположение. Не сме се виждали толкова години. Колко ми е приятно, че те срещнах."

Като извадите последния лев от джоба, няма вече на какво да уповавате. Тогава Господ ще дойде. Докато е този лев, спъвате Господа. Дотогава, докато уповаваш на един лев в джоба си, Господ няма да дойде, ще се освободиш от всичко, не да искаш сам да раздаваш. Сега не го давате. Не е приятел. Някой казва, да не изкушаваме Господа. Да раздам, добре Господ да мисли заради мене. То е изкушение. Не трябва да изкушаваме Господа. Ако нямам пари, здрав човек съм, ще ида да копая. С работа ще си изкарам хляб. Няма да очаквам да се моля, че Господ да ми даде. То е изкушение. Младият момък казва: "Отиде и последното. Какво ще се прави?" Защо стават работите? Да се ползваме от тях.

Ние, като изучаваме Стария завет, всичките погрешки на хората седят все в онова - да се не покланяш на слънцето. Писанието казва да не уповаваш на хората. Смятай, че чрез тях Господ може да ти помогне. Не ги прави божества. Не правете човешката Божествена любов. В мене има само една любов. Тази любов при човеците се проявява по един начин, при добрите хора - по друг. Не правете различие в любовта. Животинска любов, казвате. Любовта в цялото битие е една и съща. Когато едно животно те обикне, става мекичко, готово на услуга. Една птичка, като те обикне, тя ти услужва. Като изпрати Господ Илия, гарваните го хранеха, понеже отиваше да върши волята Божия. Този гарван, за да ти донесе хляб, той те обича. Привеждал съм примера за онзи българин в гръцко-българската война, който останал да се моли и казва: "Господи, покажи ми, че си жив." Една костена жаба, която

чула, задига половин самун хляб, занася му в пещерата. Жабата го накарала да повярва, че Бог е жив. Ако една жаба може да върши волята Божия, защо ние да не можем да вършим волята Божия.

Сега вас някой път ви е страх да не падне някоя бомба. Но когато вие изхвърлите една бомба из устата си навън, скарате десет-двадесет души, това не е ли бомба? Това не е ли поражение? Падне бомба, събори къщата. Ти казваш, не му вярвай, шмекер е. Бъдете смели, зад гърба на хората не говорете нищо. Най-първо моли се на Господа заради него, да го просвети. Ако си от смелите, кажи му: "Ще ти кажа, не искам да говоря за тебе пред другите. Това, което правиш, не е право."

Казвам, целият псалом е - блажени са онези, които познават господните пътища, праведните. Онези, които ни изпратил. Те ни изпитват сега. Четири пъти бомбардираха досега София, три пъти бях в София, единия път бях на Витоша и последния път бях вън от София, в къщата на една сестра. Излезе един брат и казва: "Гори София, на четиридесет-петдесет метра дими." Излязох, гледам, един и половина километър има. Вие мислите, че сте силни.

Ако бяха ме послушали, туй не щеше да стане. Сега трябва да ме слушат и не само мене. Аз бих им казал, ако вземат и приложат учението на Христа. Да приложат, каквото Христос е говорил. Каквото аз говоря, оставам настрана. Ако българите биха приложили, каквото Христос е говорил, ако германците биха приложили, каквото Христос е говорил, това нямаше да бъде сега. Божието слово преди две хиляди години е едно и също. Божиите слова сега и едно време еднакво са ценни. Има неща, които са увити в човешкото. Божествените неща никога не губят своята цена. Както едно време, така и сега. Едно време беше пъпка, сега е цвят. След време ще бъде зрял плод.

Аз ви говоря сега по закона на любовта. Мене не ме интересуват греховете на хората, защото аз зная, че

Бог е единственият, който обича грешните. Писанието казва: "Бог не благоволява в смъртта на грешника." Сега вие сте готови на всички жертви. Страхът действа. Човек трябва да бъде еднакъв и в лошите, и в добрите времена. Не трябва да бъдем като онзи циганин, който извадил четири-пет косерчета. Дошла буря, казва: "Господи, едно косерче за тебе, едно за мене." Бурята престанала. Като влиза: "Защо са ти косерчета? Жена нямаш, циганчета нямаш. Я си ми ги дай на мене."

Обещаното в живота не го отлагайте. Хубавото, което сте го обещали, колкото и да е малко, никога не го отлагайте. То е едно от правилата. Всяка добра мисъл, колкото и да е малка, приложете я. Всяко добро желание, колкото и да е малко, приложете го. Ще имате една опитност, която никой в света не може да ви даде. Защото пророците, които помагали, имаха една дълбока опитност. Големи изпитания са имали пророците. Отдето е минал един пророк, вие не може да минете оттам. Вие ще направите една погрешка, хич даже няма да усетите. Един пророк, като направи една погрешка, усеща голямо страдание. Христос казва: "Ако кажа, че не го познавам, ще бъда подобен на вас. Аз го познавам и волята му изпълнявам." Всичката сила на човека седи в познаването, във вършенето волята Божия без никакво колебание.

Първото нещо е в света да изпълним волята Божия по любов, не по закон. По закон хората изпълняват. Кой досега не е правил милостиня, кой не се е женил досега? Туй още не е Божественото. Ти се жениш за младата мома, защото е богата и красива, здрава. Ти се жениш за нея, понеже ще роди хубави деца. То е още користолюбие. Ожените се най-първо, не донася нищо въщи, започнеш да риташ. Щом се ожениш, той нищо да не донася, ти дума да не правиш, да кажеш - в реда на нещата е той нищо да не донася. Като гост да го нагостиш и ще го изпратиш. Сега казвах: "Не зная какво да мисля заради него." Често по същия начин

казвате: "Аз от него очаквах нещо повече." Вие очаквате някой път повече добро от някого. Не очаквайте хората да правят по-голямо добро от вас. Винаги вие да сте първи в доброто. В доброто да бъдете първи и последни в злото.

Ето едно правило - първи в доброто, последни в злото.

Не любете вашите уголи. Не обичайте вашите фалшиви мисли, не им давайте живот. Божественото във вас пазете. Любете духа, любете душата си, любете ума си, любете сърцето си. Четири неща има. Да обичаме духа си, да обичаме Бога, който живее в нашия дух. Да обичаме Бога, който живее в нашата душа. Да обичаме Бога, който се проявява в нашия ум. Да обичаме Бога, който се проявява в нашето сърце. Навсякъде той е жив. На него трябва да изпълняваме волята му без никакво раздвояване във вас.

Сега във вас ще остане една малка погрешка. Вие всинца сте големи хатърджии. За хатър оставете да свършите една добра работа. Хатър правиш, но имаш работа да свършиш. Дойде някой, иска да поговори с вас. Кажу: "Имам работа. Аз отивам на лозето, вземи мотиката, ела да поговорим." "Чакай да поседим." Не може да седиш сега. "Не може да седим сега да поговорим. Отивам към Витоша." Отивам, не може да остана. Казва: "Страх ли те е? Не ме е страх. Днес минава Господ през Витоша. Като мине, искам да го видя. Той не остава там. Искam, като мине, да го видя само. Не казвам да остане Господ да поговорим. Той минава. Като го видите, достатъчно е. Само да видите Бога с неговата благост, не в неговите бомби. Тези ви заблуждават, казват: "Господ ни е пратил да ви научим." Онзи, който бие, не е от Господа. Онзи, който те лекува, да. Този, който те убива, той не е от Господа. Казва: "Той отначало е човекоубийца." Когато да лъжат, от своето да лъжат. Този, който ви е лъгал, той е друг. Този, който ви говори истината, е

друг. Единственият, който ви обича, е Бог. Единственият, който праща светлината, е Бог. Единственият, който дава свободата, той е Бог. Дето мине, душата ни усеща тази наслада. Човек е готов на всичките жертви.

Сега бъдете хатърджи, нямам нищо против. Но не се отказвайте. Да ви дам един пример. Ще ви дам и тълкуванието. Един петел намира една голяма буца сирене. Качил се на гървото, мисли да я яде. Минава лисицата, гледа го, гържи сирене. Казва: "Много хубава райска птица. Гласът ти трябва да е Божествен. Я, попей." Петелът, щастлив, изкукуригал и сиренето паднало. Лисицата казва: "Много добре пееш." Петелът казва: "Много добре пея, но отиде сиренето." Научил той урока. На другата година петелът пак гържи сирене. Минава лисицата, хвали го. Той изял сиренето и след това изкукуригал. Казва: "Тази година малко не пееш, както миналата година."

Казвам, извършете волята Божия, че тогава бъдете хатърджи. Като свършим работата за Господа, тогава може да поеем, може да поседим, може да си поговорим. Сиренето изяжте. Значи извършете волята Божия. Изпратете мисълта, която трябва да изпратите в света, и тогава кажете: "Сега съм на ваше разположение и каквото искате, ще направим."

Да изпълним волята Божия, после волята на всичките групи хора. Нищо повече.

"Отче наш"

*Утринно слово
26 декември 1943 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ

"Добрата молитва"

"Изгрява слънцето"

В света има два вида хора, които са силни: едните, които възприемат добре, другите, които предават добре. Сега ще чета 5. глава от Евангелието на Матей. Една от тези глави, в които Христос говори за блаженствата. Блаженствата са хора, които възприемат добре нещата. Човек, който не възприема добре, той не може и да предава добре. Ученикът, който не се е учил добре, той не може и да свири добре. Младите хора виждат по-добре, имат по-хубава реч, но не разбират. Чете книгата, не разбира. Старият някой път не вижда, но разбира. Тъй щото сегашните млади хора четат добре, но не разбират. Старите не виждат добре, но разбират. Някой път по-добре е човек да не довижда, но да разбира, отколкото да вижда, пък да не разбира.

(Учителят прочете главата.)

"Мога да кажа"

Майстор е онзи цигулар, който, като свири, не прави погрешки, взема вярно тоновете. Не само взема вярно тоновете, но те не са сухи, но са сочни. Някой път има тонове - не са крехки, нямат съдържание в себе си. Някой път имат стипчивост и не си доволен,

като слушаш. Някой път говорим за любовта, мъдростта и истината, за тия работи трябва да имате една ясна представа, не научно само да знаете какво нещо са. Нас научните работи не са ни нужни. Не вижда човекът добре, но знае теоретично какво нещо е светлината, как се предават трептенията, но сам не вижда добре. Аз бих желал да виждам, отколкото да зная научно какво нещо е светлината.

Вие ще кажете: "Не зная какво нещо е любовта." Трябва да я знаете. Любовта е нещо ново. Никой не може да каже какво нещо е любовта. Няма какво да ви разправам какво нещо е любовта. Тя не е греха, която може да облечеш, не е нито въздух, който може да дишаш. Любовта е нещо, без което човек не може. В момента, в който тя престава да влиза в него и той да има отношение към нея, той става недоволен, кисел. Като се вкисне, съвсем нищо не остава от него. Не че не остава, но той не знае какво да прави тогава. Вие сега нямате туй, за което ви говоря. Не сте се вкиснали. Не знаете какво нещо е вкисването. Казва: "Вкисна се." Опасна работа е. Малкото вкисване, микроскопическото, го знаете. Но голямото вкисване е опасна работа. Някой път вие сте недоволни, но по-голямото недоволство не сте опитвали. Много малкото недоволство, микроскопическото го знаете, то е друг въпрос.

Най-първо човек трябва да бъде способен, за да възприема нещата добре. И неученият, и ученият човек. Ученият човек е натоварен кон с товар. Натоварил се с теории, тия теории нямат никакво приложение. Питам, какво се ползва един адвокат, който знае всичките закони в държавата? Богат не може да стане. Какво се ползва един съдия, който знае да съди хората? Като няма кого да съди, какво ще прави, цял ден ще стои без работа, няма кого да съди. Съдията съди не добрите хора, но лошите хора. Един съдия, който съди лошите хора, какво придобива? Постоянно губи.

Съдията съди този, издаде една присъда, присъди онзи, издаде друга. Всеки престъпник, който влиза в затвора, псува съдията. Тогава един съдия най-малко стотина пъти е псуван. Тия псувания все ще му направят някаква пакост. По някой път казвам на съдиите: щом съдите, ще ви псуват, не съдете никого, да не ви псуват. Даже вие не трябва да бъдете съдии. Да имате ключ, да идете в затвора, да отворите вратата и да пуснете затворниците, да ви благославят. Кажете им: "Хайде навън, излизайте." Като излязат, да се радват и вие да се радвате, че сте пуснали тези хора.

Вие разсъждавате какво ще стане с вас. Ако направите туй, какво ще стане с вас? Някой казва: "Ако направиш едно, какво ще стане?" Ако не го направиш, пак ще стане нещо. Ако направиш доброто, ще придобиеш нещо. Ако не го направиш, ще изгубиш нещо. Ясно. Ако направиш доброто, ще спечелиш. Ако не го направиш, ще изгубиш. Доброто, ако го направиш, печелиш, ако не го направиш, губиш. Обратен е процесът в злото. Злото, ако го направиш, губиш, ако не го направиш - печелиш. Казва някой: "Какво да правя със злото?" Не го прави, за да печелиш. Умният човек и от доброто печели, и от злото печели, туй не го знаете. Нова година това ви носи. Едната четворка е доброто, другата четворка е злото. Доброто като го правиш, ще печелиш, злото като не го правиш, пак печелиш.

Господ иска да научи народите да правят доброто, за да печелят и да не правят злото, пак да печелят. Сега се бият, правят злото. Казва: "Ако се биете, ще изгубите всичко." Казвам, тази година, ако правите добро, много ще спечелите, толкоз, колкото никога не сте спечелили. Злото ако не го правите, пак ще спечелите, както никога не сте печелили. Туй е тази година. Доброто ако го правите, ще печелите, както никога не сте спечелили. И злото ако не го правите, пак ще спечелите, както никога не сте спечелили. Какво

повече от това? Повече от това от лукаваго е. Сега друг е въпросът. Вярно ли е това? Сто и един процента е вярно без изключение.

Един абсолютен закон в света е: всеки, който се въздържа от злото, печели, всеки, който прави злото, губи. Сега вие искате злото да се махне от света. Половината от света ще изгубите тогава. Злото като не го правиш, ще спечелиш. Злото е необходимо, въздържаи се да го правиш. Сега да ви обясня. За доброто ще работите вие, ще оставите злото да работи за вас. Досега вие сте работили за злото, вие сте били слуги на злото, пък сте били господари на доброто. Сега ще станете слуги на доброто, а господари на злото. Доброто, като стане господар, знае какво да прави. Вие ще кажете: "Не зная как." Има нещо, което вие знаете. Даже малкото пиленце знае как да яде. Майката като каже на кокоши език, веднага знае как да яде. Туй, за което ви говоря, вие го знаете. Ще кажете: "Как да се въздържаме?" Не ме питайте. Вземете, на едно дете запалете една свещ, то иска да си тури пръста. Казвате му: "Гъш!" То не слуша, тури пръста, опари се. Три пъти като се опари и като му кажете "гъш", вече знае. Няма никаква нужда от друго. И вие, като ви кажат "гъш", да знаете да си оттеглите пръста. Докато ви доказвам научно, пръста ще отиде. Много хубава е думата "гъш", съдържателна дума е. Много кратка.

Казвам, светът се нуждае от добри работници, хора със здрави очи, със здрави уши, със здрава уста, нос. Здрава уста - да може сладко да яде, здрави уши - да могат хубаво да слушат, със здрави очи - да виждат, да не се спъва човекът. Със здрави ръце, със здрави крака, със здрав стомах, здрав мозък, здрави коси. Ще ме попита някой какви да бъдат косите. Ако мъжът е с черни коси, жената да бъде с бели. Ако жената е с черни, мъжът да бъде с бели, контраст. Нищо повече. Белите коси дават, черните вземат. Които са с черни коси, искам да знаят възприемат ли добре. Които са с

бели коси, трябва да дават. Ако някой е сиромаш, белите коси не са намясто. Ако някой е богат, белите коси са намясто. Ако някой е сиромаш, черни да бъдат косите, да възприема. Казвам, когато сиромашът стане с бяла глава, бялото не е намясто. И когато богатият стане с черна коса, черното не е намясто. Богатият да бъде с бели коси, ако са черни, да ги боядиса бели. Какво разбираме под думата „да ги боядиса“? Някой път нямат инсталация, нямат светлина. Казвам, направете инсталация. Нямаме време. Една, две, три врати може да направите.

Ние, съвременните хора, сами се заблуждаваме. Все изменяме теориите, ученията. Има един вид едно прикриване на нещата. Право е и то е намясто. Лятно време при голямата горещина да носиш чадър, разбирам. Ами зимно време да носиш чадър на главата си, намясто ли е? Не е намясто. Считам чадърите са големите нещастия в света, защото, ако е нужен чадърът, природата е турила косите, то е чадърът. Като пада, светлината се разлага. Като туриш един чадър на главата си, ти се лишаваш от благото, което слънцето може да ти даде. Ти, ако си направиш тесни обувца, губиш. Направи си широки обувца, да има най-малко половин милиметър въздух, да не се допира кракът. В тази парижка мода правят обувца тесни. И с остри върхове, бодливи. Бодливите обувца дадоха лош пример. По модата правят обувката бодлива, с остри върхове, после много тесни и с високи токове, някои близо петнадесет сантиметра. Виждал съм токовете на госпожици, като турила обувката си, не може да ходи. Защо са високите токове? Тези, които са ниски, искат да бъдат високи и те носят високи токове. Аз зная, че всичките хора, които имат високи токове, нямат идеи. Разбирам един-два пръста ток, но една педя ток. Не съм против модата, има една мода в природата - и тя си има мода.

Мода значи една форма завършена, която е полезна. Всяка форма, която във възприятието и предаването

е добър проводник на Божиите блага, е намясто. Всяка мода, която спира възприятието и предаването, тя не е намясто. Но да оставим модата. Има една мода в природата. Всяка една мисъл или всяко едно чувство, или всяка постъпка, която е добър проводник, добър предавател, тя е намясто. Имаме едно правило, с което се определя. Запример вие си чешите косата. Кое чесане е хубаво. Що са косите на главата? Косите възприемат добре и предават добре. Дотогава, докато възприемате добре слънчевата светлина и топлина и я предавате добре, вие сте здрави. Щом косите на главата не възприемат добре слънчевата светлина и топлина и не я предавате добре, човек заболява. Дотогава, докато носят възприема добре и предава добре, е здрав. Докато очите възприемат и предават добре, са здрави. Докато ушите възприемат добре и предават добре, са здрави. Щом престанат, тогава се ражда един вътрешен дисонанс.

Казвам, трябва да не харчите много енергия. Някой път приемате повече, отколкото ви трябва, някой път давате повече, отколкото трябва. За доброто, ако човек дава повече, намясто е. Но целия ден по три-четири часа да се занимаваш с ядене, туриш лъжицата, буташ маслото. Наскоро бях в село Симеоново. Спряхме се трима души приятели в една кръчма, гдето кръчмарят реже месце, като седнал, с ножа отреже едно парче, тури го в паницата. Гледам го, с голямо удоволствие реже месцето, то крехко, нарязал цял куп. Друг наш приятел го пита: "Защо го режеш, какво ще го правиш?" Казва: "Ще го направя на кебап, ще го опека. Довечера гоцавка ще имаме. Като дойдат, като похапнат от месцето, повече винце ще пият." Казвам му: "Сега е пост." Той казва: "В селото само един е останал, който пости, всичките други ядат месо." Питам го: "Не може ли без месо?" "Занаятът няма да върви." Не зная свинско ли беше месото, или говеждо, но тъй както ми се виждаше, като че беше свинско месо, много крехко. Като реже с ножа, крехко е месото.

Ако ни гледа един човек от по-висша култура, ще види, че и ние се занимаваме с месцето. Седнал си, режеш месото, мислиш да спечелиш, да имаш ядене и пиене, мислиш да препечелиш нещо. Какво ще препечелиш? Аз го гледам и чета какви нещастия ще му дойдат след години от месото. Аз нищо не казвам. Имаше една сестра, искаше да му каже нещо, аз я побутнах и ѝ казвам: "Нищо не му говори." Аз ще го оставя да пострада, че сто души ще се ползват от неговите страдания. Тоя като страда, сто души ще се ползват. Ако той не пострада, сто души ще пострадат. Вие искате обратното, да ви предпазят. На вас казвам: ако режете месото вие, сто души ще пострадат. И за туй искам да предпазя вас, не заради вас, но заради онези сто души, които ще пострадат. Ще ви кажа: не режете това месо, и за вас е добро. Ако не го режете, и за вас добре ще бъде, и за онези сто души, които ще го ядат, ще бъде добре.

Казвам, по някой път, когато ви говоря за Божията любов подразбирам, любовта и за вас е добре, и за онези, които идат подир вас, е добре. Единственото, мощното нещо в света, чрез което човек може да добие своя идеал или всичко онова, което желае. Ако ти искаш да имаш един добър приятел, обичай Бога, ще имаш добър приятел. Ако ти искаш да имаш добри деца, обичай Бога, ще имаш добри деца. Ако ти си търговец и искаш да имаш добра клиентела, обичай Господа, ще имаш добра клиентела. Ако ти си адвокат и обичаш Господа, всички онези, които идват при тебе, ще ти помагат. Навсякъде приложете любовта. Тя има приложение. Ако любовта няма туй приложение, мене не ме интересуват неща, които нямат приложение. Като възприема и предам любовта, тя всякога носи едно благо за света. Един любовен поглед спасява хората, една любовна дума спасява хората, хляб, даден в името на любовта, и той спасява хората. Една любовна постъпка спасява света.

Любовта във всички свои действия е мощна, тя е единствената мощна сила, която твори в света.

Сега се ражда противоречието дали това е истина. За любовта опитайте първо, и тогава разсъждавайте. Никога не питайте дали ви обичат хората. Първото заблуждение е, че един те обича повече, пък друг не те обича. Когато ти мислиш, че хората не те обичат, то е твое субективно разбиране. Ти си човек, малко си възприел, шишето ти е малко. Този човек те обича повече, но шишето ти е малко, не може да събере повече. Той не може да тури в твоето шише. Ти се сърдиш, че малко ти е дал, но нямаш един билник голям, имаш едно шише от едно кило. Казваш: "Малко ми дал." Причината е в тебе, не в него. Ако не възприемаме малката любов, причината е в нас, не в самата природа. Това е наш недъг. Казваш, че природата те спъва. Това не е вярно, трябва да бъдем справедливи. По някой път вие казвате, че някого трябва да обичаме повече. Че как ще го обичаме повече, когато той има едно шише от едно кило, как ще го обичаш повече? Ти и да искаш, няма да го обичаш. Ако има един билник от дванадесет кила, дванадесет кила любов ще му дадеш. Ако има едно кило, едно кило ще му дадеш, ако има половин кило, половин кило ще го обичаш, ако има сто грама, сто грама ще го обичаш. Каквото съдържание съм вложил, това зависи от него.

Казвам, увеличавайте вашите възприятия. В природата е закон: колкото възприемате, трябва да давате. Човек, колкото приема, толкова трябва да дава. Ако ти си търговец и продаваш някаква дреха, каквато дреха дадеш, толкова трябва и да получиш. Дрехата трябва да съответства на сумата, която човекът дава. Ако той даде много, а ти като търговец дадеш недобра дреха, ще се роди дисонанс и този човек ще каже: "Излъга ме." Ако си грехар и даваш хубава дреха, ще каже: "Скъпо платих, но дрехата е хубава."

Казвам, ако един човек има спрямо тебе една хубава мисъл, дай му едно хубаво чувство, твоето чувство да отговаря на неговата мисъл. Мислите в дадения случай, може да кажем, че са пари. Чувството е материал, от който купуваме. Този материал трябва да има отношение към парите. Ако един човек има една отлична мисъл за тебе, мисли много добре за тебе и ти не му даваш отлични чувства, ти не оценяваш неговата мисъл. Ако ти му дадеш отлични чувства и той има проста мисъл за тебе, той не оценява твоите чувства. Между чувствата и мислите трябва да има пълна хармония.

Разправят за един богат човек, който в живота си никому не благодарил, кой каквото му направи, все ще каже нещо, ще го изхука. Не е ценял какво нещо е благодарност, той бил човек на четиридесет и пет години и веднъж си изкълчил крака. Минава една млада мома, вижда го, че е с изкълчен крак, взема, че му намества крака. За пръв път той ѝ казва "благодаря". Почувствал какво нещо е благодарност. Казва той: "Намести ми крака и започнах да ходя."

Казвам, трябва да отдадем благодарност. Да благодарим на всеки човек, който ни направи услуга. И ние трябва да благодарим на Бога, че той постоянно се спира навсякъде и помага. Какво нещо е Господ? Заради мен тази младата мома, която направила крака на този непризнателния човек, е Господ. Тя му дава добър урок и той казва "благодаря". В доброто е Бог. Казвам, доброто в нас е Бог. Любовта в нас е Бог. Разумността в нас е Бог. Силата в нас е Бог. Ще кажете: "Вие какво сте?" Аз този въпрос не го разрешавам - аз какво съм. Бог, като се проявява в мен, това съм аз. Аз, като се проявявам, това е Бог. Бог, в мен като се проявява, това съм аз. Аз, като се проявявам, това е Бог, нищо повече. Каквото искате разбирайте какво сте вие. Какво нещо съм аз, какво нещо е Бог. Аз съм малкото добро. Бог е голямото добро. Бог е голямата любов, аз

съм малката любов. В дадения случай аз давам малко трошици за птиченцата, Господ дава голямото изобилие на всички и на по-големите животни да се нахранят. Аз големите животни не мога да ги нахраня. Ако остане аз да ги храня, те ще останат гладни. Малките птиченца няма да останат гладни. При Господа освен малките няма да останат гладни, но и големите няма да останат гладни. Аз канализация нямам, не че нямам вода. Моята канализация не позволява голямото. Да дам друго обяснение.

Имате един български дърмон. Дърмонът е сито с големи дупки. През този дърмон всичко отива, но не е всичко чисто. Ситното сито е за бялото брашно, всичките трици остават навън. И остава само бяло брашно, от него вие имате най-хубавия хляб. Учените хора казват, че този хляб не е така хранителен. А този с триците е по-хранителен, отколкото като останат само тия белтъчни вещества. Ние, гребните хора, сме по някой път много ситни сита. Ситното сито е малко, дърмонът е голям, по-мъчно се носи. С големи дупки е дърмонът. Когато българинът иска лесно да свърши работа, не взема ситното сито, но големия дърмон. С онова ситното сито много мъчно се свършва работата. Сееш, сееш, много малко минава, половината остава трици. Ние, съвременните хора, с нашите ситни сита, имаме толкоз трици, че хиляди години имаме все трици да продаваме. Като срещна някого, все за своите трици приказва. Едн-кого си не обичам, че то са трици. Едн-кой му направил пакост, то са трици. Неговата работа не вървяла, трици са това. Че обущата му, че шапката му, това са все трици.

Казвам, вземете дърмона. Вие не разбирате, аз разбирам - Божественото жито, както и да го мелиш, то не иска ситно сито. Има в света едно брашно, което и през дърмона да го прекараш, и през ситното сито да го прекараш, все е едно. Затова не си губи времето да

го прекарваш през ситното сито. Мислиш, че през ситното сито освобождаваш се от злото. Божественото жито не търпи ни дърмон, нито ситно сито. Ако го прекараш през ситното сито или ако го прекараш през дърмона, ще се различава по това, че през ситното сито повече време ще вземе.

Сега да ви покажа кое е ситото и кое е дърмонът. Искам да си намеря един съдружник и искам да го зная какво е. Турям ситното сито, турям и дърмона и гледам моя съдружник. И гледам какво ще стане, съдружникът ми какво вземе - дърмона или ситното сито. Ако вземе ситното сито, оставам го настрана. Аз нося със себе си и дърмона, и ситото. Ако избере дърмона, добре дошъл. Но ако избере ситото, го оставам настрана. Или пък ще му предложи хляб. Като пречупи хляба, ако даде на мене половината или ако разчупи хляба, гледа той да вземе за себе си повече. То е вече ситното сито. Той ще служи само на себе си. Човек, който най-първо услужва на себе си, носи ситното сито. Който услужва и на другите, той носи дърмона. Ако Господ би постъпил, тъй както ние постъпваме, какъв ще бъде нашият живот. Ако той употребяваше ситното сито, ако той не извиняваше нашите погрешки, какво би станало. Ако той би правил разлика между добрите хора и лошите, какво би станало? Той постъпва еднакво справедливо към добрите и спрямо лошите. При сегашните условия и дърмонът е намясто, и ситото е намясто. То е в един много ограничен свят. Не искам да ви кажа, че ситното сито е лошо. И то е намясто. При сегашните условия и ситото е хубаво, и дърмонът е хубаво. Когато ти имаш тънкото сито, имаш и дърмона, знай, че и дърмонът е намясто, и че и ситото е намясто.

Българите, когато искат да оставят жито на някой свещеник, аз съм ги наблюдавал, прекарват житото през дърмон, понеже, през дърмона като прекара житото, и хубавото отива, и лошото отива. Житото не е чисто. През ситния дърмон прекарано,

житото е чисто. Този пример е за българския дърмон. Дърмон знаеш какво значи - дар и мон. "Дар" е като веднъж е даден. "Духарма" значи благото на света. Българинът под дърмон разбира най-хубавите работи, които искаш да ги прекараш, прекарай ги през дърмона. Тази е идеята. Българинът се е ухитрил. Той развалил дупките на дърмона, защото в природата дърмонът, туй, което е дар, има особени дупки. Българинът направил тия дупки два пъти по-големи, отколкото трябва. Защо? Понеже иска да приеме благата за себе си, направил дупките по-големи. Като гойдат хората, не употребява същия дърмон за другите хора. Казва: "Не го прекарвайте през дърмона, но през ситното сито го пресей." Като гоиде за себе си, употребява дърмона. А за другите хора употребява ситното сито.

Казвам, в правия смисъл ситното сито е по-близо до първичния дърмон. Сегашният дърмон е много далече от първото сито на нещата. Направиш една погрешка, не виждаш своята погрешка, заличаваш я, казваш: "Не е голяма." Друг като направи същата погрешка, виждаш голяма тази погрешка. Работата е там, че ти като направиш погрешка, туряш дърмона за себе си. А друг като направи погрешка, туряш ситното. Тогава имаш две мерки. Щом мериш с две мерки, отношенията между тебе и хората вече не са прави.

Сега някой казва - той е много прикрит човек. Какво е определението на прикрития човек? В този смисъл човек, който мисли злото, той е прикрит, човек, който мисли добро, той е открит. Може да не говори, той, като мисли доброто, е открит. Който мисли злото, е прикрит и като говори, е прикрит. Под думата "прикрит" разбирам - който мисли лошо. Ако човек не мисли злото, той не е прикрит. Това е прикритост.

В любовта прикритие няма, в любовта всички неща са ясни. В този свят ние не го виждаме, но в света на любовта всичко е открито, осветено е, написано е. Всеки може да знае, стига да знае да чете.

Ще знае колко струва тази любов, която някой път не отплаща. Мислите ли, че една майка, която ражда едно малко дете, и доброто, което тя му е направила, и туй дете не оценява благото на майка си; мислиш ли че един баща, който е дал живот на своя син, и синът нищо не оценява; мислиш ли, че един човек, който те обърнал към Бога, че той нищо не е направил за тебе? Знаете ли колко енергия той изхарчил? Вие не съзнавате от кое място е дошъл. Този възвишен дух е напуснал небето, оставил щастието, блаженството и ти казваш - той нищо не ми е направил.

Всяко добро има велика цена в себе си. Ние трябва да оценяваме доброто, което ни е направено. Всяка любов, която проявяват хората, то е велико. Тия същества носят тази любов от далечни светове, те са дошли, тази любов ги е заставила. За Христа казват, че той е бил богат и като слезе между хората, стана сиромаш. Той, който беше сиромаш, стана богат. И той осиромаша по единствената причина, че хората му взеха всичко и нищо не му дадоха. Като му взеха всичко, убиха го, разпънаха го. Казват: "Да си вървиш." Биха го, убиха го и го изпратиха на онзи свят.

Ние не трябва да постъпим по същия начин. Като дойде един човек, който те обича, трябва да постъпиш благоразумно към него. Тази година не търпи такива хора, тази година вие искате мир. Казвате: "Ще има ли мир, или не? Какво мислите вие?" Пита ме един, казва: "Я ми кажи ще се ожения ли." Рекох: "Искаш ли да се жениш?" "Разбира се." Казвам: "Ще се ожениш." Той ме пита: "Ще се ожения или не?" Аз зная, от него зависи. Семето казва: "Ще изникна или не?" На туй семе аз ще му дам условия, а възможностите то носи в себе си. Женитбата зависи от него, не от мене.

Казвам, да се ожениш, зависи от тебе. Бог ти дава условия. За доброто зависи от нас. Условия Бог ни даде. Нашата свобода седи в това, да направим ние доброто. Бог ни даде условията. Когато Бог ни даде

условията, казваш: "Не зная как да направя това добро." Ти тогава не постъпваш справедливо. Като нямаш условията, разбирам. Тази година е малко строга по това, че има две числа еднакви. Едното число, което определя Божествената мъдрост. Знанието много мъчно се добива. Другото - Божествената истина и свобода, която човек трябва да цени, те са две четворки. Числото четири е строго. То не обича лъжата. Четири е число, което не обича лъжата. То е основа на нещата. Върху един квадрат може да се гради къща. Ако турите хубава основа, цял град става. Ако не турите хубава основа, работите се развалят. Числото четири означава бащата, майката, дъщерята и брата. Ако бащата е умен, ако майката е умна, ако големият брат е умен и ако сестрата е умна, по-добро число от тях няма. Ако бащата е глупав, ако майката е глупава, ако дъщерята е глупава и ако синът е глупав, по-лошо число от тях няма.

Много хора ги е страх от числото четири. Друго нещо, виждам вашите дърмони. Виждам, че дърмоните, които имате, много от дупките на вашите дърмони са запушени. Някой път соля си със солницата, нищо не излиза. Дупките са запушени. И солницата има дърмон, но запушени са дупките. И често пъти трябва да извадя игла, да отпуша дупките, та да даде нещо солницата. Тази година гледайте да имате игли, тия дупки да отпушите. Не че вие сте виновати, времето е влажно, солта е овлажняла, запушили се дупките. Насъбраната сол запушила дупките. Оставете дупките свободни, за да може Божиите блага да излизат навън. Вие запушите една дупка, втора, трета, четвърта, оставяте само една дупчица. Дърмонът е един музикален инструмент, хората не знаят на дърмон да свирят. Сега има тия дайрета. Когато взема цигулката, звукът нали излиза през някоя дупка, има доста дупки на цигулката. Цигулката е направена с много дупки. Цигуларят като тури ръката на ръчката, той през всяка дупка изкарва

известни тонове. Когато дунките на цигулката са отворени, цигулката свири много добре. Като се затворят по някой път, не свири.

Или другояче казано, благодарете на Бога за онзи красив ум, който ви е дал. Всичките негови отверстия да са отворени, да са отворени прозорците на ума. Благодарете на Бога за вашето сърце, всичките отдушници на сърцето да бъдат отворени, за да може да стане горене. Не може да горите, трябва отнякъде да излиза димът и да има отверстия, за да влиза въздухът, за да образува горене. Казвам, когато тази канализация е правилна, когато този комин е направен добре, горенето става правилно и няма кадеж вкъщи. Щом горенето в нашето сърце не става правилно, ражда се дим, раждат се неприятни работи. Тогава трябва да повикаме някой коминджия да очисти саждите. Коминът трябва да бъде направен добре, не какъвто вятър да духа, горенето да става правилно. Забелязвам в София, в моята стая, има един вятър, като духне, не гори собата. Три вятъра има, като духат, гори, единият като духа, започва да излиза дим навън. Като вляза в стаята, познавам кой вятър е духал. Като се изгуби димът, казвам: изгубил се е вятърът. Значи, ако се измени вятърът, печката боботи хубаво, музикално гори. Щом дойде онзи вятър, има спъване, трябва да мълчиш, виждаш, лицето на собата става груба.

Казвам, ние сме онези печки, които трябва да се направят хубаво. Казвам, по някой път четири темперамента има, четирите темперамента са четирите ветрове, които духат в нас. Единия го наричам източен вятър, който образува Божествената правда. Единия го наричам северен вятър, който образува Божествената истина. Южния го наричам Божественото добро. И западния вятър го наричам добрата обхода, която човек трябва да има. Що е запад? Добрата обхода. Що е изток? Справедливи трябва да

бъдем. Що е север? Истината и свободата иде от север. Що е доброто? Благото, което трябва да приемем. Едно дърво дава плод, то е добро.

Казвам, между правдата, истината, доброто и добрата обхода има вътрешна хармония, която хората тепърва има да учат. Правда без истината не може да се проявява. Истина без добро не може да се прояви. Добра обхода без правда и без добро не може да се прояви. Най-първо ние започваме с правдата. Правдата, това е подтикът, това е движението. Аз наричам правдата „ре“. Цигулката има четири струни. „Ре“ е правдата, подтикът, движението. Най-първо човек трябва да има подтик, да възприеме нещо. Щом възприеме, той може да има благото. Щом не възприемеш добре и не предаваш добре, ако не видиш добре и не издишваш добре, ти не може да се ползваш. Ако възприемаш толкоз въздух, колкото е необходимо в даден случай в дробовите и ако твоята мисъл в дадения случай не може да използва този въздух в дробовите, ти не се ползваш. Защото в нас Божественото съзнание е, което използва благото. Божественото съзнание е, което изважда живота из въздуха, който влиза, и го задържа. Някой път дишаш произволно, механическо дишане. Много хора заболяват, защото не дишат правилно. Ако дишаш и благодариш на Бога за въздуха, който ти е дал, твоето съзнание приема Божествените блага, които са скрити в този въздух. Като излиза навън, пак благодариш на Бога за туй, което си приел. Като приемаш въздуха, благодари и като го предаваш навън, пак благодари.

Сега, някой път ние благодарим само когато приемаме, а някой път, когато даваме, не благодарим. Благодарността и в двата случая трябва да е. Може ли да гадеш хляб, ако не си приел брашно. Може ли да пиеш вода, ако не ти е дадено. Най-първо трябва да възприемеш и после да предадеш.

Сега всичките хора искаме в света да направим нещо. Трябва да приемем. Ние най-първо трябва да

възприемем Божественото, трябва да приемем онова, което Бог е направил, да възприемем в себе си, и тогава да дадем. Ние искаме да направим един нов свят, това е невъзможно. Трябва да имаме един образец, не може да направим нищо в света от себе си. Ти ще направиш онова, което Бог е направил. Когато идеш в училището, няма да създадеш българския език, ще учиш туй, което българите са създали. Ако живееш във Франция, ще учиш туй, което французите са създали. Ако идеш в Англия, ще учиш туй, което англичаните са създали. Или ако идеш в Русия, ще учиш туй, което русите са създали. Ние сме дошли на земята да учим това, което Бог е създал. Не каквото ние сме мислили. Няма да даваме тон, но ще учим езика, както е създаден. Понякога слушам, казват: "Аз имам особено мнение." Аз ви казвам: аз нямам никакво особено мнение. Аз засега имам такова мнение, каквото Бог има. За в бъдеще може да имам свое мнение. Какво ще бъде моето мнение, какво ще измисля? Искам да направя хората щастливи. Как ще ги направя щастливи? Най-първо трябва да познавам какви нужди имат на душата си и в умствено отношение нуждите им не ги зная, не зная какво обичат да ядат, кое ще ги направи щастливи. Може да направя едно ядене много хубаво, но те не го харесват.

Казвам, засега постъпете тъй, както светът е направен. Бъдете с туй, с което сте родени, ще бъдете верни на онова, което Бог ви е дал, не се отклонявайте. Най-първото нещо - ще бъдете верни на себе си. Бъдете верни на онова, което Бог е вложил във вас, после бъдете благодарни на Бога за онова, което Бог ви изпраща. Слънцето идва да ни даде благословение. Бъдете благодарни за онези първични права, които Бог е вложил във вас. Казвам, първото нещо, тази година разполагайте с онова, което имате в себе си, помагайте и на другите. Не казвайте - ексцентричен човек. Нека се прояви човекът. Искате да свири, дайте му да свири, не го критикувайте. Не казвайте - не свири хубаво.

Кажете: "Много хубаво свириш, братко." Нищо повече. Съберете стари хора, съберете млади хора и свирете. Харесвате на младите, ще станат да играят. Старите казват: "Я свири нещо класическо." Класическите песни са за старите хора, изгивите са за младите хора. На младия не свирете класически песни. И на старите не свирете изгиви песни. Веднъж присъствах на едно място, имаше стари хора и млади хора. Един от старите казва: "Хем да не свириш някоя изгива песен, да ме накараш да се разиграя като на млади години." Цигуларят свири най-първо една българска. Накривил си калпака, свири човекът класическа песен. Като я изсвири, започна една изгива. Старият стана и започна да играе. Браво, казва, така се свири, да се подмладим малко.

Младите са, които възприемат, а старите предават. Младите добре да възприемат, а старите добре да предават. Млади и стари да живеят заедно. Понеже старите и младите са еднакви, младите са еднакви в приемането, а старите са еднакви в предаването. Когато нашата мисъл възприема добре, сърцето трябва да предава добре. Ако сърцето възприема добре, и мисълта трябва да предава добре. В даден момент, когато умът възприема добре, и сърцето предава добре. И когато сърцето възприема добре, и умът предава добре. Това е правилен процес. Правилно възприятие на сърцето и правилно предаване на ума. Правилно предаване на ума и правилно предаване на човешкото сърце.

Казвам, всички сме в училище, учете се. Гледам, някои от вас не искате да се учите. Често ви гледам, мислите, че много знаете. Казвате: „Не ми трябва повече учение.“ Казвам, вие още не сте учили. Ти си още в забавачницата, още не си започнал да учиш. Ако ви дам една тема, какво нещо е любовта, как ще развиете тази теза? Или какво нещо е добродетелта в своето приложение? Да допуснем, сега дадат ви една задача - да влезете между най-

лошите хора и да ги направите всички приятели. Как ще постъпите? Един американец се е хванал на бас, че ще съблече грехите си, ще се хвърли във водата, ще излезе, ще обиколи целия свят гол. Питам, как се е облякъл? Ще обиколи света гол, но с грехи ще бъде. Той си хвърлил грехите и останал една тънка хартия доста жилава, много тънка. Като излиза от водата, направил си от нея тънки гащи и едно елече, облякъл се с книжни грехи на първа ръка. По американски започнал да ходи от фирма на фирма, препоръчва се, че ще ходи по света. Американките много обичат обявленията и всекому дават пари срещу това. Хиляда долара, две-три хиляди долара. Събрал голяма сума, купува си грехи, облича се и обикаля целия свят. Устоява на гумата си и рекламира всичките фирми. Ще кажете: "Глупава идея." Да бъдеш между религиозните хора, да идеш, че да не се скараш с никого. Да кажем, влезеш в някоя къща, обичат червено. Какво ще кажеш? "Червеното не е хубаво." Така не се говори. Влезеш в друга къща, носят синьо или черно, разни краски носят. Какво трябва да говориш? Хората имат разни краски. Защо на млади години младите носят цветни грехи, а на старини черно носят? Малките деца турят бели грехи, то не е право, на стари години турят черни грехи, значи на стари години искат да възприемат.

Казвам, старите трябва да ходят с бели грехи, да дават. Как ще ходи, фирмата дават. Не само фирмата е, да бъде да дават, но и стока да имат. Без стока фирмата не върви. Казвам, червеният цвят показва, че имаш нужда от живота. Щом приемеш достатъчно живот в тебе, нямаш желание да носиш червен цвят. Един свещеник ми разправяше, че на млади години обичал червено и казва, че носел червено-портокалено. Не знаех, казва, каква мания беше. Не че е мания, но като носел червеното, показва, че иска от

живота. Когато искаме да се индивидуализираме, носим портокалено. Когато искаме да забогатеем, носим зелено. Когато искаме да станем умни, носим жълто. Когато искаме да имаме вяра в хората, носим синьо.

Всичко туй има смисъл. Дали знаем, или не, е друг въпрос, но в нас виждам съзнанието. Висшият човек знае защо правим нещата. Физическият човек не знае. Има нещо в нас, което не знае, то е човекът на земята. Обикновеният човек има много работи, които не знае. Някои работи не трябва да ги знаем. Знаеш колко са натърпеливи децата. Майката, която пече хляба, трябва да приспива децата си. Някой път някои майки не приспиват децата си и тя още като сее брашното, детето я пита: "Мамо опече ли се питата?" Тя да каже: "Я си легни, мама." Не може да спи това дете и току пита: "Мамо, опече ли се питата?" След малко пак пита: "Мамо, опече ли се питата?" Майката да преспи детето и като се опече питата, да го събуди. Да каже: "Стани, мама." Да не става детето и да пита опече ли се питата.

Сега аз уподобявам и казвам, вие често питате: "Кога ли ще постигнем това нещо?" Ти си едно дете. Тъй да стане, че когато грехата е дошла, да се зарадваш. Някой път на светли празници бащата донесъл грехи, донесъл шапки, обуца и детето, като стане сутринта, казва: "Дрехи няма." Бащата казва: "Има дрехи." "Обуца няма." "Има обуца." "Шапка няма." "Има шапка."

Имаме един неестествен живот, който ни измъчва. Всяка година туряме какво ще спечелим. През тази година пожелайте да възприемете добре любовта и да я предадете. През тази година пожелайте да предадете Божественото знание добре и да го предадете добре. През тази година пожелайте да възприемате добре справедливостта и да предадете справедливостта добре. През тази година пожелайте добре да възприемете добрата обхода и да я оцените

и да предадете тази обхода спрямо другите. Хората да се обхождат с вас добре и вие да се обхождате добре с тях. Те трябва да бъдат справедливи към вас и вие да бъдете справедливи спрямо тях.

"Блажени нищите духом, защото е тяхно Царството Божие. Блажени кротките, защото те ще наследят Земята. Блажени миротворците, защото синове Божии ще се нарекат."

Пожелавам ви да бъдете нищи духом и да влезете в Царството Божие.

Пожелавам ви да бъдете кротки и да наследите Земята.

Пожелавам ви да бъдете миротворци и да бъдете синове Божии.

Благодарете за миналото, което сега става.

Благодарете за настоящето, което сега става.

Благодарете за бъдещето, което ще стане.

"Отче наш"

*Утринно слово
2 януари 1944 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

БОЖЕСТВЕНИЯТ ДЕН

"Добрата молитва"

"Зора се светла зазорява"

Ще прочета първа глава от Евангелието на Йоана.

Иван е евангелист на мекото в християнството - мекота, без която градеж не може да стане. Само с меките работи градеж може да стане. Те се поддават на самовъзпитание. Това е дълбока философия. (*Учителят прочете главата.*)

"Имаше човек"

Животът зависи от възприемането и предаването на онова, което човек получава и предава. Да възприемеш и да предадеш, това са две неща важни, ако разбира човек. Някой път даваме повече, някой път вземаме повече. Ако вземаме повече, ставаме богати. Ако даваме повече, сиромаси ставаме. Сиромашията и богатството се отличават с две състояния. Богатият има много да яде, не знае как да го яде. Бедният знае как да яде, но няма какво да яде. Често казват: "Бедният." За да бъдеш беден, какво си направил. Казват: "Той е учен човек." Учил се е. "Невежа е." Не е учил. На учения дадено му е. Трябва да се даде. Но за да станеш учен човек, онова даденото трябва да се яде, трябва да се учи. Запомнените неща още не са наука. Дрехите,

които имате в гардероба, не са важни. Дрехата, която носите, е важна. Какво ви ползва грехата в гардероба? Казвате на вашия приятел: "Тези грехи имам." Вън е студено, треперите, казвате: "Нека стоят, да не се окирлявят." Кое е по-хубаво? Твоите грехи да бъдат нови и ти да трепериш, или да ги носиш и да получиш нещо? Сега туй е в съзнанието.

За да приеме човек, има си причини. Някои хора, които са възприели повече, се познават, че са възприели повече. Някои, които са давали повече, и те се познават. Че как се познават, ще кажете. Много лесна работа. Онези, които вземат повече, тежат повече. Онези, които дават повече, олекват. Като ги претеглиш, ще знаеш с колко е олекнал. Колко е дал точно, като го претеглиш, ще знаеш колко е тежал. Има тънки Божествени везни, теглят. И човешките мисли теглят. Човешката мисъл на земята няма везни, с които да я премериш. Някои мисли са тежки. Набрала се някоя мисъл в главата, тежко ти е. Мислиш, че си сиромас, което те мъчи. Натрупала се сиромашията. Сиромашията мяза на битпазар, като Плъшкин. Някои сиромаси хора са плъшкиновци. Събрал петала, звондеи, които не влизат в работа, носи ги, пъшка. Пет пари не струват, казва: "Да го имам за стари години."

Сега ние често носим известни чувства, мисли и желания, постъпки, които не са ни потребни. Искаш да бъдеш здрав, казваш: "Този човек е здрав. И аз искам." Ти имаш всичките условия да бъдеш здрав. Ако искаш да бъдеш здрав като него, изучавай го, виж как постъпва. Виж най-първо този човек как се облича, как ходи, как мисли, какво чете, как работи. Не мисли, че след като изучиш това, ще вземеш от него здравето. Той ще ти помогне да бъдеш здрав, но за да бъдеш здрав, ти трябва да дойдеш в съгласие с природата. Тя е, която ще ти даде светлина, въздух, вода, храна. Много други работи има, които може да направят човека здрав. Допуснете, че един цигулар, като свири,

е научил "Цвете мило, цвете красно." Свири я веднъж, два пъти, три пъти. Като я свири с години, какво е добил? Цветето е мило и красно, но той не е нито мил, нито красив, нищо повече. Аз виждам много цигулари, които свирят, пъпки са останали. Някой цигулар се спрял и вече не можеш да го помръднеш, джудже е останал. Тук преди години имаше един орех, израснал между дърветата, и за повече от десет години джудже остана, орехът не може да расте. Питат другите защо не расте. Няма условия. Всичките дървета наоколо големи, вземат соковете, няма какво да яде, какво да пие. Казва, извадете го оттук и го посадете на друго място да израсте. За десет години съвсем малък останал, няма достатъчно светлина, няма достатъчно въздух, няма достатъчно вода, няма достатъчно храна, няма и кой да го обича. Цял ден всичките го хукат, казват: "Да се махаш оттук, какво си дошъл, нямаме нужда от орех." Другите го пъдят. Той пари няма. Беден е. С какво ще се храни? Никому и не дохожда наум да го пренесе в десет години, да е далеч, да няма толкоз братя.

Някой път вие искате да имате големи братя. Джуджета ще останете. Един брат, който имаш, трябва да е най-малко на сто километра разстояние от тебе, ако искаш да се ползваш. Тази идея ви се вижда, че е чужда. Господ отдавна е предвидил тия работи. Между една слънчева система и друга има толкоз голямо пространство, много далеч са слънчевите системи една от друга. Между земята и слънцето може да турите три хиляди системи като слънчевата. Надалеч са, простор има. На най-близката слънчева система до нашата светлината ѝ взема три години, за да дойде светлината, която пътува с трис-та хиляди километра в секунда. Ако рече да пътува с нашите превозни средства, милиарди години ще ѝ трябва.

Сега вие се спирате и питате защо е така. Че как трябва да бъде? Някои питат защо е така. Как

трябваше да бъде? Наблизо да са. Наблизо - джуджета, надалеч - слънчеви системи. Ти, надалеч като си, човек ще станеш. Наблизо като си, никакъв човек няма да станеш. Някои казват: "Близо при Бога." Близо при Бога е онзи, който изпълнява волята Божия. Който ходи по съвета на Духа Божу, който прославя името Божие, той е близо. Близостта не е материално средство да живеете на едно място. Съзнанието ви трябва да бъде свободно. Често вие седите и държите някого в ума си. Не само вие, но всички хора държат някого в ума си. Държите някой светия в ума си. Защо го държите в ума си? Да кажем, четете една книга. Ако някой поет е писал за любовта, ще четете. Ако някой е писал за Божията мъдрост, има какво да научите. Ако някой е писал за истината, ще четете. Ако някой е поет и е писал за живота, ще четете. Ако е писал за знанието, какво нещо е знанието. Ако е писал за свободата, какво нещо е свободата.

В сегашния живот се иска да се разтоварите. Всички хора са натоварени. Някой е натоварен със сиромашия, някой е натоварен с голямо богатство. Казвам, законът е да знаеш как да разтовариш съзнанието си. Седиш, тежко ти е. Какво има в съзнанието ти? Допуснете, че в ума си имате два университета. Искате да следвате в Берлинския университет или в Йелския. Йелският е в Америка, Берлинският е в Берлин. При сегашните условия в Берлинския университет какво ще научите? Нищо няма да научите. Ще научите как падат бомби. В Йелския университет, ако идете при сегашните условия, и там няма нищо да научите. Постоянно ще четете американските вестници, колко хора са избити, колко параходи са потопени. Може да знаете колко са се оттеглили назад или колко са се изтеглили другите напред.

Знаете какво е различието между апостол Петър и Йоан. Каква е разликата? Петър е голям на-

ционалист, умираше за своя си народ. Йоан беше малко по-свободен на любовта. Всички хора, които обичат народа, те дават повече. Онези, които обичат себе си, вземат повече. Защо? Народът е по-голям, има какво да вземеш от него, ти си по-малък. Един човек не мяза на един народ, един народ не мяза на един човек. Народът е като едно дърво голямо, което ражда плодове. Човек е едно малко дърво, което сега е посято, за бъдеще може да стане това. Сега трябва да се разбира. Има нещо, което не се разбира. Обикновените работи. Представете си, че една жена знае да преде много хубаво. В преденето има две неща. Едната преде много тънко, другата преде много дебело. Тънката прежда е хубаво изпредена, дебелата, като пипнеш, има нещо, което ѝ липсва. Зимно време тази грубата греха топли повече, за лятно време тънката греха е отлична. Зимно време треперене има при тънката греха. Лятно време при дебелата греха ще се изпотииш. Някой път при тънката греха може да ти е хладно. Ако искате тънки грехи, за лятно време са. Ако искаш дебели грехи, за зимно време са. Казвате: "Защо едната преде тънко?" Тя казва: "Аз преда тънко за лятно време." Другата ако попитате: "Защо предеш дебело?" - тя казва: "За зимно време." Зимата иска дебела. Някой човек казва: "Той е груб, дебело преде." За какво? За зимно време. За тънко то предене има време. Като дойде зимата, ще се нуждаете от моята дебела прежда. Вие мислите, че дебелото предене не струва. Лятно време не струва, но зимно време по-добро от него няма. който преде тънко, казвате, че за зимно време не струва, но за лятно време е отличен. После тънките грехи са много жилави. Имат една добрина, че са лекички. Човек, който преде тънко, по-леко минава. Който преде дебело, винаги повече страда. Често някой дойде при мене и ми се оплаква, казва: "Тежко е." Казвам, дебело предеш, за зимно време. Лятно време преде, но никой не взема от преждата. Като дойде зима-

та, от тази прежда ще вземат, ще му олекне. Сравнението седи в това.

Ти си скръбен, тъжен. Ако намериш един човек с по-голяма скръб, тебе ти пооекне, забравиш своята. Ако си тъжен, намериш весел, тебе ти става мъчно, защото и ти не си такъв. Зимно време дебелата греха по-голяма топлина дава. Защото качество има в дебелиите грехи. В съзнанието ти дебело предеш. Причините не са външни. Ти си търговец, предеш дебело, за търговията предеш. Казваш, че имаш някакъв идеал. Оставете вашия идеал. В света всички неща, в които живеем, те са материални. Искаш да проповядваш на хората. Не само искаш да проповядваш, ти влагаш стоката си, искаш да имаш мющерици. Бакалинът може да има сто, двеста, петстотин души мющерици. Ако един професор преподава на един, двама, десет ученици, не е така виден. Колкото повече ученици има, знаменит става. Цигуларят, колкото повече хора го слушат, колкото по-голяма публика има, по-добър цигулар е.

Някой път във вас има желание да носите пръстен. Някои казват: "Пръстен не е хубаво да се носи, грешно е да се носи пръстен." Религиозните хора считат за грешно да се сложи пръстен. Никой не може да се ожени без пръстен. Навсякъде по света пръстенът е емблем да се ожени момата, пръстен трябва да се даде на момата. Момъкът да се ожени, пръстен трябва да му се даде. То е като паспорт. Като тръгнеш от България за Америка, паспорт трябва да имаш. Паспортът е пръстен. Лошевината седи в това, колко ще платиш за паспорта. Има евтини пръстени, има и скъпи пръстени за двадесет, тридесет, четиридесет, петдесет хиляди лева. Искат момата да се жени, няма пет пари. Тя ще намери някой, който да я уважава, да ѝ направи пръстен. Имате една бедна мома, никой не обръща внимание. Четете, царският син се сгодил за нея, изведнъж повдигне се пред вашите очи. Досега беше слугиня, сега започват да ѝ се кланят. Откъде във

вашия ум тази служия се повдигна. Някой път казват - той стана набожен. Не те уважават хората, защото не сте се сгодили. Вие само мислите, царският син минава, но не му дава сърце да ви даде пръстен. Той ви изпитва. Дойде в дома ви, само хората говорят, казват: "Ходи, че я лъже." Докато царският син иде само у вас и не остава пръстен, вие не разчитайте на това. Аз ще ви кажа що е пръстен. В света без пръстен не може да се преместите, не може да излезете от къщи навън.

Когато аз говоря за любовта, подразбирам първото условие в живота нашето съзнание да тръгне напред. Нашият ум, нашето сърце трябва да имат побудителна причина, то е любовта. Тя е подтикът, единственото нещо, което ни желае доброто. Любовта ме намери, изпотил си се, казва: "Иди малко да се поразходиш." Гледаш, някой закъсал някъде, казва: "Вземи цигулката, свиря. Аз съм публиката" - казва любовта.

Ще ви приведа един анекдот за един от най-видните проповедници - Муди, в Америка в събудително събрание. Най-първо той бил обущар и се опитвал да говори в църквата, но навсякъде го спирали. Рече да говори, казват: "Седни." Най-после този Муди става виден проповедник. И в Англия ходил да проповядва, слушали са го по двадесет-тридесет хора. Муди разправя - в началото, когато иска да стане проповедник, имало една църква, където видни проповедници говорили. Той ходил да събира хората, пък те да говорят. Най-после и той влизал да слуша какво ще проповядва проповедникът. В един случай повикал един много виден американски проповедник да му говори на сутринта, както сега тук - вечерно време били тия събрания. Пряло му се жамбон, свинска наденица, хубаво направена, мазничка. Похапнал си, казва: "Да добия кувет, сила." Влиза жамбонът в стомаха и му става тежко. Проповедникът говори, нему му се затварят очите. Не

могъл да слуша, съжалява. Всички чули какво проповядва великият проповедник, Муди не могъл да слуша, понеже жамбонът не му давал. Питат го какво говори проповедникът, казва: "Когато викате виден проповедник, не викайте друг. Аз направих една погрешка. Виках един в църквата, повиках друг да ми проповядва в стомаха. Онзи отвътре критикуваше и не можах да слушам онзи отвън. Вътре слушах критиката, спях."

Казвам, в света Бог ни говори. Понеже имаме други проповедници, светът в нас говори постоянно, критикува - това не е намясто, онова не е намясто. Знаем, всичките хора са лоши, но знаем кои са добри. Сега, ако знаем, че десет цигулки са лоши, знаем, че една е добра. Коя ще ти помогне? Десетте лоши или едната? Достатъчно е да нося хубавата цигулка, че другите са лоши - те не ни трябва. Някой път казваме, не се занимавай с лошите хора. Какво има да се занимаваш с един лош човек. Голяма е лошевината. Той е потребен като чук, който троши камъни. Ти си пътник. Оставете лошите хора да се занимават с лошите хора. Те са на мястото, те са чукове. Има камъни, трябва да се чукат. Всичките съградени неща стават чрез чукове, наковални. Във вашето съзнание намерете най-близката звезда, три години трябва на светлината, за да дойде до вас, като пътува с бързината на светлината.

Вие мислите да намерите Бога - лесна работа. Бог е много близо. Най-първо, като идеш да го слушаш, ушите ти трябва да бъдат отворени. Глухият какво ще слуша? За да намериш Бога, трябва да имаш здрави очи, да виждаш. За да намериш Бога, трябва да знаеш да ядеш добре. Ти не може да ядеш, болен си. Щом станеш приятел на Господа, той ще те повика, на гости ще ти дойде. Развален стомах имаш. Какъв гост ще бъдеш? Имаш един ум неподатлив, казва - това не е хубаво, онова не е хубаво. Кое е хубавото, не го знаеш.

Казвам, онова, което любовта даде, и най-скромната храна, бъдете доволни. Ако вие зимно време сте в един пчелин, колко дажба ще ви дагат? Тридесет хиляди пчели има в един обикновен кошер, има около дванадесет кила мед, да прекарат зимата. Делете по колко мед ще се падне на тридесет хиляди пчели. Много малка дажба им се дава. Пчелите нямат чинии, нямат вилжук, прибори. Една малка кулия ще ѝ дагат, ще вземе с хобота. Тази пчела е благодарна. Хубава е храната, която се дава. Аз бих ви препоръчал храната на пчелите, много хубава е, най-чистата. Хората се развалят от много ядене на сладко. Докато ядеш мед, ти си здрав. Ако започнеш да го ядеш лакомо, ти се разболяваш.

Ние, съвременните хора, искаме един щастлив живот. Опасна работа е щастливият живот. Искаме да бъдем постоянно щастливи. В щастието има голямо състезание. В света всичките спорове, които стават, недоразуменията, все за щастието са. Щастието е много материална работа. Даже ангелите се съблазняват в него. Сега туй няма да ви доказвам, много дълго време ще мине.

Един цар едно време искал да му кажат една приказка без край. Явили се да му говорят, но ден, два, месец, все се свършвала. Най-после се явява един голям философ и казва на царя: "Аз ще ти кажа една приказка без край." Този цар търсил човек, който да говори без край. Казва: "Царю честити, имаше велик цар в миналото, който съгради една голяма житница, която имаше сто километра надлъж и двадесет километра на шир. Събра всичкото жито. Когато правеха голямото здание, оставиха една малка дупка. Като го напълниха с жито, влезе едно щурче, взе едно зрънце, извади го и го занесе навън. Не се задоволи с това. Дойде пак, взе друго зрънце и него изнесе навън." Царят казва: "Какъв ще бъде краят?" "Нека извади всичките зрънца, тогава ще кажа." Колко хиляди години трябва, колко пъти

трябва да дойде на земята, докато това щурче извади всичките зрънца?

Щастието е еднообразно. Щастието в живота трябва да бъде разнообразно. Без разнообразие щастие няма. Щастието в музиката е да слушаш разнообразието на тоновете. Ако само с един тон е направена една песен - българите имат такива еднообразни песни: ди-ди-ди-ди. Всички българи, които не могат да пеят, все са от ди-ди-ди. Онези, които хубаво пеят, те са гениални. Едни много хубав ритъм имат.

Та казвам, няма по-хубаво нещо в света, когато умът започне да работи, има светлина. Четеш хубава книга, няма по-хубаво удоволствие от това. Няма по-хубаво нещо - да видиш нещо красиво. Няма по-хубаво нещо, когато си гладен и здрав. Няма по-голяма приятност от първата хапка, която вземаш. В сегашното ядене първата хапка е най-сладка. Последните хапки - намалява се сладостта. В истинското ядене обратен е процесът - първата хапка е сладка, втората е още по-сладка, третата - още по-сладка и като дойдеш до едно място, трябва да спреш. Ако не спреш, ще се роди един обратен процес. Ние на земята не разбираме Божиите блага. Ние страдаме от голяма лакомия. Някой път ние си даваме мнението. В какво седеше грешката на Соломона? Най-големият лаком човек в женско отношение беше Соломон. Триста жени и деветстотин наложници защо му са? Търсеше си беля на главата. Триста жени не може да те обичат.

Всяка жена има едного в ума си и го търси. Всяка жена търси онзи, който Господ създал в света за нея. Търси го. Ти мислиш - дали ме обичат хората. Най-първо ти може да намериш само един човек, който да те обича. Кой е той? Първият, който те обича. Той е Бог, който те е създал. Вторият ще бъде онзи, който Бог е направил, той да те обича. Има един, който Бог е направил.

В какво седеше презрението на Ева? Вие се спирате. Не е хубаво да говорят за погрешките, може обиди

да има, няма да ви кажа. Ева искаше да има двама приятели. Онзи агент, който влезе, той ѝ каза: "Вашият другар не е учен човек, той се занимава само със зоология, изучава животните, още няма философия. Кръстил един заек, каква философия има? Че кръстил един кон, каква философия има? Че турил името на един вол, каква философия има, не е учена работа. С много прости работи се занимава. Ти си учен човек. Виж тия дървета, в тях грамадна сила има. Той не разбира. После казва - той злоупотреби с вашата добрина. Ти се занимаваш с ботаника, пък той взема всичките плодове, че ги дава на своите коне. Вие ще ме запитате: "Аз там ли бях?" Не, предполагам. Нали и вие предполагате. Видите млад човек, говори с млада мома, предполагате защо са се събрали. Може този младият човек да е един лекар, на младата мома майка ѝ е болна. Лекарят пита: "Майка ви как е?" "Малко по-добре." Тия двама млади имат нещо. Нищо, търговска работа имат. Може би за майката пита. Може би този е един професор млад, тя е млада студентка. Той я пита върху предмета, който преподава. Може да е млад цигулар, за музика говорят. Вие търсите все такива любовни работи. Кои са любовните работи?

Любовните работи са, които излизат от Бога. Любовта е едно начало. Излизаме от живота, влизаме в света, който Бог е създал. Този свят трябва да се изучава. Цял ден вкъщи няма да седиш, на стола няма да седиш, на прозореца няма да седиш и да четеш колко хора минават. Ще излезеш в гората при дърветата, ще идеш при изворите, вечерно време ще излезеш да погледаш звездите, ще ги изучаваш. Ще посрещаш слънцето, когато изгрява. Не да търсиш колко е голямо слънцето. Най-първо ще видиш какво ще ти даде слънцето. То е важно. Ще видиш какво ще ти дадат звездите. Ще идеш при едно дърво, ще видиш какво ще ти даде. Всеки предмет в света, всички неща, които Бог е създал, отвсякъде ще вземеш по нещо. То е благо. Ако не взе-

меш това, което Бог е вложил, не става нищо. Една пчела, за да събере едно кило мед, трябва да посети петстотин хиляди цветя. Толкова изчисляват, аз не съм изчислявал. Ти ядеш меда и казваш: "Много искаш." Не знаеш, че тия пчели - тридесет хиляди, са посетили петстотин хиляди цветя, за да съберат един килограм мед. Колко време ще ти вземе да прочетеш само тия петстотин хиляди цветя.

Казвам, ние, съвременните хора, сме неблагодарни на малкото. Малкото е, което расте. Голямото има друго свойство. Големите работи никога не растат, те се смаляват. Малките работи в света растат. Големите работи не растат, но се смаляват. Малката любов в света расте, не голямата. Малкото добро е мощното, голямото добро, то не расте. Вие търсите големи работи, богатство, голяма любов, голямо добро. От малките работи трябва да се започне. Туй, което расте, то е полезно за нас. Големите работи в света са за друг порядък на нещата. Сега аз ви казвам, не искам да огранича вашите желания. Желанията ви да бъдат всичките свободни. В музиката гледам и най-малките мотиви. Много музиканти свирят Бетовен, Моцарт. Бетовен мъчно се свири. Много музиканти съм слушал да свирят Бетовен. Аз съм слушал Бетовен, като свири. И тук свирят, превод има. Много места има в Бетовен неверни преводи. За бъдеще вярно трябва да се преведе.

Животът, който сега имаме, е превод на Божествения живот. Мислят музикантите, Бетовен е написал. Колко бетовеновци ще дойдат в новия век да пишат. Не че това е лошо. Бетовен е започнал с малките работи към голямото.

Казвам, ако Бетовеновата симфония не расте, ще се смалява. Всички неща, които се смаляват, са инволюционни. Всички, които растат, са еволюционни. Ние сме започнали живота с големи работи. Излязохме от бога, дойдохме в света, дошли сме до крайния предел,

няма къде да слизаме. Трябваше да направим един завои. Защо е така? Свикнал някой да пие. Закон имаше. Пиеш. Като нямаш пари, какво ще правиш? Като отидеш, кръчмарят казва: "Плати, не давам." Законът е все същият.

Искаш да те обичат хората. За да те обичат хората, ти трябва да платиш за туй. Трябва да дадеш нещо. Не може да те обичат заради нищо. Любовта даром не се дава. В любовта съществува правилна обмяна. Ще ви обичат хората за нещо. Един честен търговец всеки го обича. Един честен дребар всеки го обича. Онези, които не са честни, не се обичат. Хората ни обичат заради онова, което им даваме. Обичаме Бога заради онова, което ни е дал. Той ни дал най-ценното. Той ни дал прекрасен ум, който хиляди години има да го изучаваме. Той ни е дал прекрасно сърце, което хиляди години има да изучаваме. Дал ни е душа, която не може да се сравни с нищо. Дал ни е един дух. Най-ценните неща Бог ни е дал. За какво има да плачем.

Плачеш, че някой обича друг отвън, тебе не обича. Гони Михаля отвън. Този човек, който искате да ви обича, и той търси да го обичат. Аз изследвам. Той чувства, че ти не го обичаш. Ти чувстваш, че той не те обича. Двама чувствате, че не се обичате. Какво показва? Че той иска да вземе, и ти искаш да вземеш. Две положителни неща се отблъскват и две отрицателни неща се отблъскват. Единият ще даде, другият ще вземе, после другият ще даде, единият ще вземе.

Да ви дам едно правило. Срещате един човек. Ако вие искате да завържете приятелство с него, ще намерите най-добрата му страна и ще държите тази черта в ума си. Най-малкото качество да седи в ума ви, едно хубаво качество. Само така се завързва приятелство. Щом го срещнеш и търсиш нещо в него, което не е добро, този човек не е доволен. При това туй добро ще го подхраниш, ще ходиш да го поливаш всеки ден и ще

видиш, че расте. Втория ден ще намериш друга черта - по-добра. Всеки ден, като го срещаш, твоят приятел от ден на ден става по-добър. Сега е обратният процес. Най-първо са най-добри, в края свършваме с лошо. Разбирам бакалин, след като продаде всичко, като няма стока, никой не иде при него. Захар няма, смокини няма, масло няма, мляко няма, хляб няма. За какво ще го търсят? За неговите черни очи? За грехите му? Никой няма да дойде. Може да тури цилиндър, ще стане посмешище. Може да тури лачени обуца. Хората нито обуца искат, нито грехите му искат, но искат хубав хляб, и то пресен.

Та казвам, ние трябва да бъдем носители на топлия хляб, който Бог ни изпраща сега. Най-добрият хляб е тук. Като дойдем, имаме право само за една минута да вземем и да го опитаме какво нещо е. Казва: "Вземи, опитай го." Много философия не ни трябва. Нещата трябва да опитаме. Ние обвиняваме хората, че не са умни. Някой казва, че не е добър. Не е наше мнение, не си опитал. Каквото казват хората, може да е право за тях, но не и за мене. Как са живели хората в миналото, е хубаво, но как ние ще живеем. Как вярват хората, е хубаво, но аз как вярвам.

Ние досега всички мязаме на тия хора, които воюват. Навсякъде в света се проповядва воля. Трябва да има човек воля, да си наложи волята. Волята ражда бой, борба в света. Когато се дели ябълката, взел някой повече, стане спор. Сега стават спорове. Игеш някъде, купуваш, няма изобилие, малко ще вземеш, ще се скарат. Някой казва: "Остави и ние да вземем." Карат се хората. Защо? За едно кило, за половин кило. Вземи, но не останало за друг. За да не се карат, вземи половин кило, едно кило най-много. И за утре да имаме. За утрешния ден Бог се грижи. Божият ден в света е един. В Бога съществува само един ден. Изгревът на този ден е истината. Вие ще кажете: "Ние не разбираме що е залез." След като се наядеш, храната се отдалечава,

трябва да се смели. Втори път ще те посети. Не иска да седи при тебе.

Божественият порядък не мяза на нашия. В човешкия порядък, ако аз съм дал пари, ще дойде да каже: "Давай сега!" Закон има. Трябва да даде парите този човек. То е човешки порядък. В Божествения порядък, като съм дал пари някому, ще уга, пак ще му дам. Не да вземам от него. Пак ще му дам. Нищо повече. Който дава, взема. Който никога не е давал, никога не може да вземе. Който дава, има право да взема преизобилно. Който дал от излишъка, ще взема. Ти си посял в една градина. Земята не е твоя. Посял си нещо. Имаш право да вземеш. Тия дървета са израсли, родили плодове, може да вземеш един-два плода. Ако не беше садил, не може да вземеш. Градината не ражда, самите дървета раждат.

Законът е: от онова, което сме дали, ние може да вземем. Бог, който живее във всичките хора, от него всякога може да вземем по нещо. Щом идеш при някой човек и искаш да вземеш, то е от Божественото. В човешкия порядък той иска да вземе от тебе. Аз, като уга при Божественото, трябва да взема. Човешкото преди мене трябва да вземе. Втори път той трябва да вземе нещо.

Божественото в нас е, което постоянно дава. Човешкото в нас е - постоянно взема. Ако турим на двете неща само Божественото, обмяна няма да има. Ако турим и двете неща човешки, обмяна няма да има. Обмяна може да стане между човешкото и Божественото. Професорът предаде своята лекция, ученикът ще учи. Дава професорът една лекция на един музикант. Той ще звучи това, което му е предал. Втория път онзи свиря, професорът слуша и ще поправя. Втори път пак ще му предаде. Ако ученикът никак не е учил, професорът няма да го слуша.

Като идем при Господа, какво ще му кажем? Ще му разправим, че сме грешни. Той не се нуждае от хора

грешни. Казваш: "Аз не зная да свиря." Какво знаеш да свириш? Казва: "Аз съм грешник, аз съм невежа, аз съм слаб, аз съм болен." Господ не се интересува за нашата слабост. Той иска да знае малкото, микроскопическото, което сме научили за любовта. Аз харесвам цигуларите. Съвременните хора на новото учение много говорим. Говорене, колкото искаш. Цигуларите аз ги харесвам. Той, като дойде, казва: "Свири." Колкото по-малко говори, повече свири, по-добър цигулар е. Колкото повече говори, по-малко свири, не е от добрите цигулари. Като дойде с цигулката, аз го слушам. Разправя ми, че при едн-кого си е учил. При кого е учил, е хубаво, но какво е научил, е важно. Хубаво е при кого е учил, но какво е научил, то е важно.

Онова, което сме научили от Бога, трябва да го предадем, и то по всичките правила. Много пъти свирим не по правила. Знайте, колко смешна е нашата любов. Според мене, ако моята любов не може да произведе щастие в хората, тя не е Божествена любов. Ако моята любов не може да произведе мир в душите на хората, не е любов. Ако моята любов не може да даде светлина на хората, не е любов. Ако моята любов не може да подтикне хората да научат нещо, не е любов. Не как гледам хората, е въпрос, но как давам. Аз се радвам на онова, което дам. Аз се радвам на Божественото, то расте. Онова, което аз давам, е Божествено, ако расте. Аз се радвам, че то, като расте, ще даде плод. Ябълката, която посаждам, ще даде плод. Казва: "Аз съм ходил в градината да целувам стъпките." Може да целувам стъпките, ако израсне дървото. Ако няма нищо, какво ще целувам? Да целувам, съгласен съм, но като израсне дървото, като извира изворът, като дойде хлябът, целувайте. Когато нищо не израства, не целувайте. Не се петнете. Да нямаме заблуждения в света. Дойде един човек, аз се обхождам добре с него. Защо? Аз гледам неговото дърво в моята градина израснало. Дойде друг, не се

обхождам. Погледна дървото в моята градина, не е израснало, няма плод. Той иска да имам същата обхода към него. Гледам, на онзи дървото израснало, той иска същата обхода. Не е намясто, не е право. Аз уда някъде, моето дърво не е израснало, той не ме обича. Той като не ме обича, ще уда да посадя дървото. Като мина след няколко години, ще ме посрещне човекът. Казва: "Виж, дървото израснало."

Така се гледа реално на нещата. Вие казвате: "Той не се обхожда с мене добре." Между умните хора обходата всякога е разумна. Между глупавите хора обходата всякога е глупава. Глупава е, защото няма нищо. Йоан казва: "Не съм аз, който нося благата на човечеството. Иде един след мене, който ги носи." Христос, като дойде, и там има едно различие. Христос иде и посажда. Но онова, което той ни даде не само да се радваме, но Христос внесе любовта. Трябва да се радваме на Божията любов. В този стих е казано: "Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да иде при Отца ми, ако аз не му покажа пътя." Като дойде Христос, той ще покаже пътя, онзи вечния път, да идеш и да намериш Бога. Без Христа ти не може да намериш Бога. Той ще ти даде пример, образец - в този път, като идеш, какво трябва да правиш. Всичкото учение на Христа да се изтълкува, казва: "Да се отречеш от себе си. Който се отрече от баща и майка, той може да ми бъде ученик." Те са неща мистични. Никой от съвременните християни не са изучили вътрешния смисъл. Казва: "Който не се отрече от своя си живот." Ще се отречеш от своя живот на безлюбието. Ще се отречеш от своя живот на леността. Ще се отречеш от своя живот на нехайството, немарливостта. Много работи има.

Да бъдеш един човек на любовта, то е най-хубавото нещо. Ти носиш най-хубавата греха. Да няма нито едно петно. Да излиза от грехата ухане. Един хляб ти го обичаш заради съдържанието. Водата ти обичаш

заради живота. Светлината обичаш заради простора, който иде при тебе.

Казвам, радвайте се на най-малкото благо в света. Радвайте се на малкия лъч на Божествената светлина. На най-малкия лъч, който може да дойде, радвайте се. На този лъч ако се радвате, всичко може да постигнете. Не изведнъж. Всичко може да постигнете в света. Въпрос е на време. Аз съм гледал, съществува голямо различие между майка и дъщеря, между учител и ученици, между свещеници и пасоми. Навсякъде спорът излиза, че ние искаме много. Не искай много. Дето влезеш, искай най-малкото. Христос дава онзи пример, казва: "Ти, като идеш някъде, не вземай първото място, вземи последното място. Като дойде домоначалникът, той да те повика."

Само един добър учител по музика може да определи гласът какъв ще бъде - сопран ли, алт ли, тенор или бас. Само той знае какъв метод да даде. Само бащата музикант може да даде онзи метод, с който може да успееш. Той ще ти покаже да вземеш верен тон. Знаеш колко мъчно е един цигулар да тури пръстите си, дето трябва. От професора по физика излизат къси вълни, които турят пръстите. Онези професори по музика, които не са музикални, имат дълги вълни, пръстите седят, дето не трябва. Добрите музиканти са с къси вълни. От професора трябва да излезе нещо, да влее. Ако не е влял, аз не се уча от него.

Що е Бог? Бог е за нас онова, което ни е дало най-хубавото. То е Бог. Туй, което не е най-хубавото, то не е от Бога. Сега казвам идеята. Имате най-хубавото дадено. Ще ви приведа един пример. Ще ви кажа къде е погрешката. Този пример е взет от Шуменско, в Нови пазар - не зная дали не са го прекръстили. Една млада мома, която била на шестнадесет, дядо ѝ дал едно Евангелие. Тя обичала да се люби. Турила Евангелието в сандъка отдолу, отгоре си турила чеуза, напълнила го с грехи. Оженила се. Евангелието седи на дъното на

сандъка, отдолу под прикята. Шестнадесет години Евангелието седяло в сандъка затворено, тя търсела своето щастие отвън. Ражда ѝ се едно момче и става на шестнадесет години, тогава умира. Тя пада в отчаяние, изважда всичко от сандъка и намира Евангелието, казва: "Защо ми са тия грехи!" Като намира Евангелието, започва да чете и разбира живота. Казва: "Ако бях чела Евангелието, туй дете щеше да бъде живо." Аз я срещнах, казва: "Защо умря детето ми?" "Да те научи да четеш Евангелието. То е професор." Тя събираше всички жени в селото, четеше им Евангелието и казваше: "Не правете моята погрешка. След шестнадесет години ще четете Евангелието, но ще мязате на мене. Ще ви гори нещо. Четете го, за да не заминават вашите възлюблени."

Ние изгубваме добрите условия в света от нечетене на Евангелието, от неприлагане на най-малкото добро, от неприлагането на малката любов в света. Когато трябва да дадеш малко любов, дай я. Когато трябва да я приемеш, приеми я в най-добрия смисъл. Вземам любовта не като нещо материално. Остави любовта в най-малкия размер да се прояви, както тя иска. Не туряй закон на любовта. Любовта няма закон. Тя е закон сама на себе си.

Казвам, престанете да се самоосъждате. Някоя сестра ми казва, че не била учена. Мене са ме обиждали учени и неучени. Учените обиждат повече. Казва: "Обиди ме една сестра от учените." Знаете, какво е учена обида и какво е проста обида? Учената обида ще ми даде сухар, направен от десет години, седял сух, искат се здрави зъби. Трябва да се дъвче хубаво храната. Трябва да се дъвче, съгласен съм. Този сухия хляб не трябва да дъвчеш, за този хляб трябва чукове. То е научна обида. Който не те обича, сух хляб ти дава. Простият, като те обиди, ще ти даде сух самун голям, казва: "Отчупи си." Пак ще се мъчиш. Ученият дава много малко сухари, простият дава го-

лям самун, и той е сух. Нито на учения искам обидата, нито на простия. Аз се нуждая от любовта на учения - най-малкото любов, и от любовта на простия. За мене в любовта в дадения случай всичките хора са равни. Радвам се, че е учен, понеже ще знае как да предаде. Радвам се, че е прост, понеже няма да даде голям самун, но ще даде нещо много малко. Казвам, в любовта учениите хора и простите хора еднакво предават любовта, няма никаква разлика.

Да възлюбиш Господа, Бога твоего, казал Мойсей на еврейския народ с всичкото си сърце, с всичката си гуша, с всичкия си ум - тъй не го е казал Мойсей. Да възлюбиш Господа с всичкото си сърце, с всичката си гуша, с всичкия си ум и с всичката си сила и да възлюбиш ближния като себе си - така Христос го е казал. Няма по-велико благо в света, да обичаш Господа. То е изгрев. Изгревът на Божията любов, началото.

Вторият закон е да възлюбиш ближния като себе си. То е зенитът. Любовта към себе си, то е залезът. Що е любов към Бога? Началото на живота. Що е любов към ближния? То е зенитът на живота. Що е любов към себе си? То е залезът. Ако в любовта към себе си ти не разбереш истината, ти не си познал любовта. Ако в любовта към ближния ти не си придобил знание, ти не си познал любовта. Ако в самата любов ти не си познал любовта, ти не си познал Бога. Да любиш любовта, значи да любиш Бога. Да любиш ближния си, значи да познаеш себе си. То е смисълът на живота.

"Отче наш"

Вие всинца сте богати. Имате много блага. Бог ви ги е дал. Ето къде сеги разликата. Някой път гледам някой цигулар, който свири много добре. Друг път го виждам, не свири много добре. Търся причината. Виждам, първия път му платили три, четири, пет хиляди долара, другия път не свири, нищо не му платили. При-

чината седи в неплащането. Никога цигуларят не може да свири, ако не му платят с любов. Ако го карат да свири добре, не може да свири. Ще свири лошо.

Казвам, всинца подобрете плащането. Плащайте много добре. Четири, пет, десет хиляди платете. Доста пари има. Ако си при езерото, може да платиш цял джобур. Цял джобур дайте, да ви свири хубаво. Казвам, когато ви свирят, плащайте в живота най-доброто.

*Утринно слово
9 януари 1944 г., неделя, 5 часа
София - Изгрев*

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Блаженствата*	7
<i>5 септември 1943</i>	
2. Двамата пътя	22
<i>10 октомври 1943</i>	
3. Синовно отношение	41
<i>17 октомври 1943</i>	
4. Плодовете на духа	60
<i>24 октомври 1943</i>	
5. Новото начало	80
<i>31 октомври 1943</i>	
6. Бъдете свършени	103
<i>14 ноември 1943</i>	
7. Право мислене	109
<i>21 ноември 1943</i>	
8. Човешка и Божествена любов	114
<i>28 ноември 1943</i>	
9. Безопасният път	137
<i>5 декември 1943</i>	
10. Най-великата наука	158
<i>12 декември 1943</i>	
11. Блажени нищите	179
<i>19 декември</i>	
12. Волята Божия	203
<i>26 декември 1943</i>	
13. Възприемане и предаване	221
<i>2 януари 1944</i>	

14. Божественият ден	242
9 януари 1944	

Забележка. Автентичността на стенографските записи е запазена.

*Тази беседа - "Блаженствата", не е включена в томчето "Новото начало" при неговото първо издание - София 1948 г. Тя е част от "Вечното благо" - Сборни беседи, София 1944 г. Тъй като е утринно слово, хронологично е свързана с останалите беседи и разполагаме с оригинал, я прибавяме към настоящото издание.

Беседата "Двата пътя" е препечатана от "Новото начало", София 1948 г.

Поредица УТРИННИ СЛОВА

1. Абсолютната истина. Година I (1930-1932).
1-16 беседа. София, 1949 г.
2. Ново разбиране. Година II (1932-1933), том I,
1-12 беседа, София, 1949 г.
3. Сеятелят. Година II (1932-1933), том II,
13-27 беседа, София, 1950 г.
4. Дрека на живота. Година II (1932-1933), том III,
28-40 беседа, София, 1950 г.
5. Новото разбиране на връзката в живота.
Година III (1933-1934), София, 2000 г.
6. Учение и работа. Година IV (1934-1935), том I,
1-14 беседа, София, 1939 г.
7. Ценната дума. Година IV (1934-1935), том II,
15-41 беседа. София, 1941 г.
8. Ценната дума. Година IV (1934-1935),
15-46 беседа, София, 2004 г.
9. Трите родословия. Година V (1935-1936), том I,
1-17 беседа, София, 1943 г.
10. Устойчиви величини. Година V (1935-1936),
том II, 18-34 беседа, София, 1943 г.
11. Трите родословия. Година V (1935-1936),
София, 2000 г.
12. Той създава. Година VI (1936-1937), том I,
1-15 беседа, София, 1947 г.
13. Старото отмина. Година VI (1936-1937), том II,
16-35 беседа, София, 1947 г.
14. Ликвидация на века. Година VII (1937-1938),
том I, 1-18 беседа, София, 1948 г.

15. Красотата на душата. Година VII (1937-1938), том II, 19-39 беседа, София, 1948 г.
16. Добрият език. Година VIII (1938-1939), том I, 1-15 беседа, София, 1998 г.
17. Изпитът на любовта. Година VIII (1938-1939), том II, 16-37 беседа, София, 1998 г.
18. Първият момент на любовта. Година IX (1939-1940), том I, 1-18 беседа, София, 1997 г.
19. Обичайте и радвайте се. Година IX (1939-1940), том II, 19-36 беседа, София, 1997 г.
20. Съгласуване на мислите. Година X (1940-1941), София, 1998 г.
21. Последното добро. Година XI (1941-1942), том I, 1-15 беседа, София, 1997 г.
22. Близко и далеч. Година XI (1941-1942), том II, 16-30 беседа, София, 1997 г.
23. Важни и належащи неща. Година XII (1942-1943), том I, 1-17 беседа, София, 1997 г.
24. Плодовете на любовта. Година XII (1942-1943), том II, 18-34 беседа, София, 1997 г.
25. Новото начало. Година XIII (1943-1944), том I, 1-13 беседа, София, 1948 г.
26. Новото начало. Година XIII (1943-1944), София, 2007 г.

Учителят Беинса Дуно
НОВОТО НАЧАЛО

Първо издание

Предпечатна подготовка
Румяна Маринова

Печат
„Симолини '94“

ИК „ЖАНУА '98“
тел. 02/987 87 30

ISBN 978-954-376-006-0